Du kan se mere om Registreret Varemærke her:

http://www.metropolinternational.com/registreret-varemaerke/

Samlet oversigt for registrerede varemærker med indsigt i domsafgørelser.

Bearbejdet af Michael Rasmussen 22.11.2016 kl. 12:24

© COPYRIGHT 2016 by advokatselskabet.dk

Kilde: Wipo.int og relaterede
Patent og Varemærkemyndigheder

Guidelines for varemærker (Sidst opdateret: 27-05-2015)

Guidelines for varemærker er en modernisering af den tidligere varemærkehåndbog. Med Guidelines har Patent- og Varemærkestyrelsen udviklet et levende værktøj, der indeholder en gennemgang af, hvordan reglerne i henholdsvis varemærkeloven, fællesmærkeloven og varemærkebekendtgørelsen fortolkes og udmøntes i Patent- og Varemærkestyrelsens praksis, illustreret med eksempler.

Guidelines er således et hjælpeværktøj både i og uden for Patent- og Varemærkestyrelsen. Da der hele tiden sker en løbende modernisering af sagsbehandlingen i styrelsen samt harmonisering med internationale forhold, er der også behov for løbende at kunne foretage ajourføring af praksis, herunder at foretage en orientering om ændringer i praksis. Dette sker via den løbende opdatering og videreudvikling af Guidelines for varemærker.

Guidelines for varemærker skal primært give brugeren en forståelse af praksis på en række udvalgte punkter, således at brugerne selv er i stand til at drage de rigtige konklusioner i konkrete situationer. Det er således ikke hensigten at opstille firkantede regler og definitioner, som dækker alle tænkelige situationer.

Guidelines er opbygget som en samling af fritstående artikler, der er relateret til hinanden via links. Der er to hovedindgange til artiklerne, nemlig en emneorienteret indgang og en lovorienteret indgang. Derudover kan man søge efter artikler ved hjælp af søgeværktøjet, der kan findes under menuen i venstre side, og endelig findes der en alfabetisk oversigt over artikler.

Det er vores ambition, at Guidelines for varemærker kan blive den fælles referenceramme for sagsbehandlingen både hos styrelsens sagsbehandlere og hos vores samarbejdspartnere i IPR-branchen.

Artikler emneindelt (Sidst opdateret: 26-02-2009)

Under den emneinddelte tilgang til Guidelines for varemærker kan man ved hjælp af menuen i venstre side finde de emner, som man er interesseret i at læse om.

Menuen er bygget logisk op efter emner, men der er også truffet nogle valg, der for læseren kan synes mindre logiske. Det er vigtigt, at gøre sig bekendt med den emneinddelte menu, hvis man fortrækker den indgang til Guidelines.

På det detaljerede artikelniveau vil der i læseområdet være vist den valgte artikel, men derudover kan der for hver artikel vælges to andre faneblade, nemlig fanebladet "afgørelser og domme" og fanebladet "relaterede paragraffer".

På fanebladet "afgørelser og domme" vil man kunne se oversigter over udvalgte afgørelser og domme, der relaterer sig til artiklens emne. På fanebladet "relaterede paragraffer" vil man kunne se hvilke paragraffer i lovgivningen, som artiklen relaterer sig til. Fanebladet "relaterede paragraffer" skaber derfor også sammenhængen til den lovorienterede indgang.

Danske varemærkeregistreringer (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Under dette emne finder du information om styrelsens sagsbehandlingsprocedurer og praksis i forhold til vurdering af registreringsbetingelserne, samt vurderinger i konfliktsager.

Du kan anvende menuen til venstre til at navigere rundt, eller du kan søge efter bestemte ord eller udtryk i den simple eller avancerede søgning. Du har også mulighed for at gå ind på en bestemt bestemmelse i varemærkeloven eller bekendtgørelsen i oversigten Love og regler med tilknyttede artikler, der giver dig mulighed for at se hvilke artikler i Guidelines, som vedrører præcis den bestemmelse, der har din interesse.

Til hver artikel under dette emne er tilknyttet et "faneblad" med navnet "Domme og afgørelser". På dette faneblad kan du finde de af styrelsens afgørelser, afgørelser fra Ankenævnet og domstolene, som styrelsen har skønnet er relevante for den konkrete artikel. Indtil videre er det hovedsageligt kun afgørelser truffet efter den 1. marts 2009, der er lagt ind i Guidelines. Derudover vil vi på dette faneblad også indsætte henvisninger til sager, hvor vi har gjort os særlige overvejelser, f.eks. om et mærkes særpræg, men hvor disse overvejelser ikke har resulteret i et afslag.

Indlevering af varemærkeansøgningen (Sidst opdateret: 04-07-2014)

En varemærkeansøgning kan indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen:

- personligt
- med posten
- ved at udfylde det elektroniske ansøgningsskema på vores hjemmeside eller ved at downloade ansøgningsskemaet og sende det ind enten med posten eller elektronisk til vores e-mail adresse

Ansøgningsskemaet kan i øvrigt også fås:

- ved personlig henvendelse i styrelsen
- ved at kontakte vores kundecenter på telefon 43 50 80 00

Ansøgningen skal indeholde:

Ansøgerens navn eller firma og postadresse. Hvis ansøgeren er repræsenteret af en fuldmægtig skal denne fuldmægtigs navn og adresse oplyses. Hvis flere personer eller virksomheder ansøger i fællesskab om registrering af et mærke, skal navnene på alle ansøgere fremgå af ansøgningen. Hvis der er flere ansøgere, sender styrelsen al korrespondance til den, som står først på ansøgningsskemaet, med mindre ansøgerne har udpeget en anden.

En nøjagtig gengivelse af mærket. Ved figurmærker skal der vedlægges et aftryk af mærket. Figurmærket skal være vedhæftet som en billedfil, hvis ansøgningen sendes elektronisk.

En fortegnelse over de varer og/eller tjenesteydelser, som mærket ønskes registreret for, grupperet i klasser.

Fuldmagt for en eventuel fuldmægtig. Hvis ansøger ikke bor her i landet, kan han udpege en fuldmægtig fra et af EØS-landene (Det Europæiske Økonomiske Samarbejde), som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen og registreringen.

Eventuelle oplysningen om prioritet. Disse oplysninger kan også sendes senere, dog senest en måned efter ansøgningsdatoen.

Eventuelle oplysninger om og dokumentation for hjemlandsregistrering. Hvis ansøger ikke driver virksomhed her i landet, og ikke er hjemmehørende i en stat, der har tiltrådt Pariserkonventionen, skal nummeret på den registrering i hjemlandet, som skal danne grundlag for registrering her i landet, oplyses. Beviset for registreringen skal vedlægges ansøgningen.

Med ansøgningen skal der desuden betales et ansøgningsgebyr.

En varemærkeansøgning indleveres på dansk, men kan derudover også indleveres og behandles på engelsk, svensk eller norsk, men fortegnelsen over varer og/eller tjenesteydelser skal foreligge på dansk, senest når registreringen offentliggøres.

Ansøgers navn eller firmanavn (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Både en fysisk person og en juridisk person kan søge om registrering af et varemærke.

Ansøgers navn skal oplyses ved indlevering af ansøgningen. Hvis ansøgers navn ikke er oplyst vil ansøgning ikke blive tildelt en ansøgningsdato.

Hvis ansøger er en dansk virksomhed, bør ansøgers navn angives i fuldstændig overensstemmelse med virksomhedens CVR-registrering.

En ansøgning kan være indleveret af flere indehavere i fællesskab. Flere ansøgere på en ansøgning behandles som solidariske ejere af ansøgningen. Af praktiske årsager vil Patent- og Varemærkestyrelsen dog betragte den først

anførte ansøger som befuldmægtiget til at modtage og svare på korrespondance i sagen, medmindre andet er angivet på ansøgningen.

Gengivelse af varemærket (Sidst opdateret: 24-02-2010)

Varemærkeansøgningen skal indeholde en gengivelse af det mærke, der søges registreret. Gengivelsen af mærket er en betingelse for, at der kan tildeles en ansøgningsdato.

Der kan kun søges et mærke registreret pr. varemærkeansøgning, og gengivelsen af mærket skal derfor være entydig. Hvis der indleveres flere varierende gengivelser af mærket, betragtes det som flere forskellige selvstændige mærker. Når en ansøgning indeholder flere mærker, kan der ikke tildeles en ansøgningsdato, før det er afklaret præcist hvilket af mærkerne, som ansøgningen gælder.

Et mærke skal altid kunne gengives grafisk.

Et mærke kan bestå af ord/tal eller en figur eller en kombination af disse. Hvis et mærke består af en figur eller en figur kombineret med et ord, skal der indsendes et aftryk af eller en billedfil med mærket. Består mærket udelukkende af ord og tal, er det tilstrækkeligt at skrive ordene/tallene. Patent- og Varemærkestyrelsen skelner således mellem figurmærker og ordmærker.

Særlige udformninger af ord - fx. ord med særlige skrifttyper - betragtes som en figur, og der skal derfor indsendes billedfil med eller aftryk af mærket.

Figurmærker kan indleveres i sort/hvid eller farver (herunder gråtoner, der også betragtes som farver). Dette skal fremgå af ansøgningen. Hvis mærket er ansøgt i farver, skal den indsendte billedfil eller det indsendte aftryk således vise mærket i disse farver.

Et mærke, der søges registreret i farver, bliver registreret i præcis den farvekombination, der fremgår af den indsendte billedfil eller aftryk.

Hvis et mærke i samme ansøgning indsendes både i en sort/hvid positiv version og en sort/hvid negativ version, samt i en farveversion betragtes det som flere mærker. Det skal derfor afklares hvilket af de tre mærker ansøgningen skal omfatte, førend ansøgningen kan viderebehandles.

Hvis en ansøgning er udfyldt med håndskrift betragtes et mærke, der er påført ansøgningen med den samme håndskrift ikke som en figur men derimod som ord.

For særlige typer af mærker vil det desuden være normalt, at det i ansøgningen oplyses, hvilken type mærke, der er tale om. Dette gælder bl.a. for bevægelige mærker, duftmærker, farvemærker, lydmærker og vareudstyrsmærker. For sådanne mærker er der også særlige krav til den grafiske gengivelse af mærket.

Figurmærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Figurmærker er mærker, der er indleveret som en billedfil eller et aftryk af mærket. Betegnelsen figurmærke anvendes af Patent- og Varemærkestyrelsen til at styre, at publiceringen af mærket skal ske på grundlag af en billedfil og ikke ved hjælp af styrelsens standardiserede skrifttyper.

Betegnelsen figurmærke har ingen indflydelse på den materielle behandling af ansøgningen.

Flere mærker (Sidst opdateret: 05-02-2010)

Patent- og Varemærkestyrelsen oplever jævnligt, at der i en varemærkeansøgning er gengivelser af flere forskellige mærker eller gengivelse af et mærke i flere varierende udgaver.

Hvis det ikke i ansøgningens tekst eller indhold i øvrigt er klart, hvilket af mærkerne eller mærkevarianterne, der søges registreret, kan ansøgningen efter omstændighederne først tildeles en ansøgningsdato, når det er afklaret hvilket af mærkerne, som varemærkeansøgningen gælder.

De mest almindelige tilfælde, hvor det, der indsendes, betragtes som flere mærker, er de tilfælde, hvor der indsendes:

- et sort/hvidt mærke og et mærke i farvegengivelse - uden at det i ansøgningen er angivet om mærket søges registreret i s/h eller i farver.
- et sort/hvidt mærke i to varianter, nemlig en negativ og en positiv udgave
- en gengivelse af mærket i flere forskellige farvevarianter
- en ansøgning, hvor der er skrevet et ordmærke, men hvor der samtidig vedlægges en gengivelse af et figurligt element - uden at det er angivet om ansøgningen dækker ordet eller det figurligt udformede mærke eller måske endda en kombination af disse.

I tilfælde, hvor styrelsen ikke ud fra ansøgningen kan se præcist, hvilket mærke, der skal lægges til grund i ansøgningen, vil ansøger blive kontaktet indenfor de første dagen efter ansøgningen er modtaget.

Hvis der allerede er blevet tildelt ansøgningen en ansøgningsdato, når usikkerheden opstår, vil det bero på en konkret vurdering af sagen om ansøgningsdatoen kan bibeholdes, om en mærkevariant kan accepteres efter reglerne om mærkeændringer eller om ansøgningsdatoen skal rykkes.

Grafisk gengivelse (Sidst opdateret: 12-09-2012)

Ifølge varemærkelovens § 2 kan et varemærke bestå af alle arter tegn, der er egnet til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og som kan gengives grafisk.

I bekendtgørelse om ansøgning og registrering m.v. af varemærker og fællesmærker § 2, stk. 2 fremgår endvidere, at varemærkeansøgningen skal indeholde en nøjagtig gengivelse af mærket.

Begrebet "tegn, som kan gengives grafisk" omfatter også tegn, der ikke i sig selv kan opfattes visuelt. En af forudsætningerne for, at et varemærke kan registreres, er dog altid, at der foreligger en grafisk nøjagtig gengivelse af varemærket, særligt ved brug af figurer, linjer eller skrifttegn, og at gengivelsen skal være klar og præcis, kunne stå alene, være let tilgængelig, forståelig, bestandig og objektiv.

Den grafiske gengivelse af mærket er for langt de fleste varemærker fuldstændig uproblematisk. Hvis mærket udelukkende består af ord, skrives ordene således blot med en standardskrifttype i ansøgningen. Hvis mærket består af særligt udformede ord, et logo eller en kombination af disse vedlægges et aftryk af mærket eller der indsendes en fil med afbildning af mærket.

Ofte indsendes et mærke i flere varierende udgaver. I så tilfælde betragtes ansøgningen som omfattende flere mærker.

For visse mærketyper kan der opstå problemer i forbindelse med den nøjagtige grafiske gengivelse af mærket. Dette gælder bl.a. ved følgende mærketyper:

- Bevægelige mærker
- Duftmærker
- Farvemærker
- Hologrammer
- Lydmærker
- Vareudstyr

Grafisk gengivelse af bevægelige mærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Et bevægeligt varemærke, f.eks. i form af en animation, kan efter Patent- og Varemærkestyrelsens praksis gengives grafisk på en måde, der er tilstrækkelig nøjagtig til, at det kan udgøre et varemærke.

I forhold til bevægelige varemærker kræves det, at mærket skal gengives ved en afbildning af en række af de nøglebilleder, som mærket indeholder, samt at billederne skal være nummereret i den rækkefølge, de indgår i mærkets billedsekvens. Herved er det muligt at gengive mærket præcist og objektivt.

Den grafiske gengivelse af et bevægeligt varemærke skal således altid indeholde mere end en afbildning. Hvor mange billeder, et bevægeligt varemærke må indeholde, afhænger af en konkret vurdering.

Det skal bemærkes, at meget lange animationssekvenser eller egentlige film næppe kan opfylde varemærkelovens krav om distinktivitet.

Ved registrering af et bevægeligt varemærke, noterer Patent- og Varemærkestyrelsen i bemærkningerne til registreringen, at der er tale om et bevægeligt varemærke.

Grafisk gengivelse af duftmærker (Sidst opdateret: 17-09-2012)

Et duftmærke, der ikke kan opfattes med synssansen, kan udgøre et varemærke, hvis det kan gengives grafisk.

Det er styrelsens praksis, at duftmærker, som teknikken er i dag, ikke kan opfylde lovens krav om grafisk gengivelse. Det vil derfor ikke være muligt at få registreret et duftmærke, før der eksisterer en metode, der sikrer en entydig grafisk gengivelse af disse mærker. Denne praksis er blevet bekræftet af EF-Domstolen i dommen Sieckmann C-273/00.

Kravet om grafisk gengivelse med hensyn til duftmærker opfyldes ikke ved 1) en kemisk formel, idet den ikke er let forståelig, 2) en beskrivelse med ord, idet en sådan ikke er tilstrækkelig klar, præcis og objektiv, 3) en deponering af en duftprøve, idet denne er foranderlig. Heller ikke en kombination af disse metoder kan opfylde kravene.

En grafisk gengivelse af en duft kan også laves ved et gaschromotogram. I Sieckmann-dommen er der ikke taget stilling til brugen af gaschromotogrammer. Gengivelsen af en duft ved brug af et gaschromotogram er dog afhængig af flere forhold, herunder ved hvilket tryk gaschromotogrammet er foretaget, hvilke type rør der er brugt, med hvilken fart væsken er løbet gennem røret, hvilken absorber der er anvendt og en række andre forhold.

Efter styrelsens praksis er en gaschromotografisk gengivelse således heller ikke entydig og vil være behæftet med så store usikkerheder, at varemærkelovens krav om en entydig grafisk gengivelse heller ikke er opfyldt ved anvendelsen af denne metode.

Grafisk gengivelse af farvemærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Farvemærker kan grafisk gengives entydigt, ved en gengivelse af selve farven og en angivelse af en international anerkendt farvekode, for eksempel en Pantone-kode.

Ansøges der om registrering af en farve som varemærke, vil styrelsen notere dette i registreringens bemærkningsfelt.

Grafisk gengivelse af hologrammer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Hologrammer kan efter Patent- og Varemærkestyrelsens praksis gengives grafisk entydigt ved, at der indsendes et eksemplar af hologrammet sammen med en fotokopi af hologrammet.

Ved at belyse hologrammet gennem fotokopieringsprocessen, vil fotokopien vise alle elementer i hologrammet, og den gengivelse, der skabes ved fotokopieringen, udgør således en nøjagtig grafisk gengivelse af hologrammet.

Grafisk gengivelse af lydmærker (Sidst opdateret: 12-09-2012)

Det er styrelsens praksis, at en lyd (fx. en kendingsmelodi) kan gengives grafisk på en tilstrækkelig entydig måde til at udgøre et varemærke. Denne praksis er blevet bekræftet af EF-Domstolen i dommen Shield Mark mod Joost Kist, Für Elise, C-283/01.

EF-Domstolen tager i denne dom også stilling til, hvilke former for grafisk gengivelse, der kan anerkendes. Et nodesystem opdelt i takter, hvor der bl.a. er angivet en nøgle, musiknoder og pauser, udgør en gengivelse, der er tro mod den lydsekvens, der danner den melodi, som ansøgningen vedrører. Derfor opfylder denne form for grafisk gengivelse de krav, som er fastsat i EF-Domstolens praksis. Efter styrelsens praksis opfylder mærkerne i MP838231 og VA 2009 00905 kravene til den grafiske gengivelse af et lydmærke.

Styrelsen kræver i den forbindelse ikke længere, at et nodesystem suppleres med oplysninger om, hvilke instrumenter lyden er frembragt med.

For at et mærke kan registreres som et lydmærke, skal det klart angives af ansøger, at det ansøgte mærke skal forstås som et lydmærke. Dette fremgår af præmis 58 i dommen C-283/01. Hvis ansøgeren har undladt at præcisere, at det ansøgte mærke er et lydmærke, vil styrelsen samt offentligheden, herunder navnlig de erhvervsdrivende, således være berettiget til at antage, at der er tale om et ord- eller figurmærke, således som det er gengivet grafisk i ansøgningen om registrering.

Dommen C-283/01 omhandler ikke den grafiske gengivelse af lydtegn i form af et sonogram eller et oscillogram.

Det er styrelsens praksis at acceptere sonogrammer og oscillogrammer, hvis de suppleres med en beskrivelse af lyden og dermed giver et entydigt grafisk indtryk af mærket. Et eksempel på en formulering er "Mærket er et lydmærke i form af udsagnet "hvaa, hvor skal vi hen du?".

Grafisk gengivelse af vareudstyr (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Begrebet vareudstyr dækker over mærker bestående af en gengivelse eller afbildning af den emballage, varen sælges i, en del af denne emballage eller en gengivelse eller afbildning af varen selv eller dele af denne vare.

Det er således direkte nævnt i varemærkelovens § 2, stk. 1, nr. 4, at et varemærke kan bestå af varens form, udstyr eller emballage.

Ved den grafiske gengivelse af sådanne mærker, er det vigtigt, at hele vareudstyret kan ses. I nogle tilfælde vil den grafiske gengivelse af et sådan mærke derfor bestå af en afbildning, der viser vareudstyret se fra flere sider eller vinkler.

Den grafiske gengivelse af sådanne mærker kan være tredimensionel i form af f.eks. et foto, men gengivelsen kan også ske i form af en tegning. Normalt vil kravet til grafisk gengivelse af sådanne mærker ske ved, at der indsendes et aftryk eller en afbildning af mærket.

Hvis ansøger anmoder om det, suppleres gengivelsen med en bemærkning i registeret om, at mærket er tredimensionelt. Noteringen af dette er ikke en forudsætning for at opfatte mærket som et vareudstyrsmærke. Hvis den grafiske gengivelsen i sig selv viser en tredimensionel form, vil Patent- og Varemærkestyrelsen behandle mærket som et vareudstyrsmærke.

Hvis det af det indsendte aftryk eller den indsendte billedfil er svært at se, om der er tale om et tredimensionelt mærke eller et todimensionelt logo, vil Patent- og Varemærkestyrelsen kontakte ansøger for at få afklaret spørgsmålet.

Ordmærker (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Ordmærker er mærker, som er indleveret uden en billedfil eller aftryk af mærket. Betegnelsen ordmærke anvendes af Patent- og Varemærkestyrelsen til at styre, at publiceringen af mærket skal ske ved hjælp af styrelsens standardiserede skrifttyper.

Betegnelsen ordmærke har ingen indflydelse på den materielle behandling af ansøgningen.

Fortegnelse over varer og tjenesteydelser (Sidst opdateret: 12-08-2016)

Når man søger om at få et varemærke registreret, skal man angive, hvilke varer og tjenesteydelser, som mærket ønskes registreret for.

Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser - varefortegnelsen - skal foreligge allerede ved ansøgningens indlevering, og er en betingelse for at få tildelt en ansøgningsdato.

I varefortegnelsen skal man angive de specifikke varer og tjenesteydelser som ansøgningen skal omfatte. Man skal i den forbindelse være opmærksom på, at ansøgningens varefortegnelse som det helt klare udgangspunkt ikke kan tilføjes yderligere varer eller tjenesteydelser, når først ansøgningen er indgivet. Det er således i udgangspunktet alene rettelser af denne karakter til varefortegnelsen, der modtages samme dag som selve ansøgningen, som styrelsen kan acceptere.

Derimod kan man indlevere en ansøgning og få en ansøgningsdato, selvom klassificeringen ikke er korrekt eller de benævnelser for varer og tjenesteydelser man har anvendt ikke er tilstrækkeligt klare og præcise. Det er således tilstrækkeligt, at ansøgningen blot indeholder henvisninger til nogle konkrete varer eller tjenesteydelser, for at ansøgningen kan få en ansøgningsdato.

Det er dog en god idé inden indleveringen at sikre sig, at ansøgningen kommer til at omfatte lige præcis det man har behov for. Til dette formål kan man bl.a. anvende TMClass, som du kan læse mere om i artiklen Varefortegnelser, der også indeholder en beskrivelse af styrelsens praksis i forhold til varefortegnelser.

Endelig skal bemærkes, at Patent- og Varemærkestyrelsen kan behandle ansøgninger indleveret på engelsk, svensk og norsk, og kan derfor også i vid udstrækning behandle varefortegnelser på disse sprog, men varefortegnelsen skal senest ved offentliggørelsen foreligge på dansk, jf. Ansøgnings- og registreringsbekendtgørelsens § 5. Hvis der er tvivl om omfanget eller indholdet i en varefortegnelse på engelsk, svensk eller norsk vil styrelsen anmode om en oversættelse på et tidligere tidspunkt i sagsbehandlingsforløbet.

Ansøgningsgebyr (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Ansøgningsgebyret skal principielt betales samtidig med, at ansøgningen indleveres.

Ansøgningsgebyret udgør betalingen for undersøgelsen og sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgningen, og denne undersøgelse og sagsbehandling begyndes derfor ikke før ansøgningsgebyret er betalt.

Gebyret dækker:

- undersøgelsen og vurderingen af ansøgningen
- registrering og offentliggørelse af mærket i Dansk Varemærketidende
- en gyldighedsperiode på 10 år

Ansøgningsgebyret består af et grundgebyr, som indbefatter 3 varer- eller tjenesteydelsesklasser. Hvis ansøgningen dækker mere end 3 klasser, betaler man et klassegebyr for hver ekstra klasse.

Ansøgningsgebyret og klassegebyret fremgår til enhver tid af Patent- og Varemærkestyrelsens prisliste.

Betales ansøgningsgebyret ikke samtidig med indlevering af ansøgningen, vil Patent- og Varemærkestyrelsen sende en opkrævning på gebyret og fastsætte en frist for betaling.

Betaling af gebyret kan ske på forskellig måde.

Advokater og fuldmægtige (Sidst opdateret: 23-06-2015)

En ansøger kan lade sig repræsentere ved en anden over for styrelsen. Der stilles ingen særlige krav, herunder kvalifikationskrav, til hvem, der kan optræde som fuldmægtig, men der skal ofte indleveres en fuldmagt. En

fuldmægtig vil dog typisk være en advokat eller en patentagent.

Styrelsen kan opfordre en ansøger til at udpege en fuldmægtig, hvis styrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig for at sikre, at ansøgerens interesser bliver varetaget på betryggende vis. Det vil typisk være tilfældet, hvor ansøger ikke kan kommunikere på dansk eller et andet sprog, som beherskes af styrelsens medarbejdere. Det bemærkes, at arbejdssproget i styrelsen er dansk. Ansøger kan også have brug for en fuldmægtig på grund af særlige juridiske komplikationer ved behandlingen af ansøgningen.

Der er ikke knyttet retsvirkninger til undladelsen af at udpege en fuldmægtig.

Fuldmagter (Sidst opdateret: 15-06-2016)

En fuldmagt er en skriftlig tilkendegivelse fra ansøger/indehaver om, at en person eller et firma kan repræsentere den pågældende helt eller delvist vedrørende ansøgningen eller den registrerede rettighed.

Hvis der er indleveret en generalfuldmagt fra en ansøger/indehaver noteres denne fuldmagt på samtlige igangværende sager fra den pågældende. Der sker således ikke notering af fuldmagt på henlagte sager og ophørte rettigheder. Ved indlevering af nye sager kan der herefter blot henvises til den tidligere indleverede generalfuldmagt.

Hvis ansøger ved indsendelse af en varemærkeansøgning i papirform selv har angivet en fuldmægtig i ansøgningen, svarer det efter styrelsens praksis til, at der med ansøgningen er medsendt en fuldmagt.

Når der er tale om en e-ansøgning kan vi ikke ud fra ansøgningen konstatere, om det er ansøger eller fuldmægtig der har indsendt ansøgningen. Derfor skal man indsende en fuldmagt med e-ansøgningen, hvis der er skrevet en fuldmægtig på, som vi kræver fuldmagt fra. Dette gøres nemmest ved at vedhæfte fuldmagten i e-ansøgningen. Læs nedenfor om, hvornår vi kræver fuldmagt.

Hvis fuldmægtigen først udpeges efter ansøgningen er indleveret, vil styrelsen som udgangspunkt kræve, at der indsendes en skriftlig fuldmagt.

Styrelsen kræver dog ikke en fuldmagt fra advokater.

Styrelsen kræver heller ikke fuldmagt af IP-rådgivere (patent- og varemærkeagenter og andre rådgivere), der:

1) er ansat i et firma, der i de seneste tre år har fungeret som repræsentant for ansøgere/rettighedshavere i forbindelse med ansøgninger om og vedligeholdelse af patenter, varemærker, design og/eller brugsmodeller,

2) erklærer, at den pågældende personligt fremgår af henholdsvis EPO's eller EUIPO's lister over professionelle repræsentanter,

3) erklærer, at den pågældende personligt har beskæftiget sig med IP-rettigheder og har fungeret som repræsentant for ansøgere/rettighedshavere i forbindelse med ansøgninger om og vedligeholdelse af patenter, varemærker, design og/eller brugsmodeller i en sammenhængende periode på tre år forud for ansøgningens indlevering, eller

4) henviser til en tidligere indleveret generalfuldmagt.

Hvis ansøger/indehaver eller dennes fuldmægtig ikke har tilkendegivet opfyldelsen af en af de ovenstående 4 betingelser overfor styrelsen, vil styrelsen kræve fuldmagt fra den pågældende. Denne fuldmagt kan fremsendes elektronisk i form af et indskannet dokument. Det skal endvidere understreges, at det er muligt at fremsende en generalfuldmagt.

Reglerne om fuldmagt følger af de danske aftaleretlige regler. Det betyder bl.a., at en fuldmagt til enhver tid kan kaldes tilbage.

Der er ingen formkrav til en fuldmagt. Det er derfor ikke nødvendigt med en formular til formålet. Styrelsen har dog

en formular, som ansøgere eller indehavere med fordel kan anvende, da det her fremgår, hvilke oplysninger der er nødvendige.

Følgende oplysninger skal fremgå af fuldmagten:

- Det skal fremgå, at det er en fuldmagt
- Hvem giver fuldmagten (navn og adresse på ansøger eller indehaver af en registrering)
- Hvem udpeges som fuldmægtig (navn og adresse)
- Hvilket varemærke vedrører fuldmagten (ansøgnings-, registreringsnummer eller en gengivelse af mærket)
- Oplysning om, hvad der gives fuldmagt til
- Oplysning om, hvorvidt repræsentanten også skal være fuldmægtig efter mærkets registrering
- Dato og underskrift fra den, der giver fuldmagten

Er der givet fuldmagt korresponderer styrelsen kun med fuldmægtigen.

Prioritet (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Prioritet giver en varemærkeansøgning førsteret i forhold til andre varemærker, der er ansøgt eller taget i brug i perioden mellem varemærkets prioritetsdato og ansøgningsdato.

Hvis et forveksleligt varemærke søges registreret eller tages i brug i perioden mellem varemærkets prioritetsdato og ansøgningsdato - prioritetsperioden - kan det prioritetsbærende varemærke altså ikke forhindres på grundlag af disse mellemkommende rettigheder. Brugen af det mellemkommende forvekslelige varemærke i perioden mellem prioritetsdatoen og ansøgningsdatoen udgør dog ikke en krænkelse af det mærke, der har prioritet.

Der findes to former for prioritet: konventionsprioritet og udstillingsprioritet.

Konventionsprioritet (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Efter varemærkelovens § 18, stk. 1 kan en ansøger af et dansk varemærke få prioritet fra en tidligere udenlandsk ansøgning, når følgende betingelser er opfyldt:

Den danske ansøgning skal indleveres hos Patent- og Varemærkestyrelsen, inden der er gået 6 måneder fra tidspunktet for indlevering af den udenlandske ansøgning, og begæringen om, at ansøger påberåber sig prioritet, skal indsendes til Patent- og Varemærkestyrelsen senest en måned efter den danske ansøgnings ansøgningsdato.

Den udenlandske ansøgning skal være den første ansøgning om mærket.

Den udenlandske ansøgning skal være indleveret i et andet land end Danmark. Dette land skal være tilsluttet Pariserkonventionen, være medlem af World Trade Organization (WTO) eller der skal være indgået en gensidig aftale om anerkendelse af prioritet mellem Danmark og det pågældende land. EU-ansøgninger kan også være prioritetsgivende.

Den danske ansøgning skal omfatte de varer og tjenesteydelser, som den udenlandske ansøgning også dækker. Hvis den danske ansøgning omfatter flere varer eller tjenesteydelser end den udenlandske, stiller styrelsen ikke krav om, at ansøger indleverer en specificeret fortegnelse over disse. Ansøger skal da blot oplyse, at der ønskes delvis prioritet. Opstår der senere en konflikt, kan det danske varemærkes omfang let afklares ved at indsende det udenlandske prioritetsbevis.

Mærkerne skal som udgangspunkt være identiske. Styrelsen accepterer fx ikke prioritet fra en udenlandsk ansøgning i farver, hvis den danske ansøgning vedrører et mærke i sort/hvid.

Begæringen om prioritet skal være fremsat senest 1 måned efter ansøgningsdatoen for den danske ansøgning.

For at kunne påberåbe sig prioritet skal man oplyse, fra hvilken dag og fra hvilket land prioriteten påberåbes. Styrelsen vil desuden bede om oplysninger om nummeret på varemærkeansøgningen i det pågældende land, og styrelsen kan i tvivlstilfælde forlange, at ansøgeren indsender prioritetsbeviset.

Behandlingen af ansøgningen i Danmark er uafhængig af resultatet af behandlingen af den ansøgning, prioriteten baseres på, jf. Pariserkonventionens art. 4 A, nr. 3. Det er derfor ikke en betingelse for at opnå prioriteten, at den udenlandske ansøgning fører til registrering.

Det forekommer, at der bliver indleveret ansøgninger med bedre prioritet end allerede registrerede varemærker. Hvis der er tale om identiske eller forvekslelige mærker, kan indehaveren af den ansøgning, som har en bedre prioritet, fremsætte indsigelse eller anmode om administrativ ophævelse af det andet mærke. Fremsættes der indsigelse, eller anmodes der om administrativ ophævelse, vil styrelsen kræve dokumentation for prioriteten fra indehaveren af ansøgningen. Styrelsen kan herefter ophæve det registrerede mærke efter reglerne i varemærkelovens §§ 23 og 30 om indsigelse og administrativ ophævelse.

Prioritetsbevis (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Prioritetsbeviset er en dokumentation for, hvordan en ansøgning så ud på ansøgningstidspunktet i det første land, hvor ansøgningen om varemærke blev indleveret. Prioritetsbeviset skal indeholde oplysninger om ansøgers navn, en gengivelse af varemærket og oplysninger om varefortegnelsen, som disse oplysninger forelå på den dag, ansøgningen har ansøgningsdato. Prioritetsbeviset udstedes af den varemærkemyndighed, hvor varemærket første gang blev ansøgt.

Prioritetsdato (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Når der i en varemærkeansøgning er påberåbt prioritet, er prioritetsdatoen den dato, hvor en ansøgning af et varemærke første gang blev indleveret i et andet land eller region, eller hvor varemærket første gang blev fremvist på en international udstilling.

Udstillingsprioritet (Sidst opdateret: 12-09-2013)

Efter varemærkelovens § 19 kan en ansøger af et dansk varemærke få prioritet fra det tidspunkt, hvor varemærket første gang har været vist på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, hvis ansøgningen indleveres inden 6 måneder efter udstillingen.

Udstillingen skal opfylde de betingelser, som er defineret i Udstillingskonventionen af 22. november 1928 med senere revisioner.

Af konventionen fremgår, at udstillingen skal have varet mindst tre uger, mere end én stat skal have været repræsenteret, og der må ikke alene være tale om en kunstudstilling eller en udstilling af udpræget kommerciel (handelsmæssig) karakter. Det vil derfor typisk være verdensudstillinger, der kan opnås prioritet fra. Lokale udstillinger kan f. eks. ikke danne grundlag for prioritet.

Prioriteten gælder fra det tidspunkt, hvor mærket har været vist på udstillingen. Udstillingsprioriteten skal kunne dokumenteres.

Dokumentationen kan bestå i en erklæring fra arrangøren af udstillingen om, at de pågældende varer har været vist på udstillingen med det ansøgte mærke, samt hvornår udstillingen fandt sted.

Såvel udenlandske som danske ansøgere kan påberåbe sig prioritet fra en international udstilling, jf. varemærkelovens § 19. Hvis den danske ansøgning omfatter flere varer end dem, der blev vist på udstillingen, kan der kun opnås prioritet for de varer, der er omfattet af prioritetsretten, såkaldt delvis prioritet. De konkrete varer og tjenesteydelser, for hvilke der påberåbes prioritet, skal oplyses.

Anciennitet (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Anciennitet giver en ansøgning tilbagevirkende kraft fra en tidligere stiftelse af en varemærkeret. Anciennitet er indført som en del af EU-varemærkesystemet.

Som udgangspunkt kan man ikke påberåbe sig anciennitet i en dansk ansøgning, heller ikke selv om man har stiftet rettighed til varemærket ved ibrugtagning på et tidligere tidspunkt.

Anciennitet kan kun påberåbes i en dansk ansøgning, hvis ansøgningen er resultatet af en konvertering af et EU-varemærke.

Hjemlandsregistrering (Sidst opdateret: 27-04-2009)

I sjældne tilfælde kan en ansøger kun få registreret sit mærke i Danmark, hvis ansøger kan dokumentere, at mærket også er registreret i ansøgers hjemland. Varemærkelovens § 35 og registreringsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3 har regler om hjemlandsregistrering.

Efter disse regler skal ansøgere fra lande, der ikke har tilsluttet sig Pariserkonventionen (PKV) og ikke er medlem af WTO, dokumentere, at det ansøgte mærke er registreret i hjemlandet (hjemlandsregistrering). Hjemlandsregistreringen skal omfatte det identiske mærke og være registreret for de samme varer og tjenesteydelser, som mærket søges registreret for i Danmark. Styrelsen afslår ansøgningen, hvis ansøger ikke indsender bevis for relevant hjemlandsregistrering.

Styrelsen kræver ikke hjemlandsregistrering, hvis ansøger driver virksomhed i et land tilsluttet PKV eller WTO. Vurderingen af om ansøger driver virksomhed i et PKV- eller WTO-land afhænger f.eks. af beliggenheden af selskabets hovedsæde, dets registreringssted, ledelsens eller aktionærernes nationalitet og af, hvor den afgørende kontrol med selskabet ligger. Andre økonomiske kriterier kan dog også indgå i vurderingen.

Styrelsen kræver heller ikke hjemlandsregistrering, hvis ansøger er en fysisk person med statsborgerskab i et PKV-land. Dette gælder, selvom ansøgeren ikke har bopæl i eller driver eller ejer virksomhed i et PKV-land.

Hvis et mærke er registreret på basis af hjemlandsregistrering, stiller styrelsen ikke ved fornyelse af mærket krav om, at hjemlandsregistreringen stadig er i kraft.

Følgende sager er eksempler på styrelsens praksis:

VA 1984 02245/VR 1993 01649: Ansøger Air Lanka havde i sit mærke registreret i hjemland Sri Lanka. Styrelsen afslog at registrere mærket. Ansøgeren indbragte sagen for ankenævnet. Under ankesagen oplyste klageren, at denne havde forretningsadresser i Holland, England og Australien samt registreringer i samme lande. Herefter tilbagesendte ankenævnet sagen til direktoratet til videre foranstaltning, og mærket blev herefter registreret.

VA 1992 02442/VR 1993 00092: Singapore Airlines Ltd., Singapore, søgte om registrering af mærket CELESTEL for visse tjenesteydelser i klasse 38. Styrelsen udbad sig hjemlandsregistrering. Ansøger henviste til, at selskabet var registreret som "foreign company" i seks australske territorier med forretningsadresser i disse territorier og dokumenterede dette ved fremsendelse af seks australske selskabsregistreringsbeviser. Herefter blev kravet om hjemlandsregistrering frafaldet.

Konvertering fra EU-varemærke (Sidst opdateret: 15-06-2016)

En dansk varemærkeansøgning kan indleveres på basis af en konvertering af et EU-varemærke.

Registreringsbekendtgørelsens § 24 fastsætter de danske krav til konvertering. Der står, at en konvertering af et EU-varemærke til en ansøgning om en dansk varemærkeregistrering, skal opfylde betingelserne i varemærkeloven og ansøgnings- og registreringsbekendtgørelsen.

Accepteres konverteringen af EUIPO, og opfylder anmoderen kravene til en dansk ansøgning, bevarer anmoderen den oprindelige ansøgningsdato fra EUIPO, en påberåbt prioritetsdato og en eventuelt påberåbt anciennitet.

Ansøgningsdato (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ansøgningsdatoen er den dato, som den indleverede varemærkeansøgning får tildelt i forhold til andre varemærker. Ansøgningsdatoen kan være afgørende for, hvem der har førsteret til et varemærke, hvis flere ansøgere er interesseret i det samme eller lignende varemærker.

En dansk varemærkeansøgning tildeles en ansøgningsdato, når følgende oplysninger er til stede i ansøgning:

Ansøgerens navn eller firmanavn.
Gengivelse af varemærket.
Fortegnelse over varer og/eller tjenesteydelser, som varemærket ønskes registreret for.

Ansøgningens sprog (Sidst opdateret: 25-01-2010)

Ifølge Registreringsbekendtgørelsens § 5 kan Patent- og Varemærkestyrelsen behandle ansøgninger, hvis disse foreligger på dansk, engelsk, svensk eller norsk.

Listen over varer og tjenesteydelser skal imidlertid indsendes på dansk til publicerings formål inden for en given frist fastsat af Patent- og Varemærkestyrelsen. Hvis en sådan oversættelse ikke foreligger ved fristens udløb, afslås ansøgningen. Hvis listen over varer og tjenesteydelser er affattet på engelsk og består af termer, der er at finde i de officielle Nice klassifikations bøger, kan Patent- og Varemærkestyrelsen udarbejde et forslag til en oversættelse af listen.

Hvis ansøgeren anmoder om det, kan sagsbehandlingen endvidere foregå på engelsk, jf. Registreringsbekendtgørelsens § 41. Patent- og Varemærkestyrelsen kan dog til enhver tid beslutte, at sagsbehandlingen skal foregå på dansk. De dokumenter som Patent- og Varemærkestyrelsen modtager i forbindelse med en sag, skal foreligge på enten dansk, engelsk, svensk eller norsk. Er dokumenter affattet på andre sprog, skal der indleveres en oversættelse heraf.

Videreførelse af en international registrering (Sidst opdateret: 04-07-2014)

En international registrering kan videreføres i Danmark, jf. varemærkelovens § 53, stk. 2, varemærkebekendtgørelsen § 36 og Madrid Protokollen, artikel 9e.

Ønsker man at videreføre registreringen skal man indlevere en ny dansk varemærkeansøgning.

Ansøgningen skal indeholde en henvisning til den internationale registrering samt oplysning om datoen og eventuel prioritet for den internationale registrering eller datoen for en efterfølgende designering.

Ansøgningsgebyret fremgår af styrelsens prisliste, læs mere her.

En ansøgning om videreførelse af en international registrering behandles på samme måde som nationale ansøgninger.

Sagsbehandlingsprocedurer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandlingsprocedurer sikrer at styrelsens sagsbehandling lever op til forvaltningslovens krav til forvaltningens sagsbehandling i afgørelsessager.

Under dette menupunkt beskrives de administrative procedurer for håndtering af en lang række forskellige spørgsmål vedrørende varemærkeansøgninger og - registreringer:

- Behandling af varemærkeansøgninger
- Behandling af ændringer i registeret
- Behandling af indsigelser
- Behandling af administrative ophævelser
- Behandling af fornyelser

- Behandling af udslettelser
- Frister
- Gebyrer
- Kommunikation med Patent- og Varemærkestyrelsen
- Afslag
- Afvisning
- Ankeadgang
- Annulation og rettelse af fejl
- PVSonline

De materielle regler på området er beskrevet under andre menupunkter under Danske varemærkeregistreringer.

Behandling af varemærkeansøgningen (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Når Patent- og Varemærkestyrelsen har modtaget ansøgningen, undersøges det indledningsvist, om ansøgningen opfylder betingelserne for at kunne opnå en ansøgningsdato.

Derefter undersøges og vurderes ansøgningen for eventuelle formelle mangler, for om klassificeringen af varer og tjenesteydelser er korrekt, og for om der er absolutte eller relative hindringer for mærkets registrering.

Styrelsen meddeler resultatet af undersøgelsen og vurderingen til ansøger og fastsætter samtidigt en frist, inden for hvilken ansøger får mulighed for at udtale sig om styrelsens undersøgelse og vurdering.

Den videre sagsbehandling foretages herefter i kommunikation mellem ansøgeren og Patent- og Varemærkestyrelsen.

Hvordan Patent- og Varemærkestyrelsen afslutter sagen afhænger af det materielle indhold i vurderingen af ansøgningen. Ansøgningen kan enten afsluttes med et helt eller delvist afslag eller en registrering af mærket, eller ansøger kan vælge at trække ansøgningen tilbage.

Har styrelsen afsluttet sagen med en afgørelse, der går ansøger imod, vil denne afgørelse kunne ankes.

Undersøgelse og vurdering af varemærkeansøgningen (Sidst opdateret: 10-09-2012)

Styrelsen undersøger, om mærket opfylder varemærkelovgivningens krav, herunder om

- mærket har særpræg
- mærket er vildledende
- mærket strider mod lov, offentlig orden eller sædelighed
- mærket indeholder officielle kendetegn
- der er identiske eller forvekslelige varemærker i styrelsens database
- der i CVR-registeret er navne på virksomheder, som er identiske eller næsten identiske med det ansøgte mærke
- der er sjældne efternavne, som ligner mærket

- mærket krænker en andens ophavsret

Styrelsen undersøger også om

- fortegnelsen over vare og tjenesteydelser er i orden, herunder om klassificeringen er korrekt og om formulering af fortegnelsen er præcis.
- de formelle krav til varemærkeansøgningen er opfyldt.

Styrelsens database indeholder oplysninger om alle registrerede vare- og fællesmærker, som er i kraft i Danmark, samt om alle verserende danske vare- og fællesmærkeansøgninger. Der kan dog i forbindelse med undersøgelsen være EU-varemærker og Madridprotokolmærker, som styrelsen enten ikke har oplysninger om eller ikke kender omfanget af.

I forbindelse med undersøgelsen af mærket og vurderingen af varemærkeansøgningen skelner styrelsen mellem absolutte og relative registreringshindringer, da behandlingen af varemærkeansøgningen afhænger heraf.

Absolutte og relative hindringer (Sidst opdateret: 24-06-2015)

Ved undersøgelsen og vurderingen af en varemærkeansøgning skelnes der mellem absolutte og relative registreringshindringer.

Findes der absolutte hindringer for registreringen af et varemærke, vil Patent- og Varemærkestyrelsen nægte at registrere mærket, medmindre de pågældende hindringer overvindes.

Findes der relative hindringer for registreringen af et varemærke, vil Patent- og Varemærkestyrelsen informere ansøger om disse hindring, og ansøger må herefter beslutte, om ansøgningen på den baggrund ønskes registreret. Patent- og Varemærkestyrelsen har ikke hjemmel til at afslå en varemærkeansøgning på baggrund af relative hindringer. Derimod kan en foreløbig registrering ugyldiggøres, eller en registrering kan ophæves, hvis indehaveren af den relative registreringshindring fremsætter indsigelse eller anmoder om administrativ ophævelse af det yngre mærke.

Relative registreringshindringer kan være tidligere kendetegnsrettigheder, der tilhører tredjemand, navnlig:

- tidligere identiske eller forvekslelige varemærker
- virksomhedsnavne, som er identiske eller næsten identiske med det ansøgte mærke
- sjældne efternavne, som ligner mærket
- design
- ophavsrettigheder

Registrering (Sidst opdateret: 21-01-2009)

Et varemærke registreres, når formaliteterne omkring ansøgningen og varefortegnelse er i orden og under forudsætning af, at der ikke findes absolutte hindringer for mærkets registrering.

Varemærket tildeles et registreringsnummer og en registreringsdato og får herefter status som foreløbigt registreret mærke. Registreringsdatoen er afgørende for registreringens varighed.

Registreringen offentliggøres herefter med henblik på, at enhver kan fremsætte indsigelse.

Offentliggørelse (Sidst opdateret: 11-09-2012)

Registreringen af et mærke bliver offentliggjort i Dansk Varemærke Tidende. Styrelsen offentliggør mærkeindehavers navn og adresse, mærket, ansøgningsdatoen, ansøgningsnummeret, registreringsnummeret samt for hvilke varer og tjenesteydelser, mærket er registreret. Det fremgår også, om mærket er registreret i farver, og om registreringen sker

på baggrund af indarbejdelse. Har ansøgningen prioritet, fremgår dette. Har mærkeindehaver udpeget en fuldmægtig, er dennes navn og adresse oplyst.

Enhver kan fremsættes indsigelse mod en registrerering indtil 2 måneder efter offentliggørelsen.

Registreringsprocedurens afslutning (Sidst opdateret: 06-01-2009)

Registreringsproceduren for varemærket afsluttes efter udløbet af fristen for indsigelse, hvis der ikke er fremsat indsigelse. Hvis der er fremsat indsigelse, og denne ikke tages til følge, afsluttes registreringsproceduren, når alle ankemuligheder er udtømte, og afgørelsen i indsigelsen er blevet endelig.

Registreringsproceduren afsluttes ved at tildele registreringen en dato for registreringsprocedurens afslutning. Datoen for registreringsprocedurens afslutning er afgørende for den brugspligt, der er knyttet til registreringen.

Behandling af ændringer i registeret (Sidst opdateret: 11-09-2012)

Når der anmodes om notering af en ændring i varemærkeregisteret, vurderer Patent- og Varemærkestyrelsen, om ændringen kan tillades, og om der foreligger tilstrækkelig dokumentation for den pågældende ændring.

Hvis ændringen ikke kan tillades, eller hvis dokumentationen for ændringen ikke er tilstrækkelig, vil styrelsen skrive til den, der har anmodet om ændringen med henblik på, at vedkommende kan udtale sig om sagen og eventuelt indsende yderligere dokumentation.

Alle ændringer til varemærkeregistret - bortset fra adresseændringer - bliver offentliggjort i Dansk Varemærke Tidende.

Hvis en ændring ikke kan tillades, eller hvis kravene til dokumentation for en ændring ikke er opfyldt, vil styrelsen afslå at notere en ændring.

Gebyr for ændringer (Sidst opdateret: 20-10-2015)

For de fleste ændringer er der ikke fastsat noget gebyr for notering i registeret.

Der findes dog et særskilt gebyr for deling af ansøgninger eller registreringer.

Delingsgebyret fremgår af Patent- og Varemærkestyrelsens prisliste.

Betaling af gebyret kan ske på forskellig måde.

Behandling af indsigelser (Sidst opdateret: 11-09-2012)

Der kan fremsættes indsigelse mod nye registreringer. Indsigelsen skal fremsættes senest 2 måneder efter registreringens offentliggørelse i Dansk Varemærketidende.

En indsigelse kan principielt fremsætte af enhver. I praksis betyder det, at indsigelser baseret på de såkaldte absolutte hindringer, kan fremsættes af alle.

Absolutte hindringer er de hindringer for registreringen af et varemærke, som styrelsen skal påse ikke er til stede, før styrelsen registrerer et varemærke. Det er derfor forholdsvist sjældent, at en indsigelse fremsættes under henvisning til de absolutte hindringer.

Til forskel fra de absolutte hindringer, så kan styrelsen ikke afslå at registrere et varemærke, hvis der blot er relative hindringer for mærkets registrering. De relative hindringer er blot hindringer, som består i tredjemands ældre rettigheder, herunder ældre registrerede eller ibrugtagne varemærker, selskabsnavne, personnavne, design- eller ophavsrettigheder, eller andre rettigheder til forretningskendetegn.

Er der tale om, at en indsigelse fremsættes under henvisning til, at registreringen af mærket er sket i strid med sådanne ældre rettigheder, er det kun indehaveren af den pågældende rettighed, der kan fremsætte indsigelsen. Indehaveren kan dog bemyndige andre til at fremsætte indsigelsen på indehaverens vegne.

Styrelsen vil i forbindelse med behandlingen af en ansøgning lave en undersøgelse af, om der findes ældre registrerede rettigheder, og ansøgeren vil modtage en søgerapport med resultatet af denne undersøgelse. Dette giver ansøgeren mulighed for at reagere på de ældre rettigheder, som styrelsen måtte finde, f.eks. ved at bede om samtykke til registreringen fra indehaverne af de ældre rettigheder, eller ved at begrænse ansøgningen så der ikke længere består en konflikt, så en senere tvist om varemærket kan undgås. Men ansøgeren kan også vælge helt at se bort fra de ældre rettigheder, som styrelsen har fundet ved søgningen, og blot lade mærket registrere uden at tage skridt til at undgå en senere konflikt.

Styrelsen har endvidere ikke under en ansøgnings behandling mulighed for at oplyse ansøgeren om ibrugtagne mærker, idet de ikke fremgår af registeret. Tilsvarende påser styrelsen ikke af sig selv om et mærke, der kan udgøre en hindring for det ansøgte varemærke, er velkendt, og dermed vil kunne have krav på en udvidet beskyttelse. Der kan derfor godt være en række ældre rettigheder, der kan være en hindring mod det nye mærke, men som styrelsen ikke har mulighed for at gøre ansøgeren opmærksom på i søgerapporten.

Adgangen til at fremsætte indsigelse er derfor et vigtigt redskab for indehavere af ældre varemærker og kendetegn.

Når der fremsættes indsigelse, er der visse minimumskrav, der skal være opfyldt.

En indsigelse kan trækkes tilbage helt frem til det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse. I så fald består det foreløbigt registrerede mærke i sit fulde omfang og registreringsproceduren vil blive afsluttet.

Minimumskrav til indsigelsen (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Der er en række betingelser knyttet til det at fremsætte indsigelse mod et foreløbigt registreret varemærkes gyldighed.

En indsigelse skal fremsættes senest 2 måneder fra offentliggørelsen af det pågældende varemærke i Dansk Varemærketidende. Denne frist er absolut, og der kan ikke dispenseres herfra. Hvis en indsigelse er fremsat for sent, vil styrelsen derfor afslå at behandle den. Der er dog i et sådant tilfælde mulighed for i stedet at indgive en begæring om administrativ ophævelse af mærket.

Det skal være oplyst, hvem der fremsætter indsigelsen. Enhver har ret til at fremsætte indsigelse. Der kræves ikke en retlig interesse i sagen. Som udgangspunkt kan man dog ikke til støtte for en indsigelse påberåbe sig andres rettigheder. Dog kan for eksempel et moderselskab påberåbe sig mærker, som datterselskaber er indehavere af, hvis moderselskabet bemyndiges hertil af datterselskaberne. Styrelsen vil i denne situation kræve, at datterselskaberne erklærer, at moderselskabet har bemyndigelse til at fremsætte indsigelsen på datterselskabernes vegne. En indsigelse kan ikke fremsættes anonymt.

Der skal være en begrundelse for indsigelsen. Der stilles ikke store krav til begrundelsens udformning. Det vil f.eks. være tilstrækkeligt, når indsigelsen baseres på forvekslelighed, at henvise til, at man har en ret til et bestemt ældre mærke, samtidigt med at man angiver mærkets registreringsnummer. Indehaveren af det angrebne mærke kan herefter anmode om en uddybende begrundelse for indsigelsen.

Foreligger der en mangelfuld begrundelse for indsigelsen, vil styrelsen give indsiger en frist til at afklare mulige tvivlsspørgsmål. Det er dog samtidigt klart, at er der slet ingen begrundelse for indsigelsen overhovedet, og frembringes en sådan ikke inden for den frist som styrelsen vil give hertil, vil styrelsen afslå at behandle indsigelsen.

Der skal betales et indsigelsesgbyr.

Indsigelsesgebyr (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Indsigelsesgebyret skal principielt betales samtidig med, at indsigelse fremsættes.

Indsigelsesgebyret er med til at dække betalingen for sagsbehandlingen i forbindelse med indsigelsen, og er derfor en forudsætning for, at indsigelsen behandles.

Indsigelsesgebyret fremgår til enhver tid af Patent- og Varemærkestyrelsens prisliste.

Betales indsigelsesgebyret ikke samtidig med fremsættelse af indsigelsen, vil Patent- og varemærkestyrelsen sende en opkrævning på gebyret og fastsætte en frist for betaling.

Betaling af gebyret kan ske på forskellig måde.

Som udgangspunkt tilbagebetales indsigelsesgebyret ikke, heller ikke selv om indsiger får ret i indsigelsen. I visse situationer kan tilbagebetaling af indsigelsesgebyret dog ske delvist, nemlig hvis indsigelsen suspenderes.

Modpåstande i indsigelser (Sidst opdateret: 12-05-2009)

Hvis, der er fremsat indsigelse mod registreringen af et varemærke, har indehaveren af dette varemærke mulighed for at fremføre modpåstande under indsigelsessagen.

Hvis indsigelsen er fremsat med henvisning til, at det foreløbigt registrerede mærke er forveksleligt med indsiger tidligere registrerede mærke, kan indehaveren anmode om, at indsiger dokumenterer, at det bevises, at det tidligere mærke er brugt i overensstemmelse med reglerne om brugspligt. En sådan anmodning kan kun behandles, hvis registreringsproceduren for indsigers tidligere mærke er afsluttet mere end fem år før anmodningen fremsættes.

Er der tale om et ældre EF-varemærke, skal brugspligtsperiodens begyndelse beregnes fra mærkets registreringsdato. Ved proceduren for registrering af EF-varemærker har man valgt at lægge indsigelsesperioden før mærkets registrering. Brugspligten indtræder således først 5 år efter EF-varemærket er registreret. Det er tilstrækkeligt for opfyldelsen af brugspligten for et EF-varemærke, at mærket har været brugt i mindst et land i EU.

Hvis indsigelsen er fremsat med henvisning til, at det foreløbigt registrerede mærke er forveksleligt med indsigers tidligere uregistrede varemærke, hvor rettighederne til dette varemærke er stiftet ved brug, kan indehaveren af det foreløbigt registrerede mærke søge at bevise, at hans rettighed kan føres tilbage til en endnu tidligere ibrugtagen rettighed.

Hvis indsigelsen er fremsat under henvisning til, at det foreløbigt registrerede mærke mangler særpræg, har indehaveren mulighed for at dokumentere, at mærket er indarbejdet som varemærke for ham før ansøgningstidspunktet.

Høringsprocedure i indsigelser (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når der er fremsat indsigelse, skal indehaveren af den registrerede ret underrettes om indsigelsen og have adgang til at udtale sig inden for en nærmere fastsat frist. Når styrelsen har modtaget mærkeindehaverens udtalelse, vurderes det, om sagen på det foreliggende grundlag er klar til afgørelse.

Når sagen alene omhandler forveksleligheden mellem registrerede varemærker, vil det som udgangspunkt være tilstrækkeligt, at indsiger fremsætter sin begrundelse, og at mærkeindehaver kommer med sine modargumenter. Sagen vil da i de fleste tilfælde være oplyst tilstrækkeligt, og styrelsen kan træffe sin afgørelse.

Omfanget af høringsproceduren kan imidlertid variere afhængig af sagens kompleksitet. Er det en sag, hvor spørgsmål om f.eks. velkendthed, indarbejdelse eller brug af mærker i Danmark eller udlandet indgår, kan parterne ad flere omgange få lejlighed til at udtale sig om hinandens indlæg og dokumentationsmateriale.

Under alle omstændigheder gælder det, at når indsiger påberåber sig forhold, som f. eks. at mærket er velkendt, opfordres indsiger til at fremkomme med dokumentation for disse oplysninger. Tilsvarende søger styrelsen altid at oplyse sagen fuldt ud ved at opfordre parterne til at fremkomme med oplysninger, som er relevante for afgørelsen, og som styrelsen ikke selv er i besiddelse af.

En sag tages op til afgørelse, når parterne har haft lejlighed til at udtale sig om de faktiske oplysninger i sagen, som kan have betydning for afgørelsen, og styrelsen i øvrigt vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Indsigelsessagens afgørelse (Sidst opdateret: 11-01-2016)

Når en sag er tilstrækkeligt oplyst, og parterne har haft lejlighed til at udtale sig om de faktiske oplysninger i sagen, der kan have betydning for dens afgørelse, træffer styrelsen afgørelse i sagen. Selve afgørelsen er opbygget således, at den indeholder en indledning, en kort henvisning til parternes argumentation og selve grundlaget for afgørelsen, inklusive en konklusion. Herudover ledsages afgørelsen altid af en vejledning om adgangen til at anke til den eller de af parterne, der ikke har fået fuldstændigt medhold.

En afgørelse kan gå ud på, at det foreløbigt registrerede mærke gøres helt eller delvist ugyldigt, eller at mærket fortsat skal bestå. Før en egentlig afgørelse kan der også foretages en foreløbig vurdering, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen beslutter, at det foreløbigt registrerede mærke skal gøres ugyldigt, men hvor indehaveren af mærket får mulighed for f.eks. at begrænse varefortegnelsen for mærket, således at indsigers og indehavers mærker kan eksistere side om side, eller får mulighed for indsættelse af en disclaimer.

Behandling af administrative ophævelser (Sidst opdateret: 16-05-2011)

Foruden muligheden for at gøre indsigelse mod en registrering, er det også muligt at anmode om en administrativ ophævelse af et registreret varemærke. En amodning om administrativ ophævelse kan enten være begrundet i, at mærket oprindeligt er registreret i strid med bestemmelserne i varemærkeloven, eller at der efter mærkets registrering er indtrådt omstændigheder, der medfører, at mærket kan ophæves.

Anmodningen kan først fremsættes efter registreringsprocedurens afslutning, og den kan fremsættes af enhver. Anmodningen fremsættes over for Patent- og Varemærkestyrelsen, der vil tage stilling til, om betingelserne for ophævelse i varemærkelovens § 28 er opfyldt.

Et varemærke kan være registreret i strid med bestemmelserne i varemærkeloven, hvis mærket mangler særpræg, eller hvis mærket er forveksleligt med et tidligere registreret eller ibrugtaget mærke. I forbindelse med sådanne oprindelige registreringshindringer skal der ved vurderingen af anmodningen om administrativ ophævelse også tages hensyn til om mærket efter registreringen er blevet indarbejdet på markedet eller om anmoderen har udvist passivitet.

En registrering kan også ophæves, hvis mærket ikke er brugt i overensstemmelse med bestemmelserne om brugspligt, jf. varemærkelovens § 25.

Endeligt kan en registrering ophæves, hvis varemærket efterfølgende er degenereret.

Når der fremsættes anmodning om administrativ ophævelse, er der visse minimumskrav, der skal være opfyldt.

En anmodning om ophævelse kan trækkes tilbage helt frem til det tidspunkt, hvor den endelige afgørelse træffes. Hvis begæringen trækkes tilbage i tide, vil registreringen bestå i sit fulde omfang.

Minimumskrav til anmodningen om ophævelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Der er ikke knyttet nogen tidsfrist til en anmodning om administrativ ophævelse. Dog kan en anmodning om administrativ ophævelse på grundlag af brugspligten tidligst fremsættes 5 år efter registreringsprocedurens afslutning for det registrerede mærke.

Følgende betingelser skal overholdesi forbindelse med fremsættelse af anmodningen om administrativ ophævelse:

- Det skal være oplyst, hvem der fremsætter anmodningen. Enhver har mulighed for at anmode om at få en registrering ophævet. Der kræves ikke en retlig interesse i sagen. En anmodning kan dog ikke fremsættes anonymt, og som udgangspunkt kan man dog ikke til støtte for en anmodning om ophævelse påberåbe sig andres rettigheder. Dog kan for eksempel et moderselskab påberåbe sig mærker, som datterselskaber er indehavere af, hvis moderselskabet bemyndiges hertil af datterselskaberne. Styrelsen vil i denne situation kræve, at datterselskaberne erklærer, at moderselskabet har bemyndigelse til at fremsætte anmodningen på datterselskabernes vegne.

- En anmodning skal være begrundet. Det skal være muligt for styrelsen at vurdere, om anmodningen er fremsat på grund af manglende brug jf. § 25 eller af andre grunde. Foreligger der en mangelfuld begrundelse, vil styrelsen give anmoder en frist til at afklare mulige tvivlsspørgsmål. Det er dog samtidigt klart, at er der slet ingen begrundelse for anmodningen overhovedet og frembringes en sådan ikke inden for den frist, som styrelsen vil give hertil, vil styrelsen afslå at behandle anmodningen om ophævelse.

- Der skal tillige betales et ophævelsesgebyr.

Ophævelsesgebyr (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Gebyret for at anmode om administrativ ophævelse af et varemærke skal principielt betales samtidig med, at anmodningen fremsætte.

Gebyret er med til at dække betalingen for sagsbehandlingen i forbindelse med anmodningen om administrativ ophævelse, og er derfor en forudsætning for, at anmodningen behandles.

Gebyret for anmodning om administrativ ophævelse fremgår til enhver tid af Patent- og Varemærkestyrelsens prisliste.

Betales gebyret ikke samtidig med fremsættelse af anmodningen, vil Patent- og varemærkestyrelsn sende en opkrævning på gebyret og fastsætte en frist for betaling.

Betaling af gebyret kan ske på forskellig måde.

Som udgangpunkt tilbagebetales gebyret for en anmodning om administrativ ophævelse ikke, heller ikke selv om anmoderen får ret i ophævelsessagen. I visse situationer kan tilbagebetaling af gebyret dog ske delvist.

Modpåstande i ophævelser (Sidst opdateret: 26-06-2009)

Hvis der er anmodet om administrativ ophævelse af en varemærkeregistrering, har indehaveren af denne registrering mulighed for at fremføre modpåstande under ophævelsessagen.

Hvis anmodningen om ophævelse er fremsat med henvisning til, at det registrerede mærke er forveksleligt med anmoders tidligere registrerede mærke, kan indehaveren anmode om, at anmoder dokumenterer, at det tidligere mærke er brugt i overensstemmelse med reglerne om brugspligt. En sådan anmodning kan kun behandles, hvis registreringsproceduren for anmoders tidligere mærke er afsluttet mere end 5 år før anmodningen fremsættes.

Er der tale om et ældre EF-varemærke, skal brugspligtsperiodens begyndelse beregnes fra mærkets registreringsdato. Ved proceduren for registrering af EF-varemærker har man valgt at lægge indsigelsesperioden før mærkets registrering. Brugspligten indtræder således først 5 år efter EF-varemærket er registreret. Det er tilstrækkeligt for opfyldelsen af brugspligten for et EF-varemærke, at mærket har været brugt i mindst et land i EU.

Hvis indsigelsen er fremsat med henvisning til, at det registrerede mærke er forveksleligt med anmoders tidligere uregistrede varemærke, hvor rettighederne til dette varemærke er stiftet ved brug, kan indehaveren af det foreløbigt registrerede mærke søge at bevise, at hans rettighed kan føres tilbage til en endnu tidligere ibrugtagen rettighed.

Indehaver vil i alle tilfælde, hvor anmodningen er baseret på en relativ hindring, kunne fremsætte påstand om, at anmoder har udvist passivitet.

Hvis anmodningen er fremsat under henvisning til, at det registrerede mærke ikke burde have været registreret, fordi det oprindeligt manglede særpræg, har indehaveren mulighed for at dokumentere, at mærket er indarbejdet som varemærke for ham før eller efter registreringstidspunktet.

Høringsprocedure i ophævelser (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når der er fremsat en anmodning om administrativ ophævelse, skal indehaveren af det registrerede varemærke underrettes om anmodningen og have adgang til at udtale sig inden for en nærmere fastsat frist. Når styrelsen har modtaget mærkeindehaverens udtalelse, vurderes det, om sagen på det foreliggende grundlag er klar til afgørelse.

Når sagen alene omhandler forveksleligheden mellem registrerede varemærker, vil det som udgangspunkt være tilstrækkeligt, at anmoder fremsætter sin begrundelse, og at mærkeindehaver kommer med sine modargumenter. Sagen vil da i de fleste tilfælde være oplyst tilstrækkeligt, og styrelsen kan træffe sin afgørelse.

Omfanget af høringsproceduren kan imidlertid variere afhængigt af sagens kompleksitet. Er det en sag, hvor spørgsmål om fx velkendthed, indarbejdelse eller brug af mærker i Danmark eller udlandet indgår, kan parterne ad flere omgange få lejlighed til at udtale sig om hinandens indlæg og dokumentationsmateriale.

Under alle omstændigheder gælder det, at når anmoder påberåber sig forhold, som fx at mærket er velkendt, opfordres anmoder til at fremkomme med dokumentation for disse oplysninger. Tilsvarende søger styrelsen altid at oplyse sagen fuldt ud ved at opfordre parterne til at fremkomme med oplysninger, som er relevante for afgørelsen, og som styrelsen ikke selv er i besiddelse af.

En sag tages op til afgørelse, når parterne har haft lejlighed til at udtale sig om de faktiske oplysninger i sagen, som kan have betydning for afgørelsen, og styrelsen i øvrigt vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Ophævelsessagens afgørelse (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Når en sag er tilstrækkeligt oplyst, træffer styrelsen afgørelse i sagen. Selve afgørelsen er opbygget således, at den indeholder en indledning, en kort henvisning til parternes argumentation og selve grundlaget for afgørelsen inklusive en konklusion. Herudover ledsages afgørelsen altid af en vejledning om adgangen til at anke til den eller de af parterne, der ikke har fået fuldstændigt medhold.

En afgørelse kan gå ud på, at det registrerede mærke ophæveshelt eller delvist, eller at mærket fortsat skal bestå. Før en egentlig afgørelse kan der også foretages en foreløbig vurdering, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen beslutter, at det foreløbigt registrede mærke skal ophæves, men hvor indehaveren af mærket får mulighed for f.eks. at begrænse varefortegnelsen for mærket, således at anmoders og indehavers mærker kan eksistere side om side, eller får mulighed for indsættelse af en disclaimer.

Behandling af fornyelser (Sidst opdateret: 11-09-2012)

Fornyelse af en varemærkeregistrering sker lettes ved at indbetale fornyelsesgebyret ved hjælp af det giro-kort, som Patent- og Varemærkestyrelsen udsender.

Forfaldsdatoen for fornyelse er datoen for registreringsperiodens udløb, det vil sige registreringsdato plus 10 år. Ansvaret for om en varemærkeregistrering fornys ligger hos indehaveren og er uafhængig af, om indehaveren har modtaget et giro-kort fra styrelsen eller ej.

Fornyelsen kan ske indtil 6 mdr. før forfaldsdato. Fornyelsen kan også ske ved indbetaling af et forhøjet fornyelsesgebyr indtil 6 mdr. efter forfaldsdato. Disse frister kan ikke forlænges, heller ikke selvom der samtidigt anmodes om notering af ændringer i registeret f.eks. notering af overdragelser.

Som en service sender Patent- og Varemærkestyrelsen et giro-kort med opkrævning af fornyelsesgebyret ca. 3 måneder før forfaldsdato. Hvis betaling ikke sker før forfaldsdato, sendes der kort tid efter forfaldsdato yderligere et girokort med et forhøjet fornyelsesgebyr. Det er vigtigt, at indehaver af registreringen selv er opmærksom på, om registreringen er blevet fornyet. Patent- og Varemærkestyrelsens udsendelse af giro-kortet er således kun en service, men mangel på udsendelse eller modtagelse af girokortet ændrer ikke ved, at registreringen udløber, hvis den ikke fornys.

Hvis der er overensstemmelse mellem betalingen af gebyret på den ene side og tidspunktet for betaling samt registreringens omfang på den anden side, sker selve fornyelsen automatisk ved indbetalingen til Patent- og Varemærkestyrelsen. Det afgørende for fornyelsen er således ikke, hvem der betaler gebyret, men udelukkende at det er betalt rettidigt og til fulde.

Indehaver modtager et brev, hvori Patent- og Varemærkestyrelsen bekræfter, at registreringen er blevet fornyet.

Der kan være forskellige årsager til, at fornyelse ikke umiddelbart kan ske.

- For tidlig eller for sen betaling af fornyelsesgebyret
- Betaling af et for lille fornyelsesgebyr

Fornyelsesgebyr (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Når den 10-årige registreringsperiode udløber, kan mærket fornys med yderligere 10 år ad gangen. Et mærke kan således være evigt gyldigt, så længe mærket bliver fornyet.

Fornyelsesgebyret består af et grundgebyr, som omfatter 3 varer- og/eller tjenesteydelsesklasser. Hvis registreringen dækker mere end 3 klasser, skal der betales et klassegebyr for hver ekstra klasse.

Fornyelsesgebyret og klassegebyret fremgår til enhver tid af Patent- og Varemærkestyrelsens prisliste.

Datoen for registreringsperiodens udløb er forfaldsdato for betaling af fornyelsesgebyret.

Fornyelsesgebyret kan tidligst indbetales 6 måneder før forfaldssdato.

Det er også muligt at forny varemærket, selvom forfaldsdatoen for fornyelsen er overskredet. Fornyelsesgebyrer forhøjes i så fald med 20 %. Det er muligt at indbetale det forsinkede gebyr indtil 6 måneder efter registreringsperiodens udløb. Denne frist kan ikke forlænges.

Betaling af gebyret kan ske på forskellig måde.

Hvis betaling af et del af fornyelsesgebyret ikke sker med frigørende virkning, det vil sige ikke fører til fornyelse, kan det indbetalte beløb tilbagebetales.

Behandling af udslettelser (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Udslettelse af en varemærkeregistrering kan ifølge varemærkelovens § 33 ske, hvis:

- registreringen ikke fornys.
- der er truffet afgørelse om fuldstændig ugyldiggørelse eller ophævelse af registreringen i forbindelse med en indsigelse mod registreringen eller anmodning om administrativ ophævelse af registreringen.
- det ved dom er fastslået, at registreringen udslettes.
- indehaveren anmoder om udslettelse

Endeligt kan udslettelse ifølge varemærkelovens § 31 ske, hvis registreringen begæres udslettet, fordi der ikke findes en varemærkeindehaver.

Frister (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når Patent- og Varemærkestyrelsen skriver til en indehaver om f.eks. en mangel ved en ansøgning eller som led i høringen ved en indsigelse eller begæring om ophævelse, fastsættes en frist for besvarelse af brevet.

Fristen er normalt enten to eller fire måneder alt efter indholdet i brevet.

Der kan skelnes mellem henholdsvist besvarelsesfrister og betalingsfrister.

Besvarelsesfrister.

I forbindelse med behandlingen af en varemærkeansøgning vil breve vedrørende relative hindringer eller formelle mangler normalt have en besvarelsesfrist på to måneder. Breve vedrørende absolutte hindringer eller varefortegnelsen vil normalt have en frist på fire måneder.

Frister i forbindelse med anmodninger om ændringer i registeret vil normalt være to måneder.

Frister i forbindelse med indsigelser eller sager om ophævelse vil normalt være to måneder.

Fristen kan dog også ud fra en saglig vurdering af de konkrete omstændigheder i en sag være fastsat anderledes en ovenfor skitseret.

Betalingsfrister.

Ved manglende betaling af ansøgningsgebyret vil fristen normalt blive sat til en måned.

Betalingsfristen for fornyelse er fastsat i varemærkeloven og er ufravigelig.

Besvarelsesfristers udløb (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når Patent- og Varemærkestyrelsen skriver til indehaver, fastsættes en frist for besvarelse af brevet.

Hvis Patent- og varemærkestyrelsen modtager indehavers reaktion inden fristens udløb, behandles sagen videre på grundlag af svaret.

Hvis fristen udløber, uden at der er modtaget et svar, vurderer styrelsen, hvordan sagen skal viderebehandles.

Normalt vil det i brevet, hvor fristen er fastsat, være beskrevet, hvad der sker, hvis fristen overskrides. For eksempel kan der være tale om, at en varemærkeansøgning registreres eller afslås helt eller delvist, eller at en anmodning om ændring i registreret afslås.

I visse tilfælde vil denne vurdering først blive foretaget to måneder efter fristudløb, da styrelsen efter TLT, Singapore traktaten art. 14 er forpligtet til at afvente ansøgers eller indehavers eventuelle anmodning om fristforlængelse i disse to måneder.

Dette kan synes uhensigtsmæssigt i sådanne tilfælde, hvor sagens viderebehandling vil indebære en registrering af et ansøgt mærke, men der er tale om en international forpligtelse for Patent- og Varemærkestyrelsen. Det er derfor under alle omstændigheder hensigtsmæssigt, at indehaver indsender et svar inden fristens udløb, da sagen ellers risikerer at trække unødigt i langdrag.

Betalingsfristers udløb (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når en betalingsfrist udløber, skal der tages stilling til, hvordan sagen skal viderebehandles.

Hvis der er tale om frister vedrørende ansøgningsgebyret eller eventuelle klassegebyrer, skal Patent- og Varemærkestyrelsen dog iagttage sin forpligtelse efter TLT, Singapore traktaten art. 14, hvorefter styrelsen er forpligtet til at afvente ansøgers eller indehavers eventuelle anmodning om fristforlængelse i to måneder efter udløbet af den frist, der er fastsat.

Indsigelsesgebyret skal som udgangspunkt betales, når indsigelsen fremsættes, men styrelsen accepterer, at betalingen af gebyret sker også efter indsigelsesperiodens udløb. Er der således ikke betalt indsigelsesgebyr på en indsigelse, når indsigelsesperioden er udløbet, vil styrelsen sende en opkrævning med en frist til at betale. Betales indsigelsesgebyret fortsat ikke, vil styrelsen afslå at behandle indsigelsen. Ved disse frister gælder TLT, Singapore traktaten art. 14 ikke, da der er tale om en sag med flere parter.

Frister vedrørende fornyelsesgebyret kan ikke forlænges, da fristerne er fastsat i loven. Ved fornyelsesfrister gælder TLT, Singapore traktaten art. 14 heller ikke.

Fristforlængelser (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når Patent- og Varemærkestyrelsen skriver til indehaver af en varemærkeansøgning eller varemærkeregistrering fastsættes en frist for besvarelse af brevet.

Hvis indehaver anmoder om en forlængelse af fristen, inden den oprindelige frist er udløbet, tildeles denne fristforlængelse normalt, hvis det er første gang, der anmodes om fristforlængelse.

Anmodningen om fristforlængelse skal være begrundet.

Hvis der anmodes om en fristforlængelse af en bestemt længde, accepteres dette normalt.

Hvis anmodningen ikke specificerer længden af fristforlængelsen, vil den nye frist i de fleste tilfælde være 2 måneder fra den dag fristen gives.

Hvis en ansøger har anmodet om forlængelse med henblik på at samle dokumentationsmateriale for indarbejdelse, vil den nye frist dog blive sat til otte måneder med det samme.

Yderligere fristforlængelser ud over den første vil kun blive givet ud fra en saglig vurdering af omstændighederne i den konkrete sag sammenholdt med begrundelsen for anmodningen om fristforlængelse. Ved overskridelse af den nye frist skal Patent- og Varemærkestyrelsen dog iagttage sin forpligtelse efter TLT, Singapore traktaten art. 14, hvorefter styrelsen er forpligtet til, at afvente ansøgers eller indehavers eventuelle anmodning om fristforlængelse i to måneder efter udløbet af den frist, der er fastsat.

I sager med to parter - indsigelse eller anmodning om administrativ ophævelse - er praksis vedrørende fristforlængelser mere restriktiv, idet vedvarende fristforlængelser, givet til den ene part i sagen, kan føre til, at sagen trækkes urimeligt i langdrag for den anden part.

Hvis der anmodes om fristforlængelse, fordi der pågår forhandlinger mellem parterne, vil sagen blive stillet i bero i 6 måneder. Hver af parterne kan inden for denne periode anmode om, at vi genoptager høringen af parterne i sagen, hvis forhandlinger f.eks. er afsluttet uden resultat, ligesom der kan anmodes om, at sagen sættes i bero i yderligere 6 måneder på grund af uafsluttede forhandlinger.

I sager med to parter gælder TLT, Singapore traktaten art. 14 ikke.

Fristudskydelse - TLT (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Singapore Traktatens art. 14 fastsætter, at ansøger/indehaver i en varemærkesag skal have mulighed for at bede om fristforlængelse i op til to måneder efter udløbet af en fastsat frist.

Bestemmelsen regulerer ikke længden af de af frister, der fastsættes af styrelsen i forbindelse med brevvekslingen med indehaver/ansøger.

Bestemmelsen regulerer alene indehaver/ansøgers mulighed for at bede om fristforlængelser.

Bestemmelsen indebærer, at Patent- og Varemærkestyrelse, hvis ansøger ikke svarer på et brev inden fristen udløber, først kan viderebehandle den pågældende sag efter yderligere to måneder.

Muligheden for at anmode om fristforlængelse efter den oprindelige frist er udløbet gælder i forhold til den største del af brevvekslingen mellem indehaver og styrelsen. Bestemmelsen gælder dog ikke i forhold til ankefrister, fornyelsesfrister og frister i sager med to eller flere parter, herunder indsigelse og anmodning om administrativ ophævelse.

Gebyrer (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Fastsættelsen af gebyrer fremgår af varemærkeloven, og gebyrernes størrelse kan til enhver tid findes i vores prisliste for varemærker.

De forskellige gebyrer skal være med til at dække udgifterne i forbindelse med sagsbehandlingen indenfor området:

- Ansøgningsgebyr
- Fornyelsesgebyr og forhøjet fornyelsesgebyr
- Indsigelsesgebyr
- Ophævelsesgebyr

- Delingsgebyr

Betaling af gebyrer (Sidst opdateret: 04-07-2014)

En betaling er rettidig, når beløbet er indbetalt på sidste rettidige indbetalingsdag. For indbetalingsdatoer, der falder på lørdage eller søn- og helligdage, er fristen førstkommende hverdag. Vi anser gebyret for betalt, når beløbet er debiteret fra betalerens konto.

Gebyrer kan indbetales på følgende måder:

- e-betaling (i forbindelse med ansøgning)
- overførsel til vores bankkonto
- giroindbetaling
- personlig betaling på vores adresse

Tilbagebetaling af gebyrer (Sidst opdateret: 06-02-2012)

Som udgangspunkt tilbagebetales indbetalte gebyrer ikke, hvis de er betalt med frigørende virkning, jf. varemærkelovens § 60 f.

Ved afvisning af en ansøgning eller ved afslag på behandling af en indsigelse eller anmodning om administrativ ophævelse tilbagebetales gebyret dog, da det ikke anses for betalt med frigørende virkning, jf. § 60 f., stk. 2.

Hvis en varemærkeansøgning eller en anmodning om deling af registreringen afslås, eller hvis en indsigelse eller begæring om administrativ ophævelse ikke tages til følge, tilbagebetales gebyrerne ikke. I sådanne tilfælde er gebyrerne betalt med frigørende virkning.

Hvis en indsigelse eller administrativ ophævelse bortfalder som følge af suspension, jf. Bekendtgørelse om ansøgning og registrering m.v. af varemærker og fællesmærker § 13, stk. 3 og stk. 6 samt § 14, stk. 3 kan gebyret tilbagebetales med 50%.

Kommunikation med Patent- og Varemærkestyrelsen (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Kommunikationen vedrørende en varemærkesag kan ske skriftligt som brevveksling pr. post, pr. email eller pr. fax efter afsenderens eget valg.

Normalt accepteres også mundtlig kommunikation f.eks. pr. telefon. I visse tilfælde vil ansøger dog blive bedt om at bekræfte sin meddelelse skriftligt.

Brevveksling (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Brevvekslingen med Patent- og Varemærkestyrelse kan ske pr. post, pr. email eller pr. fax efter afsenderens eget valg.

De breve, der sendes til Patent- og Varemærkestyrelsen i en varemærkesag, vil normalt automatisk blive tilgængelige for offentligheden i databasen PVSonline på styrelsens hjemmeside.

Indeholder brevene fortrolige eller personfølsomme oplysninger, der efter forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondataloven eller de forskellige rettighedslove, som styrelsen forvalter, **skal** hemmeligholdes, vil disse oplysninger blive frasorteret inden overførelsen til PVSonline.

Indeholder brevene derudover oplysninger, som afsenderen ønsker at holde uden for databasen, kan afsenderen anmode om fortrolighed.

Mundtlig sagsbehandling (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Kommunikationen med Patent- og Varemærkestyrelse kan ske som mundtlig kommunikation f.eks. pr. telefon.

Patent- og Varemærkestyrelsens medarbejder vil i overensstemmelse med forvaltningsloven sikre, at der udarbejdes et telefonnotat, der indeholder et resumé af telefonsamtalen. Resuméet indeholder en gengivelse af de dele af samtale, der kan få indflydelse på sagen.

Sådanne telefonnotater vil blive journaliseret på varemærkesagen og vil blive overført til databasen PVSonline på samme måde som egentlig brevveksling.

I visse tilfælde vil ansøger derudover blive bedt om at bekræfte sin mundtlige meddelelse skriftligt. Dette kan eksempelvis ske, hvor ansøgers rettighed som konsekvens af meddelelsen vil blive indskrænket, f.eks. hvis varefortegnelsen begrænses eller hvis varemærkeansøgningen som sådan tilbagetages i forbindelse med ansøgningsbehandlingen.

Anmodning om fortrolighed (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Afsenderen af et brev kan anmode om, at Patent- og Varemærkestyrelsen holder oplysninger i et brev fortroligt.

Det betyder, at brevet ikke vil blive offentligtgjort på PVSonline, men brevet og oplysningerne kan fortsat være offentligt tilgængelige efter reglerne i offentlighedsloven og forvaltningsloven. Anmodninger om aktindsigt skal nemlig vurderes konkret og på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes, ligesom der kan være forskel på vurderingen af adgangen til aktindsigt alt afhængig af, om der er tale om aktindsigt efter offentlighedsloven eller partsaktindsigt efter forvaltningsloven. Styrelsen kan derfor ikke give parter i en sag et forhåndstilsagn om, at indsendte oplysninger til enhver tid vil kunne friholdes fra aktindsigt.

For at styrelsen er sikker på, at en ansøger er klar over, at styrelsen ikke kan give forhåndstilsagn om friholdelse af visse oplysninger fra aktindsigt, vil det brev, hvori anmodninger er fremsat, blive sendt tilbage til afsenderen, der vil blive givet en frist til at beslutte, om oplysningerne alligevel skal indgå som et element i sagen.

Når styrelsen sender det modtagne tilbage, således at oplysningerne ikke længere fremgår af sagsakterne, kan der ikke tages hensyn til disse oplysninger i den efterfølgende behandling af sagen, medmindre oplysningerne indsendes til styrelsen igen. I den forbindelse har afsenderen selvfølgelig mulighed for at fastholde sin anmodning om fortrolighed, som styrelsen skal tage hensyn til ved en senere anmodning om aktindsigt.

Brevet kan også indsendes igen uden anmodning om fortrolighed, eller det kan indsendes i en form, hvorved de omhandlede oplysninger er gjort ulæsbare.

Er der tale om en sag mellem flere parter, skal styrelsen umiddelbart vurdere, om de pågældende oplysninger kan friholdes aktindsigt efter reglerne om partsaktindsigt i forvaltningsloven.

Afslag (Sidst opdateret: 06-02-2012)

Et afslag kan gives som resultat af en sagbehandling, der er foretaget af Patent- og Varemærkestyrelsen.

Afslag gives, hvis ansøger eller indehaver ikke opfylder de krav, som Patent- og Varemærkestyrelsen stiller i forbindelse med sagsbehandlingen af ansøgninger eller registreringer.

Hvis lovebestemte minimumskrav indenfor et området slet ikke er opfyldt, vil der normalt ske en afvisning.

Et afslag kan ankes. Hvis der gives et afslag i en ansøgning eller registrering kan eventuelt indbetalte gebyrer ikke tilbagebetales.

Afvisning (Sidst opdateret: 27-04-2009)

En afvisning indebærer, at det spørgsmål, som afvisningen vedrører, slet ikke undersøges og behandles af Patent- og Varemærkestyrelsen.

Afvisning af en ansøgning sker, hvis de lovbestemte minimumskrav til indlevering af ansøgningen og betingelserne for tildeling af en ansøgningsdato slet ikke er opfyldt.

En afvisning medfører at et eventuelt indbetalt gebyr tilbagebetales.

Ankeadgang (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelser kan inden for en frist på 2 måneder indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker mod betaling af et klagegebyr. Ankenævnet er en uafhængig instans, som beklædes af 2 landsdommere samt medlemmer med særlig sagkundskab inden for det immaterielle retsområde.

På ankenævnets hjemmeside ligger en række oplysninger, blandt andet vedrørende nævnets sammensætning, gebyrer, sekretariatet og nævnets kendelser.

Muligheden for at indbringe en afgørelse for ankenævnet er en retsgaranti for den part, som styrelsens afgørelse går imod. Ankenævnet vurderer sagen og træffer en afgørelse, efter at sagens parter har haft mulighed for på ny at redegøre for sagen. Ankenævnet kan ændre eller stadfæste styrelsens afgørelse, og nævnet kan også beslutte, at sagen skal sendes tilbage til styrelsen til fornyet behandling på det grundlag, som nævnet bestemmer.

Når styrelsen træffer endelige afgørelser, der kan indbringes for ankenævnet, giver vi klagevejledning herom. Endelige afgørelser træffes typisk ved endt sagsbehandling. Der kan dog også undervejs i sagsbehandlingen træffes endelige afgørelser, som selvstændigt vil kunne ankes. Et eksempel kan være et afslag på anmodning om mærkeændring verørende en verserende varemærkeansøgning.

Parterne kan lægge sag an mod ankenævnet, hvis ankenævnets afgørelser går dem imod. Domstolen behandler sagen efter reglerne i retsplejeloven. Når domstolen har truffet afgørelse i sagen, skal parterne sende dommen til styrelsen, som herefter retter registeret til i overensstemmelse med domsafgørelsen.

Annullation og rettelse af fejl (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Annullationer

Ifølge varemærkelovens § 32 har Patent- og Varemærkestyrelse mulighed for at annullere en registrering, fornyelse eller noteret ændring, hvis denne er sket ved en åbenlys fejlekspedition. Annullationen kan ske inden for 3 måneder efter registrerings- eller noteringsdatoen.

For eksempel kan en fornyelse annulleres, hvis styrelsen ved en tastefejl er kommet til at placere et indbetalt gebyr på en anden sag end den, som indbetaler havde oplyst, med det resultat at den forkerte sag er blevet fornyet, og den rigtige sag er blevet udslettet.

Der kan ikke foretages annullation i tilfælde, hvor der er tale om en juridisk revurdering, f.eks. hvor et juridisk skøn burde være faldet anderledes ud.

Efter udløbet af de 3 måneder vil en annullation efter bestemmelsen ikke kunne finde sted.

Rettelser

Annullation kan heller ikke anvendes i forbindelse med rettelse af oplysninger i registeret. Patent- og Varemærkestyrelsen har pligt til at føre et retvisende register, og hvis der er uoverensstemmelse mellem sagens faktiske omstændigheder og det, der er noteret i registeret, vil styrelsen derfor kunne rette sådanne fejl i registeret. Her er tale om rettelser og ikke annullation, og styrelsen er derfor ikke bundet af 3-måneders perioden.

Eksempler på sådanne rettelsestilfælde er:

- udfald af/forkerte varefortegnelser
- forkerte oplysninger om indehavers navn eller adresse
- udfald af prioritetsoplysninger
- forkerte oplysninger om at mærket er i farver

- figurer, der er uklare eller vendt på hovedet

Sådanne rettelser indrykkes i Dansk Varemærketidende under rubrikken rettelser/omtryk

Hvis der er tale om en væsentlig fejl ved gengivelsen af mærket, eller om at varefortegnelsen egentligt er bredere en først offentliggjort, sker offentliggørelsen af rettelsen således, at der fastsættes en ny frist for indsigelser.

Tilbagekaldelse

Endelig har Patent- og Varemærkestyrelsen mulighed for at omgøre afgørelser via den ulovbestemte tilbagekaldelsesadgang i forvaltningsretten.

PVSonline (Sidst opdateret: 20-03-2009)

PVSonline er Patent- og Varemærkestyrelsens offentligt tilgængelige database over ansøgninger og sagsakter.

PVSonline er tilgængelig på internettet.

Behandling af protester (Sidst opdateret: 26-01-2010)

Der kan nedlægges protest mod et varemærke, når dette er i ansøgningsfasen.

Protester kan i princippet nedlægges af enhver. Er protesten begrundet i en absolut hindring - f.eks. at mærket mangler særpræg (§ 13), eller strider mod lov (§ 14, nr. 1) - vil protesten indgå i styrelsens beslutningsgrundlag under registrerbarhedsbedømmelsen.

Er protesten f.eks. begrundet i en påstand om, at varemærket er forveksleligt med et andet mærke, vil protesten ikke blive behandlet, da relative hindringer ikke kan danne baggrund for at afslå et mærke under registrerbarhedsbedømmelsen. I så tilfælde vil den protesterende blive henvist til at nedlægge en indsigelse *efter* mærkets eventuelle registrering.

Bekræftede udskrifter (Sidst opdateret: 25-01-2010)

En bekræftet udskrift dækker over to ting, nemlig prioritetsbeviser og bekræftede udskrifter.

I et prioritetsbevis bekræfter vi, at de vedhæftede akter gengiver de korrekte, originale oplysninger på ansøgningstidspunktet. I en bekræftet udskrift bekræfter vi, at de vedhæftede akter er en korrekt gengivelse af varemærkeregisteret på daværende tidspunkt.

Man kan bestille dokumenterne med engelsk, tysk eller fransk oversættelse. Man skal blot selv sørge for at have en oversættelse af varefortegnelsen. Man bestiller dokumenterne ved at kontakte kopiservice via brev, fax eller via e-mail pvs@dkpto.dk.

Varefortegnelser (Sidst opdateret: 31-03-2016)

En varefortegnelse skal bestå af en positiv opremsning af de varer og tjenesteydelser, som registreringen skal omfatte.

Varefortegnelsen udgør en ganske væsentlig del af en varemærkeansøgning og den senere registrering, idet den angiver rammerne for ansøgningens omfang og den beskyttelse, der opnås med registreringen. Således vil eksempelvis en lighedsvurdering mellem en ældre og en yngre varemærkeregistrering tage udgangspunkt i netop det beskyttelsesomfang, der kan udledes af varefortegnelsen - se hertil artiklen om Forvekslelighed. Det er derfor vigtigt, at ansøgningen fra starten indeholder lige præcis de varer og/eller tjenesteydelser man som ansøger har behov for at få beskyttelse for.

Det er også af denne grund, at ansøgningens varefortegnelse som det helt klare udgangspunkt ikke kan tilføjes yderligere varer eller tjenesteydelser, når først ansøgningen er indgivet. Det er således kun tilføjelser til varefortegnelsen, der modtages samme dag som selve ansøgningen, som styrelsen kan acceptere.

Patent- og Varemærkestyrelsen kan behandle ansøgninger indleveret på andre sprog end dansk, nemlig engelsk, svensk og norsk, og kan derfor også i vid udstrækning behandle varefortegnelser på disse sprog, men varefortegnelsen skal senest ved offentliggørelsen foreligge på dansk, jf. Ansøgnings- og registreringsbekendtgørelsens § 5. Hvis der er tvivl om omfanget eller indholdet i en varefortegnelse på engelsk, svensk eller norsk vil styrelsen anmode om en oversættelse på et tidligere tidspunkt i sagsbehandlingsforløbet.

I forbindelse med ansøgningens behandling undersøger styrelsen desuden om varerne og tjenesteydelserne er klassificeret korrekt i overensstemmelse med Nice-klassifikationen og om den iøvrigt er formuleret tilstrækkeligt klart og præcist.

Hvad der ligger i kravet om, at varefortegnelsen skal være ***klar og præcis*** fremgår af bl.a. Ankenævnet for Patenter og Varemærkers afgørelse af 30. november 2006 i sagen AN 2005 00047, hvori det anføres, at "Bl.a. af hensyn til tredjemands mulighed for at gøre sig bekendt med den registrerede varemærkerets omfang skal Patent- og Varemærkestyrelsen som offentlig myndighed påse, at varefortegnelser, der er optaget i varemærkeregisteret, er klare og præcise, således at registreringens omfang er beskrevet på en forståelig måde".

På tilsvarende vis fremgår det af EU-domstolens afgørelse af 19. juni 2012 i sagen C-307/10, IP-Translator, at det er et krav, "at de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen om varemærkebeskyttelse, identificeres med tilstrækkelig klarhed og præcision af ansøgeren, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på baggrund heraf kan fastlægge udstrækningen af den beskyttelse, varemærket giver." I denne dom fastslog EU-domstolen også, at ikke alle de varer og tjenesteydelser, der fremgår af Nice-klassifikationens såkaldte "klassehoveder" kan betragtes som tilstrækkeligt klare og præcise.

Særligt sidstnævnte dom har ført til, at varemærkemyndighederne i EU, heriblandt styrelsen, er gået sammen om at identificere hvilke termer i Nice-klassifikationens "klassehoveder", der skal anses for at være for upræcise. Ligeledes har myndighederne mere generelt samarbejdet om at fastlægge fælles principper for, hvornår benævnelser for varer eller tjenesteydelser skal anses for at være tilstrækkeligt klare og præcise. Endeligt har myndigheder i fællesskab udarbejdet TMClass, der er en fælles database over termer for varer og tjenesteydelser, som alle varemærkemyndigheder i EU anser for at være tilstrækkeligt klare og præcise.

Du kan læse mere om de ovenfor omtalte emner i følgende artikler:

- ***Særligt om TMClass***
- ***Særligt om principperne for vurdering af "tilstrækkeligt klar og præcis"***
- ***Særligt om upræcise klassehovedtermer***
- ***Særligt om Nice-klassifikationen***

Særligt om TMClass (Sidst opdateret: 31-03-2016)

TMClass er en database over "accepterede termer", der er udarbejdet af varemærkemyndighederne i EU-landene i samarbejde med EU's varemærkemyndighed OHIM/EUIPO. At der er tale om "accepterede termer" indebærer, at styrelsen umiddelbart vil acceptere disse termer som værende både klassificeret korrekt og tilstrækkeligt klare og præcise, hvis disse anvendes i en varemærkeansøgning.

TMClass indeholder over 60.000 søgbare termer for varer og tjenesteydelser, herunder termerne fra Nice-klassifikationen i det omfang disse er tilstrækkeligt klare og præcise. For at gøre det nemmere at navigere i databasen og dermed finde de termer, der er relevante for én, er termerne ikke alene opdelt i klasser i overensstemmelse med Nice-klassifikationen, men er også opdelt i grupper i de enkelte af disse klasser. Ved denne gruppering er det tilstræbt at samle varer eller tjenesteydelser, der har visse fælles træk, eksempelvis fordi de har at gøre med den samme "branche" eller på anden måde har en vis samhørighed.

Dog skal bemærkes, at grupperingen af varer og tjenesteydelser **ikke** skal ses som udtryk for, at varer eller tjenesteydelser, der er opført i samme gruppe, i forbindelse med en vurdering af risikoen for forveksling i en

indsigelses- eller ophævelsessag, nødvendigvis vil blive anset for at være identiske eller ligeartede, ligesom det **heller ikke** nødvendigvis vil føre til, at varerne eller tjenesteydelserne vil blive anset for at være forskellige og uden ligheder, hvis disse ikke indgår i den samme gruppe. Dette er også i overensstemmelse med det princip, der gælder i forhold til Nice-klassifikationen, som dette kommer til udtryk i artikel 9(2) i Trademark Law Treaty og artikel 9(2) i Singapore-traktaten.

TMClass indeholder desuden en række funktioner. Udover at være søgbar, dvs. der kan laves en fritekstsøgning i databasen som sådan eller inden for udvalgte klasser, kan værktøjet også anvendes til at tjekke om en på forhånd formuleret varefortegnelse indeholder termer, der allerede er accepteret af varemærkemyndighederne i EU.

En tilsvarende funktion findes også i styrelsens e-ansøgning, der bygger på de samme data, dvs. omfatter de samme termer, som TMClass. Man kan derfor helt op til ansøgningens indlevering få tjekket om varefortegnelsen umiddelbart kan forventes accepteret af styrelsen.

Endelig skal bemærkes, at TMClass til en vis grad også kan anvendes som et oversættelsesværktøj, idet termerne i TMClass foreligger på alle sprog i EU. Man skal dog være opmærksom på, at der kan forekomme oversættelsesfejl, og at en dansk registrerings beskyttelsesomfang vil blive vurderet ud fra den formulering, der er i den danske registrerings varefortegnelse, og ikke ud fra hvad denne formulering eventuelt måtte blive fejlagtigt oversat til på andre sprog i TMClass.

Særligt om principperne for vurdering af "tilstrækkeligt klar og præcis" (Sidst opdateret: 31-03-2016)

Har man valgt at inkludere termer i sin varefortegnelse, der **ikke** er opført i TMClass, og derfor heller ikke kan søges frem i styrelsens e-ansøgning, vil styrelsen vurdere om disse termer er tilstrækkeligt klare og præcise.

Styrelsen har i samarbejde med de øvrige varemærkemyndigheder i EU udarbejdet nogle generelle principper for denne vurdering. Disse blev udmeldt med styrelsens brugerbrev af 20. februar 2014, og havde virkning fra og med den 1. marts 2014.

Af disse fremgår følgende:

1. En beskrivelse af varer og tjenesteydelser er tilstrækkeligt klar og præcis, når dens beskyttelsesomfang kan forstås ud fra dens naturlige og sædvanlige betydning.

2. Hvis dette beskyttelsesomfang ikke kan forstås, kan tilstrækkelig klarhed og præcision opnås ved at identificere faktorer som f.eks. karakteristika, formål og/eller identificerbar markedssektor. Elementer, der kan bidrage til at identificere markedssektoren, kan være, men er ikke begrænset til, følgende:

    - forbrugere og/eller salgskanaler

    - de færdigheder og den knowhow, der skal anvendes/produceres

    - den tekniske kapacitet, der skal bruges/produceres.

3. En term kan være en del af beskrivelsen af varer og tjenesteydelser i et antal klasser; den kan være klar og præcis i en særlig klasse uden yderligere specifikation. F.eks. Møbler (klasse 20), Beklædning (klasse 25). Hvis der ansøges om beskyttelse for en specialiseret kategori af varer og tjenesteydelser eller en specialiseret markedssektor, der hører til en anden klasse, kan en yderligere specificering af termen blive nødvendig. F.eks. Møbler, specielt udformet til medicinske formål (klasse 10), Møbler, specielt udformet til laboratorier (klasse 9), Beskyttelsesbeklædning (klasse 9), Beklædning specielt til operationsstuer (klasse 10), Beklædning til dyr (klasse 18).

Som det ses heraf tager vurderingen af, om en term er tilstrækkeligt klar og præcis udgangspunkt i den naturlige og sædvanlige betydning af termen. Dette krav skal sikre, at tredjemand og domstole umiddelbart ud af varefortegnelsen kan aflæse det omfang ansøgningen og en senere registrering har.

Kravet om klarhed og præcision skal i øvrigt ses i lyset af kravet om, at varerne og tjenesteydelserne skal klassificeres i overensstemmelse med Nice-klassifikationen. Det er således værd at bemærke, at styrelsen ofte anser en benævnelse

for en vare eller tjenesteydelse for at være upræcis, fordi denne er et overbegreb, der omfatter flere typer af varer eller tjenesteydelser, som kan klassificeres i flere klasser. Eksempelvis vil varen "døre" ikke kunne accepteres uden nærmere specifikationer, også selvom der er tale om et helt almindeligt og forståeligt ord, da "døre af metal" klassificeres i klasse 6, og "døre ikke af metal" klassificeres i klasse 19.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at selvom klassesystemet skal anvendes, er det dog i udgangspunktet ikke selve klasserne, der i sig selv afgør omfanget af en ansøgning, men snarere de varer eller tjenesteydelser, som er anført i ansøgningens varefortegnelse. Indeholder ansøgningen eksempelvis i klasse 10 den upræcise formulering "tøj til læger", vil ansøgningen blive anset for ikke alene at vedrøre den type beklædning, der klassificeres i klasse 10, herunder eksempelvis "Beklædning specielt til operationsstuer" eller "Steril beklædning til kirurgisk brug", men også eksempelvis "lægekitler", der klassificeres i klasse 25. Styrelsen vil derfor i en sådan situation bede ansøgeren præcisere varen, og eventuelt tilføje klasse 25 til ansøgningen. En sådan tilføjelse af en klasse, der skyldes at en varebetegnelse anses for upræcis fordi den omfatter varer i flere klasser, anses ikke for at være en udvidelse af ansøgningens omfang. Således vil det i det nævnte eksempel være den upræcise benævnelse "tøj til læger", der har defineret dette omfang, og omfanget ændres ikke ved, at dette beskrives mere klart og præcist i flere klasser.

Er et varemærke blevet registreret med en upræcis benævnelse, kan det dog ikke udelukkes, at det omfang varefortegnelsen vil blive anset for at have, undertiden kan være normeret af den klasse hvori den upræcise benævnelse er blevet placeret. Er varemærket således registereret for den upræcise varebetegnelse "tøj til læger" alene i klasse 10, må det forventes, at registreringen alene vil blive anset for at omfatte sådanne varer, der er klassificeret i klasse 10.

Står det derimod ganske klart, at varen eller tjenesteydelsen ingen relation har til den pågældende klasse, vil selve den fejlagtige klasseangivelse som udgangspunkt ingen indflydelse have på det beskyttelsesomfang en varemærkeregistrering tildeles. Er et mærke således registreret for varen "cykler" i klasse 3, selvom denne vare rettelig klassificeres i klasse 12, så vil registreringen blive anset for at omfatte varen "cykler", som disse er omfattet af klasse 12.

Eventuelle krav som styrelsen opstiller til en nærmere præcisering af en benævnelse for en vare eller tjenesteydelse kan således også have sin begrundelse i, at styrelsen efter Nice-arrangementet, Trademark Law Treaty og Singapore-traktaten er forpligtet til at anvende Nice-klassifikationen, og dermed at sikre, at varerne og tjenesteydelserne er klassificeret i de korrekte klasser.

Dog skal bemærkes, at visse brede overbegreber for grupper af varer eller tjenesteydelser accepteres som værende tilstrækkeligt klare og præcise i én specifik klasse, også selvom der i andre klasser med en vis ret kan siges at være varer, der falder ind under dette overbegreb. Dette er tilfældet når en klasse kan anses for at være "hovedklasse" for en bestemt type af produkter, og der kun undtagelsesvist findes varer af denne type i andre klasser, f.eks. fordi disse har helt særlige egenskaber eller anvendes med et meget specifikt formål.

Som eksempel på en sådan "hovedklasse" kan nævnes klasse 25, der hovedsageligt omfatter beklædningsgenstande. Styrelsen anser derfor benævnelsen "beklædningsgenstande" for at være tilstrækkeligt klar og præcis i klasse 25, også selvom diverse sikkerhedsbeklædning, eksempelvis "Reflekterende sikkerhedsveste" og "Brandsikre køredragter til bilvæddeløb til sikkerhedsbrug", klassificeres i klasse 9.

Præcisering af termer

Som det fremgår af de ovenfor omtalte principper kan en uklar og upræcis term gøres mere præcis og klar ved at den tilføjes elementer, der identificerer faktorer som f.eks. karakteristika, formål og/eller en identificerbar markedssektor.

Som eksempel kan anføres benævnelsen "byggematerialer". Denne benævnelse er upræcis, idet "byggematerialer af metal" og byggematerialer ikke af metal" klassificeres i henholdvis klasse 6 og 19. Tilføjelsen af de præciserende betegnelser "af metal" og "ikke af metal" beskriver særlige karakteristika ved varerne, der gør det muligt at klassificere varerne entydigt, og dermed gør dem tilstrækkeligt klare og præcise.

Omfatter ansøgningen varen "kridt" i klasse 3, vil varefortegnelsen også blive anset for ikke at være tilstrækkeligt klar og præcis. Således klassificeres den form for "kridt", der anvendes til at tegne med, i klasse 16, hvorimod kridt

omfattet af klasse 3, er kridt der anvendes til rengøring. Benævnelsen "kridt" skal således i klasse 3 præciseres med angivelse af formålet med varen, eksempelvis "kridt til rengøring".

Undertiden er det nødvendigt mere præcist at angive, hvilken markedsektor varen eller tjenesteydelsen vedrører. Dette er eksempelvis tilfældet hvis tjenesteydelsen "detailhandelsvirksomhed" i klasse 35 ønskes registreret. Her fremgår det af C-418/02, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG, at "detailhandelsvirksomhed" skal præciseres med en nærmere angivelse af, hvilke varer eller hvilken type af varer detailhandelsvirksomheden vedrører.

Tilsvarende gør sig gældende, hvis et ord som "rådgivning" anvendes i varefortegnelsen. Også her skal markedssektoren mere klart defineres, idet der samtidig skal tages højde for, at formuleringen som helhed falder inden for alene én klasse i Nice-klassifikationen. Således er det her vigtigt at holde sig for øje, at der for så vidt kan rådgives om stort set alt og alting, hvorfor "rådgivning" findes i alle tjenesteydelsesklasserne i en eller anden form. Som eksempler på accepterede termer, hvori ordet rådgivning indgår i en klart og præcist angivet tjenesteydelse kan bl.a. henvises til følgende:

- Klasse 35 Rådgivning vedrørende personaleansættelse
- Klasse 36 Rådgivning vedrørende livsforsikring
- Klasse 36 Finansiel rådgivning
- Klasse 37 Rådgivning vedrørende byggevirksomhed
- Klasse 38 Rådgivning vedrørende telekommunikationsnetværk
- Klasse 39 Rådgivning vedrørende rejseruter
- Klasse 40 Rådgivning vedrørende farvning
- Klasse 41 Rådgivning vedrørende uddannelse
- Klasse 42 Arkitektonisk rådgivning
- Klasse 42 Videnskabelig rådgivning
- Klasse 43
- Klasse 44 Diætetisk rådgivning
- Klasse 45 Religiøs rådgivning
- Klasse 45 Juridisk rådgivningsvirksomhed

På samme måde skal også "leasing" præciseres, idet klassificeringen af denne type ydelser bestemmes af, hvilken type leasing der er tale om og hvad der leases (udlejes). "Leasing" og "operationel leasing" kan principielt sidestilles med udlejning og bruges ofte i forbindelse med langtidsudlejning. Derfor skal "leasing" og "operationel leasing" klassificeres i de respektive udlejningsklasser, hvorimod tjenestydelsen "finansiel leasing" altid skal klassificeres i klasse 36.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Leasing af biler (39)
- Leasing af telefoner (38)
- Leasing af computere (42)
- Finansiel leasing (36)

Præciseringer i form af begrænsninger (undtagelser)

Undertiden søges varer eller tjenesteydelser nærmere præciseret ved, at der i varefortegnelsen indføjes en begrænsning, eksempelvis i formen "beklædningsgenstande, dog ikke fodtøj". Sådanne begrænsninger kan alene accepteres, hvis varefortegnelsen ikke derved bliver uklar eller upræcis, hvilket de dog ofte vil blive. Det er derfor også det klare udgangspunkt, at varefortegnelsen skal indeholde en positiv opremsning af de varer og/eller tjenesteydelser, som varemærket rent faktisk skal omfatte, snarere end en opremsning af dem, som mærket ikke skal omfatte.

Til illustration kan nævnes Ankenævnet for Patenter og Varemærkers afgørelse af 30. november 2006 i sagen AN 2005 00047, i hvilken en registrering var søgt begrænset i klasse 9 med følgende formulering:

"Radioapparater, fjernsynsapparater, apparater til optagelse og gengivelse af billeder og lyd, forstærkere, højttalere, pladespillere, pladeskiftere, båndoptagere og kassettebåndoptagere, både som enkeltapparater og som sammenbyggede kombinationer af en eller flere af ovennævnte apparater, fjernbetjeningsapparater til de forannævnte apparater, mixerpulte, mikrofoner, hovedtelefoner til de nævnte apparater, plader og bånd til optagelse og/eller gengivelse af lyd og/eller billeder, elektriske og elektroniske apparater (ikke indeholdt i andre klasser), herunder apparater til lagring, omsætning, behandling og transmission af oplysninger, data, tegninger, billeder og film, dele og tilbehør (ikke indeholdt i andre klasser) til de nævnte varer, **alle de forannævnte varer undtagen inden for optik, især linser og tilbehør inden for fotografisk optik samt til projektorer til biografer, industriel optik, herunder mekaniske, elektriske og elektroniske komponenter samt linser til digital optagelse og digital projektion, oftalmologiske produkter, optisk arbejdende filtre til fotografisk og industriel brug og servohydrauliske, servopneumatiske og servoelektroniske produkter**."

Ankenævnet stadfæstede styrelsens afgørelse om, at begrænsningen var upræcis, idet Ankenævnet anførte følgende:

"Bl.a. af hensyn til tredjemands mulighed for at gøre sig bekendt med den registrerede varemærkerets omfang skal Patent- og Varemærkestyrelsen som offentlig myndighed påse, at varefortegnelser, der er optaget i varemærkeregisteret, er klare og præcise, således at registreringens omfang er beskrevet på en forståelig måde. Under hensyn hertil - og efter en konkret vurdering af den af klageren ønskede omfattende begrænsning ved udeladelse af det i begrænsningen anførte vareområde - tiltræder Ankenævnet den vurdering, der er foretaget af styrelsen om, at begrænsningens formulering er for upræcis til at kunne blive godkendt."

Tilsvarende fremgår også af EU-Domstolens præjudicielle afgørelse C-363/99 Postkantoor, præmis 114, at en varemærkemyndighed ikke kan acceptere registrering af et varemærke for en varefortegnelse, hvor varerne eller tjenesteydelserne er begrænset således, at begrænsningen blot fastslår, at varerne eller tjenesteydelserne **ikke** besidder en bestemt egenskab, idet en sådan begrænsning kan medføre retsusikkerhed med hensyn til omfanget af varemærkets beskyttelse.

Brug af "især", "herunder", "nemlig" og "i form af"

Når der i en varefortegnelse anvendes overbegreber for varer og tjenesteydelser ses det ikke sjældent, at ansøgeren har ønsket mere præcist at angive eller indikere hvilke varer eller tjenesteydelser varemærket (først og fremmest) søges beskyttet for. Det sker ofte ved brug af formuleringer såsom "beklædningsgenstande, især skjorter", "mejeriprodukter, herunder mælk", "farmaceutiske præparater, nemlig præparater til behandling af hjertekarsygdomme" eller "befordringsmidler i form af biler, busser og motorcykler".

Her skal man særligt være opmærksom på, at hvor brug af ordene "især" og "herunder" blot indikerer at der er tale om eksempler, hvorved det anvendte overbegreb ikke dermed begrænses eller præciseres, vil ordene "nemlig" og "i form af" indebære en egentlig begrænsning af varefortegnelsen til netop de mere specifikke varer eller tjenesteydelser, der er nævnt i forbindelse med overbegrebet.

Ud over at begrænse varefortegnelsen kan man også bruge udtrykkene "nemlig" eller "i form af" til at præcisere et overbegreb. Herved kan man opnå, at et ellers upræcist udtryk kan accepteres i varefortegnelsen. Et eksempel herpå er "laboratorieudstyr" som i sig selv er upræcist, da der kan være tale om varer, der henføres til forskellige klasser i Nice-klassifikationen. Hvis ansøger derimod skriver "laboratorieudstyr, nemlig indretning til brug ved udtagning af blodprøver til medicinsk brug" er formuleringen tilstrækkelig præcis, da sådanne indretninger kun kan henføres til én

klasse. Dette gælder dog ikke, hvis ansøger anvender "herunder", "såsom" eller "især" i samme eksempel, da disse udtryk ikke udelukker andet laboratorieudstyr end de anførte særlige "indretninger".

Særligt om upræcise klassehovedtermer (Sidst opdateret: 31-03-2016)

Særligt om upræcise klassehovedtermer

Forsåvidt angår upræcise termer i Nice-klassifikationens "klassehoveder" udsendte styrelsen brugerbrev af 20. november 2013, hvori det bl.a. blev anført, at følgende (eller tilsvarende) termer **ikke** ville blive accepteret til registrering i ansøgninger indleveret fra og med den 1. januar 2014:

- Kl. 6: Varer af uædle metaller ikke indeholdt i andre klasser
- Kl. 7: Maskiner
- Kl. 14: Varer af ædle metaller eller varer overtrukket hermed
- Kl. 16: Varer heraf [papir og pap]
- Kl. 17: Varer fremstillet af disse materialer [kautsjuk, guttaperka, gummi, asbest og glimmer]
- Kl. 18: Varer fremstillet af disse materialer [læder og læderimitationer]
- Kl. 20: Varer (ikke indeholdt i andre klasser) af træ, kork, rør, spanskrør, kurveflet, horn, ben, elfenben, hvalben, skaller og skjold, rav, perlemor og merskum samt af erstatningsstoffer for disse materialer eller af plastic
- Kl. 37: Reparation
- Kl. 37: Installationsvirksomhed
- Kl. 40: Forarbejdning og behandling af materialer og genstande
- Kl. 45: Personlige og sociale ydelser udøvet af andre for at efterkomme personlige behov

Flere af disse termer er sidenhen ophørt med at være klassehovedtermer i Nice-klassifikationen, og de anses fortsat for at være upræcise termer.

Særligt om Nice-klassifikationen (Sidst opdateret: 31-03-2016)

Det er styrelsens opgave at sikre, at varer og tjenesteydelser er klassificeret korrekt, dvs. i overensstemmelse med Den Internationale Konvention om Klassificering af Varemærker (Nice-Arrangementet fra 1957) - også kaldet Nice-klassifikationen. Styrelsens forpligtelse til at påse, at varerne og tjenesteydelserne klassificeres korrekt, fremgår af VMBKG § 2, stk. 1, nr. 2, og af Trademark Law Treaty artikel 3(1)(a)(xv) samt Singapore traktatens artikel 3(1)(a)(xv). Er en vare eller tjenesteydelse ikke klassificeret korrekt, vil styrelsen fremkomme med et forslag til korrekt klassificering, og give en ansøger en frist til at rette op på fejlen. Rettes der ikke op på fejlen, vil styrelsen som minimum afslå at registrere mærket for den fejlklassificerede vare eller tjenesteydelse. Se hertil VMBKG § 10.

Nice-klassifikationen opdeler alle varer og tjenesteydelser i 45 forskellige klasser. Klassesystemet omfatter 34 vareklasser og 11 tjenesteydelsesklasser.

Hver af de 45 klassers indhold er overordnet beskrevet i de såkaldte "klassehoveder", ligesom der til klassesystemet er udarbejdet en klassevist opdelt alfabetisk liste over varer og tjenesteydelser, også kaldet klasselisten. Tilsammen omfatter klassehovederne og klasselisten i Nice-klassifikationen ca. 10.000 benævnelser for varer og tjenesteydelser, og Nice-klassifikationen omfatter således kun en del af de varer og tjenesteydelser, der kan findes i TMClass.

Til hver af klasserne er udarbejdet nogle vejledende bemærkninger, der indeholder information om, hvilke varer eller tjenesteydelser den pågældende klasse særligt omfatter eller særligt ikke omfatter. Hver klasse i Niceklassifikationen

er særligt beskrevet i underartikler til denne artikel, og du kan således finde mere information om hver enkelt klasse her:

Klasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45.

Klassehovederne og klasselisten har ændret sig over årene, og du kan her se en oversigt over den gældende og de tidligere gældende udgaver og versioner:

- 10. udgave
    - Version 2016 (gældende) - dansk - engelsk
    - Version 2015 - dansk - engelsk
    - Version 2014 - dansk - engelsk
    - Version 2013 - dansk - engelsk
    - Version 2012 - dansk - engelsk
- 9. udgave, version 2007 - dansk - engelsk
- 8. udgave, version 2002 - dansk - engelsk
- 7. udgave, version 1997 - dansk - engelsk
- 6. udgave, version 1992 - dansk - engelsk
- 5. udgave, version 1987 - engelsk
- 4. udgave, version 1983 - engelsk
- 3. udgave, version 1981 - engelsk
- 2. udgave, version 1971 - fransk
- 1. udgave, version 1963 - dansk - fransk
    - Tillæg til 1. udgave (udgivet 1985)

Fordelingen af varer og tjenesteydelser i de enkelte klasser sker efter følgende principper:

VARER

Hvis man ikke kan klassificere en vare ved hjælp af klassehovederne, de vejledende bemærkninger eller den alfabetiske liste, træder følgende kriterier i kraft:

(a) En færdigfremstillet vare klassificeres i princippet efter varens funktion eller formål. Hvis funkti-onen eller formålet med varen ikke er nævnt i klassehovederne, skal varen klassificeres analogt med andre lignende varer, som optræder i den alfabetiske liste. Hvis en analog vareart ikke findes der, klassificeres varen ud fra kriteriet om, hvilket materiale varen er lavet af eller, hvordan denne fungerer.

(b) En færdigfremstillet vare, som har mere end ét formål (fx ure indeni en radio), klassificeres efter alle funktionerne eller formålene med varen. Hvis disses funktioner eller formål ikke er nævnt i klassehovederne, træder bestemmelserne under punkt (a) i kraft.

(c) Råmaterialer, uforarbejdede eller halvforarbejdede, klassificeres som udgangspunkt efter hvilket materiale, de består af.

(d) Varer, som udgør en del af andre varer, klassificeres som udgangspunkt kun i samme klasse, når det ikke er naturligt at bruge varedelen til andre formål. I andre tilfælde træder bestemmelserne under punkt (a) i kraft.

(e) Når en vare, færdigfremstillet eller ej, klassificeres efter det materiale, som den er lavet af, klassi-ficeres varen som udgangspunkt efter det materiale, som varen hovedsageligt består af, hvis den består af forskellige materialer.

(f) Beholdere, der er specielt udformede til deres indhold, klassificeres som udgangspunkt i samme klasse, som den vare de skal indeholde.

TJENESTEYDELSER

Hvis man ikke kan klassificere en tjenesteydelse ved hjælp af klassehovederne, de vejledende be-mærkninger eller den alfabetiske liste, træder følgende kriterier i kraft:

(a) Tjenesteydelser klassificeres som udgangspunkt efter de brancheområder, som står i klassehove-derne og i de vejledende bemærkninger. Hvis de er upræcise, klassificeres de på samme måde som andre lignende tjenesteydelser i den alfabetiske liste.

(b) Udlejningsydelser klassificeres som udgangspunkt i den samme klasse, som de tjenesteydelser, der vedrører de udlejede genstande (fx udlejning af telefoner, klassificeres i klasse 38). Leasingydelser er analoge til udlejningsydelser og skal derfor klassificeres på samme måde. Dog er finansiering af leje- eller leasingkøb klassificeret I klasse 36 som en finansiel ydelse.

(c) Tjenester, som består i at rådgive, informere eller yde konsulentbistand bliver i princippet klassifi-ceret i samme klasser, som de tjenesteydelser rådgivningen, informationen eller konsulentbistan-den drejer sig om, fx rådgivning om transport (kl. 39), rådgivning om forretningsledelse (kl. 35), finansiel rådgivning (kl. 36), skønhedsrådgivning (kl. 44). At rådgivningen, informationen eller konsulentbistanden bliver udbudt via elektroniske hjælpemidler (såsom telefon, computer) har in-gen indflydelse på klassificeringen.

(d) Tjenesteydelser i forbindelse med franchising er i princippet klassificeret i samme klasse som de særlige ydelser, som franchisegiveren yder (fx forretningsrådgivning relateret til franchising (klas-se 35), finansielle ydelser relateret til franchising (klasse 36), juridiske ydelser relateret til franchising (klasse 45)).

Klasse 1 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 1

I Niceklassifikationens klasse 1 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- "Kemikalier til industrielle, videnskabelige og fotografiske formål samt til anvendelse i landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsøjemed; uforarbejdede kunstige harpikser, uforarbejdet plastik; gødning; ildslukningsmidler; præparater til hærdning og lodning; kemiske midler til konservering af næringsmidler; garvestoffer; bindemidler til industrielle formål."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- kompost;
- salt som konserveringsmiddel til andet end næringsmidler.
- visse tilsætningsstoffer til fødevareindustrien (se den alfabetiske liste).

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- naturlig harpiks i rå tilstand (kl. 2);
- kemiske produkter til brug i medicinsk videnskab (kl. 5);
- fungicider, herbicider og præparater til udryddelse af skadedyr (kl. 5);
- klæbemidler til papirvarer eller til husholdningsbrug (kl. 16);
- salt til konservering af næringsmidler (kl. 30);
- dækningsmateriale af halm (kl. 31).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Produkter til brug i industrien

Er der tale om et præparat eller middel, der skal anvendes i industrien, vil klasse 1 typisk være den rette klasse at klassificere varen i, dette uanset at den samme type vare også anvendes til andre formål. Eksempelvis klassificeres varen "kamferolie" i klasse 3, men når kamferolie anvendes til industrielle formål, klassificeres den i klasse 1, idet den dog præciseres til "Kamferolie til industrielle formål".

Visse varer klassificeres dog i andre klasser uanset at de er til industriel brug. Eksempelvis "olier til industriel brug" og " voks til industriel brug" klassificeres i klasse 4, som er hovedklasse for alle olier og fedtstoffer

Kemiske produkter

Klasse 1 omfatter hovedsageligt kemiske produkter til brug i industrien, videnskaben og i landbruget, herunder sådanne som bruges til fremstilling af varer, også selvom de færdige varer klassificeres i andre klasser.

Særligt skal bemærkes, at kemiske produkter til andre formål end brug i industrien, videnskaben eller landbruget, for det meste vil være klassificeret i andre klasser. Her skal specielt fremhæves "rengøringsmidler" og "vaskemidler", der begge klassificeres i klasse 3, som er hovedklassen for denne type varer. Se hertil TMClass om rengøringsmidler i klasse 3.

Er der derimod tale om, at varerne er nogle særlige "rengøringsmidler", der skal anvendes i en industriel proces, klassificeres sådanne varer i klasse 1. I så tilfælde skal "rengøringsmidler" præciseres til eksempelvis "industrielle rengøringsmidler til brug i fabrikationsprocesser" eller lignende betegnelser. Se hertil TMClass om rengøringsmidler i klasse 1.

Endvidere skal særligt fremhæves kemiske produkter til medicinsk/veterinær brug. Kemiske produkter til brug i laboratorier klassificeres i klasse 1, medmindre der er tale om medicinske eller veterinærmedicinske laboratorieundersøgelser med henblik på medicinsk behandling af mennesker og dyr.

Klasse 2 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 2

I Niceklassifikationens klasse 2 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- "Malinger, fernisser, lakker; rustbeskyttelsesmidler og træimprægneringsmidler; farvestoffer; bejdsemidler; naturlig harpiks i rå tilstand; bladmetaller og metalpulver til brug ved maling og dekorering og inden for trykkerivirksomhed og kunst."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- maling, fernis og lak til industri, håndværk og kunst;
- farvestoffer til farvning af beklædning;

- farvestoffer til næringsmidler og drikkevarer.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- uforarbejdede kunstige harpikser (kl. 1);
- blånelse til vask (kl. 3);
- kosmetiske farver (kl. 3);
- farvelader (artikler til skolebrug) (kl. 16);
- isolerende malinger, fernisser og lakker (kl. 17).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Et særkende for denne klasse er, at den omfatter farver af forskellig type og til forskelligt formål. Således vil farvestoffer til brug i fremstillingen af produkter, herunder til fremstilling af næringsmidler, medicinalvarer, sæbe, farvet papir og maling, som det klare udgangspunkt klassificeres i denne klasse.

Klasse 2 anses således som hovedklasse for farver og farvestoffer, hvilket indebærer, at farver eller farvestoffer, der klassificeres i andre klasser end klasse 2, skal præciseres nærmere med angivelse af de særlige egenskaber eller karakteristika disse farver har. Som eksempler herpå kan nævnes:

- Klasse 1 Farver til videnskabelige eller forskningsmæssige formål
- Klasse 3 Farve til øjenvipperne
- Klasse 3 Kosmetiske farver
- Klasse 5 Farvereagenser til detektering af plak på tænder
- Klasse 16 Farveblyanter
- Klasse 16 Farvekridt
- Klasse 16 Farvetusser

Klasse 2 anses også som hovedklasse for malinger, hvilket indebærer, at malinger, der klassificeres i andre klasser end klasse 2, skal præciseres nærmere med angivelse af de særlige egenskaber eller karakteristika disse farver har. Som eksempler herpå kan nævnes "isolerende maling" i klasse 17.

Klasse 3 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 3

I Niceklassifikationens klasse 3 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- Blegemidler og andre midler til tøjvask; præparater til rengøring, polering, skuring og slibning; sæber; parfumevarer, æteriske olier, kosmetiske præparater, hårlotion; tandplejemidler.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Deodoriseringsmidler til mennesker eller til dyr
- Duftpræparater til lokaler
- Hygiejniske præparater, som er toiletartikler.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Kemiske produkter til rensning af skorstene (kl. 1);
- Affedtningspræparater til brug i fabrikationsprocesser (kl. 1);
- Deodoriseringsmidler, andre end til mennesker eller til dyr (kl. 5);
- Slibesten (håndredskaber) (kl. 8).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 3 er hovedklasse for rengørings- og vaskemidler samt for præparater til rengøring og deodorisering af mennesker og dyr.

Klassen omfatter særligt rengøringsmidler, som f.eks. vinduespudsemidler, præparater til polering mv. og vaskemidler som f.eks. vaskepulver og skyllemiddel til tøjvask. Dog skal det bemærkes, at såfremt der er tale om rengørings- og vaskemidler til brug i industrien, vil disse skulle præciseres og klassificeres i klasse 1, f.eks. "rengøringsmidler til industribrug" og "vaskemidler til brug i en fremstillingsproces" TMClass om rengøringsmidler i klasse 1 og TMClass om vaskemidler i klasse 1.

Derudover er klassen "hovedklasse" for æteriske olier, som er et deodoriseringsmiddel, der bruges til at give dufte til lokaler såvel som madvarer. Ligeledes er klassen hovedklasse for røgelse, der også fungerer som deodoriseringsmiddel. Dog er undtagelsen, når der er tale om røgelse med desinficerende eller medicinsk effekt, i så fald klassificeres varerne i klasse 5, da hovedformålet så ikke længere er deodoriserende. TMClass om røgelse i klasse 5

Klassen omfatter ligeledes toiletartikler i form af præparater til rengøring og kosmetisk pleje af hår og krop, såsom shampoo, balsam, badesæbe og body lotion. Duftpræparater er også omfattet af klasse 3, f.eks. deodoranter, antiperspiranter og parfume.

Særligt skal det bemærkes, at shampoo og sæbe altid er omfattet af klasse 3, også shampoo og sæbe til dyr. Selvom det er medicinsk, klassificeres det ikke i klasse 5. Dette begrundes med, at hovedfunktionen i shampoo og sæbe altid er rengøring af hår og krop. Modsat gælder det for medicinske cremer, som klassificeres i klasse 5, fordi deres hovedformål er den medicinske effekt. TMClass om cremer i klasse 5

Denne klasse omfatter kosmetiske tandplejemidler, såsom tandpasta, tandblegende præparater mv. Det skal særligt bemærkes, at medicinsk tandpasta ligeledes klassificeres i denne klasse, fordi hovedformålet med tandpasta stadigt er kosmetisk pleje, og eventuelle andre effekter tandpastaen må have, f.eks. behandling af isninger, kun er sekundære effekter. Tandlægematerialer f.eks. cement til tænder, tandfyldematerialer mv. klassificeres i klasse 5. TMClass om tandlægematerialer i klasse 5

Klasse 4 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 4

I Niceklassifikationens klasse 4 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Olier og fedtstoffer til industrielle formål; smøremidler; midler til absorbering, fugtning og binding af støv; brændstoffer (herunder motordrivmidler) og belysningsstoffer; lys og væger til belysning."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- olier og fedtstoffer til industriel brug
- brændstof

- belysningsmidler

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse specielle olier og fedtstoffer til industriel brug

Særlige forhold der kendetegner klassen

Er der tale om olie, fedtstoffer og smøremidler, der skal anvendes i industrien, vil klasse 4 typisk være den rette klasse at klassificere varen i.

Det skal her bemærkes, at specielle olier, eksempelvis olier til belægning (klasse 2), kosmetiske olier (klasse 3), medicinske olier (klasse 5) og spiselige olier (klasse 29) ikke hører til i denne klasse. Varens formål kan med andre ord være afgørende for hvilken klasse varen klassificeres i.

Det er således afgørende at holde sig for øje hvad formålet med olien/smøremidlet er, for at kunne klassificere varen korrekt.

Er varen et brændstof i form af eksempelvis benzin, dieselolie, briketter, ethanol, gas eller træ klassificeres denne i klasse 4. Det afgørende er således varens formål, nemlig det at blive brugt som brændstof.

Klasse 4 omfatter tillige belysningsstoffer. Et belysningsstof kan eksempelvis omfatte propan, olier, gas, fedtstof, voks eller andet brændstof til belysning samt stearinlys og væger til belysning. Det afgørende er, at formålet er belysning.

Klasse 5 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 5

I Niceklassifikationens klasse 5 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- Farmaceutiske, medicinske og veterinærmedicinske præparater; hygiejniske præparater til medicinske formål; diætetiske fødevarer og præparater tilpasset medicinsk eller veterinærmedicinsk brug, næringsmidler til spædbørn; kosttilskud til mennesker og dyr; plastre, forbindsstoffer; materiale til tandplombering, tandlægevoks; desinfektionsmidler; præparater til udryddelse af skadedyr; fungicider, herbicider

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Hygiejniske præparater til personlig pleje, undtagen toiletartikler;
- Bleer til spædbørn og inkontinente;
- Deodoriseringsmidler, andre end til mennesker eller til dyr;
- Kosttilskud, der er beregnet som tilskud til en normal kost eller som er gavnligt for helbredet;
- Måltidserstatninger, diætetiske fødevarer og drikke, der er tilpasset medicinsk eller veterinær-medicinsk brug:
- Cigaretter uden tobak til medicinske formål.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Hygiejniske præparater, som er toiletartikler (kl. 3);
- Deodoriseringsmidler til brug for mennesker eller dyr (kl. 3);

- Støttende bandager (kl. 10).
- Måltidserstatninger, diætetiske fødevarer og drikke, der ikke er til medicinsk eller veterinær-medicinsk brug (Kl. 29, 30, 31, 32 eller 33).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 5 er hovedklasse for farmaceutiske og medicinske præparater til mennesker og dyr, desinfektionsmidler og midler til bekæmpelse af skadedyr, svampe og ukrudt.

Denne klasse omfatter særligt farmaceutiske og medicinske præparater, hvilket er præparater, som lindrer, helbreder eller forebygger sygdomme, sår mv. Dette kan f.eks. være "plaster" eller "forbindsstoffer" som er "imprægnerede med farmaceutiske midler" eller "cremer til behandling af allergi".

Kosmetiske cremer klassificeres i klasse 3, mens klasse 5 indeholder cremer til medicinsk brug, da medicinske cremers formål er behandling. TMClass for cremer i klasse 3. Medicinsk shampoo og sæbe klassificeres dog i klasse 3, fordi præparaternes hovedformål anses for at være pleje/rengøring af hår og hud. TMClass for kosmetiske præparater med medicinsk effekt i klasse 3

Kosttilskud og fødevarer

Denne klasse er hovedklasse for kosttilskud, og vi accepterer kosttilskud uden nærmere præcisering. Kosttilskud er kendetegnet ved, at de supplerer den almindelige kost, f.eks. ved at tilføre vitaminer og at det ikke spises som almindeligt mad. Det kan f.eks. være kosttilskud til medicinsk brug, f.eks. "kosttilskud til kolesterolkontrol", som forebygger for højt kolesterol. Dog skal det bemærkes, at ikke-medicinsk kosttilskud, der eksempelvis hovedsageligt er baseret på fisk eller grøntsager skal præciseres og klassificeres i klasse 29, og såfremt de hovedsageligt er baseret på korn skal de præciseres og klassificeres i klasse 30.

Det samme gør sig gældende for funktionelle fødevarer. Funktionelle fødevarer er fødevarer, som er tilsat stoffer eller på anden måde specielt udviklet til at have bestemte virkninger, samt kan fremme sundheden eller forebygge sygdomme (fx hjerte- og karlidelser). Denne klasse er hovedklasse for funktionelle fødevarer, mens funktionelle fødevarer uden medicinsk formål, og som hovedsageligt er baseret på f.eks. grøntsager eller korn skal præciseres og klassificeres i henholdsvis klasse 29 og 30.

Denne klasse er hovedklasse for nutraceuticals, som er naturlige, fødevarebaserede stoffer, som har en medicinsk indvirkning på kroppen. Da der udelukkende er tale om stoffer med medicinsk virkning, kan disse ikke klassificeres i andre klasser end klasse 5.

Helsekost har, modsat kosttilskud og funktionelle fødevarer, ikke en hovedklasse, da helsekost kan være helt almindelige fødevarer, f.eks. kan helsekost være gryn med særligt højt fiberindhold, som skal præciseres og klassificeres i klasse 30, men det kan også være næringsmidler tilsat stoffer, som giver det en naturmedicinsk virkning, og så skal det præciseres og klassificeres i klasse 5.

Medicinske instrumenter og apparater

Denne klasse er hovedklasse for farmaceutiske og medicinske præparater, dvs. f.eks. smertestillende medicin, medicinske cremer mv. Derimod er medicinske instrumenter og apparater ikke omfattet af denne klasse. Disse hører til i klasse 10. TMClass for medicinske intrumenter og apparater i klasse 10

Forbindinger og bandager

Forbindinger og bandager skal altid præciseres, således at det fremgår, om der er tale om bandager og forbindinger til brug for sår. Disse klassificeres i klasse 5. Er der tale om støttende bandager eller forbindinger, f.eks. til en knæskade, klassificeres disse i klasse 10.

Levende og kunstige implantater og organer

Denne klasse omfatter levende og biologiske organer og implantater. Dette vil f.eks. sige, at et hjerte fra en organdonor præciseres og klassificeres i denne klasse. Derimod skal kunstige organer og implantater præciseres og klassificeres i klasse 10, da alle former for proteser, både legemsdele, organer mv. klassificeres i klasse 10. TMClass for kunstige legemsdele og organer i klasse 10

Maling med bakteriedræbende egenskaber

Bakteriedræbende midler klassificeres normalt i klasse 5, men "bakteriedræbende maling" klassificeres i klasse 2.

Klasse 6 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 6

I Niceklassifikationens klasse 6 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Uædle metaller og legeringer heraf; byggematerialer af metal; transportable bygninger af metal; materialer af metal til jernbanespor; ikke-elektriske kabler og tråd af uædle metaller; klejnsmedearbejder, små genstande af metal (isenkramvarer); metalrør; pengeskabe; malm."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Klasse 6 omfatter hovedsageligt rå eller delvist forarbejdede uædle metaller, såvel som enkle produkter heraf.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Bauxit (kl. 1).
- Kviksølv, antimon, alkalimetaller og salte af alkalimetaller (kl. 1).
- Bladmetaller og metalpulver til brug inden for maling, dekoration, trykning og kunst (kl. 2).
- Visse varer fremstillet af uædle metaller, der er klassificeret i henhold til deres funktion eller formål (se den alfabetiske liste).

Upræcise klassehovedtermer
Klasse 6 indeholdte tidligere én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndighederne i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt *varer af uædle metaller* fra klasse 6.

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen *varer af uædle metaller*, på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis *byggematerialer af uædle metaller*.

Særlige forhold der kendetegner klassen
Klasse 6 omfatter ikke alle varer lavet af metal, men kan opfattes som klassen for varer af metal, der ikke klassificeres andetsteds efter deres formål. Der er ikke præcise retningslinjer, hvorfor det er vigtigt at bruge den alfabetiske liste, til klassificering af disse typer varer. En overordnet betragtning kan dog være, at de mere grove varer af metal, går i klasse 6, samt de varer nævnt i klassehovedet, som eksempelvis byggematerialer af metal og små isenkramvarer.

Der oplistes her et par eksempler på varer af metal der går i klasse 6, mens beslægtede varer er klassificeret efter deres formål og derfor i andre klasser.

Klasse 6	**Andre klasser**
Låse af metal	Elektriske låse af metal (klasse 9) *Klassificeres efter elektronikken*
Telefonbokse af metal Metalgelændere til badekar og brusere	Brusekabiner af metal (klasse 11) *Klassificeres efter det sanitære formål*
Propper [stoppere] af metal	Propper af metal til brusere, badekar og håndvaske (klasse 11) *Klassificeres efter det sanitære formål*
Riste af metal	Pejseriste af metal til brug i hjemmet (klasse 11) *Klassificeres sammen med pejse, der har et opvarmende formål*
Klokker af metal	Cykelklokker af metal (klasse 12) *Klassificeres sammen med cykler, der er et befordringsmiddel og derfor klasse 12*
Nøgleskilte af uædle metaller	Nøglevedhæng af metal (klasse 14) *Klassificeres som et pyntevedhæng*
Metalliske betjeningskæder til persienner	Gardinhægter af metal (klasse 20) *Klassificeres sammen med møbler, som tilbehør til gardiner*
Stiger af metal	Møbler af metal (klasse 20) *Klassificeres under overbegrebet møbler, selvom de er lavet af metal*

Metalvarer vs. Varer af metal
Varer af metal, er en upræcis term, da det ikke fremgår hvilke typer varer der er tale om. Modsat er metalvarer tilstrækkelig præcist, da der her er tale om branche bestemte varer, eksempelvis smedjevarer. Eksempler på accepterede termer hvori indgår metalvarer: *metalvarer til brug ved byggevirksomhed, metalvarer til brug ved byggeri, og skiferhager [metalvarer]*.

Byggematerialer
Byggematerialer klassificeres i fire forskellige klasser, alt efter formål. Overordnet kan de fire klasser adskilles således:

- Klasse 6: Byggematerialer af metal (se alfabetisk liste).
- Klasse 17: Tætnings-, paknings- og isoleringsmaterialer; bøjelige slanger, ikke af metal.
- Klasse 19: Byggematerialer ikke af metal, herunder gulvbelægning.
- Klasse 27: Gulvbelægning til eksisterende gulve.

Klasse 7 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 7

I Niceklassifikationen klasse 7 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Maskiner og værktøjsmaskiner; motorer (ikke til befordringsmidler til brug på land); koblinger og transmissionsdele (ikke til befordringsmidler til brug på land); landbrugsredskaber (ikke hånddrevne); rugemaskiner; salgsautomater."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- dele af alle typer af motorer og maskiner;
- elektriske rengøringsmaskiner og - apparater.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse specielle maskiner og værktøjsmaskiner (se den alfabetiske liste);
- håndværktøj og redskaber, der er hånddrevne(kl. 8);
- motorer til befordringsmidler til brug på land (kl. 12).

Upræcise klassehovedtermer

Klasse 7 indeholder den upræcise klassehovedterm "maskiner". Alle varemærkemyndighederne i EU har udpeget 11 klassehovedtermer som upræcise. Termen kan derfor ikke længere stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Dette gælder også selvom tidligere registreringer kan indeholde denne term. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark.

Maskiner skal derfor præciseres, eksempelvis ved at beskrive, hvad maskinen skal bruges til. Termerne "landbrugsmaksiner" og "maskiner til forarbejdning af plastic" er eksempler på termer, der kan accepteres.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Håndværktøj og redskaber

Er der tale om et håndværktøj eller et redskab, vil klasse 8 være den rette klasse at klassificere varen i. Eksempelvis klassificeres varen "elektrisk hårklipper" i klasse 8, da Nice-systemet anser denne for et håndværktøj og ikke en maskine. At en elektrisk hårklipper er drevet af en lille motor ændrer ikke herpå. Er der derimod tale om en elektrisk **rengøringsmaskine**, som f.eks. en vaske- eller opvaskemaskine, er klasse 7 den rigtige klasse.

Motorer til befordringsmidler til brug på land

Hvis der er tale om en motor, beregnet til et befordringsmiddel til brug på land, eksempelvis motorer til biler, cykler, motorcykler og kørestole, skal varen klassificeres i klasse 12. Andre motorer til befordringsmidler, fx "flymotorer" og "bådmotorer" klassificeres i klasse 7. Afgørende for hvorvidt man skal klassificere varen "motor" i klasse 7 eller 12 er altså, om motoren skal bruges til landkøretøjer, andre køretøjer eller til maskiner. Af samme årsag skal det præciseres i en ansøgning, hvilken type motor der er tale om.

3D Printere

Printere klassificeres normalt i klasse 9, da de er et fotografisk og/eller optisk apparat. 3D-printere og 3D-printerpenne klassificeres i klasse 7, da der er tale om en maskine.

Klasse 8 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 8

I Niceklassifikationens klasse 8 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

Håndværktøj og redskaber (hånddrevne); knivsmedevarer, gafler og skeer; hug- og stikvåben; barberknive og -maskiner.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- knivsmedevarer, gafler og skeer af ædle metaller;

- elektriske barbermaskiner og hårklippere (håndværktøj).

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse specielle instrumenter (se den alfabetiske liste)
- værktøjsmaskiner og motordrevne redskaber (kl. 7)
- kirurgiske knive (kl. 10)
- sidevåben i form af skydevåben (kl. 13)
- papirknive (kl. 16)
- fægtevåben (kl. 28)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Ædle metaller og legeringer heraf
Klasse 14 omfatter hovedsagligt ædle metaller og legeringer heraf. Her tænkes eksempelvis på "smykker", "ure" og "juveler". Man kan have den tanke, at eksempelvis en gaffel af guld således skal klassificeres i klasse 14, da den er lavet af et ædelt metal. Dette er dog ikke tilfældet. Det afgørende her er nemlig, hvad produktet skal bruges til, og ikke hvad det er lavet af. En gaffel af guld skal klassificeres i klasse 8.

Knivsmedevarer, gafler og skeer
Alle typer af bestik, køkkenknive og redskaber til tilberedning af mad går hovedsagligt i klasse 8. Dog klassificeres serveringsredskaber, eksempelvis "salatbestik" og "serveringsskeer", i klasse 21. Det er desuden værd at bemærke, at "engangsservice af plastic" også går i klasse 8. Herudover indeholder klasse 8 også skarpe og stumpe våben, her tænkes eksempelvis på "knive", "sabler" og "bajonetter". Er der tale om fægtevåben er klasse 28 den rigtige klasse, fordi der er tale om sportsudstyr. Er der tale om kirurgiske knive i form af eksempelvis kirurgiske "skalpeller" er klasse 10 den relevante klasse. Afgørende for, i hvilken klasse en kniv skal klassificeres, er altså hvad kniven skal bruges til.

Håndværktøj
Hånddrevet værktøj og redskaber skal som udgangspunkt klassificeres i klasse 8. Her tænkes eksempelvis på "skruetrækkere", "koben" eller "hammere". Hvis værktøjet er motordrevet, vil den rette klasse ikke længere være klasse 8, men derimod klasse 7, da værktøjet får karakter af maskiner.

Klasse 9 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 9

I Niceklassifikationens klasse 9 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Videnskabelige, nautiske, geodætiske, fotografiske, kinematografiske og optiske apparater og instrumenter samt apparater og instrumenter til vejning, måling, signalering, kontrol (overvågning), livredning og undervisning; apparater og instrumenter til ledning, omkobling, transformation, akkumulering, regulering eller kontrol af elektricitet; apparater til optagelse, transmission og gengivelse af lyd eller billede; magnetiske databærere, discs til optagelse; CD'er, DVD'er og andre digitale optagelsesmedier; mekanismer til mønt-opererede apparater; kasseapparater, regnemaskiner, databehandlingsudstyr, computere; computer software; ildslukningsapparater."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- apparater og instrumenter til videnskabelig forskning i laboratorier;
- apparater og instrumenter til manøvrering af skibe, såsom apparater og instrumenter til måling og transmission af ordrer;
- vinkelmålere;

- hulkortmaskiner til kontorbrug;
- alle former for computerprogrammer og software uanset optagemedie eller måde disse udbredes på, dvs. software lagret på magnetiske medier eller downloaded fra et fjern-computernetværk.

Endvidere fremgår det at de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- følgende elektriske apparater og instrumenter:

a) elektromekaniske apparater til køkkenbrug (kværne og miksere til næringsmidler, frugt-pressere, elektriske kaffemøller etc.), og visse andre apparater og instrumenter drevet af en elektrisk motor. Disse klassificeres i klasse 7;

b) apparater til pumpning eller dosering af brændstof (kl. 7);

c) elektriske barbermaskiner, hårklippere (håndredskaber) og strygejern (kl. 8);

d) elektriske apparater til rumopvarmning eller til opvarmning af væsker, til madlavning, til ventilation m.v. (kl. 11);

e) elektriske tandbørster og kamme (kl. 21).

- ure og andre kronometriske instrumenter (kl. 14);
- kontrolure (kl. 14);
- underholdningsapparater til brug med eksterne skærme eller monitorer (kl. 28).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Elektriske varer
At en vare er elektrisk betyder ikke, at denne varer nødvendigvis klassificeres i klasse 9. Fx klassificeres "elektriske sakse", "elektrisk piskere" og "elektriske vinduesåbnere" i klasse 7, "elektriske glattejern til hår" i klasse 8 og elektriske lommelygter i klasse 11.

Software
Software kan stå alene i klasse 9. Uanset hvad softwaren skal bruges til, eller hvilke programmer der ligger på. Spillesoftware går i klasse 9, men apparaterne til at spille spillet på, klassificeres i klasse 28, uanset om spilleapparatet har sin egen monitor eller ej.

Hvis indehaver ønsker selve tjenesteydelsen at tilvejebringe software på internettet, så andre kan anvende dette, så klassificeres dette i klasse 42 i form af termen "stillen software til rådighed på et globalt computernetværk". Læs mere om software i brugerbrev af februar 2009.

Computer hardware
"Computer hardware" er en acceptabel term. Derimod accepteres termen "hardware" ikke, da dette også kan være fx isenkramvarer eller jernvarer.

Bankkort, hævekort, kontokort o.lign. i klasse 9.
Disse termer skal præciseres med "kodede" eller "magnetiske" for at adskille dem fra de kort, der er af papir, karton eller plastic, og som ikke er beregnet til specifikke formål. Disse klassificeres i klasse 16. Nøglekort af plastic, ikke-kodede og ikke magnetiske, klassificeres i klasse 20.

Computertaksker
Computertasker klassificeres i klasse 9, hvis de er specielt udformede til computere, mens de klassificeres i klasse 18, hvis de ikke er specielt udformede til computere.

De korrekte termer er således:

- Computertasker (specielt udformede), klasse 9

- Computertasker (ikke specielt udformede), klasse 18

Smartwatches
"Smartwatches" klassificeres i klasse 9. Udover at det er tale om et ur, er der også tale om et "wearable computing devices", hvori der er inkorporeret andre funktioner som fx en browser og adgang til internet, diverse målere (eksempelvis puls- eller blodtryksmåler), eller en telefon. Derfor kan det ikke længere siges, at et smartwatch's primære funktion er et ur, der er derimod tale om et stykke bærbart computerudstyr, som også bruges som et ur.

Klasse 10 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 10

I Niceklassifikationens klasse 10 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- Kirurgiske, medicinske, odontologiske og veterinære apparater og instrumenter; kunstige lemmer, øjne og tænder; ortopædiske artikler; suturmaterialer.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Specielle møbler til medicinsk brug;
- Hygiejniske artikler af gummi (se den alfabetiske liste)
- Støttende bandager.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 10 er hovedklasse for medicinske apparater og instrumenter, samt kunstige lemmer og organer.

Denne klasse er hovedklasse for medicinske apparater og instrumenter, f.eks. klassificeres en skalpel til kirurgi i denne klasse.

Derimod er medicinske og farmaceutiske præparater ikke omfattet af denne klasse. Disse hører til i klasse 5. Et eksempel herpå er bandager. Forbindinger og bandager skal altid præciseres, således at det fremgår, om der er tale om bandager og forbindinger til brug for sår. Disse klassificeres i klasse 5. Er der tale om støttende bandager eller forbindinger, f.eks. til en knæskade , klassificeres disse i klasse 10. TMClass for medicinske og farmaceutiske præparater i klasse 5

Denne klasse omfatter særligt apparater til kirurgisk, medicinsk, odontologisk og veterinær brug, f.eks. "apparater til ultralydsbehandling" og "røntgenapparater til medicinsk brug". Dog skal det bemærkes, at det kun er apparater til medicinsk brug, der klassificeres i klasse 10, og disse skal derfor præciseres. Andre apparater klassificeres som udgangspunkt i klasse 9, f.eks. er "røntgenapparater, som ikke har medicinsk formål" et apparat til optagelse, som har hovedklasse i klasse 9. TMClass for røntgenapparater i klasse 9

Levende og kunstige implantater og organer
Denne klasse omfatter kunstige organer og implantater. Derimod omfatter klassen ikke levende organer og implantater, disse klassificeres i klasse 5. Dette vil f.eks. sige, at et hjerte fra en organdonor præciseres og klassificeres i denne klasse. TMClass for levende implantater i klasse 5

Møbler og kørestole
Denne klasse omfatter særligt specielle møbler til medicinsk og kirurgisk brug, f.eks. "senge, specielt udformet til medicinske formål". Møbler, herunder også senge har klasse 20 som hovedklasse, og det er derfor kun særligt udformede møbler til medicinsk og kirurgisk brug, der skal klassificeres i klasse 10. Disse skal derfor præciseres, så det er klart, de er særligt udformede. TMClass om møbler i klasse 20

Denne klasse omfatter ligeledes særligt udformede stole til medicinske formål. Det skal dog bemærkes, at kørestole ikke klassificeres i denne klasse, men derimod i klasse 12. Dette begrundes med, at en kørestols hovedformål er

befordring af personer, som ikke kan gå selv. Selvom dette også kan anses som medicinsk brug, er dette kun et sekundært formål. TMClass om kørestole i klasse 12

Legetøj til seksuel brug
Denne klasse omfatter særligt sexlegetøj, såsom "sexdukker" og "kunstige penisser som hjælpemiddel til seksuel stimulering til brug for voksne". Det skal bemærkes, at det kun er legetøj til brug for seksuel stimulering, der klassificeres i denne klasse, og dette skal derfor fremgå klart af varefortegnelsen. Andet legetøj har hovedklasse i klasse 28. TMClass for legetøj i klasse 28. Begrundelsen for at sexlegetøj klassificeres i klasse 10 er, at dets hovedformål er at give en terapeutisk eller medicinsk virkning i form af stimulans.

Klasse 11 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 11

I Niceklassifikationens klasse 11 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Apparater til belysning, opvarmning, dampdannelse, madlavning, køling, tørring, ventilation og vand-forsyning, samt til sanitære formål."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- luftkonditioneringsapparater
- sengevarmere, varmedunke, varmebækkener, elektriske eller ikke-elektriske
- elektrisk opvarmede puder og tæpper, ikke til medicinske formål
- elektriske kedler
- elektrisk kogegrej

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- dampproducerende apparater (dele af maskiner) (kl. 7)
- elektrisk opvarmede beklædningsgenstande (kl. 9)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Særligt om apparater til opvarmning, køling, tørring og ventilation

Klasse 11 omfatter forskellige konditioneringsapparater uanset deres form og slutplacering. Eksempelvis klassificeres aircondition systemer i klasse 11 uanset om de er til biler eller bygninger. "Interne afkølingsventilatorer til computere" klassificeres dog i klasse 9, da disse er en hardwaredel til computere. Vær også opmærksom på, at klasse 11 ikke omfatter ovne til laboratoriebrug, som klassificeres i klasse 9.

Særligt om apparater til madlavning

Klasse 11 omfatter tillige elektriske madlavningsapparater. Et madlavningsapparat er karakteriseret ved at det færdiggør maden. Det vil altså sige, at vaffeljernet, bagemaskinen og sandwichristeren klassificeres i klasse 11, ligesom *elektriske* gryder og pander og *elektriske* køkkenmaskiner til madlavning klassificeres i klasse 11. Derimod skal

ikke-elektriske gryder og pander klassificeres i klasse 21. Røremaskinen og blenderen klassificeres i henholdsvis klasse 7 og 21 afhængig af om de er elektriske eller ikke-elektriske, da disse varer ikke "færdiggør" maden, men blot "tilbereder" den.

Klasse 12 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 12

I Niceklassifikationens klasse 12 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Befordringsmidler; anordninger til befordring på land, i luften eller til vands."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- motorer til befordringsmidler til brug på land
- koblinger og transmissionsdele til befordringsmidler til brug på land
- luftpudefartøjer

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse specielle befordringsmidler, der ikke er til transportformål (se den alfabetiske liste)
- visse dele til befordringsmidler (se den alfabetiske liste)
- jernbanemateriel af metal (kl. 6)
- motorer, koblinger og transmissionsdele, som ikke er til befordringsmidler til brug på land (kl. 7)
- dele af alle typer af motorer og maskiner (kl. 7)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Omfattet af klasse 12 er eksempelvis cykler, barnevogne, løbehjul, kørestole, knallerter, biler, tog, skibe og flyvemaskiner. Derimod er landbrugsmaskiner ikke omfattet af klasse 12, men af klasse 7, da disse betragtes som maskiner og ikke befordringsmidler. Tilsvarende klassificeres "brandbiler" i klasse 9, uanset at de transporterer brandmænd og brandslukningsmateriale, idet hovedformålet med brandbiler er at slukke brande.

Klasse 12 omfatter tillige motorer til befordringsmidler til brug på land og dele til disse. Derimod skal motorer, koblinger og transmissionsdele til brug for andre køretøjer end landkøretøjer klassificeres i andre klasser end klasse 12. Eksempelvis klassificeres motorer til fly og både i klasse 7.

Derudover skal man holde sig for øje, at visse dele af motorer og maskiner, herunder eksempelvis pumper til køling, oliefiltre og vandpumper til motorer samt eldrevne og motordrevne save, klassificeres i klasse 7 - også for så vidt disse skal anvendes til en motor til et landkøretøj. Disse dele skal derimod ikke forveksles med sådanne dele, som ikke er en del af motoren, men som blot anvendes i forbindelse med en motor. Her kan eksempelvis nævnes startkabler og sensorer til motorer, som derimod klassificeres i klasse 9.

Det er således vigtigt, at skelne mellem om der er tale om et køretøj med det formål at befordre noget eller nogen, ligesom det er vigtig at skelne mellem om der er tale om en motor, til brug for et befordringsmiddel til brug på land, eller til brug i luften eller til vands.

Klasse 13 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 13

I Niceklassifikationen anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Skydevåben; ammunition og projektiler; sprængstoffer; fyrværkerigenstande."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- skydevåben
- pyrotekniske produkter

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- tændstikker

Særlige forhold der kendetegner klassen

Våben
Alle former for våben går som udgangspunkt i klasse 13. Blandt andet kan nævnes "geværer", "flammekastere" og "gasbomber". Man skal dog være opmærksom på, at "skarpe og stumpe våben", også kendt som blankvåben, som hovedregel går i klasse 8. Her tænkes bl.a. på hug- og stikvåben som eksempelvis "knive", "sabler" og "bajonetter".

Pyrotekniske produkter
Klasse 13 indeholder alle de pyrotekniske produkter. Ved et "pyroteknisk produkt" forstås et produkt, der indeholder eksplosivstoffer eller en eksplosiv blanding af stoffer beregnet til at udvikle varme, lys, lyd, gas eller røg. Her tænkes eksempelvis på "fyrværkeri". Dog er visse produkter, der måske kunne forbindes med fyrværkeri, undtaget af klasse 13. Det drejer sig bl.a. om "knallerter [fyrværkeri]" og "bordbomber", der begge skal klassificeres i klasse 28. Dette skyldes, at en bordbombe anses for en festartikel og ikke et pyroteknisk produkt.

Tilbehør til våben
Som udgangspunkt skal tilbehør klassificeres i samme klasse, som det produkt tilbehøret vedrører. Eksempelvis går "tasker til skydevåben" i klasse 13 (våben), da tasken er tilbehør til skydevåbnet.
Man skal dog være opmærksom på, at visse typer af tilbehør til våben anses for en selvstændig vare uden tilknytning til klasse 13. Eksempelvis kan nævnes "kikkertsigte" og "infrarøde anordninger til sigtevåben", der begge går i klasse 9 og **ikke** klasse 13. Heller ikke "våbenskabe" klassificeres i klasse 13. Uanset at de er specialfremstillet til våben og udelukkende kan indeholde disse, klassificeres de i klasse 20 som et møbel.

Våben til sport
Visse våben til sport klassificeres i klasse 28. Eksempelvis går "harpungeværer [våben]" i klasse 13, mens "harpungeværer [sportsartikler]" går i klasse 28. Også "Paintball-pistoler" anses for at være en sportsartikel og klassificeres i klasse 28.

Klasse 14 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 14

I Niceklassifikationens klasse 14 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Ædle metaller og legeringer heraf juvelerarbejder, smykker, ædelstene; ure og kronometriske instrumenter".

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 14 omfatter hovedsageligt ædle metaller, varer af ædle metaller eller overtrukket hermed og juvelerarbejder og smykker og ure i almindelighed.

Denne klasse omfatter særligt:

- juvelerarbejder og smykker (dvs. uægte smykker, smykker af ædle metaller og ædelstene);

- manchetknapper, slipsenåle.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

Denne klasse omfatter navnlig ikke:

- visse varer af ædle metaller, som er klassificeret i henhold til funktion eller formål (se den alfabetiske liste); fx metal i folier og pulver til brug inden for maling, dekorattion, trykning og kunst (kl. 2); guldamalgam til brug for tandlæger (kl. 5); knivsmedevarer, gafler og skeer (kl. 8); elektriske kontakter (kl. 9); skrivepenne af guld (kl. 16); tepotter (kl. 21); guld- og sølvbroderi (kl. 26); cigarkasser (kl. 34)

- kunstgenstande, ikke af ædle metaller (klassificeres efter det materiale, som de består af).

Upræcise klassehovedtermer
Klasse 14 indeholdte én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndighederne i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt "varer af ædle metaller eller varer overtrukket hermed (ikke indeholdt i andre klasser)" fra klasse 14.

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen "varer af ædle metaller eller varer overtrukket hermed (ikke indeholdt i andre klasser)", på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis "kunstgenstande af ædle metaller".

Særlige forhold der kendetegner klassen
Som beskrevet ovenfor omfatter klasse 14 særligt varer af ædle metaller, smykker m.v. hvilke naturligt har en forbindelse til hinanden. I denne sammenhæng skal det dog bemærkes, at smykker ikke alene af ædle metaller, men også af alle andre materialer forefindes i klasse 14. Dette gælder f.eks. lædersmykker i form af armbånd samt smykker af uædle metaller og similismykker.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at ikke alle varer af ædle metaller skal placeres i klasse 14. Som ovenfor anført skal disse klassificeres i henhold til deres funktion eller formål. Således vil det forhold, at et materiale udgør et ædelt metal eller er belagt hermed, ikke betyde at varen uden videre skal placeres i klasse 14, f.eks. hører "skrivepenne af guld" til i klasse 16. Det samme gør sig gældende for ædelsten, hvor diamanter i form af rå ædelsten eller ædelsten i smykker findes i klasse 14, men hvis funktionen med ædelstenen er som værktøj, for eksempel som glasskærer, placeres den i klasse 7.

Herudover hører også ure til i klasse 14. Alle ure vil som udgangspunkt findes i denne klasse, hvorfor der indgår alt fra digitale armbåndsure til mekaniske bornholmerure i klassen. Til disse varer er det værd at bemærke, at såfremt hovedformålet med uret er at vise klokken vil de skulle klassificeres i klasse 14. Ure der også har en indbygget funktion af stopur eller kompas, vil derfor skulle klassificeres i klasse 14 såfremt uret primært er konstrueret til at vise tiden. Omvendt vil f.eks. "smartwatches" skulle klassificeres i klasse 9, da disse udgør en teknologisk vare hvis formål rækker ud over primært, at virke som et ur.

Klasse 15 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 15

I Niceklassifikationens klasse 15 anvendes følgende eksempel på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Musikinstrumenter."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- mekaniske pianoer og tilbehør dertil;

- spilledåser;

- elektriske og elektroniske musikinstrumenter.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- apparater til optagelse, transmission, forstærkning og gengivelse af lyd (kl. 9).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forholdet til klasse 9 og 18

Som klassehovedet indikerer omfatter klassen hovedsageligt musikinstrumenter, dvs. musikinstrumenter af enhver art, som fx guitarer, cembaloer, bongotrommer, lirekasser og triangler, også selvom disse måtte være mekaniske eller elektroniske. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at klasse 15 ikke omfatter de apparater, der anvendes til at optage og gengive lyd, der klassificeres i klasse 9.

Derimod indeholder klasse 15 også en lang række øvrige produkter med relation til musikinstrumenterne, også selvom disse ikke i sig selv kan betegnes som musikinstrumenter, eksempelvis "apparater til at vende nodeblade", "buer til musikinstrumenter" og "dirigentstokke". Også diverse dele til instrumenter klassificeres i klasse 15, eksempelvis "tangenter" eller "resonansbunde".

Hertil kommer, at klasse 15 også omfatter tasker, når disse er specielt udformet til instrumenter. Da klasse 18 er "hovedklasse" for varen "tasker" gælder det dog, at det i klasse 15 skal være nærmere specificeret, at tasken er specialudformet, eksempelvis "guitartasker". Er der ikke som sådan tale om en taske, kan formuleringen "etuier og bærekasser til musikinstrumenter" også accepteres i klasse 15

Klasse 16 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 16

I NiceklassifikationenS klasse 16 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Papir og pap; tryksager; materialer til bogbinding; fotografier; papirhandlervarer(skriveredskaber og papirvarer); klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug; artikler til brug for kunstnere; malerpensler; skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater); plasticmateriale til emballeringsbrug; tryktyper; klichéer."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 16 omfatter hovedsageligt papir og pap, varer fremstillet af disse materialer samt kontorartik-ler.

Denne klasse omfatter særligt:

- Papirknive;
- Duplikatorer;
- Plastic i ark samt sække og poser, alt til brug som emballage;
- Bordlinned af papir.

Endvidere fremgår det at de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Visse varer fremstillet af papir og pap , som er klassificeret i henhold til funktion eller formål (se den alfabetiske liste);
- Malinger (kl. 2);
- Håndværktøj for kunstnere (fx spartler, billedhuggermejsler) (kl. 8);

- Sengelinned af papir (kl. 24).

Upræcise klassehovedtermer
Klasse 16 indeholdte tidligere én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndighederne i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt *varer heraf [papir og pap]* fra klasse 16.

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen *varer heraf [papir og pap]*, på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis *affaldsposer af papir* eller *stilehæfter*.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Whiteboards

Alle typer af whiteboards klassificeres i klasse 16, fx magnetiske whiteboards.

Folier og film

"Folier af regenereret cellulose til indpakning", "vandtæt film af plastic til indpakning" og "film til indpakning af næringsmidler" klassificeres i klasse 16. Dog klassificeres folier og film til andre formål end til indpakning i andre klasser, afhængig af materialet og formålet.

"*Festartikler af papir*"

Disse klassificeres ikke i klasse 16, men i klasse 28. Papirhatte, serpentiner og lignende festartikler klassificeres i klasse 28, uanset at de er fremstillet af papir, og uanset de forhandles i visse butikker, der er specialiseret i papirvarer. "Papirservietter til bordbrug" klassificeres i klasse 16, også selv om det er til brug for festborde.

Servietter

Papirservietter til fjernelse af make-up og andre kosmetiske formål klassificeres i klasse 16, så længe de ikke er imprægnerede. Servietter, der er imprægnerede, klassificeres i samme klasse, som det servietten er imprægneret med. Fx servietter imprægneret med make-up fjerner klassificeres i klasse 3, og servietter imprægneret med medicinske lotioner klassificeres i klasse 5.

Penge

"Pengesedler", "frimærker", "pengeclips", også "pengeclips af ædle metaller" klassificeres i klasse 16. "Bakker til sortering og optælling af penge", "møntmåtter" og "mønttutter" anses for at være en kontorartikel og klassificeres i klasse 16. Derimod klassificeres "mønter" i klasse 14.

Klasse 17 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 17

I Niceklassifikationens klasse 17 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Uforarbejdet og halvforarbejdet kautsjuk, guttaperka, gummi, asbest, glimmer samt erstatningsstoffer for alle disse materialer; plastic i ekstruderet form til brug i fabrikation; tætnings-, paknings- og isoleringsmaterialer; bøjelige slanger, ikke af metal."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Klasse 17 omfatter hovedsageligt elektriske, varme- og lydisolerende materiale og plastic i form af ark, blokke og stænger til brug i fabrikation, og varer fremstillet af materialer i denne klasse.

- Gummi til slidbanepålægning på dæk.

- Polstrings- og stopningsmateriale af gummi eller plastic.
- Flydende forureningshindrende spærringer.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Visse varer fremstillet af materialer i denne klasse, som er klassificeret i henhold til deres funktion eller formål (se den alfabetiske liste).

Upræcise klassehovedtermer
Klasse 17 indeholdte én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndighederne i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt *kautsjuk, guttaperka, gummi, asbest, glimmer* ***samt varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser***, fra klasse 17.

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen *(...) varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser*, på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis *fleksible gummislanger*.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forholdet mellem klasse 6 - 17 - 19 - byggematerialer
Klasse 17 indeholder ikke byggematerialer af metal (klasse 6), eller byggematerialer ikke af metal (klasse 19), men har alligevel et overlap til disse klasser, særligt klasse 19. Klasse 17 indeholder nemlig *tætnings-, paknings- og isoleringsmaterialer; bøjelige slanger, ikke af metal*. Disse varer kunne opfattes som byggematerialer, men skal klassificeres efter deres funktion og derfor ikke i klasse 6 eller 19. Se eventuelt den alfabetiske liste, ved klassificering af bygningsmaterialer, for at adskille klasse 6, 17 og 19.

Klasse 18 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 18

I Niceklassifikationen anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Læder og læderimitationer; skind, huder; kufferter og rejsetasker; paraplyer og parasoller; spadserestokke; piske; seletøj og sadelmagervarer."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Læder, læderimitationer,
- rejseartikler, ikke indeholdt i andre klasser
- Sadelmagervarer

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Beklædning, fodtøj, hovedbeklædning (se den alfabetiske liste).

Upræcise klassehovedtermer

Klasse 18 indeholdte tidligere én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndigheder i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt "*Varer fremstillet af læder og læderimitationer (ikke indeholdt i andre klasser)*"

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen *varer fremstillet af læder og læderimitationer (ikke indeholdt i andre klasser)*, på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis *dokumentmapper (lædervarer)*.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Særligt skal bemærkes, at tasker som udgangspunkt klassificeres i klasse 18, uanset det materiale som de er lavet af. Såfremt taskerne er specielt udformet til en specifik vare, klassificeres taskerne i den samme klasse som varen klassificeres i eksempelvis "Tasker til golfkøller (kl. 28). Det samme gør sig gældende for étuier, æsker og andre beholdere, der er specielt udformet eller tilpasset til at indeholde en specifik vare eksempelvis "Étuier til ketjsere" (kl. 28).

Klasse 18 indeholder ikke beklædningsgenstande til mennesker, selvom disse er fremstillet af læder. Sådanne varer klassificeres som udgangspunkt i klasse 25. Det skal dog bemærkes, at beklædningsgenstande til dyr klassificeres i klasse 18.

Visse varer af læder med en særlig tilknytning til en specifik vare klassificeres i andre klasser, eksempelvis "urremme af læder" (kl. 14), og "bordskånere af læder" (kl. 21).

Klasse 19 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 19

I Niceklassifikationens klasse 19 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Byggematerialer (ikke af metal); stive rør (ikke af metal) til bygningsbrug; asfalt, beg, tjære og bitumen; transportable bygninger (ikke af metal); monumenter (ikke af metal)."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Klasse 19 omfatter hovedsageligt byggematerialer, ikke af metal.
- Halvforarbejdet træ (fx bjælker, planker og paneler).
- Finér.
- Glas til bygningsbrug (fx gulvfliser og glastegl).
- Glasgranulater til vejmarkering.
- Brevkasser af murværk.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Konserveringspræparater og vandtætningspræparater til cement (kl. 1).
- Brandbeskyttende præparater (kl. 1).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forholdet mellem klasse 6 - 17 - 19 - 27 - byggematerialer
Klasse 6 indeholder byggematerialer af metal, klasse 17 indeholder *tætnings-, paknings- og isoleringsmaterialer; bøjelige slanger, ikke af metal,* mens klasse 19 indeholder byggematerialer ikke af metal.

Dermed skal alle byggematerialer, der ikke er omfattet af klasse 6 eller 17 (altså byggematerialer der **ikke** er af metal, **ikke** er tætnings-, paknings- eller isoleringsmaterialer, og **ikke** er bøjelige slanger (ikke af metal)) klassificeres i klasse 19 (se nærmere nedenfor omkring gulvbelægning).

Se eventuelt den alfabetiske liste, ved klassificering af bygningsmaterialer, for at adskille klasse 6, 17 og 19.

I forhold til gulvbelægning, kan følgende eksempler påvise de fire forskellige muligheder for klassificering af gulvbelægning der er, alt afhængig af materiale:

- Gulvbelægning af metal (klasse 6)
- Isolerende gulvbelægning (klasse 17)
- Gulvbelægning af gummi og træ (klasse 19)
- Gulvbelægninger af gummi (klasse 27) - ovenpå eksisterende gulv

Klasse 20 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 20

I Niceklassifikationens klasse 20 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Møbler, spejle, billedrammer; uforarbejdet og halvforarbejdet horn, ben, elfenben, hvalben eller perlemor; skaller og skjold; merskum; gult rav".

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 20 omfatter hovedsageligt møbler og dele dertil såvel som visse varer fremstillet af træ, kork, rør, spanskrør, vidje, horn, ben, elfenben, hvalben, skaller og skjold, rav, perlemor, merskum og erstatninger for alle disse materialer, eller af plastic.

Denne klasse omfatter særligt:

- møbler af metal og campingmøbler;
- sengeudstyr(fx madrasser, springmadrasser og puder);
- spejle, møbler og toiletspejle;
- nummerplader, ikke af metal;
- brevkasser, ikke af metal og ikke af murværk.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

Denne klasse omfatter navnlig ikke:

- visse spejle, som er klassificeret i henhold til deres funktion eller formål (se den alfabetiske liste);
- visse varer fremstillet af træ, kork, rør, spanskrør, vidje, horn, ben, elfenben, hvalben, skaller og skjold, rav, perlemor, merskum og erstatninger for alle disse materialer, eller af plastic som er klassificeret i henhold til deres funktion eller formål (se den alfabetiske liste)
- specialmøbler til laboratorier (kl. 9);
- special møbler til medicinsk brug (kl. 10);
- sengelinned (kl. 24);
- dundyner (kl. 24).

Upræcise klassehovedtermer
Klasse 20 indeholdte én af de i alt 11 klassehovedtermer alle varemærkemyndighederne i EU udpegede som upræcise, og dermed kunne disse ikke stå alene i varefortegnelsen, uden at være præciseret. Denne praksisændring trådte i

kraft den 1. januar 2014 i Danmark, og den 1. januar 2016 blev mange af disse taget ud af klassehovederne, heriblandt *varer(ikke indeholdt i andre klasser) af træ, kork, rør, spanskrør, kurveflet, horn, ben, elfenben, hvalben, skaller og skjold, rav, perlemor og merskum samt erstatningsstoffer for disse materialer eller af plastic* fra klasse 20.

Det er derfor ikke længere muligt at registrere et mærke for termen *varer(ikke indeholdt i andre klasser) af træ, kork, rør, spanskrør, kurveflet, horn, ben, elfenben, hvalben, skaller og skjold, rav, perlemor og merskum samt erstatningsstoffer for disse materialer eller af plastic* på trods af, at tidligere registreringer kan indeholde denne term. Det må præciseres hvilke typer af varer der er tale om, som eksempelvis *statuetter af træ*.

Særlige forhold der kendetegner klassen
Som udgangspunkt skal alle møbler klassificeres i klasse 20. Dette gælder almindeligt inventar som benyttes i hjemmet eller i erhvervsmæssig sammenhæng. Der skelnes heller ikke mellem om møblerne er til indendørs eller udendørs brug. Hertil er det dog vigtigt, at holde sig for øje, at såfremt møblerne har en særlig funktion eller formål skal de klassificeres herefter. Dette gælder f.eks. *senge, specielt udformet til medicinsk brug*, som hører til i klasse 10.

Møbler tilsigtet dyr findes også i klasse 20, for eksempel dyrehuse og senge til dyr. For så vidt angår bokse til heste, i form af stalde, skal det dog bemærkes, at disse klassificeres i klasse 6 eller 19 alt efter hvilket materiale de er fremstillet af. Dette eftersom at stalde nærmere forekommer som bygninger, bygningsinventar, end almindeligt inventar og møbler.

Senge og udstyr til senge går i klasse 20. Udstyret gælder de varer som er en del af selve sengen, f.eks. sengerammer og sengelameller. Disse varer skal skelnes fra tilbehør som almindeligvis benyttes med senge. Dette være sig dyner, linned og lignende, som klassificeres i klasse 24 med andre tekstilvarer. Det skal dog i denne sammenhæng holdes for øje, at puder, modsat dyner, er klassificeret i klasse 20.

Køkken og bademøbler

Skabe og hylder til bad og køkken klassificeres i klasse 20. Andet inventar, såsom vaske, emhætter og komfurer klassificeres ikke i klasse 20.

Klasse 21 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 21

I Niceklassifikationens klasse 21 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Husholdnings- og køkkenredskaber samt beholdere; kamme og svampe; børster (undtagen malerbørster); børstenbindermateriale; redskaber til rengøringsformål; ståluld; uforarbejdet eller halvforarbejdet glas (undtagen glas til bygningsbrug); glasvarer, porcelæn og keramik".

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 21 omfatter hovedsageligt små, håndbetjente redskaber og apparater til husholdnings- og køkkenbrug såvel som toiletredskaber, glas- og porcelænsvarer.

Denne klasse omfatter særligt:

- redskaber og beholdere til husholdnings- og køkkenbrug, fx køkkenredskaber, spande, pander og gryder af jern, aluminium, plastic og andre materialer, små håndbetjente apparater til hakning, maling eller presning;
- elektriske kamme;
- elektriske tandbørster;

- Stativer til fade og karafler.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

Denne klasse omfatter navnlig ikke:

- visse varer af glas, porcelæn og keramik som er klassificeret i henhold til deres funktion eller formål (se den alfabetiske liste);
- midler til rengøring, sæbe m.v. (kl. 3);
- små apparater til hakning, maling eller presning som er drevet ved elektricitet (kl. 7);
- barberknive og barbermaskiner, klippemaskiner (håndredskaber), metalredskaber til manicure og pedicure (kl. 8);
- elektriske koge- og stegeredskaber (kl. 11);
- toiletspejle (kl. 20).

Særlige forhold der kendetegner klassen
Som det fremgår ovenfor, omfatter klasse 21 mange husholdnings- og køkkenredskaber, heriblandt service (spisestel) i form af glas og tallerkener. Hertil skal det dog bemærkes, at noget service er placeret i andre klasser, nemlig bestik som er klassificeret i klasse 8. I klasse 8 findes også andre varer som har en naturlig sammenhæng med husholdningen og køkkenet, nemlig køkkenknive og andre redskaber til tilberedning af mad.

Derudover er det værd at bemærke, at klasse 21 indeholder de små håndbetjente husholdningsapparater til hakning, maling og presning, hvorimod de tilsvarende elektroniske apparater forefindes i klasse 7. De større apparater til husholdnings- og køkkenbrug (som ikke bruges til madlavning) f.eks. opvaskemaskiner skal ligeledes klassificeres i klasse 7.

I klassehovedet indgår også betegnelsen "beholdere". Beholdere kan dog også klassificeres i andre klasser, f.eks. efter varens materiale, "beholdere af metal" i klasse 6 og "beholdere, ikke af metal" i klasse 20. Beholdere kan, derfor både klassificeres efter det materiale de er lavet af og efter formålet med disse. Således kan der opstå en situation hvor varen synes, at kunne optræde i flere klasser. I denne situation er det formålet og varens funktion, som bestemmer hvor denne rettelig skal klassificeres, hvorfor f.eks. "beholdere til husholdnings- og køkkenbrug (af metal)" skal placeres i klasse 21.

Klasse 22 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 22

I Niceklassifikationens klasse 22 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Tovværk, reb, liner og snore; net; telte, markiser og presenninger; sejl; sække; polstrings- og stopningsmaterialer (dog ikke af papir, pap, gummi eller af plastic); uforarbejdet tekstilfibermateriale."

Klasse 22 omfatter hovedsageligt "sejldug og andre materialer til fremstilling af sejl, tovværk, polstrings- og stopningsmaterialer samt rå tekstilfibermaterialer.".

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- snore og sejlgarn af naturlige eller kunstige tekstilfibre, af papir og af plastic.
- sække og poser til transport eller opbevaring af varer og materialer i løs vægt (se den alfabetiske liste).

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse net og poser (se den alfabetiske liste)
- strenge til musikinstrumenter (klasse 15)
- polstrings- og stopningsmaterialer af papir eller pap (klasse 16) gummi eller plastic (klasse 17)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Snore
De "snore", der klassificeres i klasse 22, er som udgangspunkt af tekstilfibre, og har ikke et specifikt formål. Det er dog i visse tilfælde forskelligt om snore klassificeres efter formålet med varen eller om varen klassificeres efter, hvad snoren er lavet af. Eksempelvis "snore til drager", der klassificeres i klasse 28, eller "snore af gummi" som hører til i klasse 17. Det kan endvidere nævnes, at "snore af uld" klassificeres i klasse 26. Det kan derfor være en god idé at konsultere TMClass.

Poser og sække
De "poser" og "sække", der klassificeres i klasse 22, er som udgangspunkt af tekstilfibre. Hvis der eksempelvis er tale om "poser og sække af papir", klassificeres varen i klasse 16, for hvilken klasse papir normalt hører til. Se også den accepterede term "affaldsposer af papir eller plastic" i klasse 16.

Net
De "net", der er omfattet af klasse 22, er net, som kan betegnes som "tråd, snor el. garn som er knyttet sammen til en større flade i et system af større el. mindre masker". Visse "net" klassificeres efter formålet med varen, eller efter hvad varen er lavet af. Såfremt der er tale om net til forskellige sportsmæssig brug, skal varen klassificeres i klasse 28, et eksempel er: "net til fodboldmål" eller "net til lystfiskeri". Der kan desuden være tale om, at nettet består af et særligt materiale, når nettet eksempelvis er lavet af ståltråd eller asbest, klassificeres det efter, den klasse hvor materialet klassificeres. I tilfælde med ståltråd og asbest er det henholdsvist i klasse 3 og klasse 17. Endvidere skal det fremhæves, at net til beskyttelse mod ulykker klassificeres i klasse 9.
Se hertil TMClass om termen "net".

Klasse 23 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 23

I Niceklassifikationens klasse 23 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Garn og tråd til brug for tekstiler."

Nice-klassfikationen indeholder ikke vejledende bemærkninger til denne klasse.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 23 omfatter hovedsageligt forskellige former for garn og tråd til brug for fremstilling af tekstiler eller til produktion af beklædning. Det skal bemærkes at garn klassificeres i klasse 23, mens garnfibre skal klassificeres i klasse 22.

Klasse 24 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 24

I Niceklassifikationens klasse 24 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Tekstilstoffer og erstatningsstoffer for tekstiler; senge og bordtæpper"

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Sengelinned af papir.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Visse specielle tekstiler (se den alfabetiske liste)
- Elektrisk opvarmede tæpper til medicinsk brug (kl. 10), og ikke til medicinske brug (kl. 11).
- Bordlinned af papir (kl. 16).
- Hestedækkener (kl. 18).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 24 indeholder bl.a. tekstilstoffer og tekstilmaterialer, der kan kan anvendes til andre varer, såsom tekstil i meterrmål og tekstil til fremstilling af beklædningsgenstande. Derudover indholder klassen eksempelvis håndklæder, gardiner, lagener, sengelinned og møbelbetræk.

Det skal bemærkes, at klasse 24 primært indeholder selve det færdiglavede tekstilstof og eksempelvis ikke det rå materiale som tekstilstoffet er fremstillet af, eksempelvis "Tekstilgarn" (kl. 22), "Tekstilfibre" (kl. 23), "Ubearbejdede tekstilfibre" (kl. 22).

Særligt skal det også bemærkes, at klasse 24 ikke i alle tilfælde indeholder tekstiler, der har en særlig funktion eksempelvis "Tekstiler til isolering" (kl. 17), eller varer lavet af tekstiler, der har et bestemt formål, eksempelvis "Tæpper af tekstiler" (kl. 27). En undtagelse til tekstiler med en særlig funktion/formål der klassificeres i klasse 24 er "Filtreringsmaterialer af tekstil".

Klasse 25 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 25

I Niceklassifikationens klasse 25 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning".

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Visse arter af beklædning og fodtøj til speciel brug (se den alfabetiske liste).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Særligt skal det bemærkes, at klasse 25 ikke indeholder visse arter af beklædning og fodtøj der er beregnet til speciel brug, såsom beklædning til beskyttelse af kroppen. Således omfatter klasse 9 alle de typer af beklædning, der er beregnet til beskyttelse mod ulykker, herunder ild og bestråling. Se eksempelvis "beskyttelsessko" (kl. 09).

Klasse 25 indeholder i udgangspunktet de fleste beklædningsgenstande, der er beregnet til sport. Der er dog visse undtagelser, eksempelvis "Handsker til sport (sportsudstyr)" i klasse 28, ligesom visse typer af sportsbeklædning, der også beskytter, klassificers i klasse 9. Se hertil eksempelvis "Beskyttelseshjelme til sportsbrug" i klasse 9.

Endelig bemærkes, at "beklædningsgenstande til dyr" klassificeres i kl. 18.

Klasse 26 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 26

I Niceklassifikationens klasse 26 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Kniplinger og broderier, bånd og kantebånd; knapper, hægter og maller; knappenåle og synåle; kunstige blomster."

Klasse 26 omfatter hovedsageligt artikler til brug ved syning af beklædningsgenstande.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- lynlåse

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse specielle typer af hægter
- visse specielle typer af nåle
- garn og tråd til tekstiler (klasse 23)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Nåle
Det skal bemærkes, at "nåle" ofte skal klassificeres i klasse 26. Såfremt der dog er tale om nåle til et smykkeformål, skal "nålen" klassificeres i klasse 14, der dog skal præciseres, eventuelt til "nåle (juvelerarbejder)".

Nåle iøvrigt klassificeres og præciseres efter deres formål. Eksempelvis "nåle til tatovering", der klassificeres i klasse 8 og "nåle til medicinsk brug", som klassificeres i klasse 10. Se hertil TMClass, om "nåle".

Klasse 27 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 27

I Niceklassifikationens klasse 27 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Gulvtæpper og tæpper, måtter, linoleum og andet belægningsmateriale til eksisterende gulve; vægbeklædningsmaterialer, som ikke er tekstilvarer."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Klasse 27 omfatter hovedsageligt produkter bestemt til at beklæde eller dække i forvejen færdig-fremstillede gulve og vægge.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Gulvbelægning af træ (kl. 19)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forholdet mellem klasse 6 - 17 - 19 - 27 - byggematerialer
Klasse 27 indeholder materialer der ligges ovenpå eksisterende gulve - gulvtæpper, måtter, mm. Klasse 19 og 27 indeholder begge gulvbelægning af gummi, forskellen er, at klasse 27 omhandler gulvbelægninger af gummi til brug på eksisterende gulve.

Følgende eksempler påviser de fire forskellige muligheder for klassificering af gulvbelægning der er, alt afhængig af materiale:

- Gulvbelægning af metal (klasse 6)
- Isolerende gulvbelægning (klasse 17)
- Gulvbelægning af gummi og træ (klasse 19)
- Gulvbelægninger af gummi (klasse 27) - ovenpå eksisterende gulv

Klasse 28 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 28

I Niceklassifikationens klasse 28 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Spil og legetøj; gymnastik- og sportsartikler; juletræspynt".

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- underholdningsapparater tilpasset til brug med eksterne skærme eller monitorer
- fiskegrej;
- udstyr til forskellige sportsgrene og spil.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse gymnastik- og sportsartikler (se den alfabetiske liste);
- julelys (kl. 4);
- dykkerudstyr (kl. 9)
- elektriske lysguirlander til juletræer (kl. 11);
- fiskenet (kl. 22);
- beklædning til gymnastik og sport (kl. 25);
- chokolade og sukkervarepynt til juletræer (kl. 30).

Særlige forhold der kendetegner klassen

"*Spil og legetøj*"

Klasse 28 omfatter almindelige brætspil og andre former for spil, der ikke er spillesoftware. Spillesoftware (computerspil) klassificeres i klasse 9. Derimod er deciderede spillekonsoller, altså hardware, nu i klasse 28.

Med hensyn til legetøj, vil dette typisk klassificeres i klasse 28, hvis det er angivet, at det er legetøj. For eksempel går barnevogne i klasse 12, men legetøjsbarnevogne går i klasse 28. På samme måde går legetøjspistoler i klasse 28, hvorimod rigtige pistoler går i klasse 13. Sexlegetøj går dog typisk i klasse 10. Klasse 28 omfatter også legetøj til dyr.

Klasse 28 vil typisk også omfatte udstyr til legepladser (vipper, sandkasser etc.) og kørende forlystelser til forlystelsesparker.

"*Gymnastik- og sportsartikler*"

Der vil typisk være tale om varer, der er udviklet specielt til sportsbrug, herunder til jagt og fiskeri.

Særligt skal det bemærkes, at tasker, der er specielt udviklet til sportsbrug går i klasse 28. Som eksempler kan nævnes tasker til bowlingkugler og tasker til golfkøller. Almindelige "sportstasker" til omklædningstøj etc. går i klasse 18. Specialudviklet sportstøj som boksehandsker går i klasse 28, men sportsbeklædning vil som udgangspunkt gå i klasse 25, eksempelvis fodboldstøvler og judotøj. Er der tale om beskyttelsesudstyr, eksempelvis hjelme, vil disse ofte blive klassificeret i klasse 9, men dette er ikke uden undtagelse. Knæbeskyttere til sportsbrug går i klasse 28.

"*Juletræspynt*"

I klasse 28 findes pynt til juletræer, eksempelvis juletræsklokker, lametta til juletræer og kunstig sne til juletræer. Juletræsføder klassificeres også i klassen. Lysholdere går også i klasse 28, men de elektriske lyskæder etc. går i klasse 11 og levende lys til juletræet går i klasse 4. Spiseligt juletræspynt f.eks. chokolade vil gå i en af fødevareklasserne (klasse 30 for chokolade).

Klasse 28 omfatter juletræspynt og ikke hvilken som helst julepynt. Juledekorationer, pyntegønt etc. klassificeres anderledes - se hertil TMClass om søgning på "jule".

Klasse 29 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 29

I Niceklassifikationens klasse 29 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Kød, fisk, fjerkræ og vildt; kødekstrakter; konserverede, frosne, tørrede og tilberedte frugter og grøntsager; geléer, syltetøj, kompotter; æg; mælk og mælkeprodukter; spiselige olier og fedtstoffer."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Mælkedrikke, hvor mælk er overvejende.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Visse næringsmidler hidrørende fra planter
- Babymad (klasse 5)
- Diætetiske fødevarer og præparater til medicinsk brug (klasse 5)
- Kosttilskud (klasse 5)
- Salatdressinger (klasse 30)
- Befrugtede æg til rugning (klasse 31)
- Næringsmidler til dyr (klasse 31)
- Levende dyr (klasse 31)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Vildt

Ved termen "vildt" forstås kød fra pattedyr og fugle der lever vildt i naturen og jages og spises af mennesker. Det kan eksempelvis være krondyr, vildsvin, fasaner og lignende.

Færdigretter

Termen færdigretter skal klassificeres efter dets indhold, da termen er for upræcis i sig selv. I sådanne tilfælde skal det derfor afgøres, hvad retten hovedsageligt består af. Er der eksempelvis tale om færdigretter bestående hovedsageligt af kød skal termen klassificeres i klasse 29. Er der derimod tale om en færdigret bestående hovedsageligt af pasta, skal termen klassificeres i klasse 30. Søger man derfor at beskytte færdigretten "lasagne", skal den klassificeres i klasse 30.

Pålæg

Ligesom færdigretter er termen pålæg for bred og uklar til at kunne blive accepteret i sig selv. Det skal derfor præciseres, hvad pålægget hovedsageligt består af. Pålæg hovedsageligt bestående af æg skal eksempelvis klassificeres i klasse 29.

Næringsmidler fra havet

Termen er for upræcis, da den kan dække over varer i forskellige klasser. Termen skal derfor præciseres.

Eksempler på præciserede formuleringer som er accepteret:

- Animalske næringsmidler hidrørende fra havet (kl. 29)
- Tilberedte næringsmidler hidrørende fra havet. (kl. 29)
- Tang som næringsmiddel til mennesker og dyr (kl. 30)

Desserter

Næringsmidler, der er tilberedt som desserter og nydes i frossen stand, klassificeres i klasse 30.

Yoghurt og mælk, som er frossen, men ikke tilberedt som dessert, bliver derimod klassificeret i klasse 29.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Frossen mælk (kl. 29)
- Frossen yoghurt (kl. 29)
- Frossen yoghurt (spiseis) (kl. 30)
- Frosne desserter (kl. 30)

Diætetiske fødevarer

Diætetiske fødevarer kan dække over flere varer, der klassificeres i forskellige klasser. Da begrebet ikke kan stå alene, skal det præciseres om det er til medicinsk brug eller ej.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Diætetiske fødevarer tilpasset medicinske formål (5)
- Diætetiske drikke tilpasset medicinske formål (5)

- Brød til diabetikere (5)
- Diætetiske fødevarer, ikke til medicinsk brug, baseret på grøntsager (29)
- Diætetisk brød, ikke til medicinsk brug (30)

Kosttilskud

Kosttilskud er produkter, som supplerer den sædvanlige kost, og som ikke er almindelige levnedsmidler. Produkterne indeholder eller er vitaminer og/eller mineraler, andre stoffer eller ingredienser i en mængde, der er tilstrækkelig til at påvirke kroppen ernæringsmæssigt og/ eller fysiologisk.

Vi accepterer kosttilskud i klasse 5 uden præcisering.

Derimod accepterer vi ikke kosttilskud i klasse 29 og klasse 30, hvis det ikke er præciseret ved en tilføjelse af, at det ikke er til medicinsk brug.

Eksempler:

- Klasse 5: Kosttilskud
- Klasse 5: Kosttilskud baseret på ingefær
- Klasse 5: Kosttilskud til medicinsk brug
- Klasse 29: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) baseret på fisk
- Klasse 29: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) i form af konserverede sojabønner
- Klasse 30: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) baseret på korn
- Klasse 30: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) i form af majsflager

Helsekost

Helsekost kan (i modsætning til kosttilskud) være helt almindelige fødevarer, bl.a. gryn, mel med højt fiberindhold, biodynamiske grøntsager, umættede olier, fødevarer med lavt indhold af fedt, sukker og salt. Helsekost kan også være næringsmidler, der er tilsat stoffer, så de har en naturmedicinsk virkning.

I klasse 5 skal helsekost præciseres ved tilføjelsen "til medicinsk brug".

I klasse 29 og i klasse 30 skal det præciseres ved en tilføjelse af, hvad kosttilskuddet består af.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Klasse 5: Helsekost til medicinsk brug
- Klasse 5: Helsekost til medicinsk brug baseret på ingefær
- Klasse 29: Helsekost (ikke til medicinsk brug) i form af fisk
- Klasse 29: Helsekost i form af konserverede sojabønner
- Klasse 30: Helsekost (ikke til medicinsk brug) i form af majsflager
- Klasse 30: Helsekost i form af majskorn

Klasse 30 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 30

I Niceklassifikationens klasse 30 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Kaffe, te, kakao og kaffeerstatning; ris; tapioka og sago; mel og kornpræparater; brød, kager, og konfekturevarer; spiseis; sukker, honning, sirup; gær, bagepulver; salt; sennep; eddike, kryddersaucer; krydderier; råis."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- drikke på basis af kaffe, kakao, chokolade eller te;
- kornprodukter tilberedt som menneskeføde (fx havregryn samt flager fremstillet af andre kornsorter).

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- visse næringsmidler af vegetabilsk oprindelse (se den alfabetiske liste);
- salt til konservering af andet en næringsmidler (kl. 1);
- medicinske teer og diætetiske fødevarer og præparater til medicinsk brug (kl. 5);
- babymad (kl. 5);
- kosttilskud;
- ubehandlet korn (kl. 31);
- næringsmidler til dyr (kl. 31).

Særlige for der kendetegner klassen

Færdigretter

Termen færdigretter skal klassificeres efter dets indhold, da termen er for upræcis i sig selv. I sådanne tilfælde skal det derfor afgøres, hvad retten hovedsageligt består af. Er der eksempelvis tale om færdigretter bestående hovedsageligt af kød skal termen klassificeres i klasse 29. Er der derimod tale om en færdigret bestående hovedsageligt af pasta, skal termen klassificeres i klasse 30. Søger man derfor at beskytte færdigretten "lasagne", skal den klassificeres i klasse 30.

Desserter

Næringsmidler, der er tilberedt som desserter og nydes i frossen stand, klassificeres i klasse 30.

Yoghurt og mælk, som er frossen, men ikke tilberedt som dessert, bliver derimod klassificeret i klasse 29.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Frossen mælk (kl. 29)
- Frossen yoghurt (kl. 29)
- Frossen yoghurt (spiseis) (kl. 30)
- Frosne desserter (kl. 30)

Bagværk

Termen bager kan dække over både varer og tjenesteydelser, der klassificeres i forskellige klasser. Derfor kan det ikke stå alene og skal præciseres. Hvis der er tale om bagervarer, skal disse klassificeres i klasse 30. Hvis der er tale om en bager(butik] klassificeres mærket i klasse 35 for "Detailhandel med bagervarer". Også klasse 40 kan være relevant, fx. for den bager som på bestilling fremstiller fx. bryllupskager.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Bagværk (30)
- Bagervarer (30)
- Bagerivarer (30)
- Detailhandel med bagervarer (35)
- Bagning på bestilling af andre (40)
- Tilvejebringelse af bagervarer (43)

Diætetiske fødevarer

Diætetiske fødevarer kan dække over flere varer, der klassificeres i forskellige klasser. Da begrebet ikke kan stå alene, skal det præciseres om det er til medicinsk brug eller ej.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Diætetiske fødevarer tilpasset medicinske formål (5)
- Diætetiske drikke tilpasset medicinske formål (5)
- Brød til diabetikere (5)
- Diætetiske fødevarer, ikke til medicinsk brug, baseret på grøntsager (29)
- Diætetisk brød, ikke til medicinsk brug (30)

Kosttilskud

Kosttilskud er produkter, som supplerer den sædvanlige kost, og som ikke er almindelige levnedsmidler. Produkterne indeholder eller er vitaminer og/eller mineraler, andre stoffer eller ingredienser i en mængde, der er tilstrækkelig til at påvirke kroppen ernæringsmæssigt og/ eller fysiologisk.

Vi accepterer kosttilskud i klasse 5 uden præcisering.

Derimod accepterer vi ikke kosttilskud i klasse 29 og klasse 30, hvis det ikke er præciseret ved en tilføjelse af, at det ikke er til medicinsk brug.

Eksempler:

- Klasse 5: Kosttilskud
- Klasse 5: Kosttilskud baseret på ingefær
- Klasse 5: Kosttilskud til medicinsk brug
- Klasse 29: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) baseret på fisk

- Klasse 29: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) i form af konserverede sojabønner
- Klasse 30: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) baseret på korn
- Klasse 30: Kosttilskud (ikke til medicinsk brug) i form af majsflager

Helsekost

Helsekost kan (i modsætning til kosttilskud) være helt almindelige fødevarer, bl.a. gryn, mel med højt fiberindhold, biodynamiske grøntsager, umættede olier, fødevarer med lavt indhold af fedt, sukker og salt. Helsekost kan også være næringsmidler, der er tilsat stoffer, så de har en naturmedicinsk virkning.

I klasse 5 skal helsekost præciseres ved tilføjelsen "til medicinsk brug".

I klasse 29 og i klasse 30 skal det præciseres ved en tilføjelse af, hvad kosttilskuddet består af.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Klasse 5: Helsekost til medicinsk brug
- Klasse 5: Helsekost til medicinsk brug baseret på ingefær
- Klasse 29: Helsekost (ikke til medicinsk brug) i form af fisk
- Klasse 29: Helsekost i form af konserverede sojabønner
- Klasse 30: Helsekost (ikke til medicinsk brug) i form af majsflager
- Klasse 30: Helsekost i form af majskorn

Klasse 31 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 31

I Niceklassifikationens klasse 31 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsprodukter; rå og uforarbejdet korn, frø og såsæd; friske frugter og grøntsager; naturlige planter og blomster; levende dyr; næringsmidler til dyr; malt."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- ubehandlet træ;
- ubehandlet korn;
- befrugtede æg til rugning;
- levende bløddyr og krebsdyr.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- kulturer af mikroorganismer og igler til medicinsk brug (kl. 5);
- kosttilskud til dyr (kl. 5);
- halvforarbejdet træ (kl. 19);
- kunstig fiskemadding (kl. 28);

- ris (kl. 30);
- tobak (kl. 34).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Landbrugs-, havebrugs- og skovprodukter

Termerne omfatter som udgangspunkt varer der ikke har været underkastet nogen form for bearbejdning. Rå kartofler skal eksempelvis klassificeres i klasse 31 mens kartoffelchips klassificeres i klasse 29.

Træ

De levende træer klassificeres i klasse 31. Træ kan klassificeres forskelligt afhængigt af om det anvendes som brændsel (klasse 4), om det er forarbejdet til eksempelvis et byggemateriale (klasse 19) eller om det er uforarbejdet (klasse 31).

Friske frugter og grøntsager

Klasse 31 omfatter friske varer, eksempelvis friske bananer, æbler, bønner mv. Er der derimod tale om behandlede eller forarbejde frugter eller grøntsager skal disse varer klassificeres i andre klasser. Det kan eksempelvis være bananchips, konserverede bønner eller æblepuré der alle er at finde i klasse 29.

Naturlige planter og blomster

Ved naturlige planter og blomster tænkes på varer som findes i naturen i modsætning til eksempelvis kunstige blomster der er klassificeret i klasse 26.

Særligt skal bemærkes at denne klasse i visse tilfælde også omfatter planter og blomster der er bearbejdet, f.eks. blomsterdekorationer. Ordet naturlig skal således ikke opfattes således, at planterne og blomsterne skal være ubearbejdede for at være en del af klasse 31.

Næringsmidler til dyr

Termen dækker eksempelvis over hundekiks, kattefoder drikke til dyr mv. Hvis næringsmidlerne indeholder medicin skal de imidlertid klassificeres i klasse 5.

Klasse 32 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 32

I Niceklassifikationens klasse 32 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- "Øl; mineralvande og kulsyreholdige vande samt andre ikke-alkoholholdige drikke; frugtdrikke og frugtsaft; saft og andre præparater til fremstilling af drikke."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- de-alkoholiserede drikke.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- drikke til medicinske formål (kl. 5);
- mælkedrikke, hvor mælk er overvejende (kl. 29);
- drikke på basis af kaffe, kakao, chokolade eller te (kl. 30).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Drikkevarer med og uden alkohol

Klasse 32 omfatter hovedsagligt drikkevarer uden alkohol. Øl klassificeres dog også i denne klasse, mens alle andre alkoholholdige drikke primært går i klasse 33. Hvis der er tale om en betegnelse, der både bruges om drikkevarer med og uden alkohol, skal det præciseres i klasse 32, at varen er uden alkohol. Her skal specielt fremhæves "gingerbeer [sodavand med ingefærsmag]" og "alkoholfri cider".

Andre præparater til fremstilling af drikke

De præparater til fremstilling af drikke, der går i klasse 32, skal adskilles fra de præparater, som går i klasse 29, 30 og 33. Hvis der således er tale om præparater til fremstilling af mælkedrikke, klassificeres varen i klasse 29. Præparater til fremstilling af drikke på basis af kaffe, kakao, chokolade og te klassificeres i klasse 30, ligesom præparater bestående af kaffe, kakao, chokolade eller te til brug for fremstilling af drikke er omfattet af klasse 30. Klasse 30 omfatter ligeledes smagsstoffer, som også kan være et præparat til fremstilling af drikke.

Endelig skal nævnes klasse 33, der omfatter alkoholholdige præparater til fremstilling af drikke.

Klasse 33 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 33

I Niceklassifikationens klasse 33 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

- "Alkoholholdige drikke (dog ikke øl)."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Medicinske drikke (kl. 5)
- de-alkoholiserede drikke (kl. 32).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Alkohol

Med undtagelse af øl, omfatter klasse 33 alle andre alkoholholdige drikke, hvis ikke de har et medicinsk formål.

Derudover klassificeres præparater til fremstilling af netop alkoholholdige drikke ligeledes i klasse 33, hvis præparatet i sig selv indeholder alkohol. Hvis der er tale om et præparat uden alkohol, skal varen altså ikke klassificeres i klasse 33, uanset at varen primært bruges til fremstilling af alkoholholdige drikke.

Klasse 34 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 34

I Niceklassifikationen klasse 34 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Tobak; artikler for rygere; tændstikker"

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Denne klasse omfatter særligt:

- Tobakserstatning (ikke til medicinske formål).

Denne klasse omfatter navnlig ikke:

- Tobaksfri cigaretter til medicinske formål (kl. 5).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 34 vedrører typisk forskellige artikler for tobaksbrugere. Det drejer sig om såvel almindelig røgtobak som snus og skråtobak, samt ikke-medicinske tobakserstatninger.

I klassen findes også forskelligt tilbehør til rygere så som tændstikker, cigaretlightere, piberensere, cigaretpapir og askebægre.

Særligt i forhold til lightere er der i klasse 34 tale om almindelige tobakslightere. Er der tale om lightere til andre formål vil de klassificeres i andre klasser.

- Cigarettændere til biler klassificeres i klasse 12
- Tændere til gas, for eksempel tændere til gaskomfurer, klassificeres i klasse 11
- Humidorer til cigarer klassificeres i klasse 34
- E-cigaretter og væske til e-cigaretter klassificeres i klasse 34
- Nikotintyggegummi til brug ved rygestop klassificeres i klasse 5

I ældre varemærkeregistreringer kan man se, at der blev skelnet mellem om visse varer var af ædle metaller eller ej. Askebægre af sølv gik derfor i klasse 14 og askebægre af stål i klasse 34. Denne sondring foretages ikke længere, og alle disse varer klassificeres nu i klasse 34.

Klasse 35 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 35

I Niceklassifikationens klasse 35 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved".

"Annonce- og reklamevirksomhed; forretningsledelse; forretningsadministration; varetagelse af kontoropgaver."

Klasse 35 omfatter hovedsageligt tjenester ydet af personer eller organisationer med følgende hovedformål:

(1) hjælp til drift, ledelse eller administration af en forretningsvirksomhed, eller
(2) hjælp til de kommercielle funktioner i industrielle eller kommercielle virksomheder,

såvel som tjenester ydet af reklameforetagender, der først og fremmest tager sigte på at opnå forbindelse til offentligheden via meddelelser og annoncering ved alle medier, og vedrørende alle arter af varer og tjenesteydelser.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- samling (ikke transport) af et udvalg af varer, så andre får mulighed for - på en nem måde - at overskue og købe disse varer; disse ydelser kan være ydet af detailforretninger, en gros salgssteder, gennem postordrekataloger eller via elektroniske medier, f.eks. websider eller tv-shop programmer;

- tjenesteydelser bestående af registrering, omskrivning, udarbejdelse, samling eller systematisering af skriftlige meddelelser og optegnelser samt samling af matematiske eller statistiske data;

- tjenester udøvet af reklamebureauer, såsom distribution af reklamer direkte eller pr. post, eller distribution af vareprøver. Denne klasse kan også vedrøre reklamevirksomhed vedrørende andre tjenesteydelser, såsom sådanne vedrørende banklån eller radioreklame.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig *ikke* omfatter følgende tjenesteydelser:

- tjenesteydelser, såsom ingeniørers vurderinger og rapporter, som ikke direkte vedrører driften eller ledelsen af kommercielle eller industrielle virksomheder (se den alfabetiske liste).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Salg og handel

"Salg" og "handel" er begreber, som man i klassifikationssammenhæng ikke kan betragte som tjenesteydelser, idet det alene er en handling, hvor der ikke ydes en tjeneste for andre.

Begreberne "salg" og "handel" skal derfor præciseres, så det gøres klart, hvori ydelsen består - f.eks. om der er tale om detailhandel, jf. nedenfor.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Detailhandel med antikviteter (35)

- Engroshandel med antikviteter (35)

Der findes andre specifikke måder at afsætte varer på end detail- og engroshandel.

Der kan f.eks. være tale om de tjenester, som et auktionshus yder, nemlig den ydelse at formidle kontakt mellem køber og sælger. Eller der kan være tale om den ydelse, som et galleri yder, når de fremviser egne og andres kunstneriske værker. Der kan f.eks. også være tale om en virksomhed, hvor udbyderen fungerer som mægler/mellemmand.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Auktionsvirksomhed, herunder med antikviteter (35)

- Auktionsvirksomhed, herunder online auktionshus med formidling af kontakt mellem køber og sælger (35)

- Postordrevirksomhed i form af detailhandel med beklædning (35)

- Gallerivirksomhed med kommercielt sigte (35)

Detail- og engroshandel

Patent- og Varemærkestyrelsen kan ikke acceptere angivelsen af "detailhandel", når denne står alene. Det skal præciseres, hvilke varer eller typer af varer, detailhandlen vedrører. Denne præcisering kan bestå i helt brede overbegreber. "Detailhandel med varer" kan vi dog ikke acceptere, idet der herved reelt er tale om en omgåelse af EU-domstolens afgørelse vedrørende termen "detailhandel", jf. C-418/02 Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte. Angivelserne "engroshandel" og "samling (ikke transport) af et udvalg af varer, så andre får mulighed for - på en nem måde - at overskue og købe disse varer" skal ligestilles med "detailhandel" i denne henseende, idet de to førstnævnte betegnelser også skal præciseres med angivelse af, hvilke varer ydelsen vedrører.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Detailhandel med sko (35)
- Engroshandel med elektroniske apparater (35)
- Samling (ikke transport) af et udvalg af hvidevarer, så andre får mulighed for - på en nem måde - at overskue og købe disse varer (35)

"Detailhandel med tjenesteydelser" skal præciseres til den tjenesteydelse, der reelt bliver udbudt.

Eksempel på en accepteret formulering:

- Salgsfremmende foranstaltninger i form af en samling af et udvalg af telekommunikationsudbyderes ydelser, så andre på en nem måde kan overskue og vælge en af disse (35)

Angivelsen i eksemplet beskriver, at den tjenesteydelse, der bliver udbudt, ikke er salg af en tjenesteydelse, men derimod en promovering, hvor den detailhandlende fungerer som en mægler/mellemmand.

Det skal dog bemærkes, at " ejendomsmæglervirksomhed" klassificeres i klasse 36, da der er tale om en ydelse hvor ejendomsmægleren rådgiver om finansielle forhold i forbindelse med køb og salg af fast ejendom - der er ikke tale om eksempelvis detailhandel med huse.

Annonce- og reklamevirksomhed

Tjenesteydelsen "annonce- og reklamevirksomhed" består i, at man udøver annoncere- og reklame-virksomhed for andre. Det kan f.eks. være, at man distribuerer annonce- og reklamemateriale for andre, udarbejder annoncer og reklamer for andre eller rådgiver andre om annoncerer og reklamer.

Man har derfor ikke brug for at registrere et varemærke for tjenesteydelsen "annonce- og reklame-virksomhed", hvis man alene laver egenreklame i aviser og magasiner, på tv el. lign.

Tjenesteydelser vedrørende skat og økonomi

Der skal skelnes mellem de tjenesteydelser, der klassificeres i klasse 35, 36 og 45, når der er tale om tjenesteydelser vedrørende skat og økonomi.

I klasse 35 klassificeres de tjenesteydelse, der vedrører regnskabsførelse og -revision samt bogholderi - er der således f.eks. tale om skattekonsultation eller -planlægning inden for regnskabsrevision, som er tjenesteydelser en revisor yder, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 35.

Er tjenesteydelsen derimod af finansiel karakter, så der f.eks. ydes finansiel skatterådgivning, men rådgivningen ikke har karakter af regnskabsførelse, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 36. Se hertil TMclass om skat i klasse 35 og 36.

Det skal også bemærkes, hvis tjenesteydelsen er af juridisk karakter, så der f.eks. ydes juridisk rådgivning inden for skatteret, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 45, fordi der så er tale om en juridisk tjenesteydelse.

Tjenesteydelser, som går ud på at udarbejde økonomiske analyser eller prognoser, klassificeres i klasse 35, fordi der er tale om forretningsanalyse og -undersøgelser. De finansielle økonomiske analyser og vurderinger klassificeres derimod i klasse 36. Se hertil TMclass om økonomi.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Udfærdigelse og rådgivning vedrørende selvangivelser [regnskabsførelse] (35)
- Finansiel rådgivning vedrørende selvangivelse [ikke regnskabsførelse] (36)
- Finansiel skatterådgivning [ikke regnskabsførelse] (36)
- Juridisk skatterådgivning (45)

Nyheder - nyhedsudklipstjenester, nyhedsformidling og nyhedsbureauer

De tjenesteydelser, der ydes for at bringe nyheder ud, er mangeartede og klassificeres derfor ikke alle i samme klasse.

Det er alene den tjenesteydelse inden for nyheder, som indebærer, at man overvåger medier for andre, der klassificeres i klasse 35, altså nyheds- og presseudklipsbureauer og -tjenester.

Er der derimod tale om formidling af nyheder eller produktion af nyhedsprogrammer og -udsendelser, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 41, fordi disse har et underholdningsmæssigt sigte.

Er der tale om nyheds- eller pressebureauvirksomhed, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 38, fordi der sendes budskaber fra én person til en anden. Se hertil TMclass om nyheder i klasse 35, 38 og 41.

Loyalitets- og incitamentsprogrammer
Tjenesteydelser, der vedrører loyalitets- og incitaments- og bonusprogrammer, klassificeres i klasse 35, fordi disse tjenesteydelser er relateret til virksomhed vedrørende reklame, markedsføring og salgsfremstød. Patent- og Varemærkestyrelsen vil derfor acceptere formuleringer som f.eks. "organisering af forretningsmæssige loyalitets- og incitamentsprogrammer" i klasse 35.

Arbejdsformidling
Tjenesteydelser bestående i arbejdsformidling og -anvisning klassificeres i klasse 35, fordi disse tjenesteydelser er relateret til forretningsledelse- og administration.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at arbejdsformidling og -anvisning ikke skal forveksles med jobtræning eller karriere- og jobvejledning, som begge klassificeres i klasse 41, fordi disse tjenesteydelser har et uddannelses- og undervisningsmæssigt sigte. Se hertil TMclass om job-tjenesteydelser i klasse 35 og 41.

Franchising
"Franchising" er et begreb, som man i klassifikationssammenhæng ikke entydigt kan betragte som en tjenesteydelse, idet franchising er en metode og betegnelse for et koncept, som ikke beskriver tjenesteydelser, der ydes for andre.

Franchising skal derfor præciseres, så det gøres klart, hvori ydelsen består.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Forretningsmæssig rådgivning i forbindelse med franchising (35)
- Finansiel rådgivning i forbindelse med franchising (36)
- Undervisning i forbindelse med franchising (41)
- Teknologisk rådgivning i forbindelse med franchising (42)
- Juridisk bistand i forbindelse med franchising (45)

Foreningsvirksomhed
"Foreningsvirksomhed" og "tjenesteydelser ydet af en forening" kan dække over flere tjenesteydelser, der klassificeres i forskellige klasser. Derfor kan det ikke stå alene og skal præciseres.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Forretningsmæssig bistand ydet af en forening, der udfører medlemsmæssig service til deres egne medlemmer (35)
- Juridisk bistand ydet af en forening til dens egne medlemmer (45)

Klasse 36 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 36

I Niceklassifikationens klasse 36 anvendes følgende eksempel på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Forsikringsvirksomhed; bankvirksomhed; valutarisk virksomhed; ejendomsmæglervirksomhed."

Klasse 36 omfatter hovedsageligt tjenesteydelser vedrørende finansielle og monetære anliggender, og tjenester ydet i relation til forsikringsaftaler af enhver art.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- følgende tjenester i relation til finansielle eller monetære anliggender
    - alle bankvirksomheders tjenesteydelser, eller tjenester ydet af institutioner i forbindelse med banker, såsom valutamæglere eller clearingskontorer;
    - tjenester ydet af andre kreditinstitutioner end banker, såsom kreditforeninger, private finansieringsselskaber, långivere m.v.;
    - tjenester ydet af investeringsselskaber og holdingselskaber;
    - tjenester ydet af børs- og ejendomsmæglere;
    - tjenester ydet i forbindelse med monitære anliggender attesteret af formueforvaltere;
    - tjenester ydet i forbindelse med udstedelse af rejsechecks og kreditbreve;
- finansiering af leje- eller leasingkøb;
- tjenester ydet af ejendomsadministratorer, herunder udlejning, vurdering eller finansiering;
- tjenester vedrørende forsikringer, såsom tjenesteydelser ydet af forsikringsagenter eller -mæglere, tjenester ydet til forsikringstagere og assurandørvirksomheder.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Tjenesteydelser vedrørende skat og økonomi
Der skal skelnes mellem de tjenesteydelser, der klassificeres i klasse 35, 36 og 45, når der er tale om tjenesteydelser vedrørende skat og økonomi.

I klasse 35 klassificeres de tjenesteydelse, der vedrører regnskabsførelse og -revision samt bogholderi - er der således f.eks. tale om skattekonsultation eller -planlægning inden for regnskabsrevision, som er tjenesteydelser en revisor yder, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 35.

Er tjenesteydelsen derimod af finansiel karakter, så der f.eks. ydes finansiel skatterådgivning, men rådgivningen ikke har karakter af regnskabsførelse, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 36. Se hertil TMclass om skat i klasse 35 og 36.

Det skal også bemærkes, hvis tjenesteydelsen er af juridisk karakter, så der f.eks. ydes juridisk rådgivning inden for skatteret, klassificeres tjenesteydelsen i klasse 45, fordi der så er tale om en juridisk tjenesteydelse.

På samme vis klassificeres tjenesteydelser, som går ud på at udarbejde økonomiske analyser eller prognoser, i klasse 35, fordi disse er underlagt forretningsanalyse- og -undersøgelse. De finansielle økonomiske analyser og vurderinger klassificeres derimod i klasse 36. Se hertil TMclass om økonomi.

Klasse 37 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 37

I Niceklassifikationens klasse 37 anvendes følgende eksempel på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Byggevirksomhed; reparation; installationsvirksomhed."

Bemærk, at termerne "reparation" og "installationsvirksomhed" anses for at være for upræcise til, at disse kan accepteres i en ansøgning - læs nærmere herom nedenfor.

Klasse 37 omfatter hovedsageligt tjenester ydet af entreprenører eller underentreprenører ved bygning eller fremstilling af permanente bygninger, såvel som tjenester ydet af personer eller organisationer, der påtager sig restaurering af genstande til disses oprindelige tilstand, eller påtager sig deres konservering uden ændring af deres fysiske eller kemiske egenskaber.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- tjenesteydelser vedrørende opførelse af bygninger, konstruktion af veje, broer, dæmninger, rørledninger såvel som tjenester ydet af foretagender, der har specialiseret sig inden for byggefagene, såsom malere, blikkenslagere, varmeinstallatører (VVS-arbejde) eller tagdækkere;
- tjenesteydelser i form af hjælp til byggefagene, såsom gennemsyn af bygningstegninger;
- tjenesteydelser bestående af skibsbygning;
- tjenesteydelser bestående af udlejning af værktøj eller bygningsmateriel;
- reparation, dvs. tjenester der bringer hvilken som helst genstand i en god tilstand efter slid, skade, hel eller delvis ødelæggelse (restaurering af en eksisterende bygning eller af andre genstande, som er blevet mangelfulde og som skal tilbageføres til den oprindelige tilstand);
- forskellige former for reparation af fx elektriske installationer, møbler, instrumenter, værktøj, m.v.;
- vedligeholdelse, for at bevare en genstand i sin oprindelige tilstand uden forandring af dens egenskaber (med hensyn til forskellen mellem denne klasse og klasse 40 - se de vejledende bemærkninger til klasse 40).

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter føl-gende tjenesteydelser:

- tjenesteydelser bestående af opbevaring af genstande, såsom beklædningsgenstande eller befordringsmidler (kl. 39);
- tjenesteydelser vedrørende farvning af stof eller beklædningsgenstande (kl. 40).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Upræcise klassehoved termer
Patent- og Varemærkestyrelsen har i samarbejde med de øvrige varemærkemyndigheder i EU identificeret 11 termer i "klassehovederne", der ikke er tilstrækkelig klare og præcise, og som ikke kan accepteres til registrering uden yderligere præcisering jf. EU-domstolens afgørelse i sagen C-307/10 IP TRANSLATOR. Termerne "reparation" og

"installationsvirksomhed" udgør to af disse. Du kan læse mere herom i Patent- og Varemærkestyrelsens brugerbrev af den 20. november 2013 vedrørende praksisændring i forhold til klassehovederne i Niceklassifikationen her.

Det betyder, hvis der alene angives "reparation" eller "installationsvirksomhed" i klasse 37 uden det præciseres, hvilken form for reparation eller installation der udføres, eller hvad der repareres eller installeres, vil Patent- og Varemærkestyrelsen kræve, at tjenesteydelserne præciseres yderligere.

Vedligeholdelse og rengøring
Tjenesteydelser, som vedrører vedligeholdelse for at bevare en genstand i sin oprindelige tilstand uden forandring af dens egenskaber, klassificeres i klasse 37. Er der derimod tale om tjenesteydelser vedrørende omdannelse af en genstand og/eller en proces, som medfører en ændring i genstandens væsentlige egenskaber, er der tale om en tjenesteydelse, der klassificeres i klasse 40.

Tjenesteydelser vedrørende rengøring, desinficering og skadedyrsbekæmpelse klassificeres også i klasse 37, fordi der er tale om en form for vedligeholdelse, for at bevare en genstand i sin oprindelige tilstand uden forandring af dens egenskaber, jf. formuleringen ovenfor fra de vejledende bemærkninger.

Reparation og installation af software
Reparations- og installationsydelser klassificeres som hovedregel i klasse 37. Der er dog et par undtagelser hertil. Det drejer sig om reparation og installation af software, der klassificeres i klasse 42, fordi disse tjenesteydelser typisk udføres af personer inden for faggrupperne computerprogrammører. Se hertil TMclass om reparation i klasse 42 og TMclass om installation i klasse 42.

Servicering
"Servicering" kan dække over flere tjenesteydelser, der klassificeres i forskellige klasser. Derfor kan det ikke stå alene og skal præciseres.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Servicering i form af reparation af køretøjer (37)
- Servicering i form af vedligeholdelse af computer software (42)

Se hertil TMclass om servicering.

Klasse 38 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 38

I Niceklassifikationen klasse 38 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Telekommunikationsvirksomhed"

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- Klasse 38 omfatter hovedsageligt tjenesteydelser, som sætter mindst én person i stand til at kommuni-kere med en anden person via sensoriske midler. Sådanne tjenester omfatter følgende, der:

(1) tillader én person at tale med en anden,

(2) sender budskaber fra én person til en anden, og

(3) sætter én person i mundtlig eller visuel forbindelse med en anden (radio og fjernsyn).

Denne klasse omfatter særligt:

- ♦ tjenesteydelser, der i det væsentligste består i spredning af radio- og fjernsynsprogrammer.

Denne klasse omfatter navnlig ikke:

- ♦ radioreklamer (kl. 35);
- ♦ telemarketing (kl. 35)

Særlig forhold, der kendetegner klassen

Som nævnt dækker klasse 38 de tjenesteydelser, der gør det muligt for A at kommunikere med B.

Det kan både være aktivt, f.eks. via telefon eller passivt f.eks. udsendelse af tv-programmer eller streaming.

I klasse 38 findes også tjenesteydelser, der gør det muligt at kommunikere via internettet, både at skaffe adgang til det og mere specifikt at stille en hjemmeside til rådighed, hvor brugere kan kommunikere, f.eks. chat, eller adgang til computerdatabaser.

"Chatroom" og "internet fora" kan ikke stå alene, men skal præciseres.

Eksempler på accepterede formuleringer:

- Chatroom, nemlig tilrådighedsstillelse af internetsider samt forum for at læsere og brugere kan formidle nyheder og meninger samt kommunikere med hinanden. (38)
- Stille online fora til rådighed (38)

I klasse 38 er det derfor adgangen, der klassificeres og ikke indholdet. Design og opdatering af en hjemmeside klassificeres eksempelvis i klasse 42, ligesom information via en hjemmeside eller et medie klassificeres i forhold til det, der informeres om. Information om værdipapirhandel via en hjemmeside klassificeres således med de finansielle tjenesteydelser i klasse 36. På samme måde vil reklamevirksomhed, der udføres via tv eller internet stadig være reklamevirksomhed i klasse 35.

Det er som sagt selve transmissionen af for eksempel tv-programmer, der klassificeres i klasse 38. Selve produktionen af et tv-program går i klasse 41. Det samme er tilfældet for publicering (forlagsvirksomhed) og journalistisk virksomhed. Selve udsendelsen af nyheder (broadcasting eller wire-services) er i klasse 38.

Forevisning af biograffilm i biografer klassificeres i klasse 41.

Klasse 39 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 39

Det såkaldte klassehoved omfatter i klasse 39 følgende tjenesteydelser, som udtryk for klassens hovedindhold:

"Transport; pakning og opbevaring af varer; arrangering af rejser."

Klasse 39 omfatter hovedsageligt tjenesteydelser vedrørende transport af personer, dyr eller varer fra ét sted til et andet (via jernbaner, veje, vandet, luften eller gennem rørledninger), og tjenesteydelser, der nødvendigvis er forbundne hermed, såvel som tjenesteydelser vedrørende opbevaring af varer på lager eller i andre bygninger med det formål at bevare eller beskytte disse.

Af de vejledende bemærkninger i Nice-klassifikationen til klassen fremgår, at klassen særligt omfatter:

- tjenester ydet af selskaber, som driver stationer, broer, jernbanefærger og lignende, der benyttes af transportørerne;
- tjenesteydelser vedrørende udlejning af transportmidler;

- tjenesteydelser vedrørende bugsering, lodsning, drift af havne og dokke samt bjærgning af skibe og disses ladning;
- tjenesteydelser vedrørende emballering og pakning af gods før afsendelse;
- tjenesteydelser bestående af oplysning om rejser eller godstransport, dvs. information vedrørende priser, køreplaner og transportmåder ydet af mæglere eller af turistbureauer;
- tjenesteydelser vedrørende inspektion af befordringsmidler eller af varer før transport

Det fremgår også af de vejledende bemærkninger, at klasse 39 navnlig ikke omfatter følgende tjenesteydelser:

- tjenesteydelser vedrørende reklame for transportvirksomheder, såsom uddeling af brochurer og radioreklamer (kl. 35);
- tjenesteydelser vedrørende udstedelse af rejsechecks eller kreditbreve ydet af mæglere eller rejseagenter (kl. 36);
- tjenesteydelser vedrørende forsikring (af gods, mod brand eller af liv) under transporten af personer eller af gods (kl. 36);
- tjenesteydelser i form af vedligeholdelse og reparation af befordringsmidler eller vedligeholdelse eller reparation af genstande i forbindelse med transport af personer eller af varer (kl. 37);
- tjenesteydelser vedrørende reservation af hotelværelser gennem rejsebureauer eller agenter (kl. 43).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Transport

Transportydelserne i klasse 39 dækker de ydelser, som består i at transportere personer eller varer.

Selvom der er et element af "udbringning" i forbindelse med "mad-ud-af-huset" og "catering", klassificeres disse tjenesteydelser ikke i klasse 39. Hovedformålet med "mad-ud-af-huset" og "catering" er nemlig at "tilvejebringe mad og drikke", der er tjenesteydelser omfattet af klasse 43.

Derimod vil transport af fødevarer, eksempelvis fragt i kølebiler o.lign., være "udbringning af mad" i klasse 39.

Rejser

Når man arrangerer rejser for andre, fx pakkerejser, tilbyder man en række forskellige tjenesteydelser, fx persontransport, midlertidig indkvartering, billetbestilling. Disse tjenesteydelser hører imidlertid hjemme i forskellige klasser. Derfor er "arrangering af pakkerejser" ikke en præcis nok formulering, og man vil derfor ofte have behov for at registrere en række forskellige tjenesteydelser i klasse 39 og 43. Rejsetjenesteydelser i klasse 39 relaterer sig hovedsageligt til transport af mennesker og billetreservation m.v.

Man kan i klassificeringsdatabasen TMClass se hvilke tjenesteydelser som relaterer sig til rejser, som hører hjemme i klasse 39: Søgning på tjenesteydelser som relaterer sig til rejser i klasse 39. I klasse 43 findes tjenesteydelser inden for hotelvirksomhed og midlertidig indkvartering. Hvis man som rejsebureau reserverer hoteller eller anden midlertidig indkvartering for sine kunder, skal man således registrere denne tjenesteydelser i klasse 43: Se søgning på reservation i klasse 43 i TMClass.

Klasse 40 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 40

I Niceklassifikationens klasse 40 anvendes følgende eksempel på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Behandling af materialer."

Bemærk, at termen "behandling af materialer" anses for at være for upræcis til, at denne kan accepteres i en ansøgning - læs nærmere herom nedenfor.

Klasse 40 omfatter hovedsageligt tjenesteydelser i form af mekanisk eller kemisk behandling eller omdannelse eller produktion af genstande eller af uorganiske eller organiske substanser, herunder specialfremstilling på bestilling.

Til brug for klassificering anses produktionen eller fremstillingen af varer kun for at være en tjenesteydelse i de tilfælde, hvor den udføres for en andens regning på deres ordre eller specifikation.

Hvis produktionen eller fremstillingen ikke bliver udført for at opfylde en ordre på varer, der opfylder kundens specifikke behov, krav eller specifikationer, så anses det generelt som tilknyttet udbyderens primære kommercielle aktivitet eller de varer, der udbydes.

Hvis stoffet eller genstanden bliver markedsført og solgt til tredjemand, af den, der har behandlet, omdannet eller fremstillet det/den, så vil det normalt ikke betragtes som en tjenesteydelse.

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

- tjenesteydelser vedrørende omdannelse af en genstand eller et produkt og enhver proces, som medfører en ændring i dens væsentlige egenskaber (fx farvning af en beklædningsgen-stand). Dvs. vedligeholdelse, som normalt henføres til klasse 37, vil være omfattet af klasse 40, hvis den medfører en sådan forandring, eksempelvis "forkromning af kofangere eller støddæmpere til biler" - henføres til klasse 40;

- behandling af materiale, som vil finde sted under fremstillingen af et hvilket som helst produkt eller en hvilken som helst genstand - bortset fra bygninger - fx tjenesteydelser, som medfører en tilskæring, formning, polering eller slibning, eller som medfører belægning med metal;

- specialfremstilling af varer på andres bestilling og specifikation (vær opmærksom på, at visse kontorer kræver, at det er specificeret, hvilke varer der produceres), fx specialfremstilling af biler.

Endvidere fremgår det af de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter føl-gende tjenesteydelser:

- reparationsvirksomhed (kl. 37),

- visse tilpassede ydelser, fx specialmaling af biler (kl. 37).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Upræcis klassehoved term
Patent- og Varemærkestyrelsen har i samarbejde med de øvrige varemærkemyndigheder i EU iden-tificeret 11 termer i "klassehovederne", der ikke er tilstrækkelig klare og præcise og som ikke kan accepteres til registrering uden yderligere præcisering jf. EU-domstolens afgørelse i sagen C-307/10 IP TRANSLATOR. Klassehovedet "behandling af materialer" udgør en af disse. Du kan læse mere herom i Patent- og Varemærkestyrelsens brugerbrev af den 20. november 2013 vedrørende praksisændring i forhold til klassehovederne i Niceklassifikationen her.

Hvis der således i en varefortegnelse alene angives "behandling af materialer" i klasse 40 uden det præciseres, hvilke materialer der behandles eller hvilken form for behandling der udføres, vil Patent- og Varemærkestyrelsen kræve, at tjenesteydelsen præciseres yderligere.

Behandling af materialer
Termen "behandling af materialer" omfatter behandling af materialer, som vil finde sted under fremstillingen af et hvilket som helst produkt eller en hvilken som helst genstand.

Det skal dog bemærkes, at det skal være en ydelse, der udøves for andre. Det kan f.eks. være brygning af øl for andre eller genbrug og behandling af affald for andre. Et bryggeri, der producerer sit eget øl og sælger dette, vil således

ikke anses for at udbyde tjenesteydelsen "brygning af øl" i klasse 40. Derimod vil den producerede "øl" være omfattet af klasse 32, og det vil derfor være naturligt for bryggeriet at registrere sine varemærker for denne vare.

Særligt skal i forhold til tjenesteydelsen "behandling af mad og drikkevarer" i klasse 40 bemærkes, at disse adskiller sig fra "tilvejebringelse af mad og drikke", som klassificeres i klasse 43. "Behandling af mad og drikkevarer" i klasse 40 vedrører f.eks. konservering af mad og drikkevarer, hvorimod "tilvejebringelse af mad og drikke" i klasse 43, er en tjenesteydelse som f.eks. en restaurant, café eller bar yder, altså hvor maden og drikkevarerne tilberedes med henblik på servering umiddelbart efter.

Specialfremstilling
Hvis man udbyder specialfremstilling af varer på andres bestilling og specifikation, klassificeres denne tjenesteydelse i klasse 40. Det er altså fremstilling af varer, der opfylder kundens specifikke behov, krav eller specifikationer. Sådanne tjenesteydelser kan f.eks. være specialfremstilling af tandproteser eller specialfremstilling af varer efter mål. Se hertil TMclass om specialfremstilling i klasse 40.

Produktion af energi
Hvis man tilbyder at producere eller generere energi for andre, klassificeres denne tjenesteydelse i klasse 40. Hvis man derimod selv producerer varen "elektrisk energi" eller "elektricitet" med henblik på salg heraf, er der tale om en vare, der klassificeres i klasse 04.
Det skal hertil også bemærkes, hvis man distribuerer elektricitet eller energi for andre, er der tale om en tjenesteydelse, der klassificeres i klasse 39, idet distributionen betragtes som "transport" af energien.

Klasse 41 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 41

I Niceklassifikationens klasse 41 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Uddannelsesvirksomhed; undervisningsvirksomhed; underholdningsvirksomhed; sportsarrangementer og kulturelle arrangementer."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 41 omfatter hovedsageligt tjenester ydet af personer eller af institutioner vedrørende den intellektuelle udvikling af mennesker og dyr, såvel som tjenesteydelser, der har til formål at underholde eller adsprede.

Denne klasse omfatter særligt:

- Tjenesteydelser bestående af alle former for uddannelse af personer eller træning af dyr;
- Tjenesteydelser, hvis grundlæggende formål er at underholde, fornøje og adspredemennesker,
- Udstilling for offentligheden af visuel kunst eller litteratur med henblik på kulturelle eller uddannelsesmæssige formål.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Bookmakervirksomhed

Tjenesteydelsen "Bookmaking" accepteres som sådan i klasse 41. Hvis man herudover ønsker at være dækket for så vidt angår den finansielle del, skal man også have klasse 36 ydelser, som fx kan præciseres til: "Finansiel virksomhed i forbindelse med bookmaking". Organisering af spil, lotteri og væddemål klassificeres ligeledes i klasse 41.

Afholdelse af guidede ture

Tjenesteydelsen "arrangering af guidede ture" anses for at være en kulturel ydelse, hvorfor ydelsen klassificeres i klasse 41. Derimod anses "Arrangering af udflugter for turister" og "Formidling af turistinformation i forbindelse med

udflugter og sightseeing " som en naturlig del af ydelsen "Arrangering af rejser ", og dermed som ydelser, der relaterer sig til "transport" og rådgivning i forbindelse hermed, som klassificeres i klasse 39.

Publicering

"Publicering" og "Desktop publicering" og "Online publicering af elektroniske bøger og tidsskrifter" klassificeres i klasse 41. Dog klassificeres "publicering af reklamematerialer og reklametekster" i klasse 35. Endvidere klassificeres "Forlagsvirksomhed" og " Online forlagsvirksomhed" i klasse 41. Derimod klassificeres "Trykkerivirksomhed" og "Digital trykkerivirksomhed" i klasse 40.

Førskoleundervisning

Undervisning af børn i før-skoler, også i børnehaver, klassificeres i klasse 41. Derimod klassificeres "Pasning af småbørn i børnehaver" og "Pleje af førskolebørn og spædbørn i daginstitutioner" i klasse 43.

Klasse 42 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 42

I Niceklassifikationens klasse 42 anvendes følgende eksempler på klassens indhold i det såkaldte "klassehoved":

"Videnskabelige og teknologiske tjenesteydelser samt forskning og design i forbindelse dermed; industriel analyse og forskning; design og udvikling af computer hardware og computer software."

Af de vejledende bemærkninger fremgår, at denne klasse særligt omfatter:

Klasse 42 omfatter hovedsageligt tjenester tilvejebragt af personer, individuelt eller kollektivt, i relati-on til teoretiske og praktiske aspekter af komplekse aktivitetsområder. Sådanne ydelser udøves af per-soner inden for faggrupperne kemikere, fysikere, ingeniører, computerprogrammører osv.

Denne klasse omfatter særligt:

- Tjenester tilvejebragt af ingeniører og videnskabsmænd, som udfører evalueringer, beregninger, forskning og udarbejdelse af rapporter inden for det videnskabelige og teknologiske område (inklusiv teknologisk rådgivning);
- Videnskabelig forskning til medicinske formål.

Endvidere fremgår det at de vejledende bemærkninger, at denne klasse navnlig ikke omfatter følgende varer:

- Forretningsundersøgelser og -evalueringer (kl. 35);
- Tekstbehandling og administration af computeriserede databaser (kl. 35);
- Finansielle og skattemæssige vurderinger (kl. 36);
- Minedrift og udvinding af olie (kl. 37);
- Installation og reparation af computere (hardware) (kl. 37);
- Tjenester udøvet af personer med professioner, såsom læger, dyrlæger, psykoanalytikere (kl. 44);
- Medicinsk behandling (kl. 44);
- Havearkitektur (kl. 44).
- Juridisk virksomhed (kl. 45)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forskning

Al "Forskning" klassificeres i klasse 42, uanset hvilket område der forskes i. "Kompileringen af statistiske data" til brug for forskningen klassificeres i klasse 35, da dette betragtes som en administrativ eller kontoropgave. Derimod klassificeres "Undersøgelser" sammen med den tjenesteydelse, som undersøgelsen vedrører, fx klassificeres "Finansielle undersøgelser" i klasse 36 og "Forretningsmæssige undersøgelser" i klasse 35.

Hostingydelser

"Hosting" klassificeres i klasse 42, idet der er tale om en teknologisk tjenesteydelse. F.eks. "Web-hosting for andre" og "Server hosting".

Stillen software til rådighed på et globalt computernetværk

Dette kan ligestilles med "udlejning af software" og klassificeres i klasse 42. Ligeledes accepteres "software as a service (SAAS), nemlig stillen software til rådighed på et globalt netværk" og "stillen software til rådighed i form af CMS (Content management system)".

Vedligeholdelse, reparation og installation af "software" vs "hardware"

"Udvikling, installation, vedligeholdelse, reparation og opdatering af computer software" klassificeres i klasse 42. Derimod klassificeres "Installation, vedligeholdelse og reparation af computer hardware" i klasse 37.

Klasse 43 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 43

Det såkaldte klassehoved omfatter i klasse 43 følgende tjenesteydelser, som udtryk for klassens hovedindhold:

"Tilvejebringelse af mad og drikke; midlertidig indkvartering."

Klasse 43 omfatter hovedsageligt ydelser udøvet af mennesker eller etablissementer, hvis formål er at tilberede mad og drikke til indtagelse samt ydelser vedrørende fremskaffelse af kost og logi på hoteller, i pensionater eller i andre etablissementer, der tilbyder midlertidig indkvartering.

Af de vejledende bemærkninger i Nice-klassifikationen til klassen, fremgår, at klassen særligt omfatter:

- værelsesreservation for rejsende, især gennem rejsebureauer eller mæglere;
- dyrepensionater.

Det fremgår også af de vejledende bemærkninger, at klasse 43 navnlig ikke omfatter følgende tjenesteydelser:

- udlejning af fast ejendom, såsom huse, lejligheder m.v. til permanent brug(kl. 36);
- rejsearrangering (kl. 39);
- konservering af mad og drikke (kl. 40);
- diskoteker (kl. 41);
- kostskoler (kl. 41);
- rekonvalescent- og hvilehjem (kl. 44).

Særlige forhold der kendetegner klassen

Forskellen på tilvejebringelse af mad og drikke, detailhandel med fødevarer og fødevarerne selv

Der er en fin skillelinje mellem detailhandel med færdiglavede madretter (convenenience-segmentet) (klasse 35) og den tilvejebringelse af mad og drikke, som findes i klasse 43. Særligt når der er tale om take-away, kan det være svært at afgrænse om der er tale om en tjenesteydelse i klasse 35 eller 43. Grundlæggende omfatter klasse 43 den tjenesteydelse at tilberede råvarer, som herefter serveres for kunden, mens der i klasse 35 er tale om salg af en ret, som kunden typisk tager med hjem og eventuel selv færdigtilbereder. Den klassiske take-away tjenesteydelse, som tilbydes af en café/restaurant vil derfor placeres i klasse 43, og i det omfang et supermarked sælger færdigretter, som kan blive varmet og spise på stedet, er dette tjenesteydelsen i klasse 43 supermarkedet tilbyder. Når caféen laver og sælger småkager, som man kommer ind fra gaden og køber og tager med igen, vil udbyderen også, ligesom en bager, have behov for at beskytte salget af egne varer, og derfor registrere "småkager" i klasse 30. Er der derimod tale om, at caféen har et udvalg af småkager fra forskellige producenter til salg i caféen, kan der være tale detailhandel, medmindre disse produkter indgår i selve serveringen på caféen, da de i så fald blot vil være en del af cafévirksomheden.

Hvornår har rejsearrangøren behov for at registrere sig i klasse 43?

Når en rejsearrangør tilbyder at reservere hotelværelser eller anden form for midlertidig indkvartering, er der tale om en tjenesteydelse i klasse 43. Når en rejsearrangører derimod tilbyder at informere og rådgive om samt booke billetter til rejsen, er der tale om tjenesteydelser, der er knyttet sammen med transportydelserne og derfor klassificeres i klasse 39.

Man kan i klassificeringsdatabasen TMClass se hvilke tjenesteydelser som relaterer sig til rejser, som hører hjemme i klasse 39: Søgning på tjenesteydelser som relaterer sig til rejser i klasse 39. I klasse 43 findes tjenesteydelser inden for hotelvirksomhed og midlertidig indkvatering. Se søgning på reservation i klasse 43 i TMClass.

Forskellen mellem midlertidig indkvartering og andre former for indkvartering, fx plejehjem, pensionater osv

Den form for midlertidige indkvartering, som klasse 43 omfatter, vedrører typisk ophold man tager på hoteller o.lign., og som tages i forbindelse med ferier og forretningsrejser. Derudover omfatter klasse 43 indkvartering af mere boligmæssig karakter, eksempelvis alderdomshjem og pensionater.

Hvis formålet med opholdet derimod primært er sundhedsmæssigt, fx plejehjem for handicappede, behandlingshjem og lignende, hører disse ydelser under sundhedsydelserne i klasse 44. Det er værd at bemærke, at børnpasning i børnehaver hører til i klasse 43. Hvis børnepasningen har et uddannelsesmæssigt sigte, skal tjenesteydelsen placeres i klasse 41, mens pasning af børn som en generel tjenesteydelser hører til i klasse 45.

Klasse 44 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 44

Det såkaldte klassehoved omfatter i klasse 44 følgende tjenesteydelser, som udtryk for klassens hovedindhold:

"Medicinske ydelser; veterinærvirksomhed; hygiejnisk pleje og skønhedspleje af mennesker og dyr; landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsvirksomhed."

Klasse 44 omfatter hovedsageligt medicinsk behandling, hygiejnisk pleje og skønhedspleje udøvet af personer eller etablissementer til mennesker og dyr. Den omfatter også ydelser udøvet inden for områderne landbrug, havebrug og skovbrug.

Af de vejledende bemærkninger i Nice-klassifikationen til klassen, fremgår, at klassen særligt omfatter:

- medicinske undersøgelser relateret til behandling af mennesker (såsom røntgenundersøgelser og blodprøvetagning);
- kunstig befrugtning;

- farmaceutisk rådgivning;
- dyreopdræt;
- ydelser vedrørende dyrkning af planter, såsom gartnerier;
- ydelser vedrørende blomsterkunst, såsom blomsterarrangementer såvel som havearkitektur.

Det fremgår også af de vejledende bemærkninger, at klasse 44 navnlig ikke omfatter følgende tjenesteydelser:

- udryddelse af skadedyr (undtagen for landbrug, havebrug og skovbrug) (kl. 37);
- installation og reparation af vandingssystemer (kl. 37);
- ambulancetransport (kl. 39);
- slagtning af dyr og udstopning af dyr (kl. 40);
- fældning og behandling af tømmer (kl. 40);
- dyredressur (kl. 41);
- helseklubber til fysisk træning (kl. 41);
- videnskabelig forskning til medicinske formål (kl. 42);
- dyrepensionater (kl. 43);
- alderdomshjem og plejehjem (kl. 43)

Særlige forhold der kendetegner klassen

Klasse 44 omfatter navnlig tjenesteydelser som har et behandlingsformål. Som det fremgår klassificeres alderdomshjem dog i klasse 43. Visse tjenesteydelser har flere formål, og som derfor klassificeres efter deres primære sigte (indkvartering eller sundhedspleje). Hvis man driver et pleje- og helsecenter for ældre kan der derfor være ræson i at registrere sit mærke både i klasse 43 (indkvartering) og klasse 44 (sundhedsydelser) for at dække alle aktiviteterne.

Klasse 45 (Sidst opdateret: 31-03-2016)

KLASSE 45

Det såkaldte klassehoved omfatter i klasse 45 følgende tjenesteydelser, som udtryk for klassens hovedindhold:

"Juridisk virksomhed; sikkerhedsmæssige ydelser til beskyttelse af ejendom og mennesker; personlige og sociale ydelser udøvet af andre for at efterkomme personlige behov."

Af de vejledende bemærkninger i Nice-klassifikationen til klassen fremgår, at klassen særligt omfatter:

- ydelser tilvejebragt af jurister, juridiske assistenter og advokater til enkeltpersoner, grupper af personer, organisationer og virksomheder,
- efterforskning og overvågning relateret til personers og genstandes sikkerhed,
- ydelser tilvejebragt til enkeltpersoner vedrørende sociale begivenheder, såsom ledsagelse af personer, ægteskabsbureauer, begravelsesvirksomhed.

Det fremgår også af de vejledende bemærkninger, at klasse 45 navnlig ikke omfatter følgende tjenesteydelser:

- professionel bistand i form af direkte hjælp til virksomheders dispositioner eller funktioner (kl. 35);
- ydelser i relation til finansielle eller valutariske forretninger og forsikringsvirksomhed (kl. 36);
- ledsagelse af rejsende (kl. 39);
- sikkerhedstransport (kl. 39);
- ydelser bestående af al uddannelse af personer (kl. 41);
- optræden ved sangere og dansere (kl. 41);
- computerydelser til beskyttelse af software (kl. 42);
- ydelser tilvejebragt af andre for at give medicinsk, hygiejnisk eller skønhedsmæssig behandling til mennesker eller dyr (kl. 44);
- visse udlejningsydelser (konferér med den alfabetiske liste over tjenesteydelser og med punkt (b) under generelle bemærkninger vedrørende klassifikationen af tjenesteydelser.

Særlige forhold der kendetegner klassen

Juridiske tjenesteydelser og forholdet til andre tjenesteydelser, som kunne være juridiske

Der findes mange tjenesteydelser, der kan have et juridisk aspekt, fx HR-virksomhed i klasse 35, finansiel rådgivning i klasse 36 osv. Dette betyder ikke, at alle der yder sådanne tjenesteydelser har behov for at registere "juridisk bistand" i klasse 45. Tjenesteydelsen er nødvendig, når hovedformålet med tjenesteydelsen er at rådgive om et juridisk problem.

Hvad er sikkerhedsmæssige tjenesteydelser i klasse 45?

De sikkerhedsmæssige tjenesteydelser i klasse 45 omfatter den konkrete fysiske beskyttelse af personer og ejendomme, såsom personlige sikkerhedsvagter, alarmtjenester og sikkerhedskontrol i lufthavne.

Derimod er alle tjenesteydelser som relaterer sig til software og computersikkerhed klassificeret i klasse 42.

Absolutte hindringer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Betegnelsen "absolutte hindringer" er fællesbetegnelse for de materielle hindringer for en varemærke registrering, som Patent- og Varemærkestyrelsen påser ikke er tilstede, førend et varemærke registreres. De absolutte hindringer, er de hindringer, der er anført i varemærkelovens §§ 2, 13 og 14, nr. 1-3. Disse forskellige bestemmelser vedrører flere indbyrdes forskelligartede hindringer, såsom varemærker uden særpræg, varemærker i strid med lov, vildledende varemærker, varemærker som krænker officielle kendetegn og "uregistrerbare" varemærker.

Som modpol til de absolutte hindringer er der de "relative hindringer". Om end relative hindringer rent faktisk er egentlige hindringer mod registreringen af et varemærke, så er det ikke hindringer som Patent- og Varemærkestyrelsen påser ikke er tilstede. Med de relative hindringer er der tale om de rettigheder i form af f.eks. varemærker, design, selskabs- og virksomhedsnavne, personnavne eller ophavsrettigheder, som andre en ansøgeren har rettigheden til. Disse rettigheder er det op til rettighedshaveren selv at beskytte. Dog udfærdiger styrelsen i forbindelse med ansøgningen en såkaldt søgningsrapport, der giver ansøgeren et overblik over hvilke relative hindringer, som styrelsen mener, vil kunne hindre mærkets registrering. Du kan læse mere herom i artiklerne om de relative hindringer.

Du kan læse om de forskellige typer af absolutte hindringer ved at vælge mellem artiklerne i oversigten ude til venstre på denne side.

Særpræg (Sidst opdateret: 17-09-2012)

For at et varemærke kan registreres skal det have særpræg. Det fremgår af varemærkelovens § 13, at kravet om særpræg dækker over følgende tre hovedkrav:

- Mærket skal være tilstrækkeligt distinktivt (have adskillelsesevne/kendetegnsfunktion)
- Mærket må ikke være deskriptivt (beskrivende)
- Mærket må ikke være blevet en sædvanlig betegnelse for de ansøgte varer eller tjenesteydelser

Disse krav forfølger to forskellige mål. Således skal kravet om distinktivitet sikre, at det varemærke, som søges beskyttet, rent faktisk vil blive opfattet som et kendetegn i omsætningskredsen. Har mærket denne "kendetegnsfunktion", vil det nemlig kunne bidrage til, at forbrugeren kan differentiere mellem forskellige udbyderes varer eller tjenesteydelser, hvilket vil sætte forbrugeren i stand til at genvælge eller fravælge varer eller ydelser fra én bestemt udbyder. Samtidig skal kravene om, at mærket ikke må være deskriptivt eller være blevet en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen sikre, at alle erhvervsdrivende frit kan anvende beskrivende ord eller figurer. En erhvervsdrivendes monopolisering af helt almindelige, beskrivende ord eller figurer, vil nemlig kunne besværliggøre andre erhvervsdrivendes mulighed for at markedsføre deres varer eller tjenesteydelser på sædvanlig vis, hvilket ville skade konkurrencen på markedet.

Derudover fremgår det også af EF-domstolens praksis, at særprægskravet også opsætter et værn mod, at én erhvervsdrivende opnår eneret til fx en farve eller en banal formgivning på en vare, hvis en sådan eneret vil medføre en utilbørlig begrænsning i andre erhvervsdrivendes mulighed for at anvende farver eller formgive deres varer, jf. bl.a. EF-domstolens afgørelser af den 6. maj 2003 i sagen C-104/01, Libertel og den 29. april 2004 i de forenede sager C-456/01 P og C-457/01 P, Henkel vasketabletter.

Varemærkelovens krav om særpræg er således både et værn mod, at én erhvervsdrivende opnår en eneret, der kan medføre en uhensigtsmæssig hindring af konkurrencen, ligesom det skal sikre, at styrelsens sanktionering af en eneret kun skal ske, når mærket rent faktisk vil kunne bidrage til omsætningskredsens mulighed for at differentiere mellem de enkelte erhvervsdrivendes produkter eller ydelser.

Varemærker kan bestå af mange typer tegn, herunder ord, tal, logoer, afbildninger af emballager eller varen selv, lyde, farver etc., og særprægskravet er i princippet det samme over for alle typer af varemærker. Der er dog i praksis visse forskelle, der bl.a. kan være betinget af mærkets karakter eller den måde den pågældende type tegn sædvanligvis opfattes på markedet. Du kan derfor finde en lang række artikler om særpræg inden for forskellige kategorier af mærker her i vores Guidelines.

Anvender du den emneopdelte oversigt over Guidelines, er artiklerne om særpræg opdelt i følgende kategorier:

Deskriptivitet
Under dette emne kan du finde en lang række artikler, der i detaljen gør rede for styrelsens praksis i forhold til vurderingen af, hvornår et mærke anses for at være deskriptivt. Derudover kan du læse om de mere generelle ting, der gælder i forhold til ords og tals særpræg, herunder hvad der gælder i forhold til "nye" ord, ordsammensætninger, forkortelser, ord på andre sprog, misspelling af ord (ord der er stavet forkert), brug af andre alfabeter/tegnsætninger, forholdet mellem ordet og de ansøgte varer/tjenesteydelser, begrebet "den relevante omsætningskreds" og dets betydning for vurderingen af særpræg etc.

Distinktivitet
Under dette emne kan du finde en lang række artikler, der i detaljen gør rede for styrelsens praksis i forhold til vurderingen af, hvornår et mærke anses for at besidde den nødvendige distinktivitet. Derudover kan du læse om de mere generelle ting, der gælder i forhold til figurmærkers særpræg, herunder simple geometriske figurer og figurligt udformede bogstaver/ord. Endelig kan du også finde mere generelle artikler om de mere sjældent anvendte typer af varemærker, herunder lydmærker, duftmærker, bevægelige varemærker, følemærker, hologrammer og fantom-mærker.

Sædvanlige betegnelser
I denne artikel er beskrevet hvornår et mærke anses for at udgøre en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen.

Deskriptivitet (Sidst opdateret: 18-10-2012)

Varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, stiller som betingelse for, at der kan opnås eneret til et varemærke, at mærket ikke må være deskriptivt. Et mærke er deskriptivt, når mærket udelukkende består af ord eller figurer, der kan beskrive en egenskab ved de varer eller tjenesteydelser, som mærket søges registreret for.

Indeholder et mærke andre elementer end et deskriptivt ord eller figur, såsom andre ord eller figurer, kan disse andre elementer bidrage til, at mærket i sin helhed har særpræg og derfor vil kunne registreres. Dette afhænger dog af, om tilføjelsen af de øvrige elementer medfører, at mærket fremtræder med den fornødne distinktivitet, herunder om eventuelle figurlige elementer har en sådan karakter, at de kan leve op til styrelsens praksis i forhold til f.eks. figurmærkers særpræg eller ord- og talmærkers særpræg.

At et mærke, der indeholder deskriptive ord, godt kan registreres, hvis mærket i sin helhed har tilstrækkeligt særpræg, er dog ikke ensbetydende med, at der så opnås eneret til det beskrivende element i mærket. Således bestemmer varemærkelovens § 16, at der med en registrering ikke opnås eneret til de dele af et mærke, der ville være udelukket fra registrering i sig selv.

I varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1 er anført en række eksempler på måder, hvorpå et mærke kan være beskrivende. Således kan et mærke eksempelvis angive varens art, dens beskaffenhed, geografiske oprindelse, måden hvorpå den skal anvendes eller dens mængde, værdi eller det tidspunkt hvor varen er fremstillet eller ydelsen præsteres. Denne liste er imidlertid ikke udtømmende, idet en betegnelse eller figur, der kan angive en hvilken som helst egenskab ved varen eller tjenesteydelsen, er udelukket fra registrering efter bestemmelsen.

Når det vurderes, om et mærke er deskriptivt, er det vigtigt at holde sig for øje, at man med bestemmelsen har ønsket at sikre sig mod, at én erhvervsdrivende monopoliserer beskrivende ord med den virkning, at andre erhvervsdrivende mister adgangen til at markedsføre deres produkter eller ydelser på sædvanlig vis. Det er således et fasttømret princip i varemærkeretten, at deskriptive ord skal være frit tilgængelige for alle erhvervsdrivende, jf. bl.a. EF-domstolens afgørelser i de forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, sag C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, sag C-218/01, Henkel, og sag C-421/04, Matratzen Concorde AG.

Det er i den forbindelse væsentligt, at det ikke alene er de beskrivende ord, som rent faktisk kan ses anvendt af andre erhvervsdrivende, der er udelukket fra registrering. Således er det tilstrækkeligt, at ordet kan angive en egenskab ved varen eller tjenesteydelsen for, at registrering er udelukket. Dette betyder også, at selv nye ord eller ordsammensætninger, som ansøgeren selv har "fundet på", f.eks. ved at sætte to almindelige ord sammen, også kan være deskriptive og dermed uden særpræg. Det afgørende er nemlig, at ordet eller sammensætningen rent faktisk kan angive en eller anden egenskab ved varen eller tjenesteydelsen, og at denne betydning i øvrigt må antages, at ville blive forstået af den relevante omsætningskreds.

Selvom et mærke er deskriptivt, er der dog mulighed for at få eneret til mærket alligevel, hvis mærket indarbejdes. Du kan læse mere om kravene til indarbejdelse i artiklen Indarbejdelse.

Art (Sidst opdateret: 17-09-2012)

Et varemærke angiver varens eller tjenesteydelsens art, når mærket blot består af en almindelig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen, eksempelvis ordet BIL i forhold til varen "biler", eller ordet LÅNGIVNING i forhold til tjenesteydelsen "bankvirksomhed".

Som eksempler fra styrelsens praksis på mærker, der kan angive varens eller tjenesteydelsens art, kan nævnes følgende mærker:

VA 2006 03804 - MASSIVELEMENTER, der bl.a. kan angive arten af varerne "Byggeelementer opbygget af massivt træ, limtræ"

VA 2005 00118 - FIBERBREDBÅND, der bl.a. kan angive arten af varen "bredbånd"

VA 2004 04802 - AKUSTIKVÆG, der var uden særpræg for varen "gipsvæg i særlig opbygning"

Undertiden er en artsbetegnelse også sat sammen med andre beskrivende elementer, såsom betegnelser der kan angive varens anvendelse eller geografiske oprindelse. Sådanne sammensætninger vil også som udgangspunkt anses for at mangle særpræg, idet mærket bevarer en beskrivende karakter. Læs mere her om i artiklen om ordsammensætninger.

Som eksempler fra styrelsens praksis vedrørende sammensætninger af artsbetegnelser og andre beskrivende udtryk kan henvises til følgende:

VA 2004 03676 - AMERIKANSKE INSEKTNET, der angav arten af varen "insektnet", og denne vares oprindelse. Mærket var derfor i sin helhed deskriptivt og uden særpræg.

VA 2006 01377 - RIGTIG FLØDESKUM, der angav arten af varen "mejeriprodukter, herunder pisket fløde", ligesom det indeholdt beskaffenhedsangivelsen "rigtig". Mærket var derfor i sin helhed deskriptivt og uden særpræg.

Beskaffenhed (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Et mærke kan beskrive en vares eller tjenesteydelses beskaffenhed, f.eks. ved at det angiver varens farve, størrelsen på varen (eksempelvis længde), særlige ingredienser i varen eller at tjenesteydelsen udøves af personer med en særlig uddannelse. Også de lidt mere upræcise anprisninger kan efter styrelsens praksis være beskrivende beskaffenhedsangivelser.

Som eksempler fra styrelsens praksis kan nævnes følgende mærker, som styrelsen har fundet angiver en vares eller tjenesteydelses beskaffenhed:

PERFEKT (VA 1966 00772), søgt i kl. 7, der bl.a. omfatter "maskiner".

RØD HVID (VA 1983 01477), søgt i kl. 25, der bl.a. omfatter "beklædningsgenstande".

EXCELLENT (VA 1986 00812), søgt i kl. 6, der bl.a. omfatter "rå eller delvist forarbejdede uædle metaller".

MEISTERSTÜCK (VA 1994 00628), søgt for alle varer i kl. 14, hvorunder "ædle metaller" hører, og kl. 18, hvorunder "læder og læderimitationer" hører. (MEISTERSTÜCK (VR 1993 01660) er dog registreret for visse varer i kl.16, idet mærket er indarbejdet for disse varer.)

FRESH 'N CLEAN (VA 1997 00700), søgt for alle varer i kl. 5, der bl.a. dækker "sanitære præparater til medicinske formål", og for varer i kl. 30, der dækker "næringsmidler".

LET AT PASSE (VA 1998 03685), søgt for "naturlige planter og blomster" i kl. 31. Begrundelsen for afslaget var, "at mærket kan angive, at der er tale om naturlige planter og blomster, der er lette at passe."

SUPER SIDER (VA 1999 00712), søgt for "elektroniske fagbøger" i kl. 9, "trykte fagbøger" i kl. 16, "tilvejebringelse af forretningsoplysninger" i kl. 35, og "telefonservice i form af oplysning om telefonnumre" i kl. 38. Begrundelsen for afslaget var, "at mærket kan angive, at der er tale om nogle sider med særligt godt indhold."

SEKSTOMMER (VA 1999 02914), søgt for "lakrids, lakridsvarer (ikke farmaceutiske)" i kl. 30.

HELT NATURLIGT (VA 1999 04314), søgt for varer i kl. 1, der dækker "kemiske produkter", for varer i kl. 5, der omfatter "farmaceutiske præparater" og for varer i kl. 31 der omfatter "landbrugsprodukter". Begrundelsen for afslaget var, "at mærket kan angive en beskaffenhed ved varen eller tjenesteydelsen, nemlig at varen er "helt naturlig"".

UNIK PLANNER (VA 2000 03745), søgt for varer relateret til kalendere i såvel elektronisk som papirform, samt udviklingen heraf i henholdsvis kl. 9, 16 og 42. Begrundelsen for afslaget var, "at mærket kan angive, at der er tale om en enestående planlægningskalender. Mærket mangler således særpræg for trykte og elektroniske planlægningskalendere, samt ajourføring, design og udvikling heraf".

Du kan læse mere om særlige beskaffenhedsangivelser i de underliggende artikler.

Mængde, værdi og tidspunkt (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Det forekommer sjældent i praksis, at et varemærke kan angive en vares mængde, værdi eller tidspunktet for varens fremstilling eller præstationen af tjenesteydelsen.

Som eksempler på betegnelser, der kan angive varens mængde kan dog nævnes dusin, snes, magnum (Vinflaske der rummer 1½ liter), portion og ad libitum.

Et eksempel på en betegnelse, der kan angive en vares værdi eller pris er Dollar Five.

Som eksempler på betegnelser, der kan angive det tidspunkt, hvor varen er fremstillet eller hvor præstationen af tjenesteydelsen har fundet sted, er daglig og anno 2000.

De nævnte betegnelser vil alle blive anset for at være deskriptive, hvis de kan anvendes som sådan i forhold til de konkrete varer eller tjenesteydelser.

Anvendelse (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Et mærke kan beskrive en vares eller tjenesteydelses anvendelse, når det angiver f.eks. den proces som varen eller tjenesteydelsen skal indgå i eller det resultat, der opnås ved brugen af varen eller tjenesteydelsen.

Som eksempler fra praksis kan nævnes, at styrelsen fandt, at følgende mærker angav varens anvendelse, hvorfor mærkerne ansås for at være deskriptive:

HAIR AND BODY (VA 1987 07381), søgt for alle varer i kl. 3, hvorunder præparater til vask, rengøring og toiletbrug hører.

SNORKEFRI (VA 1998 01057), søgt for bl.a. varer i kl. 5, der bl.a. omfatter medicinske præparater. Begrundelsen for afslaget var, "at mærket er egnet til at angive varens anvendelse, nemlig at varen er egnet til at modvirke snorken".

REN TAND (VA 1986 06697) søgt for tandplejeartikler og tandplejeudstyr. Begrundelsen var, "at mærket kan angive varens anvendelse, nemlig at man ved at bruge varen kan opnå rene tænder".

De to sidstnævnte mærker bliver qaf styrelsen også opfattet som de såkaldte Resultatmærker, der kan angive det resultat, som kan opnås ved anvendelse af varen eller tjenesteydelsen.

Geografisk oprindelse (Sidst opdateret: 17-09-2012)

Styrelsens praksis vedrørende geografiske betegnelser er indrettet bl.a. efter den fortolkning af varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, jf. varemærkedirektivets art. 3(1)(c), som er kommet til udtryk bl.a. ved Højesterets afgørelse af 4. oktober 2006 i sagen 579/2004 vedrørende mærket AALBORG og EF-domstolens præjudicielle afgørelse af 4. maj 1999 i sagerne C-108/97 og C-109/97 vedrørende WINDSURFING CHIEMSEE.

De ovennævnte afgørelser fra Højesteret og EF-domstolen vedrørte henholdsvist et dansk bynavn og navnet på en sø i Tyskland. Det må derfor lægges til grund, at de to domstoles udtalelser om registrerbarheden af geografiske betegnelser til en vis grad har været normeret af disse faktiske omstændigheder. Det fremgår dog af ovennævnte afgørelser vedrørende AALBORG og WINDSURFING CHIEMSEE, at geografiske betegnelser skal anses for deskriptive, såfremt det pågældende sted, som det geografiske stednavn betegner, i omsætningskredsens bevidsthed associeres med de pågældende varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for. Derudover skal registrering nægtes, såfremt det med rimelighed kan forudses, at stednavnet i fremtiden vil kunne opfattes af den relevante omsætningskreds som varens eller tjenesteydelsens oprindelsessted.

Vurderingen af særpræg for mærker, der består af geografiske betegnelser, adskiller sig således ikke fra vurderingen af særpræg for andre typer af varemærker. Således er det generelle udgangspunktet, at det er opfattelsen af mærket hos den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbruger, der i hovedsagen sætter rammerne for, hvilke mærker der har særpræg, og hvilke der er uden særpræg. Hertil kommer, at der i vurderingen af særpræg, også skal tages hensyn til den opfattelse af mærket, den benævnte gennemsnitsforbruger med rimelighed må antages at have af mærket også i fremtiden.

Efter styrelsens opfattelse skal varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, derudover fortolkes i lyset af det mål af almen interesse som bestemmelsen forfølger, nemlig at beskrivende betegnelser frit skal kunne anvendes af alle erhvervsdrivende. Ligeledes skal der også tages hensyn til, at en varemærkeregistrering ikke må medføre en utilbørlig begrænsning i andre erhvervsdrivendes muligheder for at anvende et almindeligt tegn, jf. bl.a. EF-domstolens afgørelse af 6. maj 2003 i sagen C-104/01, Libertel-sagen.

De nævnte kriterier for vurdering af et varemærkes særpræg, finder styrelsen, medfører, at der ved vurderingen af registrerbarheden af en geografisk betegnelse skal tages hensyn til den måde, hvorpå geografiske betegnelser sædvanligvis anvendes ved markedsføringen af produkter, idet denne markedsmæssige adfærd må antages at have en ikke ubetydelig indvirkning på den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbrugers opfattelse af et givet mærke.

Geografiske betegnelser kan være mange ting. De kan bl.a. bestå i navne på kontinenter, navne på regioner, landenavne, delstaters navne, bynavne, vejnavne, navne på bjerge, kyststrækninger, søer, have, bakker, gader, torve etc. Derudover er der også de såkaldte geografiske indikationer, der er reguleret gennem fællesskabsretten i EU. Disse forskellige typer af geografiske betegnelser anvendes forskelligt i markedsføringen af varer eller tjenesteydelser inden for de forskellige brancher, ligesom der kan være forskel på, hvordan sådanne betegnelser opfattes af omsætningskredsen i Danmark alt afhængig af, om der er tale om danske eller udenlandske betegnelser.

De forskellige typer af geografiske betegnelser er nærmere omtalt i de underliggende artikler i menuen.

Landenavne og kontinenter (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Det er styrelsens opfattelse, at det ved markedsføringen af importerede varer er sædvanligt at henvise til, fra hvilket land eller kontinent produktet hidrører. Sådanne informationer vil således ofte fremgå af skilte eller reklamer, ligesom emballagen eller varen vil være påtrykt disse oplysninger, herunder i formen "Made in ...".

Styrelsen er derfor af den opfattelse, at en udstedelse af en eneret til én erhvervsdrivende til brug af et landenavn eller navnet på et kontinent vil medføre en utilbørlig begrænsning af andre erhvervsdrivendes mulighed for på sædvanlig vis, at henvise til deres produkters oprindelse. Samtidig må det også forventes, at gennemsnitsforbrugeren vil opfatte et landenavn eller navnet på et kontinent, som en henvisning til, hvorfra varen eller tjenesteydelsen hidrører.

Det er i den forbindelse efter styrelsens opfattelse irrelevant om landet eller kontinentet på et givet tidspunkt er eller har været særligt kendt for de pågældende produkter, eller om de på ansøgningstidspunktet herskende geografiske, demografiske eller økonomiske forhold i/på det pågældende land/kontinent, særligt indikerer, at varerne kan hidrøre derfra. Således gælder det særligt for lande og kontinenter, at disse er under en konstant udvikling, hvorfor det ikke med rimelighed kan antages, at varer eller tjenesteydelser generelt set, ikke kan stamme derfra hverken nu eller i fremtiden.

Det er i den forbindelse interessant, at udviklingslandenes geografiske betegnelser har været særligt adresseret i forbindelse med revisionen af Pariser Konventionen i 1980. Herom anføres i "Varemærker Registreringspraksis", Rigmor Carlsen, side 33, bl.a. følgende: "*Ordene i varemærkelovens § 13, hvorefter et mærke, der udelukkende eller med uvæsentlige ændringer eller tilføjelser angiver varens oprindelse, ikke må registreres, skal ikke opfattes som et ubetinget forbud mod registrering af geografiske navne og stedbetegnelser som varemærke. Direktoratets praksis har dog altid været temmelig rigoristisk, og det kan nok overvejes, om den bør lempes.To forhold taler dog for en vis forsigtighed på dette punkt. Det ene er den industrielle og landbrugsmæssige udvikling, der foregår, og som må påregnes at fortsætte i øget takt i U-landene. Disse har, navnlig under forberedelserne til revisionen af Pariser-konventionen i 1980 udtrykt stor frygt for, at stednavne i disse lande beslaglægges som varemærker i industrilandene. Deres naturlige brug af oprindelsesangivelser vil derved kunne hindres, og derigennem deres industrielle udvikling hæmmes.Det andet er den udvidelse af de områder, der er blevet tilgængelige for almindelige turistrejser. Der er herved opnået ret udbredt kendskab til selv små lokaliteter i de fjerneste afkroge af verden.*"

En registrering efter varemærkeloven indebærer en i princippet eviggyldig eneret, såfremt registreringen fornys og brugspligten iagttages. Ved registreringen af et landenavn eller navnet på et kontinent vil der således i al fremtid kunne tillægges indehaveren en forbudsret, således at indehaveren kan forbyde andre erhvervsdrivendes anvendelse af identiske eller forvekslelige betegnelser. En sådan forbudsret i forhold til landenavne eller navne på kontinenter

harmonerer dårligt med det ovenfor anførte og det forhold, at det i Danmark er helt sædvanligt, at man i forbindelse med markedsføringen af produkter angiver, fra hvilket land de pågældende produkter hidrører.

Visse tjenesteydelser og firmanavne

Består mærket udelukkende af en geografisk angivelse, fx AUSTRALIA, vil mærket som udgangspunkt mangle særpræg for tjenesteydelser, der kan udføres eller udbydes på tværs af landegrænser, fx rejsebureauvirksomhed og transportvirksomhed. Derimod vil mærket typisk have særpræg for en skønhedssalon, da det ikke vil være naturligt at opfatte AUSTRALIA som en oprindelsesangivelse for denne tjenesteydelse, da den normalt ikke tilbydes over landegrænser.

Der gælder de samme principper ved vurdering af mærker, der er opbygget som firmanavne. Eksempelvis vil Hotel Australia eller Salon de Paris efter styrelsens praksis ikke bliver opfattet som geografiske oprindelsesbetegnelser.

Styrelsen vil derfor som den alt overvejende hovedregel anse landenavne og navne på kontinenter for at være deskriptive, jf. varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1.

Ankenævnet for Patenter og Varemærker har taget stilling til denne praksis i sagen AN 2008 00005 (VA 2006 05209). Sagen vedrørte landenavnet TOGO, der er et mindre Vestafrikansk land. Styrelsen havde afslået at registrere mærket for varer i klasse 30, hvilken afgørelse ankenævnet stadfæstede. Afgørelsen blev truffet med dissens.

Bynavne og landsdele (Sidst opdateret: 16-04-2015)

I forhold til bynavne skelner styrelsen mellem, om der er tale om danske bynavne eller udenlandske bynavne.

For så vidt angår danske bynavne, så lægger styrelsen betydelig vægt på, at det i Danmark er sædvanligt, at erhvervsdrivende anvender danske bynavne til at angive, hvor virksomheden hører hjemme. Følgelig må det også forventes, at en given omsætningskreds i Danmark i langt de fleste tilfælde vil anse bynavnet for at være en angivelse af varens oprindelsessted, ligesom en eneret til et dansk bynavn i langt de fleste tilfælde vil medføre en utilbørlig begrænsning i andre danske erhvervsdrivendes mulighed for - på sædvanlig vis - at angive, hvor deres virksomhed hører hjemme. Disse forhold, finder styrelsen, bør have en ikke ubetydelig indvirkning på, hvorledes danske bynavnes særpræg skal vurderes, idet der dog fortsat skal skeles til varernes eller tjenesteydelsernes art og beskaffenhed set i forhold til de geografiske, demografiske og ressourcemæssige forhold, der gælder for den pågældende by, ligesom der skal tages hensyn til, om bynavnet har andre betydninger end den geografiske, eller om der hersker eventuelle branchesædvaner i forhold til det pågældende bynavn.

Følgelig vil styrelsen i langt de fleste tilfælde finde, at et dansk bynavn i Danmark vil blive opfattet som en angivelse af de pågældende varers oprindelsessted, eller det sted hvorfra tjenesteydelsen udbydes. Er der imidlertid tale om, at egenskaberne eller sammensætningen af de pågældende varer eller tjenesteydelser har en så fjern relation til den by, som mærket betegner, at det ikke kan forventes, at omsætningskredsen vil opfatte mærket som en oprindelsesangivelse, vil mærket have særpræg. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvis mærket RINGSTED søges registreret for tjenesteydelsen "bygning af olietankskibe".

Er der derimod tale om et udenlandsk bynavn, er det ikke almindeligt at sådanne anvendes i Danmark i f.eks. danske selskabsnavne for at angive, hvor virksomheden hører hjemme. Udenlandske bynavne vil derfor som udgangspunkt ikke give en dansk omsætningskreds et indtryk af varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, medmindre den pågældende by har en særlig relation til de pågældende varer eller tjenesteydelser. Som eksempel kan nævnes, at bynavnet Milano vil være deskriptivt i forhold til varen "beklædningsgenstande", da netop Milano er særlig kendt for design af tøj.

Dog kan det forekomme, at en udenlandsk by har en særlig tilknytning til den relevante omsætningskreds, så registrering kan være udelukket, selvom byen ikke er specielt kendt for de pågældende varer eller tjenesteydelser. Er der eksempelvis tale om stedbetegnelsen Malmø, vil dette være en by som de fleste danskere kender, og som ligger ganske tæt på Danmark, ligesom mange danskere tager på indkøbsture til Malmø. Denne nære tilknytning indebærer, at stedbetegnelsen MALMØ vil mangle særpræg for mange varer eller tjenesteydelser, idet der både vil være et behov for at friholde stedbetegnelsen for visse erhvervsdrivende, ligesom bynavnet af mange danskere næppe vil blive opfattet som et varemærke.

Er der tale om, at et land eller en region er særlig kendt for den ansøgte vare eller tjenesteydelse, vil navnet på en by i dette område også blive anset for at være beskrivende, hvis bynavnet i øvrigt må anses for at være kendt af omsætningskredsen i Danmark. Som eksempler kan nævnes, at bynavne såsom Grenoble eller Zaragoza vil blive anset for at være deskriptive i forhold til varen "vin". Selvom disse to byer i sig selv ikke er specielt kendte for vin, så er både Frankrig og Spanien særdeles kendt for vin, ligesom det må antages, at den relevante omsætningskreds er bekendt med, at der er tale om byer beliggende i disse lande.

Navne på bjerge, søer, have etc. (Sidst opdateret: 09-06-2009)

Navne på bjerge, søer, have eller lignende anvendes undertiden i varemærker, og disse navne kan ligesom andre geografiske betegnelser angive varens geografiske oprindelse. Men ligesom med bynavne, er det ikke givet, at alle sådanne geografiske betegnelser vil blive opfattet som en angivelse af varens geografiske oprindelse af den relevante omsætningskreds.

Navne på denne type geografiske betegnelser ses ofte anvendt inden for visse typer af varer. Eksempelvis er det ikke ualmindeligt, at navne på bjerge eller bjergkæder anvendes i forhold til "vin" for at angive, hvor vinen er dyrket. Ligeledes er det heller ikke ualmindeligt, at navnet på et hav anvendes for at angive, hvor den udbudte fisk er fanget. Endvidere er det heller ikke ualmindeligt, at sådanne navne anvendes for at angive, hvor en tjenesteydelse leveres. Således vil de fleste nok opfatte navnet Garda-søen som en beskrivende betegnelse i forhold til tjenesteydelsen "rejsebureauvirksomhed", idet Garda-søen netop er kendt som et turistrejsemål, hvorfor det vil angive, hvad destinationen for rejsen er, og dermed også hvor en del af tjenesteydelsen udbydes fra.

For at et varemærke, der består af et navn på en af disse typer af geografiske betegnelser, kan anses for at være deskriptivt, skal det påvises, at der er en sammenhæng mellem varen og den geografiske betegnelse, og at den relevante omsætningskreds må forventes at kende til denne sammenhæng. En sådan sammenhæng er ikke tilstede hvis varen er "cykler" og mærket er MONT BLANC, da disse varer ingen naturlig sammenhæng har med bjerget Mont Blanc, ligesom stedet i øvrigt heller ikke er kendt for denne vare. Er der derimod tale om, at mærket er den geografiske betegnelse ØSTERSØEN, og varen er fisk, er der en naturlig sammenhæng mellem varen og det sted, som den geografiske angivelse betegner, og mærket vil derfor blive opfattet som en angivelse af varens geografiske oprindelse.

Sommetider opfattes denne type geografiske betegnelser som mere og andet end blot et bjerg eller et farvand. Eksempelvis vil betegnelsen ØRESUND i Danmark ikke blot blive betragtet som en betegnelse for et farvand mellem Danmark og Sverige, men som en fællesbetegnelse for en hel region. Betegnelsens eventuelle deskriptive egenskab skal således også vurderes ud fra dette perspektiv. Dermed vil ordet ØRESUND ikke blot være deskriptivt i forhold til varer, der naturligt kan tænkes at stamme fra dette farvand, såsom fisk, men også for andre varer og tjenesteydelser.

Er der en tilstrækkelig sammenhæng mellem den geografiske betegnelse og de ansøgte varer eller tjenesteydelser, f.eks. fordi stedet er kendt for den pågældende type varer eller tjenesteydelser, eller fordi varen eller tjenesteydelserne har en naturlig tilknytning hertil, vil mærket blive anset for at være deskriptivt, og det vil derfor kun kunne registreres, hvis det dokumenteres, at mærket er indarbejdet.

Gadenavne og navne på torve, pladser eller bygninger (Sidst opdateret: 10-12-2008)

Gader, pladser, torve og bygninger har en begrænset geografisk størrelse, og når de ligger i udlandet er det endvidere ganske tvivlsomt, om navnene på sådanne steder vil blive opfattet som egentlige stedbetegnelser af danske forbrugere. Imidlertid er nogle gader, pladser eller torve så kendte, at der i omsætningskredsens bevidsthed er skabt en forbindelse mellem stedet og en særlig kvalitet eller lignende ved bestemte varer eller tjenesteydelser.

Består der en særlig forbindelse mellem stednavnet og de ansøgte varer eller tjenesteydelser, vil stednavnet ikke kunne registreres for disse varer eller tjenesteydelser. Dels vil der være et behov for, at andre erhvervsdrivende har mulighed for frit at kunne henvise til, at de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører fra denne lokalitet, og dels må det forventes, at omsætningskredsen ikke vil opfatte stedbetegnelsen som et varemærke, men snarere som en henvisning til, at det er derfra de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører.

Som eksempler kan nævnes stednavnene BOND STREET eller STRØGET, der ikke vil kunne registreres for henholdsvis tøj og detailhandel med tøj, men nok for fx cykeldæk eller engroshandel med mursten.

Upræcise geografiske angivelser (Sidst opdateret: 03-07-2009)

Mærker som NORD og SYD samt INTERNATIONAL vil være tilstrækkeligt særprægede, da der er tale om ubestemte geografiske angivelser.

Derimod vil mærker som NATIONAL, DOMESTIC, INHEMSK eller lignende udtryk angive, at varen eller tjenesteydelsen kommer fra udbyders hjemland. Over for sådanne mærker anvendes § 13, stk. 1 som afslagsgrund, idet udtrykkene anses for at være helt uden fornødent særpræg.

Visse geografiske angivelser er klimatisk eller kulturgeografisk bestemte. Dette gælder eksempelvis TROPICAL ELLER ORIENTAL. Sådanne mærker har særpræg, med mindre der er en sammenhæng mellem mærket og varen. ORIENTAL har som udgangspunkt særpræg for cykeldæk, men ikke for tæpper eller krydderier.

Uofficielle eller historiske navne (Sidst opdateret: 03-07-2009)

Uofficielle eller historiske navne kan blive opfattet som geografiske oprindelsesangivelser og være uegnende til registrering. Dette afhænger af, om navnene er almindeligt anvendte for den pågældende lokalitet, og/eller om navnet først for nylig er ændret. Som eksempel kan nævnes, at Styrelsen i VA 1995 06574 henviste til, at mærket CEYLON kan angive varens oprindelse, selvom landet rettelig har heddet Sri Lanka siden 1972.

Latinske navne vil normalt ikke blive opfattet som oprindelsesangivelser. Sådanne navne har derfor typisk særpræg og kan registreres. En undtagelse hertil foreligger, hvor de latinske navne har stor lighed med de nuværende navne. Styrelsen har accepteret HAFNIA <w> (VR 1999 02805), der er det latinske navn for København og GALLIA <w> (VR 1993 07764) for det keltisk beboede område.

Også mere slangprægede udtryk vil efter omstændighederne kunne blive opfattet som en geografisk oprindelsesangivelse og dermed mangle særpræg. Styrelsen har dog accepteret mærket DOWN UNDER <w> (VR 1990 07523), der er et populært udtryk for Australien.

Betegnelser for folkeslag og adjektiver (Sidst opdateret: 03-07-2009)

Varemærker bestående af navnet på folkeslag og adjektiver som fx "dansk" og "spansk" er ret beset ikke en geografisk angivelse. Alligevel anses disse undertiden for at mangle særpræg.

Efter Styrelsens praksis skal ingen have eneret til betegnelser til adjektiver som fx "dansk" og "spansk". Disse betegnelser er ikke direkte geografiske angivelser, men mangler dog alligevel efter styrelsens praksis særpræg, da disse betegnelser klart angiver en vares eller tjenesteydelses oprindelse.

Med hensyn til betegnelser for folkeslag eller nationalitetsbetegnelser såsom "skotte" eller "tysker", anvendes disse undertiden som erstatning for et adjektiv. som eksempel kan nævnes, at en gennemsnitlig dansk forbruger næppe vil være i tvivl om den geografiske oprindelse af en bil, hvis den betegnes som en "amerikaner" eller en "japaner".

Hvis en nationalitets- eller folkeslagsbetegnelse snarere opfattes som en henvisning til den person, der producerer varen eller yder ydelsen, vil der ikke være tale om en geografisk oprindelsesbetegnelse. Dog vil en sådan betegnelse efter omstændighederne være uden særpræg, da den fx vil kunne angive en egenskab ved varen eller tjenesteydelsen, fx fordi det tillægges en særlig værdi, at varen fremstilles af eller ydelsen leveres af en sådan person. Som eksempel herpå kan nævnes betegnelsen SHERPA, som vil kunne angive en egenskab for tjenesteydelsen til "guide til bjergbestigning", idet denne befolkningsgruppe tillægges særlige egenskaber i relation til bjergbestigning.

Geografiske Indikationer (Sidst opdateret: 15-06-2016)

De såkaldte Geografiske Indikationer (GI) er reguleret gennem fællesskabslovgivningen i EU. Således er der en række forordninger, der fastsætter en særlig beskyttelse for visse geografiske betegnelser.

Oplysninger om, hvilke Geografiske Indikationer, der er beskyttet efter fælleskabslovgivningen, kan findes på EUIPO's hjemmeside.

Styrelsen vil normalt ikke henvise til, at mærker, der består af en Geografisk Indikation, er beskrivende. Derimod vil styrelsen sædvanligvis henvise til, at mærket er i strid med lov. Derudover vil sådanne mærker typisk også være uden særpræg.

Andre egenskaber (Sidst opdateret: 24-06-2015)

Selvom varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, indeholder specifikke henvisninger til art, beskaffenhed osv., så er bestemmelsen ikke begrænset til alene at finde anvendelse i forhold til disse typer af angivelser. Bestemmelsen kan nemlig finde anvendelse i forhold til enhver egenskabsangivelse, der kan betegne noget ved varen eller tjenesteydelsen.

De specifikke henvisninger er således kun en eksemplificering af en række beskrivende egenskaber.

Selvom varemærket ikke beskriver en af de egenskaber som er oplistet i varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, kan der derfor alligevel være tale om *andre* beskrivende *egenskaber*.

Distinktivitet (Sidst opdateret: 17-09-2012)

Det fremgår af varemærkelovens § 13, stk. 1, at et varemærke for at kunne registreres skal have den "i § 2 angivne beskaffenhed, herunder have fornødent særpræg". Af § 2 fremgår endvidere, at et varemærke skal være "egnet til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheder".

Det, at et varemærke skal virke til at adskille en erhvervsdrivendes varer fra andre erhvervsdrivendes, omtales også som varemærkes adskillelsesevne eller kendetegnsfunktion.

EF-domstolen har i en række præjudicielle afgørelser, jf. bl.a. C-218/01 Henkel, C-39/97 Canon og C-299/99 Philips, nærmere defineret, hvad der ligger i dette krav. Af denne praksis fremgår bl.a., at kravet om distinktivitet skal sikre opfyldelsen af varemærkets grundlæggende funktion, nemlig at garantere oprindelsen af varen eller tjenesteydelsen, der er omfattet af varemærket, over for forbrugeren eller den endelige bruger, som dermed sættes i stand til uden risiko for forveksling, at adskille varen eller tjenesteydelsen fra varer eller tjenesteydelser, med en anden oprindelse. For at varemærket således kan udøve sin funktion som en væsentlig bestanddel af den ordning med loyal konkurrence, som skal gennemføres efter EF-traktaten, skal det udgøre en garanti for, at alle varer eller tjenesteydelser, der er forsynet med det, er blevet fremstillet under kontrol af én bestemt virksomhed, der er ansvarlig for deres kvalitet.

Derudover har EF-domstolen i en sag vedrørende en farve i sig selv udtalt, at bestemmelsen i varemærkelovens § 13, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, også er et værn mod, at én erhvervsdrivende får eneret til tegn, med den virkning, at der sker en utilbørlig begrænsning i andre erhvervsdrivendes mulighed for at markedsføre deres produkter. Se hertil C-104/01 Libertel.

Det er også i EF-domstolens praksis fastslået, at særprægskravet i princippet er det samme, uanset hvilken form for varemærke der er tale om. Det fundamentale krav om distinktivitet er således det samme, uanset om varemærket består af et ord, en figur, en 3D-form, en lyd, en farve etc. Imidlertid har EF-domstolen også erkendt, at alle typer af tegn ikke opfattes på samme måde i alle omsætningskredse, og at dette forhold har indvirkning på, om et mærke er distinktivt eller ej.

Kravet om distinktivitet indeholder således andet og mere end blot kravet om, at mærket ikke må være beskrivende. Således skal styrelsen vurdere, om mærket naturligt vil blive opfattet som et varemærke af den relevante omsætningskreds, når det anvendes i forbindelse med de ansøgte varer eller tjenesteydelser. Dette er ikke tilfældet, hvis mærket blot er et almindeligt, ikke-beskrivende anprisende udtryk, såsom SUPERPRICES, eller hvis mærket har en sådan sammenhæng med de omhandlede varer eller tjenesteydelser, at det blot vil blive opfattet som information om eller almindeligt anvendte ord i relation til de ansøgte varer eller tjenesteydelser, såsom SYNogINDLÆRING.

Du kan i styrelsens Guidelines finde en række artikler, der beskæftiger sig med forskellige typer af mærkers distinktivitet, bl.a. 3D-mærker, farvemærker (per se), slogans og figurmærker.

3D-mærker (Sidst opdateret: 17-09-2012)

Det er inden for de seneste år blevet mere og mere almindeligt, at der ansøges om registrering af varemærker, der består af en tredimensionel form. Sådanne mærker omtales normalt som 3D-mærker.

3D-mærker består ofte af en gengivelse af varens egen form eller formen på dens emballage. Er der tale om gengivelse af varens egen form, kan man få den tanke, at varemærket dermed blot gengiver varens art, og dermed altid er beskrivende efter varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

EF-domstolen har i en række afgørelser udtalt sig om, hvorledes 3D-mærkers særpræg skal vurderes. Det fremgår bl.a. heraf, at når varemærkelovens § 2, stk. 1, eksplicit anfører, at et varemærke kan bestå af tegn, der gengiver varens egen form, så kan reglen om artsangivelser i varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, ikke fortolkes som et generelt værn mod, at sådanne tegn registreres som varemærke. Se hertil bl.a. EF-domstolens præjudicielle afgørelse C-53/01 - C-55/01, præmis 75 *in fine*.

Derimod kan det ikke udelukkes, at et 3D-mærke kan angive en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser, hvorved mærket vil være omfattet af varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1. Der foreligger dog endnu ikke klare eksempler fra praksis på sådanne mærker.

Selvom et 3D-mærke ikke kan anses for at være "beskrivende" efter varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, så kan mærket fortsat godt savne den nødvendige distinktivitet efter varemærkelovens § 13, stk. 1. Som det fremgår af artiklen om Distinktivitet, så har EF-domstolens praksis fastslået, at særprægskravet i princippet er det samme, uanset hvilken form for varemærke der er tale om. Det fundamentale krav om distinktivitet er således det samme, uanset om varemærket består af et ord, en figur, en 3D-form, en lyd, en farve etc. Imidlertid har både EF-domstolen og Retten i første instans erkendt, at alle typer af tegn ikke opfattes på samme måde i alle omsætningskredse, og at dette forhold har indvirkning på, om et mærke er distinktivt eller ej.

Således har disse to retsinstanser fastslået, at artikel 7, stk. 1, litra b) i varemærkeforordningen og artikel 3, stk. 1, litra b, i varemærkedirektivet, der begge korresponderer med varemærkelovens § 13, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, ikke skelner mellem de forskellige varemærkekategorier. Kriterierne for bedømmelse af det fornødne særpræg for tredimensionale varemærker, der udgøres af selve varens form, er således ikke anderledes end dem, der finder anvendelse på andre varemærkekategorier. Se hertil bl.a. T-337/99 præmis 45, T-30/00 præmis 48, T-129/00 præmis 50, T-118/00 præmis 55, T-88/00 præmis 32 og 38, C-299/99 præmis 48, T-36/01 præmis 23, T-63/01 præmis 40, T-194/01 præmis 44, T-128/01 præmis 38, C-53/01 - C-55/01 præmis 42 og 46, T-324/01 og T-110/02 præmis 32, T-305/02 præmis 35.

Samtidig erkendes dog også, at der ikke desto mindre ved anvendelsen af kriterierne for vurdering af distinktivitet skal tages hensyn til det forhold, at opfattelsen i den pågældende omsætningskreds ikke nødvendigvis er den samme ved tredimensionale varemærker, der består af selve varens form og farver, og ved ordmærker, figurmærker eller tredimensionale varemærker, der ikke består af varens form. Mens forbrugerne er vant til umiddelbart at opfatte ordmærker og figurmærker som tegn, der identificerer varen, gælder dette ikke nødvendigvis, når tegnet er sammenfaldende med selve varens eller dennes emballages fremtræden. Se hertil bl.a. T-337/99 præmis 46, T-30/00 præmis 49, T-129/00 præmis 51, T-118/00 præmis 56, T-36/01 præmis 23, T-63/01 præmis 40, T-194/01 præmis 45, T-146/02 - T-153/02 præmis 37, C-218/01 præmis 52.

Denne tilgang til vurderingen af særpræg for 3D-mærker har ført til, at EF-domstolen er nået til den konklusion, at det kun er et 3D-varemærke, der afviger betydeligt fra normen eller branchesædvanen og derfor kan opfylde sin grundlæggende oprindelsesfunktion, som ikke mangler fornødent særpræg efter varemærkelovens § 13, stk. 1, jf. § 2, stk. 1. Se hertil bl.a. C-218/01 Henkel, C-173/04 P Deutsche SiSi-Werke og C-238/06 P Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG.

Emballage (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser" og under de underliggende kategorier.

Parfumerivarer (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Drikkevarer (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Flasker til sæbe o.lign. (Sidst opdateret: 12-09-2013)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Fødevareemballager (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Varen selv (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser".

Konfekturevarer/chokolade (Sidst opdateret: 12-09-2013)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Øvrige 3D-mærker (Sidst opdateret: 21-10-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser".

Uregistrerbare 3D-mærker (Sidst opdateret: 25-01-2010)

Med de uregistrerbare mærker forstås de mærker, der er omfattet af varemærkelovens § 2, stk. 2. Disse mærker kan ikke registreres, heller ikke selvom det dokumenteres, at mærkerne rent faktisk er blevet indarbejdet i omsætningskredsen.

Baggrunden for denne restriktive tilgang til beskyttelse af mærker omfattet af bestemmelsen skal findes deri, at disse mærker er kendetegnet ved, at deres udformning er betinget af, at varen opnår et teknisk resultat, at den giver varen en væsentlig værdi, eller udformningen direkte følger af varens egen karakter.

Udformning, der følger af varens karakter (Sidst opdateret: 01-12-2008)

Udformning, der er betinget af et teknisk resultat (Sidst opdateret: 01-12-2008)

Udformning, der giver varen væsentlig værdi (Sidst opdateret: 01-12-2008)

Vareudstyrsmærker (2D) (Sidst opdateret: 28-11-2012)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser"

Farvemærker (farve per se) (Sidst opdateret: 17-09-2012)

At varemærket består af en farve *per se* betyder, at det, der søges eneret på, er farven i sig selv. Mærket vil typisk blive gengivet grafisk i form af et kvadrat i den pågældende farve, da denne form korresponderer med det felt i den traditionelle ansøgningsblanket, hvor mærket skal sættes ind.

En eneret til en farve i sig selv er en ganske vidtgående eneret. En sådan eneret kan i princippet forhindre andre erhvervsdrivende i, at anvende den pågældende farve i markedsføringen af deres produkter, hvilket endvidere skal ses i lyset af, at antallet af farver er forholdsvist begrænset.

Disse forhold har da også resulteret i, at EF-domstolen i den præjudicielle afgørelse i sagen C-104/01 Libertel, der vedrørte en ansøgning om registrering af farven orange i Benelux, anlægger en forholdsvis restriktiv fortolkning af muligheden for at registrere sådanne varemærker.

Således anfører EF-domstolen bl.a. følgende:

"54. Hvad angår registreringen af farver i sig selv som varemærker uden rumlig begrænsning, medfører det ringe antal af farver, der reelt er til rådighed, at et lille antal registreringer som varemærke for tjenesteydelser eller varer vil kunne udtømme hele den farvepalet, der er til rådighed. Et så omfattende monopol er ikke foreneligt med en ordning med loyal konkurrence, navnlig fordi der kunne opstå en uberettiget konkurrencefordel for én erhvervsdrivende. Det ville heller ikke være befordrende for den økonomiske udvikling og virksomhedsinnovation, såfremt allerede etablerede erhvervsdrivende kunne registrere alle de farver, der reelt er til rådighed, til skade for nye erhvervsdrivende.

55. Inden for anvendelsesområdet for EF-varemærkeretten må der således anerkendes en almen interesse i ikke utilbørligt at begrænse rådigheden over farver for andre erhvervsdrivende, der udbyder varer eller tjenesteydelser af den samme art, som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret.

56. Jo større antallet er af varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for, jo mere vil den eneret, som varemærket eventuelt giver indehaveren, kunne være overdreven og derved stride imod en ordning med loyal konkurrence og en almen interesse i ikke utilbørligt at begrænse rådigheden over farver for andre erhvervsdrivende, der udbyder varer eller tjenesteydelser af den samme art, som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret."

Det klare udgangspunkt i forhold til registrering af mærker, der udgør en farve *per se* er således, at sådanne mærker er uden særpræg, i det omfang det må vurderes, at en eneret til den pågældende farve i forhold til de ansøgte varer eller tjenesteydelser vil medføre en utilbørlig begrænsning af andre erhvervsdrivendes mulighed for, at markedsføre deres varer eller tjenesteydelser på normal vis. Et farvemærke vil dog kunne registreres, hvis det dokumenteres, at mærket er indarbejdet.

Endelig skal man også være opmærksom på, at der stilles særlige krav til den grafiske gengivelse af et mærke, der består af en farve *per se*.

Slogans (Sidst opdateret: 18-10-2012)

Slogans kategoriseres ofte som en type varemærker for sig. Det er dog ikke helt lige til at definere, hvad et slogan egentlig er. Ofte består et slogan af en egentlig sætning, såsom LIFE SAVING TOOLS FOR LIFESAVING TEAMS eller TRO PÅ SKØNHEDEN, men et slogan kan formentlig også bestå i meget simple udtryk eller enkelte ord.

Slogans anvendes ofte som en del af eller i tilknytning til et varemærke, som de såkaldte "pay-offs", eller som et varemærke i sig selv. Hvorvidt et slogan har særpræg ***i sig selv*** skal i princippet vurderes efter de samme kriterier, som alle andre typer af varemærker vurderes efter. Dette indebærer bl.a., at rent beskrivende slogans selvfølgelig anses for at være omfattet af reglen om de deskriptive mærker i varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1. Derudover kan sloganet også være uden særpræg efter varemærkelovens § 13, stk. 1, fordi det anses for at være uden den fornødne distinktivitet.

Det følger i den forbindelse af EF-domstolens afgørelse i sagen C-64/02 P, DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT, at selv om kriterierne for at vurdere det fornødne særpræg er de samme for de forskellige varemærkekategorier, kan det i anvendelsen af disse kriterier vise sig, at den relevante kundekreds opfattelse ikke nødvendigvis er den samme for hver af disse kategorier, og at det derfor kan vise sig sværere at fastslå varemærkers fornødne særpræg i nogle kategorier end i andre. Dette kan også gælde i forhold til ordmærker, der består af reklameslogans, hvis mærket først og fremmest tjener en salgsfremmende funktion, der eksempelvis består i at prise den pågældende vares egenskaber, og at vigtigheden af denne funktion ikke er åbenbar sekundær i forhold til funktionen som varemærke, hvilket nemlig er at garantere varens oprindelse. I sådanne tilfælde vil gennemsnitsforbrugeren ikke have for vane at udlede varers oprindelse ud fra et sådan slogan.

At der ikke må lægges for vidtgående vægt på et slogans anprisende karakter fremgår af EF-domstolens afgørelse i sagen C398/08 P, Vorsprung durch Technik. I denne afgørelse henviser EU-Domstolen bl.a. til, at de forhold, at et varemærke opfattes som et salgsfremmende udtryk, og at det, henset til dets lovprisende karakter, principielt vil

kunne anvendes af andre virksomheder, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at fastslå, at varemærket mangler fornødent særpræg. Videre fandt domstolen, at også selv slogans, der består af simple, objektive udsagn kan have særpræg, hvilket navnlig vil være tilfældet hvis varemærket - når det ikke blot er et almindeligt reklamebudskab - besidder en vis originalitet eller prægnans, gør det nødvendigt at udøve et minimum af fortolkningsindsats eller udløser en kognitiv proces hos omsætningskredsen.

Hvornår f.eks. en anprisende funktion af et slogan ikke er åbenbart sekundær i forhold til dets funktion som varemærke, og hvornår sloganet besidder en tilstrækkelig originalitet eller prægnans, kan være nogle ganske svære vurderinger af foretage. Praksis på området har da også gennem tiderne været noget svingende. Således er i Danmark registreret bl.a. mærkerne FOR DIG SOM KRÆVER LIDT MERE, AN 2004 00024, WHERE IS THE NEXT OPPORTUNITY?, AN 2002 00051, FOREVER LIVING PRODUCTS, AN 2000 00030 og TASTE THE PURITY, VR 2000 05817, hvorimod følgende mærket er blevet afslået - BECAUSE HEALTH MATTERS, AN 2006 00055, BLOT TIL LYST, VA 2006 00241, -DET ER VORES ANSVAR, VA 2004 04975, RÅD TIL LIVET, VA 2007 00261 og WE MAKE FISHING MORE PROFITABLE, VA 2006 04854.

Klart står det dog, at den hidtil udviste praksis fra Retten i første instans i eksempelvis T-320/03 LIVE RICHLY og T-130/01 REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS, hvor der først og fremmest er lagt vægt på, at mærkerne fremstår som slagsfremmende udtryk, ikke er gangbar hos EU-Domstolen. Begrundelsen for at afslå registrering af sådanne mærker kan således ikke begrænses til, at der er tale om et salgsfremmende udtryk, idet sådanne udtryk principielt set også kan have særpræg.

Er der imidlertid tale om helt almindelige udtryk eller sætninger, der gengiver et klart og entydigt budskab med relation til varen eller tjenesteydelsen, såsom BEST BUY, T-122/01, eller Share and earn 50% or more in return, VA 2006 04478, vil mærket som oftest anses for at savne den fornødne distinktivitet. Sådanne budskaber vil enten være almindeligt anvendte af andre erhvervsdrivende eller have et så banalt eller ligefrem beskrivende indhold, at den relevante omsætningskreds ikke kan forventes at ville udlede varens eller tjenesteydelsens kommercielle oprindelse af sloganet, hvorfor mærket vil være uden den fornødne kendetegnsfunktion eller adskillelsesevne, og dermed også være uden særpræg efter varemærkelovens § 13, stk. 1, jf. § 2, stk. 1.

Mærker med én karakter (Sidst opdateret: 15-06-2016)

Som beskrevet i artiklen om Distinktivitet, skal et mærke have et minimum af særpræg for at kunne registreres og opnå beskyttelse efter varemærkeloven. Samtidig må et varemærke ikke kunne medføre en utilbørlig begrænsning af andre erhvervsdrivendes mulighed for at markedsføre deres produkter på sædvanlig vis.

Disse forhold er særligt relevante, når særpræg skal vurderes i forhold til mærker, der består af meget få karakterer. Styrelsen har tidligere haft den praksis, at et mærke minimum skulle bestå af tre karakterer, for at mærket kunne have særpræg. Denne praksis blev ændret med styrelsens brugerbrev af den 13. oktober 1999, hvorefter det blev tilstrækkeligt, at mærket består af minimum to karakterer.

Denne praksis blev igen ændret ved styrelsens brugerbrev af den 23. februar 2011, hvorefter det er slået fast, at der ikke gælder en formodningsregel om, at mærker bestående af mindre end to karakterer er uden særpræg.

Denne praksisændring er sket som en konsekvens af EU-Domstolens afgørelse af den 9. september 2010 i sagen C-265/09 P, tegnet α (det græske tegn "alfa", der er det første bogstav i det græske alfabet), hvori det er slået fast, at der ved vurdering af særpræg såvel efter bestemmelserne i varemærkeforordningen og varemærkedirektivet ikke kan gælde en formodningsregel om, at visse tegn generelt kan anses for at mangle særpræg.

Sagen ved EU-domstolen drejede sig bl.a. om, hvorvidt EUIPO kunne afslå registrering af mærket α, alene med den begrundelse, at der er en formodning for, at en omsætningskreds ikke vil kunne udlede en vares kommercielle oprindelse af ét bogstav.

EU-domstolen fastslår ved dommen, at der ved vurderingen af særpræg ikke kan gælde en sådan "formodningsregel", men at alle mærkers særpræg altid skal vurderes konkret i forhold til de varer eller tjenesteydelser, som varemærket er ansøgt registreret for.

På trods af den nævnte praksisændring er styrelsen fortsat tilbageholdende med at registrere mærker, der består af én karakter, idet sådanne tegn ofte anvendes til at angive særlige egenskaber ved varer eller tjenesteydelser, herunder deres kvalitet, pris, mængde eller lignende.

Således vil styrelsen fortsat anse eksempelvis bogstaverne A, B, C, D, E, etc. for at være uden særpræg for eksempelvis "køleskabe" eller lignende, da bogstaver anvendes til at angive denne type produkters energieffektivitet og følgelig ikke kan forventes at ville blive opfattet som et varemærke af omsætningskredsen.

Styrelsen er således fortsat opmærksom på, at der kan være behov for at friholde en enkelt karakter til brug for alle erhvervsdrivende, uden at der dog derved anvendes en "formodningsregel" om, at sådanne tegn altid vil være uden oprindeligt særpræg.

Ord- og talmærkers særpræg (Sidst opdateret: 18-10-2012)

Med ord- og talmærker forstås mærker, der alene består af ord eller tal, dvs. uden figurlige elementer i mærket. Et mærke anses for at være uden figurlige elementer, hvis mærket blot er skrevet med en almindelig skrifttype, f.eks. skrifttypen Helvetica eller Arial. Når sådanne mærker registreres, er det selve ordene, tallene eller kombinationen heraf, der opnås eneret til. Dog kan der være dele af et ord- eller talmærke, som der ikke er opnået eneret til ved en registrering, hvis disse dele af mærket ikke i sig selv ville kunne registreres. Eksempelvis vil der ved registrering af mærket PHOENIX TRANSPORT for tjenesteydelsen "transportvirksomhed" ikke være opnået en eneret til ordet TRANSPORT, da dette ord er beskrivende for de pågældende tjenesteydelser.

Ord- og talmærker adskiller sig således fra figurmærkerne (eksempelvis logoer) ved, at der ved et figurmærke opnås en eneret til mærket i sin helhed, dvs. sådan som mærket ser ud, og ikke blot de ord, der eventuelt indgår i mærket. Indeholder et figurmærke også ord, der i sig selv ville kunne registreres som varemærke, dvs. som ordmærke, opnås der også en vis eneret til ordet, men beskyttelsen heraf kan dog til en vis grad være influeret af de øvrige figurlige elementer, der indgår i mærket. Du kan læse mere om, hvad der skal til, for at et figurmærke kan anses for, at have tilstrækkeligt særpræg til at kunne registreres her.

Ved vurderingen af et ord- eller talmærkes særpræg inddrages en lang række forhold, herunder deres begrebsmæssige indhold; om ordet eller tallet indgår som mere eller mindre sædvanlige betegnelser inden for den pågældende branche; hvordan det må forventes at den relevante omsætningskreds vil opfatte mærket, herunder om mærket må forventes at kunne forstås af omsætningskredsen; selvom det ikke er et dansk ord, om en sammenstilling af ord eller tal er særlig særegen; om sammenstillingen må anses for at være naturlig f.eks. fordi den følger de almindelige regler for orddannelse, eller om eventuelle "alternative" stavemåder (misspellings) af et almindeligt ord er tilstrækkelig særegen til, at dette giver mærket særpræg osv.

En undersøgelse af de nævnte forhold skal bidrage til styrelsens vurdering af, om et mærke må anses for at være beskrivende eller har en sådan karakter, at det ikke kan forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte mærket som et egentligt varemærke.

Har et ord en klar og entydig betydning, er det dog ikke ensbetydende med, at mærket således per definition er uden særpræg. Almindelige ord kan sagtens udgøre et varemærke. Det afgørende er nemlig, at ordet ikke har en klar relation til de varer eller tjenesteydelser, som der søges beskyttelse af varemærket for. Ofte vil der ingen sammenhæng være mellem ordet og det pågældende brancheområde, f.eks. mærket APPLE i forhold til varen "computere" eller TULIP i forhold til "pølser". Men andre gange kan det være ganske svært at foretage en grænsedragning mellem de mærker, der faktisk har en sådan relation, f.eks. ordet EXPRESS i forhold til ydelsen "transportvirksomhed", og dem der blot er suggestive, dvs. alene leder tanken hen på noget med relation til varen eller tjenesteydelsen, f.eks. ordet FACIT i forhold til varen "lommeregnere". Men denne grænsedragning er ganske vigtig, da de suggestive mærker har særpræg og derfor kan registreres som varemærker.

Du kan finde mere detaljerede artikler om styrelsens praksis i forhold til ord- og talmærker i den emneopdelte oversigt.

Ordsammensætninger (Sidst opdateret: 18-10-2012)

Varemærker er ofte dannet af flere ord, der enten er sat sammen til ét nyt ord eller står i sammenhæng med hinanden. Består varemærket af ord, der hver især er uden særpræg for de varer eller tjenesteydelser, som mærket vedrører, er udgangspunktet, at selve sammensætningen af ordene ikke i sig selv giver mærket særpræg. De to ord vil således som udgangspunkt fortsat være uden særpræg, selvom ordene er sat sammen.

Som eksempel kan henvises til, at Ankenævnet for Patenter og Varemærker i sagen AN 2007 00001 fandt, at mærket SOFTLOTION er uden særpræg i relation til bl.a. "varer i form af præparater til pleje af huden". Styrelsen havde afslået at registrere mærket med den begrundelse, at de to ord SOFT og LOTION hver især er beskrivende for disse varer, og at sammensætningen ikke kunne give mærket særpræg. Ankenævnet tilsluttede sig denne vurdering.

Den skitserede praksis ses også at være i overensstemmelse med en række af EF-domstolens præjudicielle afgørelser vedrørende fortolkningen af varemærkedirektivet, som er implementeret i dansk ret ved varemærkeloven, og afgørelser om samme emne af både EF-domstolen og Retten i første instans i forhold til de tilsvarende særprægsbestemmelser i varemærkeforordningen.

Således anførte EF-domstolen i besvarelse af den 12. februar 2004 i sagen C-265/00 vedrørende mærket BIOMILD følgende (i præmis 41):

"*Således er et varemærke, der består af en neologisme, som er sammensat af bestanddele, der hver for sig er beskrivende for egenskaber ved de varer og tjenesteydelser, for hvilke der er indgivet ansøgning om registrering, selv beskrivende for de disse egenskaber i henhold til direktivets artikel 3, stk. 1, litra c), medmindre der er en tydelig afvigelse mellem neologismen og den blotte sum af de bestanddele, den er sammensat af. Dette forudsætter, at neologismen - på grund af kombinationens usædvanlige karakter i forhold til de nævnte varer eller tjenesteydelser - skaber et indtryk, der ligger tilstrækkelig fjernt fra det indtryk, som er fremkaldt ved den blotte sammenlægning af de angivelser, der meddeles ved de bestanddele, den er sammensat af, således at den er mere end summen af de nævnte bestanddele*."

De kriterier, der således af EF-domstolen er lagt til grund i ovennævnte sag for vurderingen af sammensatte mærker, ses også anvendt i en række andre afgørelser fra EF-domstolen og Retten i første instans, herunder følgende:

C-363/99 - POSTKANTOOR

C-37/03 P - BioID

T-178/03 og T-179/03 - DIGIFILM og DIGIFILMMAKER

T-19/04 - PAPERLAB

T-439/04 - EUROHYPO

T-387/03 - BIOKNOWLEDGE

T-173/03 - NURSERYROOM

T-356/00 - CARCARD

Dog kan en sammensætning af to i sig selv beskrivende ord godt give mærket det fornødne særpræg, hvis sammensætningen medfører, at det sammensatte ord får en anden eller ny, selvstændig betydning, der ligger tilstrækkeligt fjernt fra den betydning, som ordene har hver for sig. Dette kan særligt forekomme, hvis måden, hvorpå ordene er sat sammen, er usædvanlig, fordi sammensætningen ikke følger de almindelige regler for orddannelse. En sådan situation forelå i EF-domstolssagen C-383/99 P - BABY-DRY, hvor EF-domstolen fandt, at selvom hvert af de to udtryk BABY og DRY er en del af de udtryk, der anvendes i almindelig sprogbrug til at betegne spædbørnsbleers funktion, så er mærket BABY-DRY en strukturelt usædvanlig sammenstilling af disse ord, ligesom mærket ikke er noget kendt udtryk i det engelske sprog for at betegne disse varer eller for at gengive deres væsentligste egenskaber.

Under tiden hænder det også, at et ord kun får en egentlig betydning, når ordet sættes sammen med andre ord. Dette er f.eks. tilfældet med ordene COMBI og MULTI. Isoleret betragtet giver disse ord ikke et tilstrækkeligt entydigt budskab om en vares eller tjenesteydelses egenskaber eller sammensætning, når ordene står alene, og de vil derfor

som udgangspunkt kunne registreres som varemærker. Men kombineres de med andre ord, såsom i sammensætningerne MULTICOVER eller COMBIVINDUET giver ordene pludselig et klart billede af egenskaberne ved de pågældende varer, hvorfor netop også disse mærker har været afslået fra registrering.

Omvendt gælder imidlertid også, at selvom to ord kan anses for at være beskrivende, hvis de bruges i bestemte sammenhænge, så kan en sammensætning af sådanne ord ikke i alle tilfælde resultere i at mærket bliver usærpræget.

En sådan situation forelå i en sag for EF-domstolen vedrørende mærket SAT.2 (C-329/02 P), der bl.a. var søgt registreret som EF-varemærke for tjenesteydelser i form af udsendelse af TV-programmer og lignende. Mærket var blevet afslået af OHIM, hvilket afslag til dels blev stadfæstet af Retten i første instans. Både OHIM og Retten i første instans havde i den forbindelse bl.a. henvist til, at ordet SAT var en almindelig forkortelse af ordet "satellit", der i sig selv var beskrivende for tjenesteydelser med relation fjernsynsudsendelser, der distribueres via satellit. Derudover fandt man, at tallet 2 måtte være uden særpræg, da det er almindeligt at anvende denne type programbetegnelser inden for denne branche, hvorfor tallet 2 ikke havde en tilstrækkelig adskillelsesevne.

EF-domstolen fandt imidlertid, at man havde undladt at bedømme mærket i sin helhed. Det var ikke nok blot at konstatere, at de to mærkelementer hver for sig var uden særpræg, der skulle nemlig også ses på om den konkrete sammensætning bidrog til mærkets særpræg. Det fandt EF-domstolen, at den gjorde.

Anderledes havde det nok stillet sig, hvis ordsammensætningen havde bestået af SAT.TV, der må anses for at være en forkortelse af ordene "satellit television", eller af sammensætningen PROGRAM2. Sammensætningen SAT.TV vil nemlig i betydningen "satellit television" klart være beskrivende for tjenesteydelser, der består i at sende fjernsynsudsendelser via satellit, ligesom PROGRAM2 må anses for at være en ganske almindelig anvendt betegnelse inden for denne branche, der kan angive en fjensynskanals nummer i en programrækkefølge. Mærket SAT.2 angiver derimod hverken eller, hvorfor sammensætningen blev anset for at have det minimum af særpræg, der skal til, for at mærket kan registreres som varemærke.

Nye ord (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Nye ord er ord, der endnu ikke indgår som en så fast bestanddel af sproget, at det kan findes i almindelige opslagsværker. Ordet kan også være et, som en ansøger af et varemærke selv har fundet på, hvorfor ordet ikke nødvendigvis ses anvendt af andre overhovedet.

Selvom et "nyt ord" endnu ikke ses anvendt i det almindelige sprog, så kan sådanne efter omstændighederne alligevel godt være uden særpræg, nemlig hvis ordet af den relevante omsætningskreds anses for at have et klart og entydigt begrebsmæssigt indhold, som har en tilstrækkelig tilknytning til de relevante varer og tjenesteydelser.

Som eksempler kan nævnes, at styrelsen efter en indsigelse fandt, at mærkerne Kvalitetsinspektør og Alkoholog var uden særpræg, selvom disse ord ikke kunne anses for at indgå som almindelige ord i det danske sprog på ansøgningstidspunktet.

Det afgørende for vurderingen af om et "nyt" ord har særpræg er således, om det må forventes, at den relevante omsætningskreds umiddelbart vil opfatte ordet som beskrivende eller på anden måde have et klart og entydigt meningsindhold med en tilstrækkelig tilknytning til de relevante varer og tjenesteydelser.

Mærker der består af tal (Sidst opdateret: 22-10-2012)

Mærker, der udelukkende består af tal, kan som udgangspunkt godt registreres som varemærker. Om mærket har særpræg afhænger dog fortsat dels af, om det konkrete tal kan være beskrivende, jf. varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, eller om tallet har det minimum af særpræg som kræves efter varemærkelovens § 13, stk. 1. Som det fremgår af EF-domstolens præjudicielle afgørelse i sagen C-104/01, Libertel-sagen, skal det i den forbindelse vurderes, om en eneret til tallet vil medføre en utilbørlig begrænsning af andre erhvervsdrivendes mulighed for at præsentere deres varer eller tjenesteydelser på sædvanlig vis.

Styrelsens praksis vedrørende mærker, der består af tal, er bl.a. beskrevet i brugerbrevet af den 23. februar 2011. Heri står bl.a., at mærker, der alene består af tal, ofte vil kunne opfattes som en størrelse, mængde, volumen, version,

vægt, fremstillingstidspunkt el. lign., hvilket medfører, at mærket anses for at være beskrivende, og dermed uden særpræg efter varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1.

Denne praksis vil eksempelvis indebære, at tallene 14, 72 eller 98 vil blive anset for at være uden særpræg for varen "kiks", da de bl.a. kan anvendes til at angive varens pris, mængde (antal pr. pakke eller vægt), ingrediensindhold (eksempelvis indhold af fedt, kakao, nødder eller lignende i % eller vægt), kalorieindhold (Kcal) etc., og det kan derfor heller ikke forventes, at omsætningskredsen umiddelbart vil opfatte sådanne tal som et varemærke, ligesom andre producenter skal have adgang til at angive, at deres produkter har tilsvarende egenskaber.

Derimod kan der sagtens ske registrering af talmærker, der ikke angiver en størrelse, pris el. lign.. Et eksempel fra styrelsens registrer er mærket 501, der bl.a. er registreret for varen "jeans".

Består mærket af en meget lang talrække, fx 685464146327, kan det i øvrigt ikke forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte mærket som et varemærke, hvorfor det ikke vil have den fornødne adskillelsesevne/kendetegnsfunktion. Sådanne mærker er udelukket fra registrering efter varemærkelovens § 13, stk. 1.

Misspelling (Sidst opdateret: 22-10-2012)

Undertiden består et mærke i et ord, der enten i dets udtale eller dets udseende, har en stor lighed med et almindeligt beskrivende ord . I sådanne situationer skal styrelsen vurdere, om der er så store forskelle mellem mærket og det "rigtige" ord, at mærket blot må anses for at være suggestivt, eller om ligheden er så stor, at der blot er tale om en såkaldt "misspelling", der ikke bidrager til at give mærket særpræg. Er ligheden tilstrækkelig stor, anses mærket nemlig for at være beskrivende og et sådant mærke vil derfor også mangler særpræg.

Som eksempler fra praksis kan nævnes, at styrelsen fandt at følgende mærker havde en tilstrækkelig stor lighed med det almindelige ord:

VA 2005 01990 - FANSASTISK

VA 2003 03821 - ACTuelt

VA 2003 03758 - KIDZ

VA 2002 0004 - ADMINISTR@TIV DESIGN

Derimod er mærket TEQUILERO blevet anset for at ligge tilstrækkeligt fjernt fra ordet "tequila" og kunne derfor registreres for "spirituosa" i klasse 33.

Derudover ses det ofte, at et mærke indeholder tal til erstatning for ord eller stavelser. Således spilles der ofte på, at tallet 2 i udtalen kan erstatte stavelsen eller ordet "to", ligesom tallet 4 kan erstatte ordet "for", idet mærket vil blive udtalt ens, uanset om tallet eller bogstaverne anvendes i mærket.

Er mærket uden særpræg, hvis det alene skrives med bogstaver, vil brugen af sådanne "erstatningstal" ikke bidrage til, at mærket får særpræg. Styrelsen har følgelig også afslået at registrere en lang række mærker, der er bygget op på denne måde, herunder følgende:

VA 2004 01717 - EASY 2-MOUNT

VA 2004 03230 - FOOD 2 GO

VA 2004 00783 - CALL4FREE

VA 2002 03005 - HAVEKØKK1

Ord med flere betydninger (Sidst opdateret: 15-06-2016)

Inden styrelsen vurderer, om et ansøgt mærke har særpræg, har styrelsen foretaget en undersøgelse af, hvilke betydninger det ansøgte mærke har. Et enkelt ord kan have flere betydninger, og for nogle ord endda rigtig mange og

meget forskellige betydninger. Som et eksempel på et ord, der har flere meget forskelligartede betydninger kan nævnes ordet "fil", der er en artsbetegnelse for et håndværktøj; et produkt til brug for pleje af negle, og en betegnelse for en samling af data.

Styrelsen har tidligere tillagt det betydelig vægt, at et ord kunne have flere betydninger, idet dette efter tidligere praksis blev anset for at kunne medvirke til, at et mærke havde særpræg. Denne praksis har styrelsen imidlertid forladt, idet styrelsen nu vurderer, hvilken af ordets betydninger, som det må forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte ordet i, når ordet ses i sammenhæng med de varer eller tjenesteydelser, som mærket søges registreret for.

Indgår ordet "fil" således i et mærke, der er søgt registreret for varen "software", må det forventes, at omsætningskredsen vil opfatte ordet i betydningen "datafil". Er mærket derimod søgt registreret for "håndværktøjer", vil det være mere naturligt, at omsætningskredsen opfatter ordet "fil" som en angivelse af netop denne vares art.

EF-domstolen har i sagen C-191/01 P vedrørende mærket DOUBLEMINT haft lejlighed til at tage stilling til, hvilken betydning det skal have for særprægsvurderingen, at et mærke kan forstås på flere forskellige måder. I sagen var mærket DOUBLEMINT søgt registreret som EF-varemærke for bl.a. varen "tyggegummi". Mærket var blevet afslået af EUIPO, fordi det blev anset for at være beskrivende, men Retten i første instans fandt, at betydningen af ordet DOUBLEMINT ikke var helt klart, da det både kunne betyde, at der var to slags mint i produktet, eller at der var "dobbelt så meget" mint i. Retten i første instans fandt derfor, at mærket blot var suggestivt. Denne afgørelse var EF-domstolen ikke enig i, idet der bl.a. udtales følgende:

"*Harmoniseringskontoret kan afslå registrering med hjemmel i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, uden at det kræves, at de i denne artikel omhandlede tegn eller angivelser, som udgør varemærket på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om registrering, faktisk anvendes til at beskrive varer eller tjenesteydelser som dem, for hvilke ansøgningen er indgivet, eller deres egenskaber. Det er tilstrækkeligt, hvilket fremgår af selve bestemmelsens ordlyd, at disse tegn og angivelser kan anvendes til sådanne formål. Et ordmærke kan således i henhold til denne bestemmelse udelukkes fra registrering, såfremt det i det mindste i en af dets mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser.*"

Det fremgår således af afgørelsen, at det er tilstrækkeligt for, at et ord skal anses for at være uden særpræg, at ordet i blot ét af dets betydninger er uden særpræg.

Ord på andre sprog (Sidst opdateret: 04-02-2011)

Når et mærkes særpræg vurderes, er det ikke afgørende, om mærket består af et eller flere danske ord, eller om det består af ord på andre sprog. Det der er afgørende er, om det kan forventes, at den relevante omsætningskreds kender de pågældende ord og forstår eller tillægger dem en særlig betydning.

Omsætningskredsen for én type varer, kan være meget forskellig fra omsætningskredsen for en anden type varer. Det er derfor en forudsætning for vurderingen af et mærkes særpræg, at det vurderes, hvilket kendskab det må forventes, at den pågældende omsætningskreds har til det pågældende sprog.

Styrelsen er af den opfattelse, at danskere generelt set har et ganske godt kendskab til svensk, norsk, engelsk og tysk. Kan et ord på et af disse sprog slås op i en almindelig ordbog, vil styrelsen således som udgangspunkt gå ud fra, at ordet også er kendt af den almindelige danske forbruger.

Derudover er styrelsen af den opfattelse, at danskere har et vist kendskab til fransk, spansk og italiensk. Dette kendskab er dog nok mest udtalt inden for bestemte brancher, som fx. fødevarer, fordi disse lande har nogle særlige traditioner inden for disse brancher. Men kendskabet kan også være en følge af, at mange danske ord deler rødder med eller ligefrem udspringer af de samme ord på disse sprog.

Du kan læse om praksis i forhold til de forskellige sprog i underliggende artikler.

Ord på latin (Sidst opdateret: 13-03-2012)

Mange latinske betegnelser vil være kendt af danske forbrugere, navnlig inden for de medicinske og videnskabelige brancher.

Kan et ord på latin slås op i en fagordbog i en beskrivende betydning, vil styrelsen foretage en konkret vurdering af, om det pågældende latinske ord må forventes at være kendt af omsætningskredsen i en beskrivende og dermed usærpræget betydning.

Ord på svensk og norsk (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Svensk og norsk tilhører de sprog, som styrelsen anser danskere for generelt set at have et godt kendskab til. Kan et ord på et af disse sprog slås op i en almindelig oversættelsesordbog, vil styrelsen som udgangspunkt anse ordet som kendt af den almindelige danske forbruger.

Det er dog altid en konkret vurdering, hvorvidt ordet må anses for kendt af omsætningskredsen for de ansøgte varer eller tjenesteydelser.

Ord på engelsk (Sidst opdateret: 20-06-2011)

Engelsk er et af de sprog, som styrelsen anser danskere for generelt set at have et godt kendskab til. Kan et engelsk ord derfor slås op i en almindelig oversættelsesordbog, vil styrelsen som udgangspunkt anse ordet som kendt af den almindelige danske forbruger.

Det er dog altid en konkret vurdering, hvorvidt engelske ord må anses for kendte af omsætningskredsen for de ansøgte varer eller tjenesteydelser.

I AN 2004 00051 anså Ankenævnet således mærket SWIFT for at have særpræg, da nævnet ikke kunne finde belæg for, at mærket i Danmark ville blive opfattet som en angivelse af en egenskab for de søgte varer i klasse 34.

Ligeledes fandt Ankenævnet i AN 2006 00035 LOLLY POPS, at det fornødne særpræg var til stede, idet LOLLY POPS, der er meget lig med det dansk "lollipop", kun ville blive opfattet som slikkepind hos en almindelig oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, og derfor ikke som en betegnelse for ispinde og deraf nærtbeslægtede varer.

Som eksempler på styrelsens praksis, hvor styrelsen fandt, at mærkerne havde det fornødne særpræg, kan nævnes VA 2008 00779 PayUp, VA 2008 02490 Quickbottle, VA 2006 00495 Running Dinner og VA 1998 05437 Wonderworld.

Som eksempler på mærker, hvor styrelsen derimod ikke fandt, at det fornødne særpræg var til stede, kan nævnes VA 2005 05910 Wonderberry®, VA 2004 03859 Quick Fire, VA 1999 02919 No BUY - NO PAY og VA 1992 00981 Dinner dip.

Ord på tysk (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Tyske ord opfattes ved vurdering af særpræg som et hovedsprog. Dette betyder, at betydningen af tyske ord som udgangspunkt anses for kendt inden for omsætningskredsen i Danmark og derfor behandles på samme måde som det tilsvarende danske ord.

Et eksempel herpå er VA 1994 00628 MEISTERSTÜCK, som er et tysk ord. der kan slås op i betydningen "mesterstykke". Mærket blev bl.a. afslået for klasse 14 (smykker, ure m.v.)

Ord på fransk (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Mange franske ord vil være kendt af danske forbrugere. Styrelsen vil derfor for det meste henvise til, at et fransk ord er uden særpræg, hvis ordet kan slås op i en fransk-dansk ordbog i en beskrivende betydning. Styrelsen foretager dog altid en konkret vurdering af, om det pågældende franske ord må forventes at være kendt af omsætningskredsen i den usærprægede betydning.

Ord på spansk (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Mange spanske ord vil være kendt af danske forbrugere, dette særligt indenfor visse brancher såsom fødevarer eller vin. Kan ordet slås op i en spansk-dansk ordbog i en beskrivende betydning, vil styrelsen foretage en konkret

vurdering af, om det pågældende spanske ord må forventes at være kendt af omsætningskredsen i den usærprægede betydning.

Ord på italiensk (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Mange italienske ord vil være kendt af danske forbrugere, dette særligt indenfor visse brancher såsom fødevarer eller vin. Kan ordet slås op i en italiensk-dansk ordbog i en beskrivende betydning, vil styrelsen foretage en konkret vurdering af, om det pågældende italienske ord må forventes at være kendt af omsætningskredsen i den usærprægede betydning.

Andre skrifttegn end latinske bogstaver (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Et væsentligt element i vurderingen af særpræg er, hvorledes det må forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte det ansøgte varemærke. Et varemærke, der søges registreret i Danmark, skal vurderes i forhold til den relevante omsætningskreds i Danmark.

Det er styrelsens opfattelse, at der i Danmark ikke er noget større kendskab til skrifttegn på så fremmedartede skriftsprog som japansk, kinesisk, arabisk og russisk. Mærker, der er skrevet med sådanne skrifttegn, vil derfor som udgangspunkt have særpræg, da de umiddelbart vil have en tilstrækkelig figurlig udformning til, at dette i sig selv giver mærket særpræg.

Andre skriftsprog, der indeholder skrifttegn, som ikke kan genfindes i det danske alfabet, ligger dog så tæt på det danske, at styrelsen antager, at danskere også kan læse disse. Det kan f.eks. være det svenske ö og det tyske β.

Denne opfattelse af hvilke skrifttegn den relevante omsætningskreds i Danmark vil kende, kan i øvrigt have betydning for den beskyttelse, som mærket opnår ved registreringen. Dette kan bl.a. ses af Sø- og Handelsrettens afgørelse af den 15. juni 2005 i sagen V-20-04, hvor retten bl.a. fandt, at ligheden mellem mærkerne MOSKOVSKAYA og MOCKOBKA skulle vurderes uden, at der blev foretaget en translitteration af det sidstnævnte mærke, som ellers kunne translittereres fra de kyrriliske bogstaver til det danske alfabet til ordet MOSKOVKA. Sø- og Handelsretten stadfæstede således styrelsens og Ankenævnet tidligere afgørelser om, at mærkerne ikke er forvekslelige.

Forkortelser (Sidst opdateret: 22-10-2012)

Det er ikke ualmindeligt, at forkortelser anvendes i varemærker. Er der tale om en officiel eller kendt forkortelse for et almindeligt ord, der i øvrigt er uden særpræg for de omhandlede varer og tjenesteydelser, vil forkortelsen også i sig selv mangle særpræg.

Er der tale om, at forkortelsen kan ses som en forkortelse for flere forskellige ord, f.eks. ØKO, der både kan opfattes som en forkortelse for "økonomisk" og "økologisk", vurderes forkortelsen efter de samme principper som gælder for andre ord med flere betydninger.

Ofte anvendes forkortelserne i sammenhæng med andre ord, og det skal her vurderes, om den konkrete sammensætning bidrager til at give mærket særpræg. De mere generelle principper for denne vurdering, kan du finde i artiklen om ordsammensætninger.

Suggestive mærker (Sidst opdateret: 22-10-2012)

Et mærke er suggestivt, når det blot leder tanken hen på en egenskab ved varen eller tjenesteydelsen uden direkte at angive denne egenskab, eller mærket leder tanken hen på et ord eller et begreb, men hvor mærket adskiller sig tilstrækkeligt fra dette ord eller begreb til, at det ikke blot opfattes som en misspelling heraf.

Som eksempel kan nævnes, at et ord som DERMA vil blive anset for at være deskriptivt, jf. varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, for en lang række produkter, da ordet betyder "som har at gøre med hud" eller blot "hud", hvorfor det kan beskrive anvendelsen af f.eks. produkter, der er til brug for huden. Mærket LEDERMA leder derimod blot tanken hen på noget "som har at gøre med hud", hvorfor dette mærke har særpræg.

Undertiden sker det, at et mærke er uden særpræg, selvom mærket ikke direkte beskriver en egenskab ved en vare eller tjenesteydelse, men blot er suggestiv herfor. Dette vil eksempelvis være tilfældet med et ord som PENGE, der

ikke er direkte beskrivende for en egenskab ved tjenesteydelsen "bankvirksomhed", men blot suggestiv i forhold til tjenesteydelsen.

Selvom mærket PENGE ikke er direkte beskrivende for tjenesteydelsen "bankvirksomhed", så vil mærket imidlertid fortsat være uden særpræg efter varemærkelovens § 13, stk. 1, da det ikke besidder den nødvendige distinktivitet. Ordet PENGE er således et almindeligt anvendt begreb, der anvendes af alle erhvervsdrivende og kunder inden for denne branche, og som i øvrigt er genstanden for langt de fleste tjenesteydelser, der udbydes i forbindelse med netop "bankvirksomhed". Dette indebærer, at det ikke kan forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte ordet PENGE som et varemærke for disse tjenesteydelser. Var mærket derimod ordet PENGGA, ville dette ord blot kunne lede tanken hen på ordet PENGE, hvorfor mærket er suggestivt i forhold til dette begreb. At det således alene er suggestivt i forhold til begrebet "penge" indebærer, at mærket hverken kan anses for at være beskrivende eller kan anses for at savne den fornødne distinktivitet i forhold til tjenesteydelsen "bankvirksomhed".

Navne på kendte forlængst afdøde personer (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Mærker som består af navnet på forlængst afdøde kendte personer kan mangle særpræg, hvis navnet opfattes som beskrivende i forhold til de ansøgte varer eller tjenesteydelser, fordi der er en relation mellem det som personen er kendt for og de ansøgte varer/tjenesteydelser.

En person anses for forlængst afdød når der er gået ca. 70 år efter vedkommendes død. Herudover skal den for længst afdøde være almindelig kendt her i landet, således at man umiddelbart tænker på denne person og ikke forbinder navnet med nulevende bærere af navnet. Det forhold, at en person ses i et leksikon, er ikke ensbetydende med, at personen er almindelig kendt her i landet. Eksempler på personer, der for længst er afdøde, og som er almindeligt kendte, er Tordenskjold, Beethoven, Rembrandt og Auguste Rodin.

Vi har for eksempel afslået THE CARL NIELSEN MASTERCLASS, VA 2008 04809, for "uddannelse" i klasse 41, da mærket vil opfattes som en masterclass hvor der undervises i at spille Carls Nielsen-værker.

Figurlige mærkers særpræg (Sidst opdateret: 04-01-2016)

Indeholder et mærke figurlige elementer, vil dette ofte være tilstrækkeligt til, at mærket har det fornødne særpræg. Kravet om distinktivitet sætter dog visse grænser for, hvornår et mærke må anses for at være tilstrækkeligt figurligt udformet til, at figurelementerne i sig selv bidrager tilstrækkeligt til, at den relevante omsætningskreds alene ud fra figurelementerne sættes i stand til at differentiere mellem de forskellige erhvervsdrivendes produkter eller ydelser.

Dansk praksis har på dette område været ganske lempelig, idet selv meget simple figurer har været anset for at kunne tilføre et mærke det fornødne særpræg. Styrelsen har dog fra den 1. januar 2016 strammet op på denne praksis, idet styrelsen i samarbejde med de øvrige varemærkemyndigheder i EU har udarbejdet et fælles praksisdokument, der beskriver en fælles praksis for alle myndigheder på området.

Denne nye praksis gælder for alle varemærkeansøgninger, der er indgivet fra og med den 1. januar 2016, og den indebærer særligt, at de mest simple figurer ofte vil blive anset for ikke at bidrage et mærke med særpræg. Du kan se en række eksempler herpå i artiklen om simple geometriske figurer.

Derudover betyder praksisændringen, at styrelsen har et større fokus på, at der kan være et friholdelsesbehov i forhold til figurelementer, der i sig selv er beskrivende eller er almindeligt anvendt i markedet - se artiklerne om Rene figurmærkers særpræg og Figurelementer med forbindelse til varen/tjenesteydelsen. Sådanne figurelementer vil i udgangspunktet blive anset for at være uden særpræg, og ansøges de registreret i sammenhæng med helt beskrivende ord, vil mærket også i sin helhed i blive anset for at være uden særpræg.

Endeligt kan også særligt henvises til, at praksisændringen har haft indflydelse på styrelsens vurdering af, hvornår en skrifttype eller brug af farver kan anses for i sig selv at bidrage et mærke særpræg. Hvor styrelsen tidligere har tilladt registrering af i øvrigt beskrivende ord, når disse har været skrevet med skrifttyper, der kun i detaljen har afveget fra sædvanlige skrifttyper, eller hvor der er anvendt flere farver i mærket, kræver styrelsen nu, at mærket mere klart adskiller sig fra markedssædvanen, for at dette anses for at have særpræg. Du kan se en række eksempler herpå i artiklerne Figurligt udformede ord.

Selvom et mærke anses for at have særpræg, fordi mærket har en tilstrækkelig figurlig udformning, så er dette ikke ensbetydende med, at der opnås eneret til eventuelle ord i mærket også. Indeholder et logo, der i øvrigt kan registreres på grund af dets figurlige udformning, ord der i sig selv er beskrivende, er der ikke ved en registrering opnået eneret til disse ord. Dette fremgår også eksplicit af varemærkelovens § 16, stk. 1.

Rene figurmærkers særpræg (Sidst opdateret: 01-01-2016)

Som det fremgår af artiklen Figurlige mærkers særpræg, har styrelsen per den 1. januar 2016 ændret praksis. Denne nye praksis betyder for Danmark, en skærpelse af vurderingen af rene figurmærkers særpræg.

Rene figurmærker, dvs. mærker bestående af figurer uden tekstmæssigt indhold, og som ikke er eksempelvis en farve i sig selv, et tredimensionelt varemærke eller et lydmærke, vil dog fortsat ofte have særpræg.

Dog vil helt simple geometriske figurer ofte blive opfattet som formen på en etiket, et skilt eller en label, og vil i sådanne situationer ikke have særpræg i sig selv.

Er der endvidere tale om et figurligt element, der er almindeligt anvendt i branchen, vil figuren alene anses for at have særpræg, såfremt figuren har fået et helt særligt udtryk. Er der således tale om, at figuren blot er en gengivelse af noget, der har en naturlig sammenhæng med varen, og som i sin stil ikke afviger fra den gængse udtryksform, vil figuren blive anset for at savne særpræg.

Eksempler på mærker uden særpræg:

En almindelig gengivelse af en kamilleblomst anses for at være uden særpræg for varer med relation hertil, eksempelvis "kamillete" eller kosmetiske cremer indeholdende kamille.

Et billede af en ko anses for at være uden særpræg for eksempelvis varen "mælk".

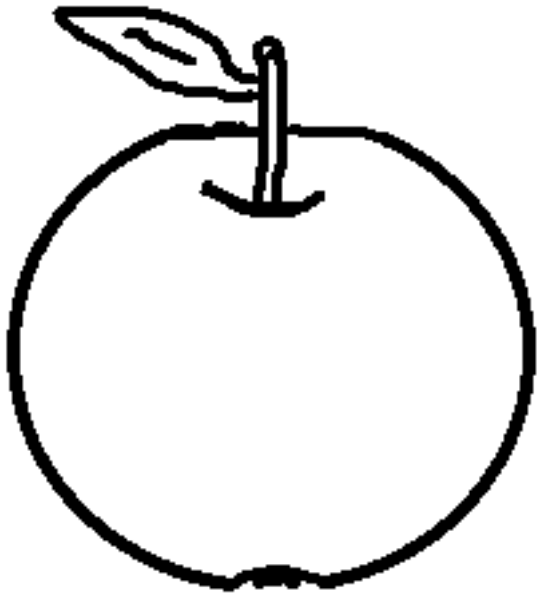

En simpel tegning af et æble anses for at være uden særpræg for eksempelvis "æbler" og "æblejuice".

Dog vil almindelige motiver, der har fået et særligt og iøjnefaldende stiliseret præg kunne registreres.

Eksempler:

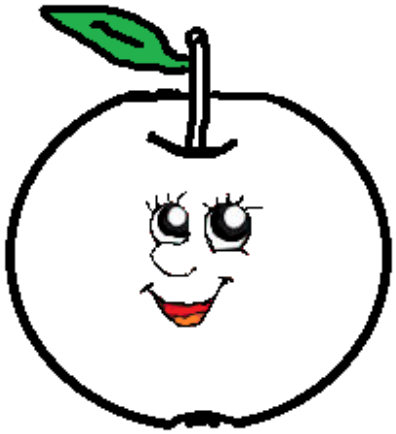

Undertiden kan der også være tale om, at den figur, som søges registreret, opfattes som et tegn, der kan angive en egenskab ved varen eller tjenesteydelsen. Dette vil gælde, hvis der inden for den pågældende branche er praksis for gennem figurer eller piktogrammer at angive eksempelvis varens ingredienser, anvendelse eller behandling. Eksempelvis vil styrelsen anse de nedenfor viste tegn som værende beskrivende for eksempelvis tøj, da det blot angiver, at tøjet er lavet af læder eller vil kunne stryges.

Er disse mærker derimod søgt for "mejeriprodukter", vil mærkerne umiddelbart have særpræg, da piktogrammerne ikke har noget meningsbærende indhold i forhold til disse varer.

Figurelementer med forbindelse til varen/tjenesteydelsen (Sidst opdateret: 01-01-2016)

Figurelementet er en gengivelse af-, har en direkte forbindelse med- eller er almindeligt anvendt i handelen for varerne og/eller tjenesteydelserne

Som det fremgår af artiklen Figurlige mærkers særpræg, har styrelsen per den 1. januar 2016 ændret praksis. Denne nye praksis betyder for Danmark en skærpelse af vurderingen af figurmærkers særpræg, når dette omfatter rent beskrivende ord/ord uden distinktivitet.

Består mærket udelukkende af figurelementer, som er en gengivelse af eller har en direkte forbindelse med de ansøgte varer og/eller tjenesteydelser, eller som er almindeligt anvendt i handelen, vil styrelsen afslå mærket på baggrund af manglende særpræg.

Ved vurderingen vil der blive lagt vægt på, om:

- der er tale om en virkelighedstro afbildning af varerne og/eller tjenesteydelserne eller en afbildning, som har en direkte forbindelse med varerne og/eller tjenesteydelserne,
- mærket består af en symbolsk/stiliseret afbildning af varerne og/eller tjenesteydelserne, der ikke afviger væsentligt fra den almindelige gengivelse af disse varer og/eller tjenesteydelser eller en symbolsk/stiliseret afbildning, som har en direkte forbindelse med varerne og/eller tjenesteydelserne, eller
- figuren er almindeligt anvendt i handelen, eksempelvis formen på en etiket, et skilt eller et symbol.

Hovedreglen er derfor, at den blotte kombination af bestanddele, der hver for sig er beskrivende for egenskaber ved de ansøgte varer og/eller tjenesteydelser, uden de tilføres en usædvanlig ændring, vil være beskrivende og dermed mangle særpræg.

En sådan kombination kan imidlertid godt besidde det fornødne særpræg. Dette forudsætter, at kombinationen skaber et indtryk, der ligger tilstrækkeligt langt fra det indtryk, man får ved blot at sammenlægge bestanddelene, således at den er mere end summen af bestanddelene, jf. sag C-265/00 Biomild, præmis 40.

Det betyder med andre ord, at kombinationen af disse bestanddele skal skabe et samlet indtryk, der ligger tilstrækkeligt langt fra det beskrivende budskab/budskab uden distinktivitet, som ordelementet formidler.

Følgende kan ses som eksempler herpå:

Har ikke særpræg	**Mærke**	**Varer/tjenesteydelse**
Beskrivende figurelement + beskrivende ordelement. *Figurelementet viser billedet af en sardin og er derfor en virkelighedstro afbildning af varerne. Hverken fonten (alm./standard), ordelementernes placering, mærkets overordnede sammensætning eller andre elementer tilfører mærket det krævede minimum af særpræg.*		Klasse 29: Sardiner.
Beskrivende figurelement + ordelement uden distinktivitet. *Figurelementet viser billedet af en sardin og er derfor en virkelighedstro afbildning af varerne. Hverken fonten (alm./standard), ordelementernes placering, mærkets overordnede sammensætning eller andre elementer tilfører mærket det krævede minimum af særpræg.*		Klasse 29: Sardiner.

Figurelement uden distinktivitet + ordelement uden distinktivitet. *Figurelementet viser en typisk sardindåse, der er almindeligt anvendt i handelen som emballage til sardiner, og består derfor af en symbolsk/stiliseret afbildning af varerne, der ikke afviger væsentligt fra en almindelig gengivelse af disse varer. Hverken fonten (alm./standard), ordelementernes placering, mærkets overordnede sammensætning eller andre elementer tilfører mærket det krævede minimum af særpræg.*	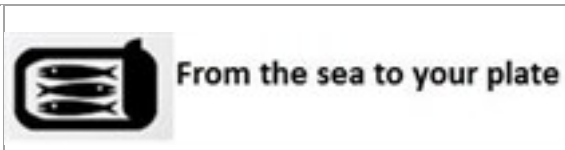	Klasse 29: Sardiner.
Figurelement uden distinktivitet + beskrivende ordelement. *Figurelementet viser en typisk sardindåse, der er almindeligt anvendt i handelen som emballage til sardiner, og består derfor af en symbolsk/stiliseret afbildning af varerne, der ikke afviger væsentligt fra den almindelige gengivelse af disse varer. Hverken fonten (alm./standard), ordelementernes placering, mærkets overordnede sammensætning eller andre elementer tilfører mærket den krævede grad af fornødent særpræg.*		Klasse 29: Sardiner.
Figurelement uden distinktivitet + beskrivende ordelement. *Figurelementet gengiver ikke tjenesteydelserne, men har stadig en direkte forbindelse med tjenesteydelsernes egenskaber. Tegnet er ikke tilstrækkeligt stiliseret til at tilføre mærket det krævede minimum af særpræg.*		Klasse 37: Skadedyrsudryddelsest

Mærket vil af den relevante omsætningskreds blive opfattet som en klar og direkte angivelse af kvalitet og ikke som en angivelse af varens oprindelse. *Figurelementerne vil blive opfattet som en almindelig etikette, der af den gennemsnitlige forbruger ikke vil blive husket som havende særpræg.* Se i øvrigt artikel om simple geometriske figurer.		Klasse 30: Kaffe
Prissedler i farver er almindeligt anvendt i handelen for alle typer af varer. *Kombinationen med det beskrivende ordelement er ikke tilstrækkeligt til at tilføre mærket fornødent særpræg.* Se i øvrigt artikel om simple geometriske figurer.		Klasse 29: Sardiner. Baseret på sag T-122/ *Buy* (se præmis 33).
Prissedler er almindeligt anvendt i handelen for alle typer af varer. *Kombinationen med det beskrivende ordelement er ikke tilstrækkeligt til at tilføre mærket fornødent særpræg.*		Klasse 30: Kaffe

Retfærdighedssymbolet er almindeligt anvendt i handelen med juridiske tjenesteydelser. *Kombinationen med det beskrivende ordelement er ikke tilstrækkeligt til at tilføre mærket fornødent særpræg.*		Klasse 45: Juridiske tjenesteydelser.
Har særpræg		
Eksempel på, at en særlig kombination/sammensætning af to beskrivende elementer/elementer uden distinktivitet tilsammen kan have fornødent særpræg. *Ved at bruge sardiner til at* *danne bogstaverne "F" og "i" skaber dette tegn et indtryk, der ligger tilstrækkeligt fjernt fra det indtryk, som man får ved den blotte kombination af figurelementer og ordelementer, der mangler distinktivitet/er beskrivende, og er mere end summen af dets bestanddele.* *Mærket har således i sin helhed særpræg.*		Klasse 29: Sardiner.
Figurelement med fornødent særpræg + beskrivende ordelement. *Figurelementet består af et vandrende fiskeskelet og er således en symbolsk/stiliseret afbildning af varerne, der afviger væsentligt fra en almindelig gengivelse af disse varer.*		Klasse 29: Sardiner.

Mærket har således i sin helhed særpræg.		
Figurelementet har en direkte forbindelse med tjenesteydelsernes egenskaber, men tegnet er tilstrækkeligt stiliseret. *Mærket har således i sin helhed særpræg.*	PEST CONTROL SERVICES	Klasse 37: Skadedyrsudryddelsest

Figurelementets placering og størrelse i forhold til ordelementet

Når et figurelement, der i sig selv har fornødent særpræg, føjes til et beskrivende element og/eller et element uden distinktivitet, vil mærket som udgangspunkt have særpræg. Dette forudsætter imidlertid, at det særprægede figurelement på grund af sin størrelse og/eller placering er tydeligt genkendeligt i mærket.

Det betyder med andre ord, at et ellers særpræget element i mærket kan have en så uvæsentlig placering eller størrelse, at dette ikke kan tilføre mærket særpræg i sin helhed.

Følgende eksempler kan tjene som illustration heraf:

Har ikke særpræg	**Mærke**	**Varer/tjenesteydelse**
Den røde "prik" over bogstavet "i" kan næsten ikke skelnes. *Mærket har følgelig ikke særpræg.*	Fresh Sardine	Klasse 29: Sardiner.
Figurelementet er så lille, at det er uigenkendeligt. *Mærket har følgelig ikke særpræg.*	Flavour and aroma	Klasse 30: Kaffe.

Har fornødent særpræg	**Mærke**	**Varer/tjenesteydelser**

Figurelementet har fornødent særpræg i sig selv og er stort nok til at blive genkendt i mærket som helhed. *Mærket har følgelig særpræg.*		Klasse 30: Kaffe.

Simple geometriske figurer (Sidst opdateret: 01-01-2016)

Som det fremgår af artiklen Figurlige mærkers særpræg, har styrelsen per den 1. januar 2016 ændret praksis. Denne nye praksis betyder for Danmark, en skærpelse af vurderingen af simple geometriske figurer.

Det fremgår af bl.a. Højesterets afgørelser af 1. april 1996 i sag I 239/1993 (U.1996.848H) og 28. august 2003 i sag 159-2001 (U.2003.2400H), samt EU-domstolens afgørelser af 29. april 2004 i de forenede sager C-456/01 P og C-457/01 P, at der undertiden eksisterer et særligt friholdelsesbehov for simple geometriske former. Dette indebærer, at simple geometriske former i udgangspunktet anses for at være uden særpræg, når formen kan korrespondere med en sædvanlig form på varen eller dennes emballage.

Tilsvarende gør sig gældende når den simple geometriske form svarer til formen på almindelige skilte eller blot kan opfattes som formen på en mærkat, label eller prisseddel, der er sædvanlige for den pågældende branche.

Følgende geometriske former anses således for at være uden særpræg for eksempelvis varen "tøj":

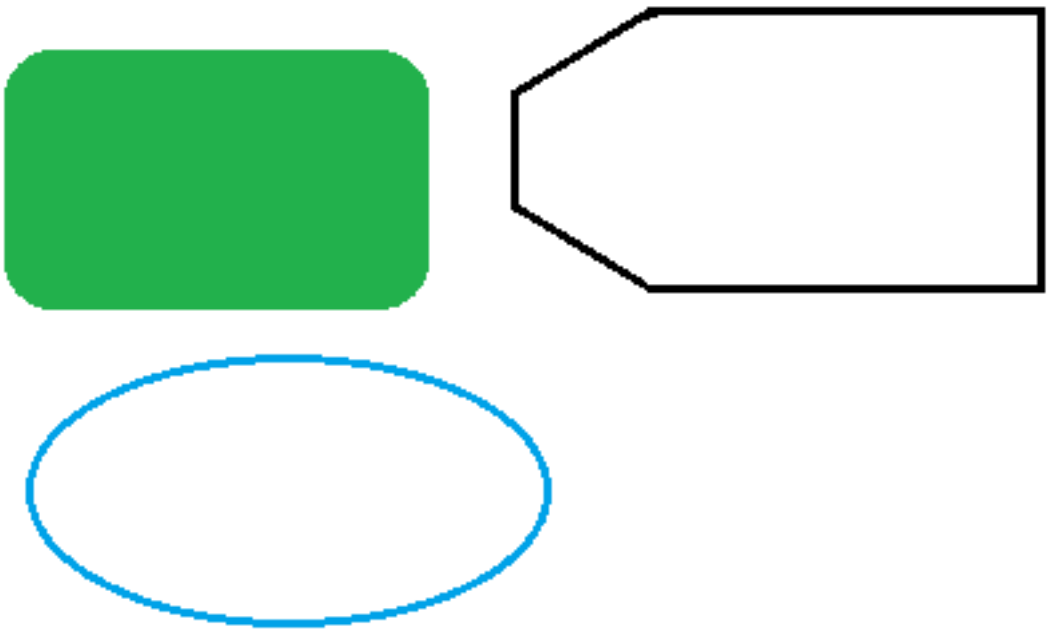

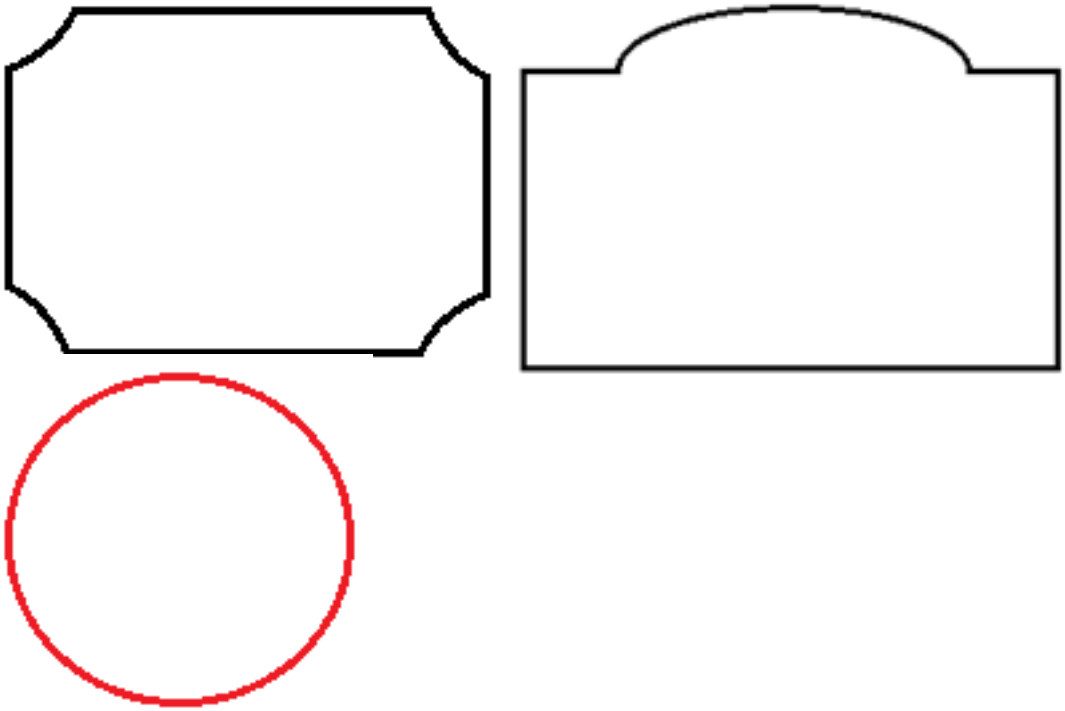

En generel regel om, at simple geometriske figurer altid vil mangle særpræg kan dog ikke opstilles, jf. principperne i EU-domstolens afgørelse af den 9. september 2010 i sagen C-265/09 P, tegnet α. Er der således tale om, at den geometriske form må anses for usædvanlig i forhold til de sædvanlige former, der anvendes på skilte, emballager, etiketter etc., vil dette tale for, at den geometriske form har særpræg i sig selv. Eksempelvis vil den nedenfor viste figur have særpræg for "nyhedsformidling":

Simple geometriske former vil dog også under tiden kunne opfattes som usærprægede udsmykninger af varen. Som eksempel herpå kan henvises til Højesterets afgørelse af 17. oktober 2012 i sagen 234/2008, hvor følgende mærke blev anset for at være uden særpræg:

På tilsvarende vis fandt Ankenævnet for Patenter og Varemærker i afgørelse af 6. februar 2015 (AN 2014 00025), at det nedenfor viste mærke er uden særpræg:

Er der derimod tale om, at flere simple geometriske figurer kombineres, så disse i helheden udgør en mere kompleks sammensætning, der har et logomæssigt præg, vil dette i udgangspunktet være tilstrækkeligt til, at mærket anses for at have særpræg. Således fandt Højesteret i afgørelsen af 17. oktober 2012 i sagen 234/2008, at følgende mærke havde det nødvendige særpræg, også selvom dette mærke var anbragt på emballagen på samme måde som de ovenfor viste "skråtstillede streger":

Kombinationer af simple geometriske figurer og ord

Kombineres en simpel geometrisk form med et eller flere ord, kan ordene være med til enten at be- eller afkræfte, at formen korresponderer med formen på varen eller dennes emballage, formen på et almindeligt skilt, prisseddel, mærkat eller label.

Som det fremgår af EU-domstolens afgørelse i sagen C-92/10, BESTBUY, anses en simpel geometrisk figur, der indeholder beskrivende eller usærprægede ord, i udgangspunktet for at være uden særpræg.

Styrelsen anser i overensstemmelse hermed følgende typer af mærker for blot at gengive en almindelig form på en etiket, et skilt eller en prisseddel, der hverken i dets form, farve eller beskrivende/usærprægede tekstmæssige indhold opnår det nødvendige særpræg:

TILBUD

PRIS:

Marmelade

Frisør

Er der derimod tale om, at en simpel geometrisk figur blot indgår som en del af et mærke på en måde, hvor dette ikke kan opfattes som formen på en etiket eller lign., eller er sammenfaldende med varens form, vil figuren ofte kunne medvirke til at give mærket særpræg i sin helhed.

Eksempler:

For at en simpel geometrisk figur kan være med til at give mærket særpræg i sin helhed, skal figuren være tilstrækkelig synlig i mærket. I eksemplet nedenfor blev det sorte kvadrat efter den beskrivende angivelse "BioID" anset for at være et element, der ikke kunne bidrage til at give mærket særpræg i sin helhed:

C- 37/03 P

(Se i øvrigt artiklen Kombinationer af figur- og ordelementer)

Forholdet mellem firkanter og farvemærker (farve *per se*)

For mærker, der alene består i kvadrater eller rektangler gælder endvidere særligt, at der om disse kan opstå tvivl om, hvorvidt mærket blot består i en figur, eller om intentionen med mærket er at opnå eneret til en farve i sig selv. Som det fremgår af artiklen om farvemærker (farve per se), så vil en farve i sig selv kun yderst sjældent anses for at have særpræg. Det er derfor ganske vigtigt, at sådanne forhold omkring det ansøgte mærke afklares, før ansøgningen kan viderebehandles af styrelsen.

Består mærket reelt i et kvadrat (og ikke en farve per se), vil styrelsen indføre en bemærkning herom i varemærkeregisteret. Dette kan bl.a. ses gjort på mærket nedenfor, hvor der i registret er indført en bemærkning om, at "Mærket består af et kvadrat udført i guldbronze.":

VA 1994 03889

Som ansøger skal man dog forvente, at styrelsen med den nugældende praksis i udgangspunktet vil anse et mærke, der alene består i et kvadrat eller et rektangel i én bestemt farve, for at mangle særpræg.

Indeholder et kvadrat eller et rektangel et ord, så kan det også være nødvendigt at få afklaret, om mærket består i en firkant, hvori der er skrevet et ord, eller om der blot er tale om, firkanten blot skal vise, at ordet er skrevet med en bestemt baggrundsfarve. Dette kan have betydning ikke alene i forhold til vurderingen af mærkets særpræg, men også i forhold til mærkets eventuelle beskyttelsesomfang, samt til en eventuel fremtidig vurdering af, om brugspligten for mærket er opfyldt, hvis mærket registreres.

Figurligt udformede ord (Sidst opdateret: 14-03-2016)

Som det fremgår af artiklen Figurlige mærkers særpræg, har styrelsen per den 1. januar 2016 ændret praksis. Denne nye praksis betyder for Danmark, en skærpelse af vurderingen af beskrivende ord udformet i en særlig skrifttype eller i farver.

Angående skrifttyper
I udgangspunktet vil almindeligt tilgængelige skrifttyper, eksempelvis skrifttyper fra et almindeligt tekstbehandlingsprogram, ikke være tilstrækkeligt figurligt udformet til at give et varemærke særpræg. Det skal dog

bemærkes, at skrifttypen altid skal ses i relation til de ansøgte varer og tjenesteydelser. Det betyder, at hvis det i én branche anses for en naturlig eller almindeligt anvendt skrifttype, kan samme skrifttype i en anden branche være så speciel, at den giver mærket særpræg.

Eksempelvis vil mærket

søgt for farmaceutiske præparater i klasse 5 have særpræg, da det i branchen er almindeligt, at mærke produkterne med meget tydelig skrifttype.

Modsat fandt man i U.1971.267H, at skrifttypen på skiltet ikke var ualmindelig i kaffe branchen, hvorfor der ikke kunne opnås eneret til denne:

Varianter af skrifttyper og grafiske udtryk
Et mærke vil ikke få særpræg ved, at dele af eller hele mærket fremstår i **fed**, *kursiv*, understreget eller med store og små bogstaver - eller en simpel kombination af disse.

Eksempler på mærker, der er usærprægede for varerne "computere":

- Bærbar **computer**
- Bær*bar com*puter
- Bærbar computer
- BærBar ComPuTer

Bær*Bar* ***Com*PuTer**

Det grafiske udtryk, der benyttes, skal således for at anses for tilstrækkelig figurlig, adskille sig væsentligt fra almindeligt anvendte skrifttyper. Dermed skal det grafiske udtryk eksempelvis medføre, at det ikke er muligt at læse ordet, eller at der er tilføjet særlige, let genkendelige elementer af grafisk design.

Eksemplerne nedenfor skal ses ift. følgende varer: mærket "Bærbar computer" ~ varen "computere"; mærket "Flavour and aroma" ~ varen "kaffe"; mærket "Fresh sardine" ~ varen "sardiner"; mærket "DIY" (forkortelse for "do-it-yourself") ~ varen "møbler i samlesæt".

Uden særpræg	Har særpræg

Billedet kan ikke vises. Computeren har muligvis ikke hukommelse nok til at åbne billedet, eller billedet er muligvis blevet beskadiget. Genstart computeren, og åbn derefter filen igen. Hvis det røde x stadig vises, skal du muligvis slette billedet og indsætte det igen.

Billedet kan ikke vises. Computeren har muligvis ikke hukommelse nok til at åbne billedet, eller billedet er muligvis blevet beskadiget. Genstart computeren, og åbn derefter filen igen. Hvis det røde x stadig vises, skal du muligvis slette billedet og indsætte det igen.

Fresh Sardine

(basseret på "Bollywood macht glücklich"-sagen, Bundespatentgericht 27W (pat) 36/09)

Flavour and aroma
Flavour and aroma

(Baseret på "jogosonline"-sagen, portugisisk varemærkeansøgning nr. 406731, afvist af INPI)

flavour and aroma

DiY

FLAVOUR AND AROMA

Fra retspraksis kan endvidere nævnes følgende mærker, hvis grafiske udseende blev anset for at være uden særpræg:

BioID® (C-37/03 P)

Superleggera (T-464/08)

DAN CARGO (Højesteret, U.1996.115H)

Efter styrelsens tidligere praksis blev de nedenfor viste mærker anset for at være tilstrækkeligt figurligt udformet, til at dette gav mærkerne særpræg. Disse mærker vil dog efter den nugældende praksis ikke anses for at opnå særpræg ved deres figurlige udformning:

ALLBIZ VA 2008 03079 (særpræg ifølge tidligere praksis)

HANDLER VA 2008 03346 (særpræg ifølge tidligere praksis)

FærdigGræs VA 2001 04388 (særpræg ifølge tidligere praksis)

Angående brug af farver i skrifttyper
Med praksisændringen af den 1. januar 2016, skærpes vurderingen af brug af farver i mærker der i sig selv mangler distinktivitet. Dette grunder blandt andet i sagen C-49/02 Heidelberger, præmis 39, hvor domstolen anførte, at "Når bortses fra ganske særlige tilfælde, har farver ikke fra begyndelsen fornødent særpræg".

Som udgangspunkt vil tilføjelsen af en enkelt farve til skrifttypen på et ellers beskrivende mærke, ikke tilføje mærket særpræg. Det kan dog ikke udelukkes, at et bestemt farvearrangement, der er usædvanligt og nemt kan huskes af den relevante forbruger, kunne tilføre et mærke fornødent særpræg.

Nedenfor er anført eksempler på hvorledes brugen af en enkelt farve **ikke** kan tilføre et mærke særpræg.

webCatalog (VA 2007 00598)

FærdigGræs (VA 2001 04388, særpræg ifølge tidligere praksis)

High Fidelity (VA 2015 02592, særpræg ifølge tidligere praksis)

Brugen af effekter ved farven af det ellers beskrivende mærke, vil heller ikke tilføre mærket særpræg. Et par eksempler herpå:

Billedet kan ikke vises. Computeren har muligvis ikke hukommelse nok til at åbne billedet, eller billedet er muligvis blevet beskadiget. Genstart computeren, og åbn derefter filen igen. Hvis det røde x stadig vises, skal du muligvis slette billedet og indsætte det igen.

FLAVOUR AND AROMA

I det nedenfor anførte eksempel, er mærket tilført mange farver. Farverne tilfører dog ikke mærket særpræg, da det ikke vil gøre det nemmere for forbrugeren at skelne varer eller tjenesteydelser fra én virksomhed til en andens, fordi det næppe kan forventes, at en omsætningskreds med nogen grad af entydighed vil kunne genkalde sig den konkrete brug af farver, men blot vil erindre mærket som "mange farvet".

Flavour and aroma

I nedenstående mærke er farver, skrifttyper, samt skriftstørrelse brugt på en gang. Kombinationen anses for at gøre mærket særpræget:

Sædvanlige betegnelser for varen/tjenesteydelsen (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Udover det særprægskrav, der kommer til udtryk i varemærkelovens § 13, stk. 1 og § 13, stk. 2, nr. 1, indeholder lovens § 13, stk. 2, nr. 2, også et særskilt særprægskrav. Således er det i denne bestemmelse fastlagt, at et varemærke er udelukket fra registrering, hvis mærket blot består i en angivelse, der i daglig sprogbrug eller efter almindelig markedsføringsskik er blevet en almindelig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen.

Bestemmelsen sigter hovedsageligt på de situationer, hvor et ord blot anvendes som slangudtryk for en bestemt vare eller tjenesteydelse, men den er ikke begrænset til disse situationer. Således fremgår det af EF-Domstolens præjudicielle afgørelse af den 4. oktober 2001 i sagen C-517/99, vedrørende mærket BRAVO, at bestemmelsens rækkevidde ikke er begrænset til varemærker, der beskriver egenskaber eller kendetegn ved de varer og tjenesteydelser, de vedrører, og at det er uden betydning om de anvendes som reklameslogan, kvalitetsangivelser eller opfordringer til at købe varerne og tjenesteydelserne.

EF-domstolen har således fastlagt et forholdsvist bredt anvendelsesområde for bestemmelsen. At bestemmelsen alligevel anvendes forholdsvist sjældent af styrelsen hænger sammen med, at der er et vist overlap mellem anvendelsesområdet for denne bestemmelse og bestemmelserne i varemærkelobens § 13, stk. 1 og § 13, stk. 2, nr. 1. Det mere præcise indhold af de to sidstnævnte bestemmelser gør derfor, at styrelsen er mere tilbøjelig til at anvende disse bestemmelser frem for varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 2, hvis dette er muligt.

Eksempelsamling - særlige områder (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Eksempelsamlingen omfatter eksempler fra alle de overordnede emner under deskriptivitetsartiklen, for eksempel Art, Beskaffenhed, Anvendelse etc.

I eksempelsamlingen kan du finde artikler og praksis om bredere emner, såsom Kvalitetsangivelser, og meget specifikke emner, eksempelvis INN-navne eller konkrete mærkeelementer, såsom ordet FRI.

Du kan se en oversigt over de forskellige artikler i menuen til venstre.

Farvebetegnelser (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Farvebetegnelser såsom rød, blå, grøn etc. anses efter styrelsens opfattelse som beskaffenhedsangivelser, hvis betegnelsen søges registreret for en vare, der kan have den pågældende farve, eller hvis farvebetegnelsen har en særlig betydning i forhold til denne kategori af varer.

Baggrunden for denne praksis er, at søges ordet RØD registreret for varen "cykler", vil mærket rent faktisk angive cyklens farve, hvis cyklen er rød. Derudover er der et hensyn at tage til andre erhvervsdrivende, der frit skal kunne henvise til, at deres cykler også er røde. En eneret for én erhvervsdrivende til farvebetegnelsen "rød", vil dermed også kunne medføre en utilbørlig begrænsning i andre erhvervsdrivendes mulighed for, på sædvanlig vis, at henvise til en beskaffenhed ved deres varer, nemlig at de er røde.

Derimod kan en farvebetegnelse ofte registreres for tjenesteydelser, da sådanne sædvanligvis ikke kan have en farve.

Styrelsen har også tidligere accepteret at registrere farvebetegnelser, hvis farvebetegnelsen også har en anden betydning i form af eksempelvis et navn som ROSA. Disse mærker er imidlertid registeret på et tidspunkt, hvor styrelsen lagde afgørende vægt på, om et ord havde flere betydninger, idet styrelsen anså dette for i sig selv at kunne bidrage mærket særpræg.

Denne praksis er imidlertid forladt, idet EF-domstolen udtalte i DOUBLEMINT-sagen, at et ord skal anses for at være beskrivende, hvis det blot i ét af dets betydninger kan angive en egenskab ved varen. Styrelsen vurderer dog i den henseende, om den konkrete farvebetegnelse vil blive opfattet som netop en angivelse af varens farve, eller den snarere vil blive opfattet i ordets anden betydning, eksempelvis som et navn. Er sidstnævnte tilfældet, vil ordet ikke blive anset for at være deskriptivt, og vil derfor ikke være udelukket fra registrering af denne grund.

Kvalitetsangivelser (anprisninger) (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Det er ikke sjældent, at varemærker indeholder eller består af positivt ladede tillægsord eller udtryk såsom SMART, BEDST eller SUPER. Sådanne generelt anprisende tillægsord eller udtryk vil som oftest anses for at være anprisende beskaffenhedsangivelser, som der som udgangspunkt ikke kan opnås eneret til. Undertiden er der dog tale om ord, der kun vil blive opfattet som deskriptive ord i forhold til visse varer eller tjenesteydelser. Som eksempler kan nævnes ordet LIGHT, der nok vil opfattes som et positivt tillægsord i forhold til f.eks. bærbare computere, men som næppe vil opfattes i en tilsvarende positiv betydning i forhold til andre varer, som f.eks. parfume. De anprisende tillægsords betydning vil derfor altid blive vurderet i forhold til de konkrete varer eller tjenesteydelser.

De anprisende tillægsord vil ofte have en upræcis karakter, idet de som oftest er udtryk for en subjektiv bedømmelse af særlige karakteristika ved varen eller tjenesteydelsen. Eksempelvis vil ordet LIGHT ikke give en præcis angivelse af, hvor meget den pågældende bærbare computer rent faktisk vejer, eller hvad den er "let" i forhold til.

Uanset sådanne betegnelser kan anses for at have en upræcis karakter, kan de dog fortsat anses for at være deskriptive, og dermed uden særpræg. Afgørende må nemlig være, om det må forventes, at den relevante omsætningskreds vil opfatte ordene i en deskriptiv betydning. Er dette tilfældet, er der behov for, at betegnelsen friholdes fra registrering, så alle erhvervsdrivende inden for den pågældende branche har fri adgang til at anvende den beskrivende betegnelse, for at angive denne beskaffenhed ved deres varer.

Retten i første instans har i den forbindelse i afgørelsen T-87/00, EASYBANK, henvist til, at selvom ordet EASY er et generelt lovprisende ord i gængs sprogbrug, så er mærket EASYBANK i sin helhed ikke beskrivende for bankvirksomhed, da mærket ikke giver en tilstrækkelig præcis angivelse af, på hvilken måde det er "easy", at gøre brug af de i sagen omhandlede tjenesteydelser. Denne afgørelse må dog anses for alene at være udtryk for en af Retten i første instans foretaget konkret vurdering af betydningen af sammensætningen EASYBANK, herunder den måde hvorpå sammensætningen må forventes at blive opfattet af den relevante omsætningskreds. Derimod siger afgørelsen intet om, hvorledes generelt anprisende udtryk i øvrigt skal vurderes i forhold til forbudet mod registrering af deskriptive betegnelser.

Er der derimod tale om, at anvendelsen af det anprisende tillægsord giver mærket et usandsynligt eller ligefrem utænkeligt indhold, vil dette oftest bevirke, at mærket ikke vil blive opfattet som deskriptivt. Som eksempel kan nævnes, at Ankenævnet for Patenter og Varemærker i sagen AN 2000 00030, FOREVER LIVING PRODUCTS, fandt, at der ikke var tale om et anprisende udtryk, men at mærket blot var suggestivt, idet det kan antyde, at varerne altid vil være på markedet.

I andre tilfælde vil anprisende udtryk, der oprindeligt kun har været tillagt en betydning i forhold til visse grupper af varer, også begynde at få en betydning i forhold til andre grupper af varer på grund af den almindelige sproglige udvikling. Som eksempel kan nævnes betegnelsen GRAND CRU, der oprindeligt kun har været tillagt en betydning i forhold til franske vine. Ankenævnet fandt imidlertid i sagen AN 2006 00057, at GRAND CRU nu måtte anses for at være en kvalitetsangivelse (og dermed deskriptivt) for alle varer i klasse 30.

Er den anprisende betegnelse anvendt i ordsammensætninger, afhænger mærkets særpræg af den konkrete sammensætning. Her vil gælde de samme principper for vurdering af mærkets særpræg, som gælder for Ordsammensætninger og Nye ord.

Målgruppen (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Et varemærke angiver en vares eller tjenesteydelses målgruppe, hvis varemærket består af en betegnelse for hele eller dele af omsætningskredsen. Eksempelvis vil ord som "kids", "kvinder" eller "ingeniører" kunne angive en bestemt målgruppe. En forudsætning er dog også, at der en vis sammenhæng mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser, og den angivne målgruppe.

Som eksempel kan nævnes, at styrelsen har afslået mærket Italy Kids for varerne "Beklædningsgendstande, fodtøj og hovedbeklædning" i klasse 25.

Producentmærker (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Et varemærke angiver en vares eller tjenesteydelses "producent", hvis varemærket består af en betegnelse , der i omsætningskredsen kan opfattes som en betegnelse for en bestemt type virksomhed. Eksempelvis vil "rejsearrangøren", "hvidvaregrossisten" eller "grøntgrossisten" kunne angive en vares eller tjenesteydelses "producent". En forudsætning er dog også, at der en vis sammenhæng mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser, og den angivne "producent".

Som eksempel kan nævnes, at styrelsen har afslået mærket ROSKILDE TANDPLEJECENTER for tjenesteydelsen "tandlægevirksomhed".

Resultatmærker (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Et resultatmærke er et mærke, der kan angive det resultat, som kan opnås ved brugen af en vare eller tjenesteydelse. Der skal være en vis sammenhæng mellem det resultat, som mærket angiver, og de pågældende varer eller tjenesteydelser. Det kan i den forbindelse være en et element i vurderingen, om det pågældende resultat må forventes at være efterspurgt af omsætningskredsen i forhoold til de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Som eksempel fra praksis kan henvises til, at styrelsen har afslået at registrere mærket REN TAND, der blev afslået for bl.a. tandplejeartikler i klasse 3.

DIN/MIN (Sidst opdateret: 19-05-2011)

Det er almindeligt at bruge ejestedord som din/min som en salgsfremmende foranstaltning for at skabe en sammenhæng mellem en vare/ydelse og forbrugeren.

Mærkelementet din/min tilfører således som udgangspunkt ikke et mærke særpræg, hvis det efterfølgende ord i sig selv er usærpræget. Vi vil således afslå mærker såsom MIN BAGER for "brød" eller "detailhandel med brød", da BAGER kan angive producenten af varen/ydelsen og MIN som nævnt ikke tilfører mærket særpræg. Vi vil derfor afslå mærket i henhold til varemærkelovens § 13, stk. 1.

Vi har afslået:

VA 2010 01284 DIN ISENKRÆMMER for diverse isenkramvarer. (producent)

VA 2010 01837 MIN A-KASSE for "a-kassevirksomhed" samt visse ydelser i klasse 36 (art)

VA 2010 01357 MYSAFETRAVEL for bl.a. "transportvirksomhed" i klasse 39 (beskaffenhed)

Vi vil dog registrere mærker sammensat med din/min, hvis der er tale om en unaturlig sammensætning, fx vil mærket MIN LØBE have særpræg for varen "løbebånd", da det er tale om en usædvanlig sammensætning, og da ordet "løbe" ikke er synonymt med ordet "løbebånd".

EASY (Sidst opdateret: 02-07-2013)

Naturlige sammensætninger med tillægsordet EASY kan efter omstændighederne mangle særpræg. Vi har således afslået mærker såsom VA 2008 01791 EAZY INTERNET i klasse 9 og 38 og VA 2009 03419 EASY TUBE for bl.a. "tuber."

Vi har til sammenligning registreret VR 2010 02888 EASY FROTTÉ for bl.a. "vævede stoffer" i klasse 24, da det ikke giver umiddelbar mening at frotté kan være nemt.

FRI (Sidst opdateret: 26-08-2010)

Mærker med tillægsordet "fri" foran en artsbetegnelse vil som oftest kunne angive en egenskab ved varerne eller tjenesteydelserne i betydningen "gratis".

Vi har således afslået følgende mærker: VA 2008 02879 FRI FERIE og VA 2007 00060 Fri TV.

GRØN/GREEN (Sidst opdateret: 02-07-2013)

Ordene grøn eller green kan mangle særpræg og være beskrivende for varer eller tjenesteydelser, som kan være miljøvenligt fremstillet eller kan anvendes miljøvenligt.

Vi har f. eks afslået VA 2008 03905 DEN GRØNNE VÆKSTKOMMUNE for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 45, og MP891719 GREEN POWER for varer i klasse 7 og 11, samt VA 2010 00073 SKANDINAVISK GRØN for "Strækfilm til emballering af hø og halm" i klasse 16.

INN-navne (Sidst opdateret: 19-01-2016)

INN er en forkortelse for International Nonproprietary Names, der er navne for farmaceutiske substanser eller aktive farmaceutiske ingredienser, der registreres af WHO. Disse navne friholdes fra registrering i forhold til bl.a. farmaceutiske præparater, idet de kan angive en beskaffenhed ved disse, nemlig at varen indeholder den pågældende substans.

WHO's liste over gældende INN's kan findes her samt i tillæg her.

Efter styrelsens praksis er mærker, der er accepteret som INN-navne, eller som med en uvæsentlig ændring svarer hertil, udelukket fra registrering, da de mangler særpræg.

Eksempler på mærker, der er fundet at ligge for tæt på et accepteret INN-navn, er bl.a. følgende:

RANITISTAD (VR 1993 03970, V 34/94), der blev anset for at ligge for tæt på INN-navnet Ranitidine

CITAPRAM (VA 2003 03913, AN 2005 00017), der blev anset for at ligge for tæt på INN-navnet Citalopram

CARTEOL (VA 2004 00520), der blev anset for at ligge for tæt på INN-navnet Carteolol

Derimod er mærket DIZEM (VR 2000 05874, AN 2002 00025) accepteret, selvom mærket er fuldstændig indeholdt i INN-navnet Diltiazem.

INN-stammer (Sidst opdateret: 04-07-2014)

INN-stammer anvendes til at danne INN-navne. INN er en forkortelse for International Nonproprietary Names, der er navne på farmaceutiske substanser eller aktive farmaceutiske ingredienser, der registreres af WHO. Disse navne friholdes fra registrering i forhold til bl.a. farmaceutiske præparater, idet de kan angive en beskaffenhed ved disse, nemlig at varen indeholder den pågældende substans.

Tilsvarende friholdes også INN-stammer, da disse anvendes i INN-navnene for at angive, hvilken farmakologisk gruppe et givet farmaceutisk præparat eller lign. er tilknyttet. INN-stammer kan således ligesom de egentlige INN-navne angive en egenskab ved f.eks. farmaceutiske præparater.

Imidlertid vil en INN-stamme ikke på samme måde som et INN-navn give en fuldstændig klar henvisning til, hvilket aktivstof præparatet indeholder, men i stedet kategoriserer præparatet inden for en bestemt gruppe af præparater. Derfor vil et varemærke også kun anses for at indeholde en sådan deskriptiv beskaffenhedsangivelse, hvis varemærket er identisk eller næsten identisk med en INN-stamme.

Tallet 24 (Sidst opdateret: 12-03-2012)

Tallet 24 kan, afhængigt af sammenhængen, være en direkte henvisning til døgnets 24 timer, og vil i så fald ikke i sig selv tilføre et mærke særpræg.

Tallet 24 vil - når det anvendes inden for detail- og engroshandel - kunne opfattes som en henvisning til, at det er muligt at handle 24 timer i døgnet. Dette være sig over internettet eller i en fysisk butik. I sag T 275/10 (præmis 47), udtalte Retten i Første Instans, vedrørende særpræget af ordmærket MPAY24 : "*In relation to the "24" element, the Board of Appeal acted correctly in holding, in paragraph 27 of the contested decision, that this was an abbreviation of "24 hours", indicating that the goods and services are accessible without interruption, and that it would be immediately understood in that way.*"

I sag V-72-00, udtalte Sø- og Handelsretten ved dom af 17. august 2004 i forbindelse med en krænkelsessag omhandlende varemærket Bank 24 : "*Betegnelsen Bank 24 er et svagt ordmærke, der henviser til, at der ydes virksomhed med bankydelser 24 timer i døgnet. Ordmærket er sammensat af et almindeligt ord og et tal uden selvstændigt særpræg, og sammensætningen, der som ovenfor anført er af beskrivende art, findes heller ikke at have særpræg.*"

Endelig kan der fra praksis henvises til Kammeradvokaten, der som advokat for Ankenævnet for Patenter og Varemærker for Sø- og Handelsretten i Sag V-170-02 (omhandlende bl.a. hvorvidt figurmærket LOTTO24 krænkede Danske Spils ret til figurmærker med ordet LOTTO) udtalte: "*Lotto er den dominerende bestanddel af figurmærket LOTTO24. Tilføjelsen af tallet 24 gør ikke nogen forskel, da dette alene beskriver, at der kan spilles 24 timer i døgnet.*"

Når tallet 24 er sammensat med en vareart eller tjenesteydelse, er det en konkret vurdering, om brugen af tallet 24 i sammenhængen vil blive opfattet som en henvisning til, at varen udbydes 24 timer i døgnet, og mærket dermed mangler særpræg. Er tallet 24 sammensat med en beskaffenhedsangivelse, såsom BLÅ24 for "beklkædningsgenstande", vil mærket ofte i sin helhed anses for at have særpræg, medmindre sammensætningen i sig selv er beskrivende for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Specialtegn og tegnsætning (Sidst opdateret: 27-01-2016)

Indeholder mærket "specialtegn" kan dette godt bidrage til mærkets særpræg, dette særligt når tegnet influerer på den måde som ordet i mærket opfattes.

Er der derimod tale om almindelige tegn, som alle erhvervsdrivende kan have interesse i at anvende, såsom ©, ® og TM, så vil sådanne tegn ikke kunne bidrage til mærkets særpræg.

Som eksempel kan nævnes det nedenfor viste mærke (VA 2002 00261), hvor brugen af ©-tegnet ikke gav mærket særpræg:

AffaldsMæglerne©

Ej heller vil almindelig tegnsætning tilføre mærket særpræg. Eksempelvis vil følgende mærker mangle særpræg:

"Flavour and aroma"

RAW! (VA 2015 00917)

Tegn kan dog være placeret i et mærke på en usædvanlig måde, eller en måde der fjerner mærket fra den beskrivende betydning, hvorved mærket får særpræg. For eksempel var placeringen af udråbstegnet i dette mærket ikke at anse for almindelig, hvorfor sammensætningen gav mærket særpræg:

Varemærker som strider mod lov (Sidst opdateret: 26-10-2012)

Efter varemærkelovens § 14, nr. 1, er varemærker, som strider mod lov, udelukket fra registrering. Ved "lov" forstås i princippet al gældende ret. Begrebet omfatter love, EU-forordninger, bekendtgørelser og almindelige retsgrundsætninger.

Mærker, der består af eller indeholder elementer, som vi finder i strid med anden lov end varemærkeloven, bliver derfor afslået. Da vi ikke har kendskab til al særlovgivning, kan der ikke foretages en tilbundsgående undersøgelse af, om alle regler er overholdt.

Vi kan heller ikke foretage fortolkninger af skønsmæssige bestemmelser i lovgivning, som ikke hører under styrelsens område. Et eksempel er kemikalieloven, hvor miljøstyrelsen foretager en skønsmæssig vurdering af, om et produkt "sælges under omstændigheder der er egnet til at vildlede...". At et mærke bliver registreret, er derfor ikke en godkendelse af eller tilladelse til, at mærket kan bruges. Mærkeindehaver er selv ansvarlig for, at mærket opfylder gældende regler.

Anden lovgivning omfatter typisk bestemmelser om vildledning med hensyn til brug af visse betegnelser. Dette skal ikke forveksles med den vildledningsbestemmelse, som er omfattet af varemærkelovens § 14, nr. 2. Hvis et varemærke er i strid med en bestemmelse om vildledning for eksempel i smørloven, vil vi afvise mærket som i strid med lov. Om vildledende varemærker læs artiklen Vildledende varemærker.

I tvivlstilfælde retter vi sommetider henvendelse til de relevante myndigheder for at få deres vurdering.

Dokumenteres det således, f. eks. under en indsigelse eller via andre myndigheders afgørelser eller vejledninger, at et ansøgt mærke i sig selv er i strid med en skønsmæssig norm, lægger vi denne vurdering til grund ved bedømmelsen af mærket.

Se også artikler om udvalgte områder af vores praksis i menuen.

Mærker som indeholder en beskyttet geografisk angivelse (Sidst opdateret: 19-05-2014)

Visse geografiske oprindelsesangivelser er beskyttet af EU-forordninger. Dette har betydning i forhold til mærker, der omfatter fødevarer og som indeholder en geografisk angivelse. De relevante forordninger kan findes på Kommissionens hjemmeside her.

Indeholder et mærke uretmæssigt en geografisk oprindelse, som er beskyttet efter EU-forordningerne, skal mærket behandles efter bestemmelsen i § 14, nr. 1 om lovstridige mærker og ikke efter reglerne om geografiske angivelser i varemærkelovens § 13 og § 14, nr. 2.

Som hovedregel kan mærker ikke registreres som varemærke, hvis de indeholder en beskyttet udenlandsk geografisk angivelse.

Spørgsmålet om omfanget af oprindelsesbetegnelsers beskyttelse ses i praksis i Sø- og Handelsrettens afgørelse i V-112-04, hvor retten mente, at mærket MP678600 CAMBOZOLA ikke udgjorde en krænkelse af oprindelsesbetegnelsen GORGONZOLA efter forordningens art. 13, stk. 1., litra b. Ifølge forordning nr 2081/1992 er beskyttede betegnelser også beskyttet mod misbrug, antydninger og efterligninger af betegnelsen. Rettens fortolkning af forordningen var,

at ikke alle antydninger er uberretigede, men at bl.a. antydninger, som er vildledende, er omfattet af forordningen, som set i sammenhæng med litra c og d.

Vedrørende omfanget af geografiske betegnelsers beskyttelse, se også Sø- og Handelsrettens udtalelser om oversættelser i sagen om BUDWEIS.

Et eksempel fra vores praksis er indsigelsesafgørelsen om mærket VR 2005 03626 STRAWBERRIES & CHAMPAGNE, registreret for "parfumerivarer" i klasse 3. Indsiger påberåbte sig CHAMPAGNE-betegnelsen som en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til EU-forordningen. Styrelsen vurderede, at mærket ikke var i strid med EF-forordning nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin, da forordningen ikke giver beskyttelse over for varer af en anden art. Mærket blev dog vurderet som en krænkelse af indsigers rettigheder efter varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2.

Mærker som indeholder betegnelsen "bank" (Sidst opdateret: 28-07-2016)

Efter lov om finansiel virksomhed må kun banker og sparekasser benytte betegnelsen bank eller sparekasse i forbindelse med pengeinstitutvirksomhed.

Ansøges der om registrering af et mærke som indeholder ordet bank for ydelser, der relaterer sig til bankvirksomhed, bliver mærket afslået, jf. varemærkelovens § 14, nr. 1, medmindre ansøger har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at bruge betegnelsen. Hvis Finanstilsynet har givet en virksomhed tilladelse eller notifikation til at drive finansiel virksomhed i Danmark, kan virksomheden slås op i Finanstilsynets database, som du finder her.

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 7, stk. 5, at pengeinstitutter er eneberettigede til at anvende ordet "bank" i deres navn. Samtidig fremgår det af lovens § 7, stk. 1, at virksomheder, der udøver visse former for virksomhed, skal have tilladelse som "pengeinstitut". Der skal således efter loven gives tilladelse afFinanstilsynet, førend en virksomhed må anvende ordet "bank" i forbindelse med bl.a. tjenesteydelser omfattet af klasse 36.

Imidlertid indeholder lov om finansiel virksomhed også i § 32 en adgang for udenlandske virksomheder til at anvende deres eget navn her i landet, herunder navne, der indeholder ordet "bank". Denne regel skal dog ses i lyset af både lovens § 7, stk. 5, og §§ 30 og 31. Finanstilsynet har på forespørgsel fra styrelsen henvist til, at § 32 kan finde anvendelse i de situationer, hvor en udenlandsk virksomhed kan drive virksomhed som "kreditinstitut" efter § 30 eller § 31, hvilket forudsætter, at den procedure, der er fastsat efter disse bestemmelser, er iagttaget.

Dette indebærer, at har en udenlandsk virksomhed tilladelse til at drive virksomhed som "kreditinstitut" her i landet efter enten § 30 eller § 31 i lov om finansiel virksomhed, kan virksomheden anvende sit eget navn i forbindelse med markedsføring af tjenesteydelser i klasse 36. Der er således ikke tale om en tilladelse til fri anvendelse af ordet "bank", hvorfor § 32 alene giver hjemmel til at få registreret varemærker, hvor virksomhedens eget navn (med ordet bank i) indgår.

Mærker som indeholder betegnelsen "apotek" (Sidst opdateret: 29-04-2009)

I apotekerloven er der blandt andet fastsat bestemmelser for, hvordan betegnelsen apotek må anvendes. Kun virksomheder som har apotekerbevilling må benytte betegnelserne "apotek" og "apoteker". Et mærke som indeholder betegnelsen "apotek" kan derfor være "i strid med lov," jf. varemærkelovens § 14, nr. 1, når mærket er ansøgt for varer, som kan forbindes med apotekervirksomhed.

Er der imidlertid tale om, at det mærke, der søges registreret, vedrører varer, som er væsentligt forskellige for brancheområdet for apoteker, kan mærket efter omstændighederne være registrerbart.

For eksempel fandt Højesteret i U 2003 537 H, at BETON-APOTEKET kunne registreres i klasse 1, da der ikke er mulighed for forvekslelighed med lægemiddelhandel, og brugen af varemærket således ikke strider mod de sundhedsmæssige beskyttelsesformål i lov om apotekervirksomhed.

Til gengæld har styrelsen afslået at registrere figurmærket VA 2008 1972 DET GAMLE APOTEK for varer i klasse 3 efter en forespørgsel hos lægemiddelstyrelsen vedrørende de ansøgte varer: "Blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj, præparater til rengøring, polering og fjernelse af pletter, sæbe, parfumerivarer, æteriske olier, kosmetiske præparater, hårvand, tandplejemidler". Det blev i den forbindelse fundet, at de nævnte varer er omfattet af lovens sundhedsmæssige formål, selvom der ikke er tale om lægemidler.

Mærker som indeholder en beskyttet titel (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Visse titler på uddannelser er beskyttede og må kun benyttes af personer, der opfylder betingelserne for at kunne bære titlen. Som eksempel kan nævnes autoriseret psykolog, advokat, landinspektør og statsautoriseret revisor.

Beskyttelsen af sådanne titler vil ofte være fastsat ved lov, og det er følgelig kun personer, der efter loven har tilladelse til at anvende titlen, der kan få registreret et mærke, hvoraf denne titel fremgår.

Findes en sådan tilladelse ikke, afslås mærket, jf. varemærkelovens § 14, nr. 1.

Mærker som indeholder ØKO- eller ECO- (Sidst opdateret: 26-10-2012)

Vi har tidligere afvist mærker, som indeholder forstavelsen ØKO- eller ECO- med henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 1 medmindre varefortegnelsen udelukkende omfattede økologiske varer. Ligeledes har styrelsen også henvist til, at visse varemærker indeholdende forstavelsen ØKO- eller ECO- kan være i strid med lovgivningen vedrørende emballeringen og markedsføringen af kemiske produkter, jf. klassificeringsbekendtgørelsens § 41, stk. 2..

Vi har dog revideret denne praksis, da vi ikke med sikkerhed kan fastslå, om et mærke er i strid med den danske økologilovgivning eller EU-forordningen om produktion og mærkning af økologiske produkter, dels fordi det er uklart, hvilke varer der er omfattet af økologiloven, og dels fordi der med tiden er flere og flere varer, som falder inden for en almindelig definition af økologi. Vurderingen af om (og i forhold til hvilke varer) et varemærke er omfattet af forbuddene i økologilovgivningen ligger uden for styrelsens kompetence, hvorfor styrelsen ikke vil henvise til, at sådanne mærker kan være i strid med lovgivningen vedrørende økologi.

Tilsvarende ligger det også uden for styrelsens kompetence at vurdere, om et mærke kan være i strid med klassificeringsbekendtgørelsens § 41, stk. 2, vedrørende emballering og markedsføring af visse kemiske produkter, idet der i denne vurdering undertiden kan tages hensyn til den konkrete måde, hvorpå de pågældende produkter rent faktisk markedsføres. Styrelsen vil derfor heller ikke henvise til, at sådanne mærker kan være i strid med klassificeringsbekendtgørelsens § 41, stk. 2.

Er der derimod tale om, at det ansøgte mærke indeholder ØKO-mærket, vil styrelsens henvise til, at mærket er i strid med varemærkelovens § 14, nr. 3, idet der er tale om et tegn, der har offentlig interesse, ligesom ØKO-mærket indeholder den danske kongekrone.

Endelig vil styrelsen også vurdere, om mærket i sin helhed har det nødvendige særpræg.

Mærker som vedrører mejeriprodukter (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Navngivningen af mejeriprodukter er indgående reguleret. Eksempelvis bliver smørbekendtgørelsen overtrådt, hvis et varemærke fejlagtigt giver indtryk af, at et produkt er et smørprodukt. Af bekendtgørelsen om konsummælk følger, at man ikke må føje supplerende betegnelser til "mælk". I følge margarineloven må man ikke benytte ordene "mælk", "fløde", "smør" og "mejeri" eller lignende betegnelser om margarine-produkter. Heller ikke angivelser på fremmede sprog med lignende indhold vil blive accepteret.

Styrelsen afgjorde i indsigelsen mod mærket MP693993 SMØRA, at ordet var et fantasiord, med særpræg for bl.a. "smør" i klasse 29 og derfor heller ikke i strid med lov. Styrelsen mente heller ikke, at mærket var vildledende. Denne afgørelse blev delvist omgjort i AN 2002 00081 af Ankenævnet for Patenter og Varemærker, idet ankenævnet ikke mente, at mærket var i strid med lov, men at mærket var beskrivende for smør og vildledende for andre varer end smør.

Mærker som indeholder en selskabsbetegnelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Ifølge selskabslovene må varemærker kun indeholde betegnelsen aktieselskab, anpartsselskab og bestemte forkortelser heraf, når indehaveren af mærket er registreret i selskabsregistret under betegnelsen. Hvis der er uoverensstemmelse mellem mærkets ordlyd, og ansøgerens juridiske status, bliver mærket afslået, jf. varemærkelovens § 14, nr. 1.

At overvinde en hindring om at mærket strider mod lov (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Man kan som oftest ikke overvinde en indvending om lovstridighed. Et mærke kan således ikke registreres, selvom ansøgeren dokumenterer brug eller indarbejdelse af mærket.

Mærket vil dog kunne registreres, hvis det ansøgte mærke bringes i overensstemmelse med de pågældende lovbestemmelser fx gennem en begrænsning til de tilladte varer, eller i det omfang en ændring af mærket kan tillades. Du kan læse mere om mærkeændring her.

Derudover kan der være tilfælde, hvor en registrering forudsætter en egentlig tilladelse fra en tilsynsmyndighed. Som eksempel kan nævnes, at mærke indeholdende ordet "bank", der søges for tjenesteydelsen "bankvirksomhed", vil være i strid med lov om finansiel virksomhed, medmindre ansøgeren har tilladelse til at kalde sig "bank" efter denne lovs § 7. Opnår en ansøger en sådan tilladelse i forbindelse med behandlingen af ansøgningen, vil denne hindring mod mærkets registrering være overvundet.

Mærker der indeholder ordet "kildevand" (Sidst opdateret: 25-01-2010)

Det fremgår af bekendtgørelse om naturligt mineralvand, kildevand og emballeret drikkevand (BEK nr. 1015 af 10/12/2003.), at ordet "kildevand" kun kan indgå i et varemærke, hvis det opfylder en række nærmere betingelser.

I bekendtgørelsens § 16 i står der, at ordet kildevand er forbeholdt vand der opfylder:

1) fremstillingsbetingelserne i § 5,

2) de mikrobiologiske krav i §§ 6-9,

3) bestemmelserne om mærkning i § 12, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, § 13 og § 15,

4) indvindings- og markedsføringsbetingelserne i bilag 2, samt

5) kravene i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, bilag 1, del B og C samt bilag 4.

I praksis har det betydet, at vi har afvist Blokhus Kildevand (VA 2008 01765) for følgende varer "kulsyreholdige vande og andre ikke alkoholiske drikkevarer", mens vi har accepteret det for "mineralvande og kulsyreholdige mineralvande" i klasse 32.

Udvidet titelbeskyttelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Ifølge ophavsretslovens § 73 må et litterært eller kunstnerisk værk ikke gøres tilgængelig for almenheden under en titel, et pseudonym eller et mærke, som er egnet til at fremkalde forveksling med et tidligere offentliggjort værk eller dets ophavsmand.

Bestemmelsen giver titler en tidsubegrænset beskyttelse. Titler er derfor fortsat beskyttede, selvom ophavsretten til værket er udløbet. Titelbeskyttelsen efter ophavsretslovens § 73 er dog begrænset til kun at gælde andre litterære eller kunstneriske værker.

Reglen finder anvendelse på fx et mærke som DEN GRIMME ÆLLING for "bøger" eller "forlags- eller underholdningsvirksomhed". Her har styrelsen pligt til at afslå ansøgningen under henvisning til, at mærket strider mod lov. Afslaget sker således ikke med hjemmel i varemærkelovens § 14, nr. 5, men derimod efter varemærkelovens § 14, nr. 1, da det her er en regel i selve ophavsretsloven nemlig § 73, der - af hensyn til offentligheden - gør, at mærket ikke kan registreres.

Der er til gengæld intet i vejen for at kalde en restaurant eller en computer "DEN GRIMME ÆLLING".

Som det fremgår af ophavsretslovens § 73, beskytter denne bestemmelse også forvekslelige titler. I forhold til praksis går beskyttelsen dog ikke så langt. Her beskyttes alene den identiske eller næsten identiske titel.

Varemærker som strider mod den offentlige orden (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Efter varemærkelovens § 14, nr. 1, er varemærker, som strider mod den offentlige orden udelukket fra registrering. Begrebet "den offentlige orden" er ikke nærmere defineret. Kerneområdet for bestemmelsen er betegnelser, som bærer væsentlige ordensmæssige interesser.

De komplette kongelige titler som fx "Hendes majestæt...", "Hans kongelige højhed..." og betegnelserne KING OF DENMARK og PRINCE OF WALES er eksempler på titler, som strider mod den offentlige orden. Titlerne kan ikke indgå i varemærker, da de tilkommer kongehusene. Vi har for eksempel afslået VA 2008 02901, ordmærket KING OF DENMARK og VA 2007 04861, ordmærket PRINSESSE ISABELLA.

Styrelsen har også afslået KONGEHUSET for orkestervirksomhed. Mærket var ansøgt af en privatperson. Derimod kan fx KING, QUEEN , PRINCE og PRINSESSE registreres, da disse titler er "generiske" betegnelser.

Mærket VA 1996 06684 er fundet i strid med bestemmelsen i varemærkelovens § 14, nr. 1 på grund af ordene ROYAL DANISH MILITARY. Selve figuren i mærket fandtes at stride mod varemærkelovens § 14, nr. 3 om officielle kendetegn, da den havde lighed med Dronningens monogram.

Også varemærker med ord eller symboler fra kristendommen eller fra andre religioner kan være i strid med den offentlige orden. Styrelsen har således i sagen VA 1972 00103 afslået at registrere mærket JESUS CHRIST. Modsat er mærket CHRIST accepteret i sagen MP721521, da mærket udgjorde en del af ansøgers navn Werner Christ GmbH. Jesus er endvidere et meget almindeligt personfornavn i spansktalende lande, og er også for nylig accepteret som varemærke for bl.a. "beklædningsgenstande" i klasse 25.

Styrelsen har afslået VA 1998 03292 ZA´TAN´S MESSIAH med henvisning til offentlig orden. Begrundelsen herfor var, at mærket var egnet til at vække forargelse.

Varemærker som strider mod sædelighed (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Med sædeligheden sigtes ikke kun til kønssædeligheden, men også til skik og brug. De to sager, som styrelsen i nyere tid har afslået, har dog begge drejet sig om mærker med elementer af et vist pornografisk tilsnit.

I sagen VA 1999 00834 afslog styrelsen mærket, som er gengivet nedenfor, med den begrundelse, at mærket indeholder en gengivelse af frivole aktiviteter. Mærket kan derfor virke stødende og således overskride den herskende grænse for sædelighed.

I sagen VA 1991 06858 afslog styrelsen det nedenfor gengivne mærke med henvisning til, at mærket strider mod sædeligheden, og at mærkets udformning og tekst virker anstødelig.

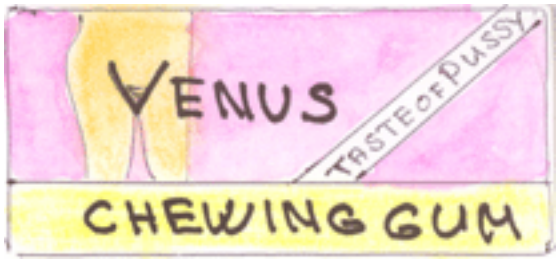

Vildledende varemærker (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Varemærkelovens § 14, nr. 2 fastslår, at varemærker, der er egnet til at vildlede fx med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering.

Et varemærke kan ikke registreres, hvis det ansøgte mærke vil give forbrugeren en forkert opfattelse af den vare eller tjenesteydelse, som mærket omfatter. Mærket må således ikke være egnet til at vildlede den potentielle kundekreds vedrørende varens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, pris eller oprindelsessted eller angående tidspunktet for dens fremstilling. Vildledning er altså en absolut registreringshindring, hvorfor et mærke som udgangspunkt vil blive afslået fra registrering, hvis det er egnet til at vildlede kundekredsen.

Baggrunden for forbuddet mod vildledende varemærker er hensynet til offentligheden. Et mærke skal derfor kun afslås fra registrering, når det er utvivlsomt, at det ansøgte mærke i sig selv er egnet til at vildlede køberen vedrørende visse egenskaber ved varen. Hvorvidt vildledning i praksis må antages at ske, må især bero på, hvorvidt der hos kundekredsen opstår en forestilling om, at varerne faktisk har de egenskaber, som ordene eller figurelementerne i mærket antyder.

Et eksempel er mærket APPLE søgt for "æbler og pærer". APPLE er her beskrivende for "æbler" og vil være vildledende for "pærer". Falder varerne imidlertid inden for helt forskellige områder fx APPLE søgt for "computere", kan fare for vildledning ikke opstå. Der skal således være et nært "slægtskab" mellem de varer, som et mærke er ansøgt for, og de varer, som det kan være vildledende for.

Det er en skønsmæssig afgørelse, hvornår et mærke er vildledende. Forskellige elementer tages med i vurderingen, særligt om mærket i sin helhed fremstår vildledende, eller om blot ét element i mærket, såfremt det stod alene, ville opfattes som vildledende. Derudover tages elementer såsom "slægtskabet" mellem varerne, salgssituationen (hvorvidt

der typisk er vejledning eller ej), varernes placering i butikken, samt varens emballage med i vurderingen af mærket. Ankenævnet fandt eksempelvis i sagen V7/94, at mærket VR 1995 02391 BISQUIT, der betyder kiks, at mærket ikke var vildledende for "likørfyldte chokoladeflasker". Nedenfor er opstillet tre eksempler på sager, hvor de ovennævnte elementer er inddraget i vurderingen af mærkerne i deres helhed:

VA 2015 01917, **Naturligvis Limousine**, vildledende for varen vildt i klasse 29. Limousine er en kvæg type, og kødet fra limousine kvæg og vildt er ikke den samme type kød, men de har nogenlunde samme farve, de vil ofte ligge i samme kølemontrer i supermarkedet, i en gennemsigtig emballage, og det vurderes at der er dermed risiko for, at forbrugeren i købssituationen kan forveksle de to typer kød. Mærkedelen *naturligvis* anses ikke for, at bidrage mærket andet end en anprisende karakter, hvorfor denne mærkedel ikke påvirker vildledningsvurderingen.

VA 2014 01446, **Rjóma Skyr**, mærkedelen RJÓMA betyder på islandsk fløde, og selvom ordet staves anderledes på færøsk, er det styrelsens vurdering, at den færøske omsætningskreds vil forstå betydningen af ordet "rjóma" på grund af ligheden med det færøske ord for fløde "róma" (i sammensætninger), og fordi det er en gammel færøsk stavemåde. Mærket anses for vildledende for "mælk", da både skyr og mælk sælges fra samme sted i supermarkeder, de er beslægtede varer (mælkeprodukter) og emballagen er sædvanligvis ugennemsigtig, hvorved forbrugeren ikke kan se selve varen. Forbrugeren vil derfor antage at emballagen indeholder skyr med fløde.

VA 2013 02833, **Beer & Clear**, da ordet beer indgår i varemærket, vil forbrugerne have en forventning om, at varen indeholder øl. Mineralvande og kulsyreholdige vande, frugt-drikke og frugtsaft, saft og andre præparater til fremstilling af drikke, er ikke af arten øl og ej heller indeholdende øl. Yderligere er alle varerne oftest at finde i samme afdeling i supermarkederne. En forbruger vil ofte ikke kunne se igennem emballagen om varen indeholder eksempelvis øl eller juice. Der er dermed risiko for, at forbrugeren køber frugtjuice i forventningen om, at købe øl. Varemærket "Beer & Clear" er dermed vildledende. Mærkedelen *clear* ændrer ikke på vurderingen af vildledning i dette mærke, da *clear* blot angiver, at væsken er gennemsigtig/klar.

Ord som er vildledende med hensyn til art (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Et ord kan være vildledende på grund af varens eller tjenesteydelsens art. APPLE, CAPPUCINO og VODKA angiver alle en speciel art af varer, og mærker indeholdende sådanne ord vil være vildledende, hvis de blev søgt for henholdsvis pærer, te eller gin.

Bliver et mærke indeholdende ordet APPLE derimod søgt for varen "frisk frugt" antages det, at mærket vil blive anvendt på en ikke-vildledende måde, og det vil derfor kunne registreres for dette overbegreb. Tilsvarende vil et mærke indeholdende ordet VODKA kunne registreres for "alkoholholdige drikke", ligesom et mærke indeholdende ordet CAPPUCINO vil kunne registreres for "drikke på basis af kaffe".

I den forbindelse skal bemærkes, at et varemærke også skal have særpræg for at kunne registreres. Ordmærket CAPPUCINO vil for eksempel have særpræg for tøj, mangle særpræg for "cappucino" og være vildledende for eksempelvis "te- og kakaoprodukter".

Er et mærke vildledende på grund af varens eller tjenesteydelsens art, kan en ansøger vælge at begrænse varefortegnelsen og lade mærket registrere for de øvrige varer eller tjenesteydelser i varefortegnelsen, som mærket ikke er vildledende for.

Figurer som er vildledende med hensyn til art (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Et vildledende indtryk af varens eller tjenesteydelsens art kan fremkaldes af såvel figurelementer som af tekstangivelser, der er optaget i varemærket. Såfremt en vareart indgår som det eneste eller det dominerende element i et figurmærke, kan mærket være vildledende for andre varer. Indeholder et mærke således navnet på et entydigt defineret produkt, kan det efter omstændighederne kræves, at mærket begrænses til specifikt at omfatte dette produkt.

Et eksempel herpå er et mærke, søgt for "kød og fjerkræ", der udelukkende består af et billede af en ko. Her skal varefortegnelsen begrænses til "kød", da forbrugeren ud fra mærket på emballagen vil tro, at der er tale om oksekød.

Er et mærke vildledende på grund af varens eller tjenesteydelsens art, kan en ansøger vælge at begrænse varefortegnelsen, og lade mærket registrere for de øvrige varer eller tjenesteydelser i varefortegnelsen, som mærket ikke er vildledende for.

Vildledning med hensyn til beskaffenhed (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Ifølge varemærkelovens § 14, nr. 2 er et mærke udelukket fra registrering, hvis det er egnet til at vildlede med hensyn til varens eller tjenesteydelsens beskaffenhed.

Et mærke kan beskrive en vares eller tjenesteydelses beskaffenhed, ved eksempelvis at være anprisende for varen/ydelsen, eller ved at ydelsen udøves af personer med en særlig uddannelse. Derved kan ordelementer såsom luksus, super eller "skrive-venlig" opfattes som beskrivende for en beskaffenhed ved varen/ydelsen. Sådanne almindelige udtalelser om, at varen er af høj kvalitet, er ikke vildledende. Anprisninger som fx PROBABLY THE BEST BEER IN THE WORLD eller SWEDENS NUMBER ONE er således acceptable og tilladte i markedsføringen. Der kan dog efter omstændighederne være tale om, at mærkerne mangler særpræg på grund af deres anprisende karakter.

Anbefalinger og garantier kan dog også være vildledende.

Vildledende anbefalinger og garantier (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Varemærkelovens § 14, nr. 2 kan finde anvendelse i forhold til beskaffenhedsangivelser af følgende karakter:

anbefales af..
anerkendt/garanteret af..
angiver en speciel kvalitet

Et mærke, der fx indeholder "Anbefalet af Verdensnaturfonden", er vildledende, medmindre ansøger dokumenterer, at Verdensnaturfonden rent faktisk anbefaler det pågældende produkt. Tilsvarende gælder, hvis det fremgår af mærket, at det er anerkendt/garanteret af en offentlig myndighed.

Visse mærkebestanddele vil kunne give køberen indtryk af en speciel kvalitet, og disse mærker vil kunne være vildledende. I U 1997 584 SH blev mærket AUTORISERET TAGMESTER fundet i strid med markedsføringsloven og varemærkelovens § 14, nr. 1. Mærket ville også have været egnet til at vildlede, da det kunne give indtryk af en særlig kvalitetssikrende autorisation for personer, der lavede tage.

Kan ansøger dokumentere, at en vare *er* anbefalet af fx Verdensnaturfonden eller på anden måde er særlig anerkendt, vil styrelsen kunne registrere mærket.

Vildledning med hensyn til geografisk oprindelse (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Varemærkelovens § 14, nr. 2 omhandler bl.a. mærker, der kan virke vildledende med hensyn til varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse. Styrelsen ændrede sin praksis på dette område med brugerbrev den 23. februar 2009.

Stednavne anvendes ofte i varemærker, og der kan da også være megen signalværdi knyttet til geografiske angivelser. Eksempelvis bliver Italien af mange forbundet med eksklusive og moderigtige sko, Schweiz med banker, Frankrig med parfume og Danmark med møbeldesign. Producenter anvender derfor ofte geografiske angivelser i deres varemærker, fordi varen derved bliver mere attraktiv for forbrugeren.

En forudsætning for, at styrelsen overvejer, om et mærke kan vildlede med hensyn til varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse er dog, at mærket indeholder sådanne betegnelser eller tegn, der i sig selv vil kunne opfattes som en angivelse af varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse. Dette vil typisk være tilfældet, hvis mærket indeholder navnet på et kontinent eller en suveræn stat, da det er sædvanligt at anvende sådanne navne for netop at angive hvor varen eller tjenesteydelsen kommer fra. Se i denne sammenhæng en nærmere gennemgang af styrelsens praksis vedrørende geografiske betegnelser under emnet særpræg.

Styrelsen tager også hensyn til, i hvilken sammenhæng den geografiske betegnelse eller det omhandlede tegn optræder i mærket. Er mærket et figurmærke, hvori det eneste ord i mærket er ordet HOLLAND, vil netop

tilstedeværelsen af landenavnet HOLLAND medføre, at det med rimelighed kan forudses, at den almindelige gennemsnitsforbruger vil kunne opfatte brugen af landenavnet som en henvisning til varens oprindelse. Anvendes landenavnet HOLLAND i sammensætningen HOLLAND HOUSE, ændres betydningen af mærket, således at der ikke længere er tale om en henvisning til et land, men i stedet en henvisning til et "holland hus". I denne sammensætning fremstår mærket ikke længere som en geografisk betegnelse, hvorfor HOLLAND HOUSE heller ikke kan være vildledende med hensyn til varens oprindelse. Se i den forbindelse Ankenævnet afgørelse i sagen AN 2000 00031 vedrørende netop mærket HOLLAND HOUSE.

Spørgsmålet om vildledning med hensyn til varernes geografiske oprindelse er alene relevant, hvis varefortegnelsen indeholder indikationer af, at varerne rent faktisk har en anden geografisk oprindelse. Fremgår det således af varefortegnelsen, at der er tale om "ost fra Frankrig, Holland og Schweiz", men indeholder varemærket alene en henvisning til Frankrig, vil mærket være vildledende i relation til ost fra Holland og Schweiz. Er det samme mærke derimod blot søgt for varen "ost", vil styrelsen i overensstemmelse med den øvrige praksis vedrørende vildledning gå ud fra, at mærket kun vil blive anvendt i forbindelse med ost fra Frankrig, hvorfor mærket ikke vil være vildledende med denne varefortegnelse.

Ankenævnet for Patenter og Varemærker har i tre vigtige afgørelser vedrørende mærkerne HAVANA (VR 1999 02555, V42/97), M MONTANA (VR 2000 05313, AN 1999 00024) og HOLLAND HOUSE (VA 1997 01724, AN 2000 00031) slået fast, at spørgsmålet om geografisk vildledning i øvrigt skal ses i sammenhæng med TRIPS-aftalens artikel 22.

Det betyder i praksis, at et mærke kun er egnet til at vildlede, hvis der er en åbenbar sammenhæng mellem den geografiske angivelse og de varer eller tjenesteydelser, som mærket søges registreret for. Denne sammenhæng skal knytte sig til en given kvalitet, et særligt omdømme eller andre karakteristika, der i væsentlig grad er knyttet til den geografiske angivelse, jf. TRIPS-aftalens art. 22.

Dette betyder, at fx figurmærket MILANO vil kunne være vildledende, hvis mærket er søgt for "beklædningsgenstande fra Thailand", da byen Milano har et særligt omdømme for så vidt angår beklædning. Er mærket derimod søgt for "tandpasta fra Thailand", anser styrelsen ikke mærket for at være vildledende, da hverken Italien eller byen Milano er kendt for denne vare.

Geografiske angivelser kan optræde på andre måder end det skrevne navn på lokaliteten, fx som billedmotiver eller farvemotiver. Eksempler er den franske Tricolore, et rids af Australien eller brug af kendte statuer eller bygningsværker som eksempelvis Eiffeltårnet eller Frihedsgudinden. Derudover kan navnet på et lands flag såsom Stars and Stripes, Union Jack og Tricoloren ligeledes virke vildledende i forhold til den geografiske oprindelse. Om nationalflag bemærkes, at disse normalt bedømmes efter varemærkelovens § 14, nr. 3.

Vildledning i forhold til mærker med flere geografiske angivelser

Nogle mærker indeholder mere end én geografisk angivelse, fx figurmærket LONDON MILANO.

Mærket vil alene være vildledende, hvis varefortegnelsen indeholder angivelser, der direkte modsiger, at varen skulle komme fra ét af disse steder, ligesom vildledningsbestemmelsen i varemærkelovens § 14, nr. 2 alene finder anvendelse, hvis der en særlig tilknytning mellem stedet og de varer, som mærket søges registreret for.

Vildledning og varer fremstillet efter en bestemt opskrift (Sidst opdateret: 13-04-2016)

Mærker omfattende visse varer, især forarbejdede fødevarer og visse beklædningsgenstande, kan efter omstændighederne være vildledende, hvis mærket begrænses til varer efter en bestemt opskrift, snit eller stil.

For et mærke som TOSCANA for "pastaretter" vil styrelsen kunne acceptere en begrænsning til "pastaretter efter italiensk opskrift". Det skal dog være naturligt at tale om en national opskrift, ligesom varefortegnelsen ikke må være for bred. Styrelsen vil fx ikke acceptere "mælk efter italiensk opskrift".

Derimod vil det samme mærke ikke kunne registreres for varen "pastaretter efter fransk opskrift", da der i så fald er direkte modstrid mellem den geografiske angivelse, der er i mærket, og den der fremgår af varefortegnelsen. Da

endvidere både Toscana og Italien netop er kendt for sådanne pastaretter, er der tale om en sådan tilknytning, der kan begrunde anvendelsen af bestemmelsen.

Indarbejdelse af vildledende mærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Et varemærke, der består af eller indeholder et vildledende element, kan registreres hvis det bevises, at det vildledende element er indarbejdet som varemærke.

Med indarbejdelse forstås, at mærket har været anvendt over en længere periode og så intensivt, at omsætningskredsen ikke længere opfatter mærket som bestående af en arts-, oprindelses- eller anden egenskabs-angivelse.

Du kan læse mere herom i artiklen Indarbejdelse.

Varemærker som indeholder officielle kendetegn (Sidst opdateret: 16-01-2012)

Et ansøgt varemærke kan ikke registreres, hvis det indeholder eller består af statskendetegn, officielle kontrol- og garantimærker eller officielle internationale kendetegn.

Efter varemærkelovens § 14, nr. 3, er varemærker udelukket fra registrering, hvis de ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og hvis mærkerne skal afslås i medfør af Pariserkonventionens artikel 6 c. Dette gælder tilsvarende for mærker, der omfatter tegn, emblemer og våben, og som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af vedkommende myndighed.

Bestemmelsen i varemærkelovens § 14, nr. 3 er affattet i overensstemmelse med varemærkedirektivet. Derfor omhandler varemærkelovens § 14, nr. 3 både officielle kendetegn, der skal afslås i medfør af art. 6 c., og andre kendetegn, som har offentlig interesse.

Pariserkonventionen (PKV) beskytter den industrielle ejendomsret. Danmark har som medlem af PKV pligt til at afvise at registrere varemærker, der består af eller indeholder (a) statskendetegn, (b) officielle kontrol- og garantimærker og (c) kendetegn for - eller navne på - internationale mellemstatslige organisationer. Danmark har ikke alene pligt til at afvise at registrere varemærker, men også pligt til med egnede midler at forbyde brugen af varemærker, der består af eller indeholder disse kendetegn. Dette forbud er indeholdt i markedsføringslovens § 3 og 1.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der er knyttet beskyttelsesværdige offentlige interesser til disse kendetegn. Man kan derfor ikke tillade, at private får ret til at udnytte disse kendetegn som varemærke, medmindre der foreligger en tilladelse fra vedkommende myndighed eller organisation.

Omfanget af beskyttelsen for forskellige grupper af kendetegn er beskrevet i følgende artikler:

- Mærker som indeholder statskendetegn
    - Det danske flag
    - Den danske krone
    - Danske heraldiske våben
    - Andre landes statskendetegn
- Mærker som indeholder officielle kontrol- og garantimærker
- Mærker som indeholder officielle internationale kendetegn
    - Navne på mellemstatslige organisationer
    - Symboler for mellemstatslige organisationer

- Mærker med tegn som har offentlig interesse

På WIPO's hjemmeside kan man søge i databasen, der indeholder de kendetegn, som de enkelte lande har notificeret som officielle kendetegn.

Et mærke, der indeholder eller består af statskendetegn, officielle kontrol- og garantimærker eller officielle internationale kendetegn, vil kunne registreres, såfremt indehaveren af det ansøgte mærke opnår tilladelse hertil fra den relevante myndighed.

Mærker som indeholder statskendetegn (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Pariserkonventionens art. 6 c, stk. 1a indeholder et forbud mod registrering af varemærker, der består af eller indeholder nationale våbenskjold, flag og andre statsemblemer. Danmark er således forpligtet til at afslå registrering af andre landes statskendetegn. Denne bestemmelse er indeholdt i varemærkelovens § 14, nr. 3.

Forbudet gælder også for forvekslelige udgaver af sådanne tegn, og statskendetegn nyder fuld beskyttelse for alle varer og tjenesteydelser. Beskyttelsen er således generel i forhold til de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Konventionen forudsætter, at landene udveksler fortegnelser over statskendetegn m.v., men ikke alle har gjort dette. Det skal dog understreges, at alle statskendetegn af denne art er udelukket fra registrering, uanset udgivelse af fortegnelse og uanset tiltrædelse af Pariserkonventionen.

Ved danske statskendetegn forstås navnlig flag, kongekronen og heraldiske våben. Sidstnævnte omfatter det danske kongelige våben og det danske statsvåben.

Mærker indeholdende forskellige statskendetegn er beskrevet i følgende artikler:

- Det danske flag
- Den danske krone
- Danske heraldiske våben
- Andre landes statskendetegn

Det danske flag (Sidst opdateret: 22-05-2014)

Mange virksomheder bruger flag i markedsføringen af deres varer og tjenesteydelser. Køberne kan herved hurtigt se varens, producentens og/ eller sælgerens oprindelse.

Flaget er imidlertid statens ejendom og kendetegn. Når det drejer sig om flag, sondres der officielt mellem splitflag og stutflag (den firkantede udgave af flaget).

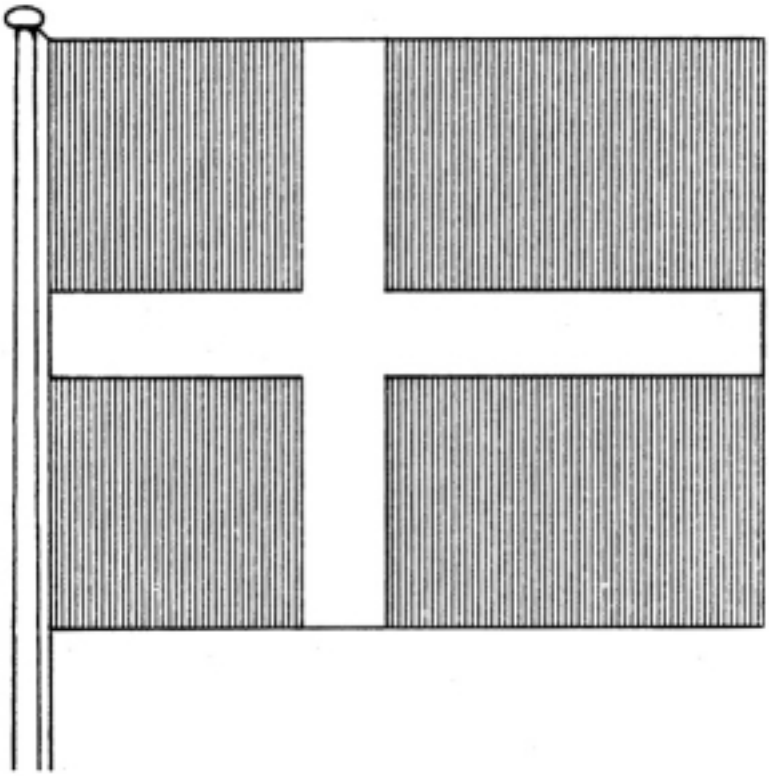

(fra WIPO's artikel 6ter database)

Danske virksomheder kan anvende stutflaget i forbindelse med markedsføringen af danske produkter. Dog kan mærker indeholdende et dansk flag kun registreres, hvis mærkeindehaveren er dansk, og ansøgningen begrænses til varer eller tjenesteydelser af dansk oprindelse. For tjenesteydelser kan en begrænsning til "tjenesteydelser udført i eller fra Danmark" være det bedste udtryk, men der er andre accepterede vendinger.

Denne adgang til at anvende det danske stutflag følger af, at der i mange år eksisterede en bestemmelse i markedsføringsloven, der tillod en sådan brug. Selvom bestemmelsen er fjernet fra markedsføringsloven, antages det fortsat, at danske virksomheder har en sådan adgang til at anvende stutflaget, men altså kun i forhold til varer af dansk oprindelse. Hvis ansøgningen ikke begrænses til varer/tjenesteydelser af dansk oprindelse, afslår styrelsen ansøgningen i henhold til varemærkelovens § 14, nr. 3. Bestemmelsen angår beskyttelse af statskendetegn som skal afslås i medfør af Pariserkonventionsn artikel 6 c.

Når vi vurderer en ansøgning, er det kun mærker, som indeholder flaget vist herunder, og mærker med mindre afvigelser fra dette flag, som eventuelt vil blive afslået. Hvis figuren afviger tilstrækkeligt fra stutflaget, vil mærket ikke blive afslået. Se vores eksempler på afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser".

Hvis ansøger ikke er dansk, vil styrelsen afslå ansøgningen, jf. varemærkelovens § 14, nr. 3, medmindre der foreligger en tilladelse fra Justitsministeriet, til at bruge flaget.

Er ansøger dansk, men søger mærket registreret for: "franske oste", vil vi afslå ansøgningen, da den er vildledende, jf. varemærkelovens § 14, nr. 2. Se også artiklen om vildledning med hensyn til geografisk oprindelse.

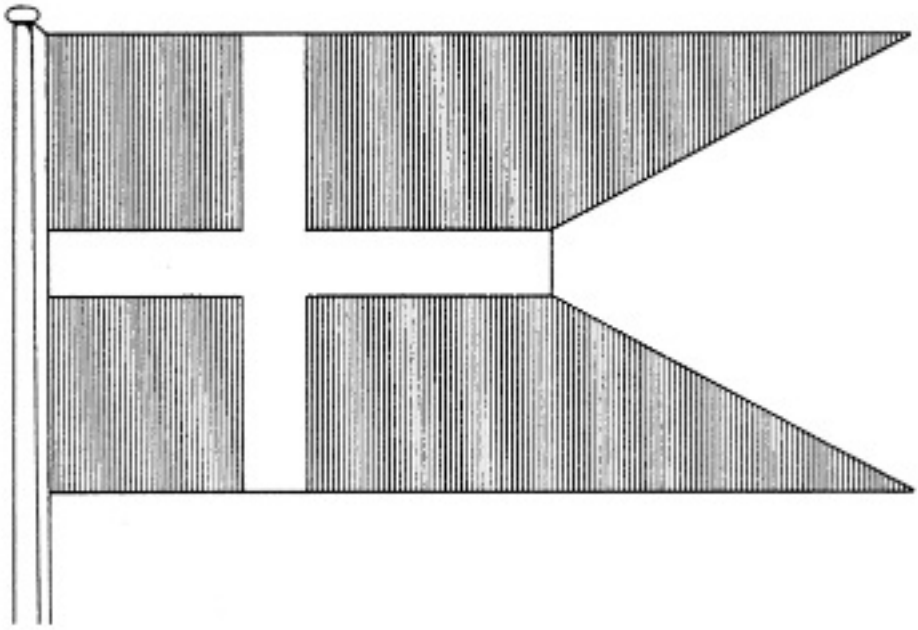

(fra WIPO's artikel 6ter database)

Splitflaget er forbeholdt offentlige myndigheder. Et varemærke må således ikke indeholde et splitflag, medmindre man har fået tilladelse hertil fra Justitsministeriets Civilkontor. Styrelsen vil derfor afslå registreringen, hvis en sådan tilladelse ikke indhentes, Hvis tilladelsen opnås, gælder der de sammen kriterier for registrerig, som er tilfældet ved stutflag. Registreringen skal fortsat begrænses til varer/tjenesteydelser af dansk oprindelse.

Når vi vurderer en ansøgning, er det kun mærker, som indeholder de ovenfor viste flag og flag med mindre afvigelser fra dette, som eventuelt vil blive afslået. Hvisfiguren afviger tilstrækkeligt fra det danske flag, vil mærket ikke blive afslået.

Et mærke, der består af flere landes flag, fx det danske og det svenske flag, og som indleveres af en dansk ansøger, vil kunne registreres, hvis ansøgningen begrænses til varer af dansk eller svensk oprindelse, forudsat ansøger godtgør, at mærket enten er registreret i Sverige eller kan blive registreret i Sverige.

Er mærket indleveret i sort/hvid, og indgår der et flag i mærket, der i sin opbygning ligner det danske, antager styrelsen, at der er tale om det danske flag, også selvom den rød/hvide farve ikke fremgår af mærket. Det må nemlig forventes, at en gennemsnitlig dansk forbruger vil opfatte et sådant flag som en gengivelse af det danske flag, når mærket påføres varer, der markedsføres i Danmark.

Den danske krone (Sidst opdateret: 20-09-2016)

Den danske kongekrone kan ikke indgå i varemærker uden særlig hjemmel, jf. varemærkelovens § 14, nr. 3. Brug af kongekronen er forbeholdt Kongehuset og statslige myndigheder. De karakteristiske træk ved kronen er fem synlige lukkede bøjler og et rigsæble med et kors øverst.

Heller ikke kroner, som ligner kongekronen, må anvendes i varemærker. Styrelsen lægger her en ganske streng vurdering til grund. Det betyder, at kongekroner, der kun har enkelte lighedspunkter med kongekronen, også kan blive afslået fra registrering. Kroner med fem lukkede bøjler og et element, som ligner eller er placeret som rigsæblet, vil som udgangspunkt blive afslået. Det er heller ikke afgørende, om kronen i mærket er en gengivelse af den viste krone eller en anden stiliseret udgave. Kongekronen findes og anvendes af Kongehuset i mange forskellige mere eller mindre stiliserede udgaver, for eksempel i de kongelige monogrammer. Hvis vi er i tvivl om, hvorvidt en krone ligner kongekronen, kontakter vi Rigsarkivet, som giver en heraldisk vurdering.

Hvis en ansøgning, der indeholder en krone, i første omgang er blevet afslået, fordi den ligner kongekronen, kan ansøger vælge at ændre den ansøgte krone, så bøjlerne bliver åbne, hvis dette ikke resulterer i en væsentlig ændring af mærket. Vi tillader ændringer, såom borttagelse af fx bøjler i vid udstrækning, idet dette er den eneste mulighed for at overkomme en hindring af den art. Er der ikke andre absolutte hindringer, vil mærket herefter kunne registreres.

Er man som ansøger tildelt prædikatet Kongelig Hofleverandør, kan man også søge Hofmarskallatet om tilladelse til at få sit varemærke registreret. Gives en sådan tilladelse, kan vi også registrere mærket.

Hvis ansøger er en statsmyndighed vil vi ikke afslå en ansøgning af et mærke som indeholder kongekronen, da statsmyndigheder, fx styrelser, har tilladelse til at anvende kronen. Vi vil dog typisk orientere Rigsarkivet om ansøgningen, for at give Rigsarkivet mulighed for at kontakte ansøger, hvis mærket ikke lever op til retningslinjerne for brug af kronen.

Et eksempel fra vores praksis er MP737314 KING QUARTZ, som blev afslået for varer i klasse 14. Afgørelse blev stadfæstet i Sø- og Handelsrettens afgørelse V-163-04

King Quartz

Kroner med helt åbne bøjler kan registreres, som eksempelvis

VR 1981 02964 og VR 2008 03975

Kongelige hofleverandører (Sidst opdateret: 05-08-2014)

Visse erhvervsdrivende har prædikatet ”Kongelig hofleverandør”. Prædikatet "Leverandør til det kgl. danske hof" udgik den 16. april 2008, således at prædikatet ikke mere tildeles. Eksisterende leverandører kan få ændret prædikatet til "Kongelig hofleverandør".

Det er muligt at få kongekronen registreret i forbindelse med en angivelse af denne status. Dette forudsætter dog, at leverandøren forpligter sig til at ændre registreringen ved bortfald af titlen. Det skal ske ved, at ansøgeren afgiver en erklæring, hvorefter man lover at ville begære kronen og titlen udslettet af mærket, hvis ansøgeren mister sin særlige status. Et eksempel herpå er VA 2008 02146:

Billedet kan ikke vises. Computeren har muligvis ikke hukommelse nok til at åbne billedet, eller billedet er muligvis blevet beskadiget. Genstart computeren, og åbn derefter filen igen. Hvis det røde x stadig vises, skal du muligvis slette billedet og indsætte det igen.

Derudover er det et krav, at varemærket godkendes af Hofmarskallatet, der påser, at varemærket overholder de retningslinier, der er udstukket for brugen af prædikaterne.

Prædikaterne kan anvendes på flere sprog. De officielle oversættelser af prædikatet, som må anvendes er nævnt i Hofmarskallatet vejledning af 16. april 2008:

By Appointment to The Royal Danish Court
Fournisseur Royal de la Cour de Danemark
Königlich Dänischer Hoflieferant
Proveedor de la Casa Real Danesa
Fornitore della Corte Reale Danese
Kunglig Dansk Hovleverantör

Prædikatholdere der før 16. april 2008 har fået tildelt prædikatet Kongelig Hofleverandør kan dog få en tilladelse fra Hofmarkallatet til at anvende en anden oversættelse, hvis de vil fortsætte med en hidtidig brugt oversættelse.

Danske heraldiske våben (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Med våben tænkes på de heraldiske symboler, der stadig i dag bliver anvendt af offentlige myndigheder og af konge- og fyrstehuse, fx det danske kongelige våben og det danske statsvåben. Praksis på området er særdeles sparsom.

Som udgangspunkt må et varemærke ikke have samme heraldiske indhold som rigsvåbenet og det kongelige våben, som er vist nedenfor. Om heraldiske principper, se for eksempel Rigsarkivets hjemmeside.

Andre landes statskendetegn (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Pariserkonventionens art. 6 c, stk. 1a indeholder et forbud mod registrering af varemærker, der består af eller indeholder nationale våbenskjold, flag og andre statsemblemer. Danmark er således også forpligtet til at afslå registrering af andre landes statskendetegn.

Flag er det mest almindelig anvendte statskendetegn i ansøgte mærker.

Andre landes flag må kun indgå i varemærker, hvis det pågældende lands myndighed har givet tilladelse til det, eller ansøger kan vise, at mærket er registreret i flaglandet. Ellers afslås ansøningen, jf. varemækelovens § 14, nr. 3. Se også artiklen om vildledning med hensyn til geografisk oprindelse.

Et eksempel fra vores praksis er VA 2000 01567, hvor det italienske flag blev søgt registreret:

Mærker som indeholder officielle kontrol- og garantimærker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Pariserkonventionens art. 6 c, stk. 1a udelukker, at officielle kontrol- og garantimærker samt officielle kontrol- og garantistempler og efterligninger heraf indgår i varemærker. Denne bestemmelse er indeholdt i varemærkelovens § 14, nr. 3.

Pariserkonventionens forbud mod registrering af officielle kontrol- og garantimærker er ikke universelt. Kontrol- og garantimærker nyder således kun beskyttelse i forhold til de varer/tjenesteydelser, som de vedrører.

Mange kontrol- og garantimærker er i øvrigt registreret som fællesmærker for en bredere varegruppe. På den måde kan den berettigede myndighed sikre sig også udover den snævre vareartslighed.

Det mest kendte eksempel på disse mærker er statsgardeinens holdighedsstempel "tretårnet" på sølvvarer. Brugen af sådanne mærker vil dog ofte være lovbestemte, og derfor nægtes registrering også i medfør af § 14, nr. 1.

Mærker som indeholder officielle internationale kendetegn (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Pariserkonventionens art. 6 c, stk. 1b udelukker, at et varemærke registreres, når mærket indeholder officielle internationale kendetegn eller noget, der er identisk eller næsten identisk hermed. Denne bestemmelse er indeholdt i varemærkelovens § 14, nr. 3.

Forkortelser, benævnelser eller symboler for internationale mellemstatslige organisationer nyder beskyttelse mod lignende mærker, hvis brugen eller registreringen af mærkerne kan virke vildledende på forbrugerne.

Det kan være vanskeligt at afgrænse, hvilke varer/tjenesteydelser, som en organisation kan sættes i forbindelse med. Derfor anlægger vi en meget bred bedømmelse af varesammenfaldet. Efter vores praksis nyder alene de organisationers kendetegn, som er anerkendt via WIPO, denne beskyttelse, jf. PKV art. 6 c, stk. 3b.

Navne på mellemstatslige organisationer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Pariserkonventionens artikel 6c angiver, at navne på internationale mellemstatlige organisationer kun kan udelukke et varemærke fra registrering, når en registrering af mærket vil være vildledende. Dette forudsætter, at forbrugeren kan forledes til at tro, at der er en forbindelse mellem organisationen og mærket, eller mellem organisationen og mærkeindehaveren.

Det er styrelsens praksis at anlægge en streng vurdering af disse navne. Ved vurderingen af mærkelighed vil kun identiske eller næsten identiske mærker være udelukket.

Derimod er det vanskeligere at opstille klare regler for bedømmelsen af varelighed, da organisationernes interesseområder er vanskelige at fastlægge. Der vil typisk blive anlagt en bred vurdering af varesammenfaldet.

Det påvirker også bedømmelsen, om navnet er kendt eller bliver anvendt i Danmark. Nogle organisationer er kendt under et navn, fx det engelske, men har også anmeldt andre navne, fx det franske navn OMPI, til WIPO.

Kun den version af navnet, der er kendt i Danmark, nyder beskyttelse her. Eksempelvis er NATO ikke kendt her i landet under den franske betegnelse OTAN, og WHO kendes ikke under det franske navn OMS.

Symboler for mellemstatslige organisationer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Symboler og figurer, som er kendetegn for internationale mellemstatslige organisationer er som andre officielle kendetegn beskyttet efter Pariserkonventionens artikel 6c, nærmere bestemt stk. 1b, som er omfattet af varemærkelovens § 14, nr. 3.

Et eksempel på et sådan kendetegn er symbolet for Den Europæiske Centralbank

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

sammen med de nationale centralbanker
i euroområdet

Det skal i den forbindelse bemærkes, at eurotegnet i mærket ikke i sig selv er beskyttet efter varemærkelovens §14 stk 3.

Særligt kendt er Europarådets emblem med tolv stjerner, som gennem Den europæiske Unions brug, er blevet alment kendt.

Følgende forhold indgår i styrelsens overvejelser ved vurderingen af, om en ansøgning indeholder en figur, der ligner Europarådets emblem:

- Antallet af stjerner
- Opsætningen af stjernerne
- I tvivlstilfælde vil det være afgørende, om mærket indeholder lyse stjerner på mørk baggrund svarende til den mest kendte udgave af Europarådets kendetegn

Det er styrelsens praksis at fremsætte indvending efter varemærkelovens § 14, nr. 3, hvor et mærke har indeholdt et tilsvarende antal lyse stjerner i en cirkelformet opsætning på mørk baggrund. Eksempler på praksis er følgende:

VA 1998 04797: Mærket "EuropaGaranti" blev afslået under henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 3:

VA 1999 01838: Mærket ”Euro Rail” blev også afslået med henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 3:

I VR 1999 03845 blev følgende mærke accepteret, fordi stjernerne er grå og ikke hvide eller gule:

I VR 1991 01170 blev nedenstående varemærke accepteret, da der var tale om en hjerteformet opsætning:

Mærker med tegn som har offentlig interesse (Sidst opdateret: 27-05-2009)

Udover de officielle kendetegn, der udtrykkeligt er omfattet af beskyttelsen i Pariserkonventionen, er også "mærker, der omfatter tegn, emblemer og våben, som har offentlig interesse", udelukket fra registrering uden særlig hjemmel.

Denne tilføjelse er kommet ind i varemærkelovens § 14, nr. 3 som følge af varemærkedirektivets art. 3, stk. 2, litra c.

Praksis på området er sparsom, men det antages, at bestemmelsen kan omfatte universitetssegl- eller symboler, den kongelige families monogrammer samt danske kommunale kendetegn herunder særligt kommunevåben. Bestemmelsen omfatter ikke betegnelser for flag såsom Stars and Stripes, Union Jack, Tricoloren m.v. Sådanne betegnelser i et varemærke kan dog bevirke, at mærket er vildledende.

Relative hindringer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Relative hindringer er rettigheder, der er indehavet af andre, og som ansøgeren risikerer at krænke ved registreringen eller brugen af varemærket. Findes der sådanne relative hindringer, vil ansøgeren få tilsendt en søgningsrapport. Mærket vil i dette tilfælde blive registreret, hvis ansøgeren ikke reagerer på søgningsrapporten. Det er altså ansøgers eget valg, om han på dette tidspunkt ønsker at lade mærket registrere og offentliggøre uanset de tidligere rettigheder, der er nævnt i søgningsrapporten.

Hvis der kun er relative hindringer for mærkets registrering, kan mærket altså offentliggøres, selvom der findes rettigheder, der er indehavet af andre, og som ansøgeren risikerer at krænke ved registreringen eller brugen af varemærket. Det er op til indehaverne af sådanne tidligere rettigheder at fremsætte indsigelse mod registreringen.

Hvis der fremsættes indsigelse, vil Patent- og Varemærkestyrelsen tage stilling til om varemærket fortsat skal være

registreret eller skal ophæves.

At en hindring er en relativ hindring for et varemærkes registrering ændrer således ikke ved den materielle retsstilling, som fortsat er, at ansøger ikke har ret til at få varemærket registreret, hvis der er hindringer for dette. Vægten er blot forskudt fra den indledende behandling af ansøgningen til indsigelsesfasen.

Personnavne (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Efter varemærkelovens § 14, nr. 4 er et varemærke udelukket fra registrering, hvis det uden hjemmel består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som et personnavn, hvortil en anden har lovlig adkomst.

Styrelsen kan ikke afslå en ansøgning om registrering af et varemærke med henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 4, da et personnavn er en relativ registreringshindring. Indehaveren af personnavnet må derfor gøre sin rettighed gældende ved at fremsætte indsigelse mod varemærkets registrering.

Et varemærke må derfor som udgangspunkt ikke indeholde en anden persons navn. Bærere af sjældne navne antages at have en ideel interesse i, at deres slægtsnavn ikke uretmæssigt benyttes kommercielt af andre. Beskyttelsen vedrører alene andres navn. Der er intet til hinder for at få sit eget navn registreret som varemærke, hvis det ikke kolliderer med tidligere rettigheder. Endvidere tillader varemærkelovens § 5 erhvervsmæssig brug af eget navn, når blot brugen er i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

Definition af "personnavn"

Begrebet "personnavn" er ikke nærmere defineret i varemærkeloven. Styrelsen har opbygget en praksis, hvorefter alene sjældne efternavne kan være en hindring efter varemærkelovens § 14, nr. 4 for registreringen af et varemærke. Det er dog en forudsætning, at der findes myndige bærere af det pågældende sjældne navn.

Vores vurdering af mærker indeholdende personnavne

Et efternavn anses efter praksis som sjældent, når der er færre end ca. 30 bærere af navnet her i landet. Er der flere end 30 bærere, er der som udgangspunkt tale om et almindeligt efternavn, som enhver vil kunne registrere som varemærke, forudsat det ikke kolliderer med ældre rettigheder. Styrelsen anvender Danmark Statistiks hjemmeside til at søge efter eksisterende rettigheder til personnavne. Det skal bemærkes, at vi kun fremdrager personnavne i vores undersøgelse, hvis der er eksisterende bærere.

På baggrund af styrelsens praksis, tager varemærkelovens § 14, nr. 4 alene sigte på efternavne. Et fornavn, der er optaget på listen over godkendte fornavne, kan derfor registreres som varemærke. I den forbindelse behandles mellemnavne også som fornavne.

Det skal bemærkes, at indehaveren af et varemærke, der består af eller indeholder et personnavn, ved sin registrering alene får en varemærkeret til personnavnet - ikke en egentlig navneret. En indehaver af et varemærke får således kun en eneret til sit varemærke for bestemte varer og tjenesteydelser.

Et mærke, der består af eller indeholder et sjældent efternavn, fx TEXTOR, kræver således tilladelse fra en af bærerne af det sjældne personnavn for at kunne registreres som varemærke.

Det er naturligvis en forudsætning, at mærket faktisk fremtræder som indeholdende et personnavn. Et eksempel herpå er A. TEXTOR hvor Textor er et efternavn og umiddelbart fremtræder som sådan i mærket. Havde mærkerne derimod været ACATEXTOR eller CA-TEXTORCALC, ville navnet ikke blive opfattet som et efternavn.

I en række tilfælde har ansøgeren af mærket ret til at lade sit varemærke bestå af eller indeholde et personnavn, hvorfor varemærkelovens § 14, nr. 4 ikke vil finde anvendelse. Det gælder bl.a. ansøgers eget navn; hvis navnet ikke er dominerende i mærket; navne på forlængst afdøde personer, og når navnet har en sekundær betydning.

Se også de underliggende artikler i menuen til venstre.

Vurdering af lighed mellem et navn og et varemærke (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Bedømmelsen af om der er tilstrækkelig lighed mellem et varemærke og et personnavn efter varemærkelovens § 14, nr. 4, adskiller sig fra vurderingen af, om to varemærker er forvekslelige efter varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2 ved, at der skal være identitet eller næsten-identitet mellem varemærket og personnavnet, førend navnet kan forhindre registreringen af det yngre varemærke.

Ansøgers eget navn eller tilknytning til navn (Sidst opdateret: 29-06-2015)

Hvis personnavnet i et varemærke er ansøgers eget navn, har ansøger en sådan adkomst til registrering af navnet som varemærke, at andre bærere af personnavnet som udgangspunkt ikke kan forhindre registreringen. Der er tale om "eget navn", når det er ansøgers eget personnavn, eller når det indgå i ansøgers virksomhedsnavn, herunder i virksomhedens binavn. Det samme gælder for udenlandske virksomhedsnavne.

Ansøger har endvidere som udgangspunkt en tilstrækkelig adkomst til at få navnet registreret som varemærke, hvis ansøger kan dokumentere en naturlig forbindelse til navnet. Dette vil fx være tilfældet, hvis det er navnet på grundlæggeren af ansøgers virksomhed eller navnet på ansøgers herregård, slægtsgård eller anden fast ejendom tilhørende ansøger.

Selvom en ansøger har den rette adkomst til at registrere personnavnet som varemærke, så skal ansøgeren fortsat iagttage andre tidligere rettigheder, såsom andre varemærker eller forretningskendetegn, hvori det samme eller lignende navne indgår. Selvom navnet er ansøgers eget, kan registreringen eller brugen af varemærket alligevel forbydes af andre, der har stiftet kendetegnsret til et forveksleligt varemærke eller virksomhedsnavn forud for ansøgeren.

Man skal dog være opmærksom på, at varemærkelovens § 5, stk. 1, nr. 1, tillader en begrænset brug af "eget navn" i overensstemmelse med "god markedsføringsskik, også selvom der eksisterer rettigheder til kendetegn, der ligner navnet.

Mærker som indeholder et fuldt navn (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Et mærke, der består af et fuldt navn på en eksisterende enkeltperson, fx KAJ BERG, kræver tilladelse fra indehaveren af det sjældne personnavn eller af én Kaj Berg, for at kunne registreres som varemærke.

Derimod henviser mærket K. Berg ikke til én bestemt person men til en ubestemt personkreds, hvorfor varemærkelovens § 14, nr. 4 ikke finder anvendelse, og mærket derfor vil kunne registreres.

Navne med sekundær betydning (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Et efternavn, der også har en anden og selvstændig betydning på dansk, er som udgangspunkt ikke en hindring for registrering af et varemærke, der består af eller indeholder dette navn. Det vil her være afgørende, om varemærket bliver opfattet som et navn eller som et ord med et selvstændigt meningsindhold. Eksempler på navne med en kendt sekundær betydning er Skov, Gren, Jul eller Park.

Tilsvarende gælder navne, der har en sekundær betydning på et andet sprog end dansk, når denne betydning må antages at være almindelig kendt i Danmark.

Styrelsen har eksempelvis registreret det sjældne navn SPINNER som varemærke i sagen VR 1994 00428. På engelsk er SPINNER bl.a. en betegnelse for en spinder(ske), hvilket måtte antages at være kendt i Danmark.

Er navnet anført i mærket på en sådan måde, at det kun kan antages, at der er tale om et navn, fx fordi det står i genitivform, vil navnet udgøre en hindring uanset den sekundære betydning.

Navne som også er stedsangivelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Nogle varemærker udgør både et personnavn og en stedsangivelse. Det vil her være afgørende, om mærket naturligt bliver opfattet som en stedsangivelse eller som et navn. Det vil i den forbindelse være af betydning, om og i givet fald hvor kendt stedsangivelsen er i Danmark.

Figurlige elementer, fx omridset af et land eller et flag, kan have betydning, i det omfang figurelementerne understreger opfattelsen af mærket som en stedsangivelse. I disse tilfælde vil mærket ikke blive opfattet som et personnavn, og mærket vil derfor ikke blive bedømt efter varemærkelovens § 14, nr. 4.

Mærker bestående af flere navne (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Ofte indeholder eller består varemærker af flere navne fx BACH & COLMAN. Er mærket identisk med indehaverens virksomhedsnavn, vil styrelsen registrere mærket uden at henvise til personnavnene Bach og Colman som relative hindringer.

Efternavne som også er et fornavn (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Fornavne er som udgangspunkt registrerbare. Hvis et efternavn også er et fornavn fx Wolle, udgør navnet ikke en hindring, medmindre det er anført på en sådan måde i mærket, at det naturligt må opfattes som et efternavn.

En variant af denne problemstilling kan ses i sagen MAX RENÉ, VR 1991 07316. René er et beskyttet efternavn. Styrelsen henviste til, at mærket fremtrådte som navnet på én bestemt person. Ansøger gjorde gældende, at MAX RENÉ begge er godkendte fornavne og oplyste, at det fulde navn på grundlæggeren af ansøgers selskab var Max René Egede Thomsen. På den baggrund blev mærket registreret, da mærket også kunne fremstå som en sammensætning af to fornavne.

Navne på kendte personer (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Ifølge varemærkelovens § 14, nr. 4 er det en relativ registreringshindring, hvis et varemærke kan opfattes som et personnavn, som en anden har lovlig adkomst til.

Det betyder efter vores praksis, at et mærke der består af eller indeholder for- og/eller efterrnavnet på en i Danmark ***kendt person***, kan udelukkes fra registrering, hvis vedkommende gør indsigelse. Hvilken hindring navnet udgør afhænger af en samlet vurdering af selve navnet, graden af kendthed og hvad personen er kendt for. I tilfælde af at den kendte person er død, vil arvingerne som udgangspunkt kunne gøre retten gældende.

Navne på ***forlængst afdøde***, kendte personer er dog ikke i sig selv en hindring for registrering af et varemærke i henhold til varemærkelovens § 14, nr. 4, idet eventuelle arvingers ideelle rettigheder til navnet herefter anses for ikke at eksistere. For at der er tale om en forlængst afdød person, skal der være gået minimum 70 år efter vedkommendes død.

Der kan dog være andre hindringer for mærkets registrering selvom den kendte person er forlængst afdød, såsom at mærket kan mangle særpræg eller være vildledende.

Som eksempel fra styrelsens praksis kan henvises til, at vi har registreret VA 2009 00690, ordmærket JIMI HENDRIX for bl.a. "CD'er" i klasse 9 og "musikinstrumenter" i klasse 15. Jimi Hendrix døde i 1970, og er således ikke forlængst afdød. Selvom det således ikke kan udelukkes, at der er eventuelle arvingerne, der ville kunne støtte ret på en adkomst til dette navn, så er der alene tale om en relativ hindring, hvorfor registrering ikke kan nægtes af styrelsen *ex officio*. Derudover vil styrelsen som udgangspunkt ikke henvise til, at mærket er uden særpræg eller vildledende, da der fortsat kan bestå visse rettigheder til navnet.

I dommen V-140/97 fra Sø- og Handelsretten blev der bl.a. taget stilling til andres brug af Georg Jensens portræt og signatur. Heraf fremgår det, at en registrering af en signatur som et figurmærke varemærekeretligt er at betragte på samme måde som et navn. Da der kun var passeret 65 år siden Georg Jensens død, fandtes sagsøgtes anvendelse af signaturen som varemærke at være uberettiget. Der henvises i dommen til "hensynet til beskyttelse af en persons integritet", som baggrunden for beskyttelsen af bl.a. en signatur.

Kunstnernavne og pseudonymer (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Kunstnernavne eller pseudonymer betragtes som personnavne i varemærkelovens forstand og vil kunne udgøre en hindring for en varemærkeregistrering. Dette forudsætter dog, at navnet er almindeligt kendt her i landet og benyttes af en herboende person.

Fantasinavne (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Fantasinavne, der indgår i et varemærke, vil ikke blive opfattet som ægte personnavne, og mærket vil som udgangspunkt kunne registreres. Eksempler herpå er Fru Nytimad eller Hr. T'pot.

Navne som del af et figurmærke (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Nogle varemærker består af andre bestanddele end selve personnavnet. Hvis mærket tillige indeholder en figur, er det afgørende, hvor dominerende navnet er i forhold til figurelementet. Er navnet meget lidt dominerende, vil styrelsen ikke anvende varemærkelovens § 14, nr. 4. Et eksempel herpå kan være en vinetiket, hvor de figurlige elementer typisk er meget fremtrædende.

Samtykke til registrering af et navn (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Man kan vælge at få et samtykke fra én hvilken som helst myndig bærer af navnet. Den person, der giver samtykke, skal bære navnet som efternavn. En person, der bærer navnet som mellemnavn, vil ikke kunne give gyldigt samtykke til registrering af navnet som varemærke.

Omfatter ansøgningen navnet på en kendt person, er det dog som udgangspunkt nødvendigt med samtykke fra netop den kendte person.

Indarbejdelse af et mærke indeholdende et beskyttet navn (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Et varemærke, der består af eller indeholder et beskyttet personnavn, kan registreres for en person eller virksomhed, der ikke umiddelbart har hjemmel hertil, hvis det dokumenteres, at navnet er indarbejdet som varemærke for den pågældende person eller virksomhed. Dette gælder også under en indsigelsessag, hvor bæreren af personnavnet har fremsat indsigelse mod mærkets registrering.

Et varemærke indeholdende personnavnet ZANDERS blev anset for indarbejdet for selvkopierende papir, efter at det med en brancheerklæring var dokumenteret, at navnet havde været brugt i ca. 7 år (VR 1994 04470).

I en ansøgning, hvor et mærke indeholdt personnavnet IKKALA (VA 1994 02452), kunne ansøger dokumentere at have solgt chokolade fra 6 butikker i Københavnsområdet siden slutningen af 60'erne. Da der kun var tale om brug i et lokalområde, blev dette imidlertid ikke anset for tilstrækkeligt til, at navnet kunne anses for indarbejdet for chokolade. Materialet måtte suppleres med en erklæring fra brancheforeningerne om, at chokoladen fra denne producent var kendt under navnet IKKALA i hele branchen.

Brug af navne i overensstemmelse med god markedsføringsskik (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ifølge varemærkelovens § 5 kan en indehaver af et varemærke ikke forbyde andre at gøre erhvervsmæssig brug af eget navn og adresse, hvis denne brug i øvrigt er i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

God markedsføringsskik omfatter bl.a. principper om, at ens brug ikke må kunne fremkalde forveksling med en andens varemærke eller på anden vis uretfærdigt udnytte en andens kendtegn.

Om begrebet "god markedsføringskik", se for eksempel bogen Markedsføringsretten af Peter Møgelvang Hansen, Thomas Riis og Jan Trzakowski.

Virksomhedsnavne (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Efter varemærkelovens § 14, nr. 4 er et varemærke udelukket fra registrering, hvis det uden hjemmel består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som et virksomhedsnavn, hvortil en anden har lovlig adkomst.

En indehaver af en virksomhed kan således forhindre, at andre får registreret dennes virksomhedsnavn eller en hovedbestanddel deraf som varemærke og kan dermed undgå at blive påført uberettiget konkurrence.

Et virksomhedsnavn fungerer i mange tilfælde tillige som virksomhedens varemærke.

Det forekommer, at et varemærke indeholder en selskabsbetegnelse som fx A/S eller ApS, som ansøger efter aktie- og anpartsselskabslovenes regler ikke har ret til at benytte, fordi ansøgers firma er personligt ejet. I dette tilfælde, hvor der er uoverensstemmelse mellem mærkets ordlyd og ansøgerens juridiske status, er den relevante bestemmelse varemærkelovens § 14, nr. 1 om lovstridige mærker, idet en registrering vil være i strid med selskabslovenes regler.

Styrelsen kan ikke afslå en ansøgning om registrering af et varemærke med henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 4, da et virksomhedsnavn er en relativ registreringshindring. Indehaveren af virksomhedsnavnet må derfor gøre sin rettighed gældende ved at fremsætte indsigelse mod varemærkets registrering.

Du kan finde flere artikler om virksomhedsnavne i menuen til venstre.

Definitionen af virksomhedsnavn i § 14, nr. 4 (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Betegnelsen virksomhedsnavn i varemærkelovens § 14, nr. 4 skal forstås bredt. Ved virksomhedsnavn forstås bl.a. navne på aktie- og anpartsselskaber herunder binavne, Europæiske Selskaber (SE-selskaber), navne på personlige firmaer, navne på fonde, navne på interessentskaber, navne på kommanditselskaber, navne på foreninger og lignende sammenslutninger. Betegnelsen "virksomhedsnavn" omfatter endvidere både navne på danske og udenlandske virksomheder.

Også navne på selskaber uden aktivitet, herunder selskaber under konkurs, er omfattet af beskyttelsen i § 14, nr. 4. Navne på sådanne selskaber er et aktiv, indtil selskabet er opløst, og eventuelle brugsbaserede rettigheder ikke er overdraget til tredjemand.

Vurderingen af lighed mellem et varemærke og et virksomhedsnavn (Sidst opdateret: 29-07-2015)

Bestemmelsen om beskyttelse af virksomhedsnavne i varemærkelovens § 14, nr. 4. udspringer af de navnerettigheder, som virksomhedsnavne har gennem de forskellige selskabslove. Navnebeskyttelsen i selskabslovene er formuleret ud fra praktiske og konkurrencemæssige hensyn, og omfanget af denne navneret danner baggrund for styrelsens praksis for vurderingen af en eventuel krænkelse af et virksomhedsnavn efter varemærkelovens § 14, nr. 4. Derfor er der heller ikke tale om en almindelig varemærkeretlig forveksleligheddvurdering, når vi vurderer ligheden mellem et varemærke og et virksomhedsnavn.

I vurderingen af om et varemærke udgør en krænkelse af et virksomhedsnavn inddrages følgende kriterier:

- Virksomhedsnavnets firmadominant skal have adskillelsesevne.
- Det ansøgte varemærke skal være identisk eller næsten identisk med firmadominanten.
- Der skal være sammenfald mellem virksomhedens brancheområde og de varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for.

For mere om vores vurdering, se artiklerne om firmadominanter og branchesammenfald.

Firmadominant og usærprægede dele af virksomhedsnavnet (Sidst opdateret: 27-05-2013)

Firmadominanten er det ord, der kendetegnsretligt set "bærer" virksomhedsnavnet. I virksomhedsnavne som SKOFORRETNINGEN ARIANE A/S eller ARIANE HOLDING A/S er det ARIANE, der bærer begge navne. Betegnelserne SKOFORRETNINGEN, HOLDING og A/S er uden kendetegnsfunktion, idet angivelser af branche, varer/tjenesteydelser samt selskabsbetegnelser mangler adskillelsesevne.

Styrelsen anlægger således en varemærkeretlig bedømmelse ved vurderingen af, om en firmadominant har adskillelsesevne. Denne vurdering kan sammenlignes med bedømmelsen af et varemærkes særpræg. Herefter mangler blandt andet følgende kategorier af betegnelser adskillelsesevne:

- Angivelse af branche, virksomhed, varer eller tjenesteydelser
- Selskabsbetegnelser

- Stednavne eller andre geografiske betegnelser

Kravene til lighed mellem virksomhedsnavn og varemærke (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Bedømmelsen af, om et virksomhedsnavn kan forhindre registreringen af et varemærke efter varemærkelovens § 14, nr. 4, adskiller sig fra vurderingen af om to varemærker er forvekslelige. Således fastslår bestemmelsen i § 14, nr. 4, at varemærket **skal kunne opfattes som** et virksomhedsnavn, hvortil en anden har lovlig adkomst.

Virksomhedsnavnebegrebet fortolkes bredt, og det omfatter ikke blot de egentlige selskabsnavne, men også uregistrerbare virksomhedsnavne, foreningsnavne, fondsnavne etc.. Det er imidlertid vigtigt at få fastslået, at der er etableret en egentlig navneret. For registreringspligtige selskabs- og virksomhedsnavne antages det, at navneretten senest etableres ved registreringen hos Erhvervs- og Selskabstyrelsen. For andre virksomhedsnavne vil navneretten typisk alene kunne etableres gennem brug af navnet.

At et varemærke skal kunne "opfattes som" et virksomhedsnavn, hvortil der er stiftet rettigheder, indebærer, at det ikke blot er nok, at varemærket ligner virksomhedsnavnet. Der vil således alene kunne bestå en konflikt mellem virksomhedsnavnet og varemærket, såfremt virksomhedsnavnet indeholder bestanddele, der ud fra en kendetegnsretlig målestok besidder et tilstrækkeligt særpræg til, at kunne opnå beskyttelse. Sådanne bestanddele i virksomhedsnavnet betegnes normalt som navnets "firmadominant".

Derudover vil varemærket kun kunne krænke virksomhedsnavnet efter bestemmelsen, hvis der er en særlig høj grad af lighed mellem varemærket og virksomhedsnavnet, og der i øvrigt er sammenfald i forhold til de brancher, som kendetegnene vedrører.

Den særlige høje grad af lighed mellem varemærket og virksomhedsnavnet, som anvendelsen af bestemmelsen fordrer, har i styrelsen udmøntet sig i den praksis, at der skal være identitet eller næsten identitet mellem varemærket og firmadominanten i virksomhedsnavnet, før en konflikt kan siges at bestå.

Eksempler herpå er:

KORROTAN = KORROTAN ApS

KAX # KAXEN ApS

Andre eksempler fra vores praksis som illustrerer grænsedragningen i lighedsvurderingen ses i indsigelsesafgørelserne:

MP797724: VALORA ≠ VALRHONA

VR 2006 01115: TRENDHUSET ≠ TREND HOUSE

VR 2007 03465: SPARBANK TRELLEBORG A/S ≠ SPARBANK VEST A/S

MP715737: ADAC ≠ ADAX

VR 2002 02610: PITHEGN ≠ PIET HEIN

VR 2005 02787: ENVY = CLUB ENVY

Vurdering af branchesammenfald (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Det er yderligere en forudsætning for, at et identisk eller næsten-identisk virksomhedsnavn kan udgøre en hindring for et varemærke efter varemærkelovens § 14, nr. 4, at virksomhedens aktivitetsområde er sammenfaldende med eller af lignende art som de varer eller tjenesteydelser, som varemærket dækker.

En sådan angivelse af brancheområde kan enten fremgå af selve virksomhedsnavnet, fx EXPO GRAFIK A/S, af vedtægternes formålsbeskrivelse eller af den branchekode, virksomheden er registreret med.

En branchekode er en ordensmæssig inddeling af virksomheder i brancher. En branchekode består af op til seks cifre,

hvortil der er knyttet en sproglig forklaring af virksomhedernes brancheområde.

Et virksomhedsnavn vil ikke kunne forhindre registrering af et varemærke, når virksomhedsnavnet i sig selv indeholder en brancheangivelse, der adskiller sig fra de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af varemærket. Det samme gælder, hvis branchekoden eller virksomhedens formålsbestemmelse oplyser, at virksomheden har aktiviteter inden for en branche, der er forskellig fra de varer og tjenesteydelser, der er dækket af varemærket.

Da branchekoden eksisterer af ordensmæssige hensyn, bevises det nogle gange under en indsigelsessag, at virksomheden også beskæftiger sig inden for andre brancher. I så tilfælde vil det være de faktiske brancheområder, som virksomheden beskæftiger sig indenfor, der bliver lagt til grund ved sammenligningen.

Eksempler fra indsigelsesafgørelser:

VR 2005 02787: ENVY = CLUB ENVY. I vurderingen af branchesammenfald blev der også lagt vægt på indsendte oplysninger om indsigers virksomhed.

MP721799: VITA CARE = VITACARE. Delvist branchesammenfald mellem brancheområdet "medicinalvarefabrikker" og varer i klasse 5. Ikke sammenfald med varer i klasse 1 og 31.

MP701440: DDG ≠ DDG. Brancheområdet finansieringsselskab var ikke lig med varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 38, 41 og 42. Stadfæstet i Ankenævnet for Patenter og Varemærker i AN 2002 00043.

Varemærker og ophavsret (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Varemærkelovens § 14, nr. 5 omhandler forholdet mellem varemærkeretten og ophavsretten. Ophavsretten hører under Kulturministeriets ressort. Som myndighed på varemærkerettens område er styrelsen imidlertid forpligtet til at foretage en undersøgelse af, om et ansøgt varemærke krænker et ophavsretligt beskyttet værk. I den forbindelse skal det nævnes, at der ikke eksisterer noget centralt register for ophavsretligt beskyttede værker, og der findes ikke noget entydigt opslagsværk, hvor styrelsen kan søge oplysninger herom.

Ifølge varemærkelovens § 14, nr. 5 er et varemærke udelukket fra registrering, hvis det uden hjemmel består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som en særegen titel på en andens beskyttede litterære eller kunstneriske værk, eller som krænker en andens ophavsret til et sådant værk eller ret til fotografisk billede eller en andens industrielle rettigheder.

Bestemmelsens praktiske anvendelsesområde er ophavsretten til en særegen titel og til et andet selvstændigt værk. De øvrige situationer foreligger meget sjældent i administrativ praksis.

Styrelsen kan ikke afslå en varemærkeansøgning med henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 5, da ophavsret er en relativ registreringshindring. Indehaveren af ophavsretten må derfor gøre sin rettighed gældende ved at fremsætte indsigelse mod varemærkets registrering.

Du kan finde mere om ophavsret i menuen til venstre.

Hvad er ophavsret (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ophavsretsloven (OHL) beskytter litterære- og kunstneriske værker. Det er en betingelse for beskyttelse, at et værk opfylder kravene til originalitet. Det betyder, at værket skal være frembragt ved ophavsmandens selvstændigt skabende indsats.

Ophavsretsloven har et bredt beskyttelsesområde, hvor både skønlitterære værker som romaner, digte og noveller, og faglitteratur som avisartikler og lærebøger er omfattet. Hertil kommer, at loven beskytter filmværker, TV-udsendelser, teaterstykker, musikværker, kunstværker, videospil, brugskunst, industridesign m.v.

Derudover findes der en særlig titelbeskyttelse, som er særligt relevant i forhold til varemærker.

I Danmark er det ikke muligt at få en ophavsret registreret i et register. Ophavsretten tilkommer værkets skaber og varer i 70 år efter ophavsmandens død.

Efter ophavsretsloven får ophavsmanden en eneret, der omfatter to grundlæggende beføjelser: At fremstille eksemplarer af værket og at gøre værket tilgængeligt for offentligheden. Derimod beskytter ophavsretten ikke en idé som sådan. Ophavsretten beskytter alene udførelsen af idéen, hvilket vil sige værkets konkrete fremtrædelsesform.

Se også underliggende artikler i menuen til venstre.

Beskyttelsen af særegne titler (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Varemærkelovens § 14, nr. 5 anvendes først og fremmest, hvor varemærket krænker en særegen titel på en andens ophavsretligt beskyttede værk. En titel beskyttes kun efter varemærkeloven, hvis

- titlen er særegen,
- titlen angår et ophavsretligt beskyttet værk, og
- ophavsretten fortsat består.

Det giver sjældent anledning til tvivl, hvornår der er tale om et værk efter ophavsretsloven. Hvorvidt titlen er særegen giver derimod ofte anledning til fortolkningstvivl. Udtrykket "særegen" har ikke en skarpt afgrænset definition. Der kan derfor kun opstilles nogle retningslinjer for, hvornår en titel må opfattes som særegen.

Der skal altid foretages en konkret vurdering. Ved vurderingen af, hvorvidt en titel er særegen, har det bl.a. betydning, om titlen består af konstruerede, usædvanlige eller sjældent forekommende navne eller ord, eller om en sammensætning af ord i øvrigt er usædvanlig. Overgangene er imidlertid meget glidende, og der vil ofte opstå grænsetilfælde.

Det fremgår af ophavsretslovens § 63, at ophavsretten består i indtil 70 år fra ophavsmandens dødsår. Er ophavsmanden død vil det typisk være dennes arvinger, der kan gøre indsigelse mod et registreret varemærke med baggrund i ophavsretten.

Særegne titler på ophavsretligt beskyttede titler beskyttes kun over for varemærker i det omfang varemærket må antages at blive "opfattet som" den særegne titel. Der kan ikke gives helt klare kriterier for, hvornår dette vil være tilfældet, og der skal da også altid foretages en helhedsvurdering af alle de konkrete forhold, der er til stede i en given sag. Klart er det dog, at der bl.a. skal tages hensyn til

- hvor særegen den pågældende titel er,
- i hvor høj grad varemærket ligner titlen, og
- i hvor høj grad omsætningskredsen for de varer og tjenesteydelser, som varemærket vedrører, må antages at forbinde varemærket med den særegne titel.

Er der tale om, at titlen kun i mindre grad kan anses for at være særegen, og at titlen og værket kun i mindre grad kan anses for være kendt i omsætningskredsen, taler dette for, at varemærket ikke vil blive "opfattet som" titlen på det ophavsretligt beskyttede værk.

Er der derimod tale om en meget særegen titel, f.eks. fordi der er tale om, at titlen består af et fantasiord, og titlen nyder en vis kendthed i omsætningskredsen, ligesom varemærket er helt identisk med denne titel, vil mærket som oftest blive "opfattet som" den særegne titel i omsætningskredsen. Det vil således i en sådan situation ikke nødvendigvis være så afgørende for, om der foreligger en krænkelse, hvilke varer eller tjenesteydelser varemærket er søgt registreret eller anvendes for, blot omsætningskredsen må antages at kende den pågældende titel.

I én situation er det dog ganske afgørende, hvilke varer mærket omfatter, nemlig når varemærket er registreret for den type varer, som ophavsretten knytter sig til, dvs. eksempelvis bøger, musik-cd'er etc. I disse situationer gælder der en særlig udvidet titelbeskyttelse efter ophavsretslovens § 73. Her gælder en særlig tidsubegrænset beskyttelse mod tilgængeliggørelse af værker under en titel, et pseudonym eller et mærke, som er egnet til at fremkalde forveksling med et tidligere offentliggjort værk eller dets ophavsmand.

Se de underliggende artikler i menuen til venstre.

Titler bestående af ét ord (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Som angivet i artiklen Beskyttelsen af særegne titler er det en betingelse for beskyttelse efter varemærkelovens § 14, nr. 5 at,

- titlen er særegen,
- titlen angår et ophavsretligt beskyttet værk og
- ophavsretten fortsat består.

Mange titler opnår den nødvendige grad af særegenhed ved, at titlen er sammensat af flere ord, der er sammensat på en særlig måde. Består titlen af ét ord alene, er det således afgørende for, om titlen er beskyttet efter bestemmelsen, at ordet i sig selv kan anses for særegent.

Er der tale om et fantasiord, vil titlen typisk være særegent. Er der derimod tale om en titel, der indeholder et helt almindeligt ord, er det væsentligt, om ordet har nogen relation til det emne, som det ophavsretligt beskyttede værk behandler eller vedrører. Som eksempel kan nævnes sagen VR 1989 08267, hvor mærket PLATOON blev registreret uden henvisning til varemærkelovens § 14, nr. 5. Ordet "platoon" betyder "militærdeling", og denne titel er ikke særegen for navnet på en amerikansk krigsfilm.

Samtidig er det også af betydning, hvad varemærket vedrører. Er ordet eksempelvis beskrivende for de varer eller tjenesteydelser, som varemærket vedrører, vil selv en "særegen" titel som udgangspunkt ikke kunne forhindre, at varemærkeindehaveren anvender dette ord på en beskrivende måde. Varemærkeindehaveren vil dog typisk heller ikke selv opnå en eneret til ordet i sig selv, men kun til mærket i sin helhed, dvs. i sammenhæng med evt. figurlige elementer i mærket.

Eksempler fra vores praksis:

GODZILLA, VR 1994 00476: En begæring om administrativ ophævelse af mærket GODZILLA blev i 1999 taget til følge. GODZILLA er en særegen titel på Toho Co. Ltd.'s beskyttede litterære eller kunstneriske værk, der består dels af en tegneserie og videospil, dels af biograf- og TV-film.

BRAVEHEART, VR 2005 00202: I indsigelsesafgørelsen vurderede vi, at ordmærket udgjorde en krænkelse af den særegne titel på en film (Braveheart, 1995, 20th Century Fox). Mærket var ansøgt for "øl".

Titler med almindeligt forekommende ord (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Som angivet i artiklen Beskyttelsen af særegne titler er det en betingelse for beskyttelse efter varemærkelovens § 14, nr. 5 at,

- titlen er særegen,
- titlen angår et ophavsretligt beskyttet værk, og
- ophavsretten fortsat består.

Titler med almindeligt forekommende navne eller ord, kan være særegne, f.eks. hvis ordene er sammensat på en speciel måde.

Eksempler fra vores praksis:

MIAMI VICE, VA 1989 02761: Styrelsen fandt, at MIAMI VICE var en særegen titel på et værk, nemlig en amerikansk produceret TV-serie, der fortsat nød ophavsretlig beskyttelse i Danmark. Varemærket var derfor omfattet af varemærkelovens § 14, nr. 5, og dermed uegnet til registrering. Titlen betyder "Miami sædelighed", det vil sige sædelighedspolitiet i Mimai.

DIRTY DANCING, VA 1988 06861: Mærket DIRTY DANCING blev fundet uegnet til registrering, da det kunne opfattes som en særegen titel på en andens beskyttede litterære eller kunstneriske værk. DIRTY DANCING er titlen på en film.

OUT OF AFRICA, VA 1986 01863: Styrelsen fastslog, at OUT OF AFRICA var en særegen titel på et værk, nemlig filmen over Den Afrikanske Farm af Karen Blixen.

Mærker bestående af den væsentligste del af en titel (Sidst opdateret: 29-04-2009)

§ 14, nr. 5 anvendes også ved varemærker, der ikke er identiske med en titel, men dog indeholder den væsentligste del af en titel på et beskyttet værk:

SHERLOCK HOLMES, VA 1968 01749: Styrelsen traf afgørelse om, at varemærket SHERLOCK HOLMES var uegnet til registrering, da Sherlock Holmes udgjorde den væsentligste del af titlen på bogen "The Adventures of Sherlock Homes" af forfatteren Arthur Conan Doyle.

Eksempler på mærker hvor § 14, nr. 5 ikke blev anvendt:

Double 0 007seven, VR 1988 03765: Styrelsen fandt ikke § 14, nr. 5 til hinder for registrering af mærket "Double 0 007seven", der indeholder betegnelsen "007", da betegnelsen "Double 0 007 Seven" ikke er en bogtitel af Ian Flemming.

KÆRLIGHED VED SIDSTE HIK, VR 2000 04650: Varemærket KÆRLIGHED VED SIDSTE HIK blev ikke mødt med en indvending efter varemærkelovens § 14, nr. 5, da mærket ikke er identisk med titlen på Dennis Jürgensens roman "Kærlighed ved første hik" og filmen af samme navn.

Navne på fiktive personer (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Varemærkelovens § 14, nr. 5 anvendes som hovedregel ikke, hvor mærket består af navne på personer fra romaner, fjernsyns- og tegneserier. Disse personnavne er ikke titelbeskyttet eller ophavsretligt beskyttet.

Navne som "MOWGLI", "BARBAR", ”KERMIT” og ”DON CAMILLO” er således alle registrerede som varemærker.

Sådanne navne kan dog være beskyttet efter markedsføringslovens § 1.

Er navnet derimod identisk med, eller udgør det den væsentligste del af en særegen titel på et værk, som fx tegneserien ”ASTERIX” eller ”SHERLOCK HOLMES”, vil bestemmelsen i § 14, nr. 5 finde anvendelse.

Ophavsretsligt beskyttede værker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Varemærkelovens § 14, nr. 5 anvendes, hvor et varemærke krænker en andens selvstændige ophavsret til et værk.

Hvorvidt der sker en krænkelse af et ophavsretligt beskyttet værk afgøres efter ophavsretsloven. Det er en forudsætning, at ophavsretten fortsat består, og at ansøgeren ikke har tilladelse til at lade et allerede eksisterende værk indgå i sit varemærke.

Det er vanskeligt at vurdere, om der foreligger en selvstændig ophavsret eller ej. Styrelsen vurderer i konkrete afgørelser den ophavsretlige beskyttelse, men i sidste ende vil denne vurdering dog være et domstolsanliggende.

Problemet opstår oftest ved sager om tegneseriefigurer, men kan også opstå i andre tilfælde. Som eksempler kan nævnes:

VA 1989 02751: Mærket var uegnet til registrering, da mærket måtte anses for at krænke en andens ophavsret til et kunstnerisk værk. Begrundelsen var, at mærket indeholdt en efterligning af en Walt Disney tegneseriefigur.

VA 1986 01643: Figurmærket "ACTION" indeholdt en tegning, som krænkede en anden tegning, som indsiger havde ophavsret til. Styrelsen fandt, at indsigers tegning, som var i bogen "Dynamic Figure Drawing", der var skrevet af indsigeren, måtte betragtes som et beskyttet litterært værk. Der blev henvist til ophavsretsloven, ifølge hvilken tegninger må henregnes til litterære værker, jf. ophavsretslovens § 1, stk. 2. Man kunne således ikke uden videre løsrive og tilegne sig en enkelt tegning fra en lærebog og anvende tegningen som varemærke eller som en del af et varemærke.

Varemærke VA 1992 08209: Styrelsen fandt mærket uegnet til registrering i medfør af varemærkelovens § 14, nr. 5. Begrundelsen var, at mærket indeholdt en gengivelse af statuen på Gammel Strand i København udført af Christian Svejstrup-Madsen, der døde i 1946. Ophavsretten var derfor fortsat gældende.

Varemærker som selvstændige værker (Sidst opdateret: 09-12-2008)

Ophavsretten har et ganske bredt beskyttelsesområde. Den generelle tendens inden for dette rettighedsområde er endvidere, at anvendelsesområdet udvides. Det er derfor et væsentligt spørgsmål, om et varemærke kan nyde ophavsretlig beskyttelse.

Det er udgangspunktet i den varemærkeretlige teori, at et varemærke, der er skabt med henblik på at skulle fungere som et erhvervsmæssigt kendetegn for en virksomheds varer, ikke er ophavsretligt beskyttet. Det er den almindelige antagelse i dansk ret, at sådanne almindelige varemærker generelt ikke opfylder ophavsrettens krav om originalitet.

Varemærker beskyttes alene efter varemærkelovgivningen, og beskyttelsen efter varemærkeloven er begrænset til konkurrencerelationen. Den ophavsretlige beskyttelse er generel og udstrækkes også til de tilfælde, hvor der ikke er varelighed.

Spørgsmålet er imidlertid, hvordan man skal behandle de relativt få varemærker, der opfylder kravet til at være et værk, selvom de er skabt med henblik på at skulle fungere som forretningskendetegn?

Der er ikke i retspraksis taget stilling til, om der i disse tilfælde kan gøres en varemærkeretlig og ophavsretlig beskyttelse gældende samtidig. I Sø- og Handelsrettens dom af 13. marts 1998 vedrørende WWF's pandabjørn, blev det lagt til grund, at pandabjørnen er varemærkebeskyttet. Retten afviste imidlertid at anse pandabjørnen for et værk beskyttet af ophavsretsloven.

Afgørelsen giver dog ikke noget klart svar på, om den samtidige beskyttelse er principielt udelukket, eller om pandabjørnen blot ikke var et originalt værk i ophavsretslovens forstand.

Andres portræt (Sidst opdateret: 02-07-2013)

Hvis et varemærke indeholder noget, der kan opfattes som en anden persons portræt, kan dette portræt udgøre en relativ hindring for mærkets registrering, jf. varemærkelovens § 14, nr. 4. Retten til portrættet kan påberåbes af den, der har lovlig adkomst dertil.

Med portræt sigtes til fotografier, malerier, tegninger eller lignende. I lov-motiverne er der endvidere henvist til at også karikaturer og skulpturer kan betragtes som et portræt.

Retten til at gøre indsigelse afhænger ikke af om portrættet er af en person, der er kendt eller ukendt, men kan påberåbes af enhver.

Hvis den person, som er portrætteret, er en for længst afdød person kan mærket registreres uden særlig hjemmel. Således vil portrætter af eksempelvis Tordenskjold eller Mona Lisa kunne registreres uden videre. For at der kan være tale om en for længst afdød person, skal der være gået minimum 70 år efter vedkommendes død.

Forvekslelighed (Sidst opdateret: 31-10-2012)

En ret til et varemærke indebærer, at andre ikke erhvervsmæssigt må bruge eller kan få registreret et lignende kendetegn for samme eller lignende varer og tjenesteydelser. Denne ret er et grundlæggende princip i varemærkerettens indhold.

Den "rene" forvekslelighed mellem to mærker foreligger, når forbrugeren tager fejl af to varemærker og antager, at det ene mærke er det andet. Herudover kan forvekslelighed opstå i den situation, hvor forbrugeren godt kan se forskel på mærkerne, men hvor visse ligheder mellem mærkerne alligevel medfører, at forbrugeren fejlagtigt tror, at varerne eller tjenesteydelserne kommer fra samme udbyder. Denne form for forvekslelighed betegnes også som "forbindelsesforvekslelighed".

Varemærker kan som hovedregel kun være forvekslelige, når følgende tre betingelser alle er opfyldt:

1. Det ældre varemærke skal være registreret for eller brugt i Danmark - dvs. der skal være stiftet en varemærkeret.

Denne betingelse kan dog fraviges, hvis det ældre mærke kun bruges i udlandet, og indehaveren af det yngre mærke var eller burde være bekendt med brugen

2. Mærkerne skal være identiske eller ligne hinanden - lighed mellem mærker.

3. Mærkerne skal angå samme varer og/eller tjenesteydelser eller varer og/ ellertjenesteydelser af lignende art - lighed mellem varer.

Styrelsen kan ikke afslå en ansøgning om registrering af et varemærke med henvisning til forvekslelighed, da der er tale om en relativ registreringshindring. Indehaveren af varemærket må derfor gøre sin rettighed gældende ved at fremsætte indsigelse mod det yngre varemærkes registrering.

Varemærkelovens bestemmelser om forvekslelighed
Hovedreglen om forveksling mellem varemærker findes i varemærkelovens § 4, stk. 1, der forbyder anvendelsen af forvekslelige mærker, og i varemærkelovens § 15, stk. 1 og stk. 4, nr. 2, der udelukker registrering af forvekslelige mærker.

Overordnet dækker varemærkelovens § 4 de tilfælde, hvor indehaveren af et ældre varemærke ønsker at forhindre brugen af et yngre mærke, mens varemærkelovens § 15, dækker de tilfælde, hvor registreringen af det yngre mærke, kan forhindres.

Bestemmelserne i varemærkelovens § 15, stk. 3 og § 15, stk. 4, nr. 1 angår velkendte mærker, som, ud over at nyde en udvidet beskyttelse under § 15, stk.1, nr. 2, også er beskyttet mod en utilbørlig udnyttelse af eller skade på mærkernes særpræg eller renommé. Vurderingen efter bestemmelserne om velkendthed er anderledes end forvekslelighedsvurderingen, og dette emne behandles derfor i særlige artikler. Om den udvidede beskyttelse under § 15, stk. 1, nr. 2, se Forvekslelighed af velkendte mærker. Om de særlige bestemmelser om beskyttelsen af velkendte mærker, se Velkendte varemærker.

De bestemmelser, der vedrører beskyttelsen af varemærker, ligner hinanden, men angår alligevel forskellige situationer, således at de i helhed supplerer hinanden. Én bestemmelse dækker således vurderingen af forveksling, når det ældre mærke er registreret som dansk varemærke, mens andre bestemmelser dækker vurderingen af forvekslelighed, hvis det ældre mærke er registreret som EU-varemærke eller slet ikke registreret.

Overordnet dækker varemærkelovens § 4 de tilfælde, hvor indehaveren af et ældre varemærke ønsker at forhindre brugen af et yngre mærke, mens § 15, dækker de tilfælde, hvor registreringen af det yngre mærke, kan forhindres.

Varemærkelovens § 4
Det fremgår af varemærkelovens § 4, stk. 1, at indehaveren af en varemærkeret kan forbyde andre, at bruge tegn erhvervsmæssigt, hvis
1. tegnet er identisk med indehaverens varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke tegnet er taget i brug, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er beskyttet, eller
2. tegnet er identisk med eller ligner varemærket, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art, såfremt der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med varemærket.

Det fremgår af varemærkelovens § 4, stk. 2, at indehaveren af et ældre velkendt varemærke kan forbyde andre, at bruge et yngre mærke, også selvom det yngre mærke anvendes for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, det ældre velkendte mærke anvendes for.

Bestemmelsen i varemærkelovens § 4, stk. 2 kan anvendes hvis
1. det ældre varemærket er velkendt i Danmark, og
2. brugen af det yngre mærke ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre mærkes særpræg eller renommé eller skade særpræget eller renommeet.

Varemærkelovens § 15, stk. 1
Det følger af varemærkelovens § 15, stk. 1, at et varemærke er udelukket fra registrering, hvis det kan forveksles med et ældre registreret varemærke.

§ 15, stk. 1 er opdelt i to kategorier, nemlig
1. mærker, der er identiske og angår identiske varer eller tjenesteydelser, og
2. mærker, der er forvekslelige, herunder at det antages, at der er en forbindelse mellem mærkerne, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

Varemærkelovens § 15, stk. 2 indeholder en opremsning af, hvad der i denne forbindelse skal forstås som et ældre varemærke.

Her skal særligt nævnes:

- varemærker, der er registreret eller ansøgt som EU-varemærkevaremærker, der er registreret eller ansøgt i Danmark
- varemærker, der er dækket af en international registrering med virkning i Danmark
- vitterligt kendte varemærker

Endeligt fremgår det af varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 3, at et varemærke er udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller kun adskiller sig uvæsentligt fra et ældre udenlandsk varemærke.

Betingelserne for at anvende bestemmelsen er, at:
1. det ældre varemærke er taget i brug i udlandet og stadig anvendes dér,
2. det ældre varemærke anvendes for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, det yngre mærke søges registreret for, og
3. indehaveren af den yngre varemærkeansøgning på ansøgningstidspunktet havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke.

Varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2
Det fremgår af varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2, at også indehaveren af et ældre varemærke eller kendetegn, der er brugt i Danmark, kan forhindre registreringen af et forveksleligt yngre varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret kan forbyde brugen af det yngre mærke.

Betingelsen for at hindre registreringen af et yngre mærke er således, at indehaveren af den ældre rettighed også kan forhindre brugen af det yngre mærke. Bestemmelsen i varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2 skal derfor, når der er tale om ældre varemærker, ses i lyset af varemærkelovens § 4, der indeholder bestemmelserne om, hvornår brugen af et mærke kan forhindres.

Forvekslelighed mellem varemærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

En ret til et varemærke indebærer, at andre ikke må gøre erhvervsmæssigt brug af eller kan få registreret et lignende kendetegn for de samme eller lignende varer og tjenesteydelser. Denne ret er et grundlæggende princip i varemærkerettens indhold.

Den "rene" forvekslelighed mellem to mærker foreligger, når forbrugeren tager fejl af to varemærker og antager det ene mærke for at være det andet. Herudover kan forvekslelighed opstå i den situation, hvor forbrugeren godt kan se forskel på mærkerne, men hvor visse ligheder mellem mærkerne alligevel betyder, at forbrugeren fejlagtigt tror, at varerne eller tjenesteydelserne kommer fra samme udbyder. Denne form for forvekslelighed betegnes også som "forbindelsesforvekslelighed".

For kriterier for forvekslelighedvurderingen, se de underliggende artikler om principper for forvekslelighedsvurderingen samt om lighed mellem henholdsvis mærker og varer/tjenesteydelser.

Almindelige principper for vurdering af forvekslelighed (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Den samlede vurdering af, om to varemærker kan forveksles, skal foretages på baggrund af en række kriterier, der fremgår af en eller flere bestemmelser i loven, herunder ligheden mellem mærkerne, ligheden mellem varerne eller tjenesteydelserne og mærkernes bekendthedsgrad..

Den synsmæssige, lydmæssige og begrebsmæssige lighed er væsentlige kriterier. Hertil kommer figurelementer, farver, indarbejdelse og den praktiske benyttelse af mærkerne, herunder varigheden af brugen. Mærkernes særpræg er også et vigtigt element: Er der tale om fantasiord, eller er ordene beskrivende for varen. Andre elementer, der kan have betydning for vurderingen, er lighed i køberkreds, varernes eller tjenesteydelsernes beskaffenhed, herunder om det er almindelige dagligvarer eller højt specialiseret teknisk udstyr, der henvender sig til en køberkreds med særlig teknisk viden, mærkernes bekendthedsgrad, indehavernes passivitet og ond tro.

Hvilken betydning hvert af disse elementer har for vurderingen, herunder hvilken vægt elementerne tillægges, varierer fra sag til sag alt efter mærkernes karakter og sagens omstændigheder i øvrigt.

Der er således ingen facitliste for, hvornår to varemærker er forvekslelige og dermed vil kunne krænke hinanden.

Styrelsen lægger ved sin vurdering som udgangspunkt hovedvægten på kriterierne om lighed mellem mærkerne og lighed mellem varerne. Dette skyldes, at styrelsen ofte ikke har viden om andre forhold vedrørende mærkerne, fx om hvordan de anvendes i praksis.

For at sikre ensartede afgørelser foretager styrelsen sit skøn vedrørende ligheden mellem mærkerne dels ud fra de overordnede principper og kriterier og dels ud fra mere detaljerede kriterier, der er udledt af retspraksis og administrativ praksis. De detaljerede kriterier for vurderingen af lighed mellem ordmærker er vejledende, og der foretages altid en samlet individuel vurdering.

Der er en indre sammenhæng mellem mærkelighed og varelighed - produktreglen. Der stilles således mindre krav til vareligheden, hvis mærkerne er identiske eller kun adskiller sig ganske lidt fra hinanden, mens varerne eller tjenesteydelserne skal have en høj grad af lighed , hvis mærkerne blot ligner hinanden. Velkendte mærker har dog et udvidet beskyttelsesomfang.

Lighed mellem mærker (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Vurderingen af lighed mellem mærker er en del af den samlede forvekslelighedsvurdering sammen med vurderingen af ligheden mellem varerne og tjenesteydelserne. Forvekslelighedsvurderingen kan alt efter den konkrete sag også involvere andre elementer såsom vurderingen af mærkets bekendtskabsgrad. Se også artiklen om almindelige principper for vurderingen af forvekslelighed.

Ved vurdering af mærkelighed tillægger styrelsen følgende tre generelle kriterier særlig stor betydning:

Det synsmæssige indtryk - mærkernes udseende.
Det lydlige indtryk - mærkernes udtale.
Det begrebsmæssige indtryk - de associationer mærkerne giver.

For at sikre ensartede afgørelser foretager styrelsen samtidig sit skøn vedrørende ligheden mellem mærkerne ud fra mere detaljerede kriterier, der er udledt af retspraksis og administrativ praksis.

De detaljerede kriterier for vurderingen af lighed mellem varemærker er vejledende, og der foretages altid en samlet individuel vurdering, men primært på baggrund af de generelle kriterier.

Desuden kan der lægges vægt på stærke og svage mærkeelementer, herunder ofte anvendte elementer.

Kriterierne gælder også for vurderingen af figurmærker, herunder de såkaldte vareudstyrsmærker. Der er imidlertid også en række andre kriterier, der har betydning særlig ved sammenligning af figurmærker.

Ud over disse specifikke kriterier er de følgende overordnede principper vigtige i lighedsvurderingen:

- Princippet om helhedsindtrykket:
  Når to mærker skal vurderes i forhold til hinanden, skal man opfatte mærkerne som helheder og ikke som en sammensætning af enkeltheder. Der skal ses bort fra uvæsentlige forskelle. Heri ligger, at to mærker godt kan være forvekslelige på trods af indbyrdes forskelle, hvis mærkerne i deres helhed er så lig hinanden, at forbrugeren kan tage fejl af mærkerne eller tro, at der er en forbindelse mellem disse.

- Princippet om det udviskede erindringsbillede:
  Dette princip udtrykker, at en køber ikke altid har mulighed for at se og vurdere de to mærker samtidig, idet to eventuelt forvekslelige mærker sjældent står side om side på hylden i butikken. Situationen er derimod ofte den, at en køber kun har et mindre klart billede - et udvisket erindringsbillede - af det pågældende mærke, når han skal købe en vare. To varemærker kan derfor være forvekslelige, selvom mærkerne ville kunne holdes ud fra hinanden, hvis de blev set samtidig og side om side.

Generelle kriterier for vurderingen af lighed (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ved vurdering af mærkelighed tillægger styrelsen følgende tre generelle kriterier særlig stor betydning:

Det synsmæssige indtryk - mærkernes udseende.
Det lydlige indtryk - mærkernes udtale.
Det begrebsmæssige indtryk - de associationer mærkerne giver.

For at sikre ensartede afgørelser foretager styrelsen samtidig sit skøn vedrørende ligheden mellem mærkerne ud fra mere detaljerede kriterier, der er udledt af retspraksis og administrativ praksis.

De detaljerede kriterier for vurderingen af lighed mellem varemærker er vejledende, og der foretages altid en samlet individuel vurdering, primært på baggrund af de generelle kriterier.

Desuden kan der lægges vægt på stærke og svage mærkeelementer, herunder ofte anvendte elementer.

Kriterierne gælder også for vurderingen af figurmærker, herunder de såkaldte vareudstyrsmærker. Der er imidlertid også en række andre kriterier, der har betydning særlig ved sammenligning af figurmærker.

Udover disse kriterier er de følgende overordnede principper vigtige i lighedsvurderingen:

- Princippet om helhedsindtrykket:
  Når to mærker skal vurderes i forhold til hinanden, skal man opfatte mærkerne som helheder og ikke som en sammensætning af enkeltheder. Der skal ses bort fra uvæsentlige forskelle. Heri ligger, at to mærker godt kan være forvekslelige på trods af indbyrdes forskelle, hvis mærkerne i deres helhed er så lig hinanden, at forbrugeren kan tage fejl af mærkerne eller tro, at der er en kommerciel forbindelse mellem dem.

- Princippet om det udviskede erindringsbillede:
  Dette princip udtrykker, at en køber ikke altid har mulighed for at se og vurdere de to mærker samtidig, idet to eventuelt forvekslelige mærker sjældent står side om side på hylden i butikken. Situationen er derimod ofte den, at en køber kun har et mindre klart billede - et udvisket erindringsbillede - af det pågældende mærke, når han skal købe en vare. To varemærker kan derfor være forvekslelige, selvom mærkerne ville kunne holdes ud fra hinanden, hvis de blev set samtidig og side om side.

Vurderingen af lighed mellem mærker er en del af den samlede forvekslelighedsvurdering sammen med vurderingen af ligheden mellem varerne og tjenesteydelserne. Forvekslelighedsvurderingen kan alt efter den konkrete sag også involvere andre elementer såsom vurderingen af mærkets bekendtskabsgrad. Se artiklen om almindelige principper for vurderingen af forvekslelighed.

Synsmæssig lighed (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærkets udseende er dets mest iøjnefaldende egenskab, og det der bedst fæstner sig i købers hukommelse. Ofte "læser" man ikke varemærker - man "ser" dem kun.

Synsmæssig mærkelighed afhænger særligt af mærkernes stavemåde, længde, antallet af stavelser og mærkernes begyndelse.

Som et eksempel på en afgørelse, hvor der særligt er lagt vægt på det synsmæssige indtryk kan nævnes:

GLAMIN = GEAMIN, VR 1993 06145, V 68/95

EICO ≠ MAICO, VR 2006 00016: Trods den lydlige lighed vurderede styrelsen, at mærkerne synsmæssigt var for forskellige til, at der var lighed mellem mærkerne. Afgørelsen blev stadfæstet af Ankenævnet i AN 2007 00051.

Den synsmæssige lighed har afgørende betydning for figurmærker, da figurmærker i højere grad "ses" end "høres".

Lydlig lighed (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Lydlig lighed mellem to ordmærker tillægges ligesom synsmæssig lighed stor betydning og vil ofte være sammenfaldende med den synsmæssige lighed. Lydlig lighed vil dog sjældent i sig selv føre til mærkelighed, idet der som regel også kræves en vis grad af synsmæssig lighed. I VR 1992 03763 fandtes CIAO # TJAV ikke forvekslelige på trods af en stor grad af lydlig lighed mellem mærkerne.

Dog fremgår det af EF-domstolens afgørelse i sagen C-342/97, Lloyd-sagen, præmis 28, at det ikke kan udelukkes, at en lydlig lighed i sig selv kan føre til, at to mærker ligner hinanden i en sådan grad, at der foreligger en risiko for forveksling.

Hvad angår ord på fremmede sprog er udgangspunktet, at der lægges vægt på den danske udtale. Er et fremmed ord almindeligt kendt i Danmark, og er det mest naturligt at udtale ordet med fremmed sprogtone, vil der typisk blive lagt vægt på udtalen efter den fremmede sprogtone.

Inden for brancher, hvor mundtlig brug af varemærker er almindelig, har den lydlige lighed særlig vægt.

Eksempler på afgørelser, hvor der er lagt særlig vægt på lydlig lighed:

COVRIX = COVEREX, VR 1998 00864/AN 1998 00145 : Ankenævnet fandt mærkerne forvekslelige under henvisning til, at der inden for farmaceutiske præparater bør lægges særligt vægt på den lydlige forvekslingsrisiko.

SYMLIN = XYMELIN, VR 1997 04234/AN 1998 00141: Ankenævnet bemærkede, at lydlig lighed er særlig afgørende for varer i klasse 5, hvor mundtlig brug af varemærker er ofte forekommende.

MAYA = MAJA, MP659316/ AN 1997 00926

HYPOINT # HYPO, VR 2000 01964, AN 1999 00029: Ankenævnet fandt, at HYPOINT i Danmark vil blive udtalt på engelsk ("hajpoint"), mens HYPO vil blive udtalt på dansk. Mærkerne var derfor ikke forvekslelige.

TAKAI = TATAY, VR 2006 02947

Begrebsmæssig lighed (Sidst opdateret: 04-07-2014)

Mærkernes begrebsmæssige indhold (mærkernes "betydning" eller de associationer mærkerne giver) kan have stor betydning for vurderingen af mærkelighed. Dette gælder særligt, hvor der også er synsmæssig og lydlig lighed til stede.

Har to mærker således samme begrebsmæssige indhold og en vis grad af lydlig og synsmæssig lighed, vil de ofte kunne forveksles, fx DOBBELTDÆKKER og DOUBLEDECKER.

Har det ene eller begge mærker hver deres forskellige velkendte betydning, vil mærkerne derimod typisk ikke kunne forveksles. Det afgørende er her, at et mærke, der indeholder et ord med et velkendt meningsindhold, som udgangspunkt ikke vil blive forvekslet med et mærke, med et andet velkendt meningsindhold. Dette gælder, selvom varerne ikke har relation til ordets meningsindhold. Det er en forudsætning, at betydningen af ordet er kendt i

Danmark.

Som eksempler på afgørelser, hvor der særligt blev lagt vægt på det begrebsmæssige indtryk, kan nævnes:

OLD GARDEN # DANISH GARDEN, VR 1997 03110, AN 1998 00081: Her blev der lagt vægt på begyndelsen af mærkernes velkendte og forskellige meningsindhold.

VVS-DIALOGI # DIALOG, VR 1997 01208, AN 1998 00098: I denne sag blev det tillagt betydning, at DIALOGI er et kunstord, hvorimod DIALOG betyder samtale.

EURICA # ERIKA, VR 1999 00319, AN 1999 00043: ERIKA opfattes som fornavn, mens EURICA er kunstord, som - på grund af forstavelsen EU- giver associationer til Europa. Mærkerne fandtes derfor ikke forvekslelige.

ROCKET # POCKET, VR 1999 00511, V 13/97: I denne sag lagde Ankenævnet vægt på den markante begrebsmæssige forskel på de to ord, samt at betydningen af ordene måtte anses som almindelig kendt her i landet.

Stærke mærkeelementer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker er stærke, hvis de er meget særprægede og dermed i høj grad adskiller sig fra andre mærker. Giver mærker eller mærkeelementer derimod associationer til bestemte varer eller tjenesteydelser, eller egenskaber ved disse, eller er mærkerne eller mærkeelementerne hyppigt anvendt, er de svage. Tilsvarende har mærker, der alene på grund af indarbejdelse har opnået særpræg, ofte et meget snævert beskyttelsesomfang.

Ved vurderingen af forvekslelighed er det vigtigt at tage hensyn til, om mærkerne består af stærke eller svage mærkeelementer. Mærkets beskyttelsesomfang afhænger af, hvor stærkt eller svagt mærket er. Ved beskyttelsesomfang menes, hvor meget beskyttelse et varemærke kan gives i forhold til andre nyere mærker.

Indeholder et mærke et svagt mærkeelement kan andre mærker ligge tættere på, førend mærkerne vil være forvekslelige. Den omstændighed, at to mærker har samme svage mærkebestanddel til fælles, vil således ikke i sig selv være nok til at betragte dem som forvekslelige. Der skal typisk mere til.

Omvendt har et stærkt mærke et større beskyttelsesomfang i den forstand, at andre mærker ikke må ligge så tæt på, førend det pågældende mærke krænkes.

Der er ikke tale om nogen fast standard, men om en graduering af beskyttelsen alt efter hvor stærkt/svagt et mærke eller mærkeelement er.

Det er karakteristisk for stærke mærker, at de som udgangspunkt ikke giver associationer til varer eller tjenesteydelser omfattet af mærket eller til egenskaber ved disse varer/tjenesteydelser. De er ej heller hyppigt anvendte. Disse mærker nyder større beskyttelse end svage mærker. Stærke mærker består dels af originale fantasiord (abstrakte ord) som eksempelvis HARIBO eller IKEA, dels af uoriginale ord (ord med meningsindhold) som eksempelvis TULIP for fødevarer. Beskyttelsesomfanget er størst ved originale fantasiord, da disse ikke har et meningsindhold og ikke forekommer i samme omfang som de uoriginale ord.

Svage mærkeelementer (Sidst opdateret: 02-10-2014)

Giver mærker eller mærkeelementer associationer til bestemte varer eller tjenesteydelser, eller egenskaber ved disse, eller er mærkerne eller mærkeelementerne hyppigt anvendt, er de svage. Tilsvarende har mærker, der alene på grund af indarbejdelse har opnået særpræg, et meget snævert beskyttelsesomfang. Mærker er derimod stærke, hvis de er meget særprægede og dermed i høj grad adskiller sig fra andre mærker.

Ved vurderingen af lighed mellem mærker er det vigtigt at tage hensyn til, om mærkerne består af stærke eller svage mærkeelementer. Mærkets beskyttelsesomfang afhænger af, hvor stærkt eller svagt mærket er. Ved beskyttelsesomfang menes, hvor meget beskyttelse et varemærke kan gives i forhold til andre nyere mærker.

Indeholder et mærke et svagt mærkeelement, kan andre mærker ligge tættere på, førend mærkerne vil være

forvekslelige. Den omstændighed, at to mærker har samme svage mærkebestanddel til fælles, vil således ikke i sig selv være nok til at betragte dem som forvekslelige. Der skal typisk mere til.

Omvendt har et stærkt mærke et større beskyttelsesomfang i den forstand, at andre mærker ikke må ligge så tæt på, førend det pågældende mærke krænkes.

Der er ikke tale om nogen fast standard, men om en graduering af beskyttelsen alt efter hvor stærkt/svagt et mærke eller mærkeelement er.

Det har stor betydning at vurdere mærkets styrke i forhold til de varer eller tjenesteydelser, som mærket omfatter. Hvad der er et svagt mærkeelement for én vare eller tjenesteydelse, er ikke nødvendigvis svagt for andre. Mærkeelementet DERM vil eksempelvis være meget svagt for "hudplejeprodukter", da DERM giver stærke associationer til "hud", hvorimod DERM ikke er svagt for andre varegrupper som fx "biler".

Mærker, der giver associationer til bestemte varer/tjenesteydelser omfattet af mærket eller egenskaber ved disse varer/tjenesteydelser, er som udgangspunkt svage og har dermed et begrænset beskyttelsesomfang. Beskyttelsen bliver mindre, jo mere ordet nærmer sig det direkte beskrivende.

Eksempler på sådanne mærkeelementer er SCAN, POLY, MULTI, TRONIC, PHARM, MEDI og DIGI.

Mærker kan desuden være svage, hvis de har været anvendt så hyppigt, at de herigennem er blevet udvandede. Visse mærkeelementer forekommer hyppigt inden for visse vareklasser. Mange ens mærkeelementer inden for en klasse er en indikation for, at dette mærkeelement er svagt.

Eksempler på sådanne mærkeelementer er fx velkendte ord som STAR, KRONE eller SUN.

MEGASOL # PIKASOL (U 2000 506 H). Særlig lagt vægt på at slutstavelsen SOL var en svag mærkebestanddel.

TEK KNOW # TEC (VR 1995 04644, AN 1996 00526). Mærkeelementerne TEC og TEK er svage i klasse 9. (Endvidere henvisning til, at figurmærkerne i deres helhed ikke var forvekslelige.)

NEUTRALIA # NEUTRAL (VR 1994 05733, AN 1998 00109). Anført at beskyttelsen, der er opnået ved indarbejdelse af NEUTRAL, ikke kan forhindre registrering af NEUTRALIA.

CHICKY WORLD # CHICKY (VR 1997 04787, AN 1999 00027). Lagt vægt på at CHICKY er svagt for fødevarer.

Endvidere kan henvises til, at styrelsen i samarbejde med de øvrige varemærkemyndigheder i EU har udarbejdet en "*Fælles meddelelse om den fælles praksis for relative hindringer for registrering - risiko for forveksling (usærprægede/svage mærkebestanddeles virkning)*". Denne Fællesmeddelelse er udarbejdet i Konvergens Programmet, CP5, og indeholder en beskrivelse af den ovenfor skitserede praksis og en række eksempler herpå.

Lighed mellem ordmærker (Sidst opdateret: 02-01-2009)

De generelle principper og kriterier for vurdering af lighed mellem mærker, uddybes og suppleres af en række detaljerede kriterier.

For at sikre ensartede afgørelser foretager styrelsen sit skøn vedrørende ligheden mellem mærkerne dels ud fra de overordnede principper og kriterier og dels ud fra mere detaljerede kriterier, der er udledt af retspraksis og administrativ praksis.

De detaljerede kriterier er vejledende, og der foretages altid en samlet individuel vurdering. Vurderingen af, om to varemærker ligner hinanden, er altid en helhedsbedømmelse af mærkerne, hvori samtlige relevante elementer indgår.

Ved vurderingen af mærkelighed har det bl.a. betydning, om ordene er opbygget på samme måde. Her indgår blandt andet følgende elementer:

antal stavelser
mærkernes længde
vokal- og konsonantplacering
udtalemæssig rytme, eksempelvis begge fremmed sprogtone
dominerende mærkebestanddele
forvekslelige bogstaver, fx a/e, p/b, n/m

Som eksempler på afgørelser, hvor der blandt andet blev lagt vægt på mærkernes konstruktion, kan nævnes:

SPARKIES = SMARTIES (VA 1985 02218). Begge mærker har to udtalestavelser og indeholder 8 bogstaver, hvoraf 6 er identiske og placeret nøjagtigt samme sted i ordene. Begyndelsesbogstavet og endelsen er ens.

PUFASOL = PIKASOL (U 1992 647 SH). Sø- og Handelsretten lagde her vægt på ordenes ensartede opbygning og rytme.

De forskellige elementer i vurderingen af lighed er beskrevet i følgende artikler om lighed mellem ordmærker:

- Betydningen af mærkets indledning for lighedsvurderingen
- Forkortelser
- Mærker med ombyttede stavelser
- Mærker med specielle tegn
- Mærker på andre skriftsprog
- Mærker som indeholder titler
- Mærker bestående af navne
- Mærker på forskellige sprog
- Mærker med usærprægede ord
- Mærker med ofte anvendte mærkedele
- Mærker med indarbejdede eller usærprægede mærkedele

Om den samlede forvekslelighedsvurdering, se Almindelige principper for vurdering af forvekslelighed.

Stavelser (Sidst opdateret: 26-02-2009)

Vurderingen af lighed mellem ordmærker er altid en konkret vurdering i hver enkelt sag. De underliggende artikler beskriver de overordnede retningslinjer for lighedhedsvurdering, som afspejler administrativ praksis og siker ensartethed i vores vurdering.

Disse retningslinjer kan hovedsagligt bruges til mærker bestående af kunstord, da andre aspekter af ordene i mærkerne ofte vil gør sig gældende, når ordene har kendte betydninger.

Identiske og næsten identiske mærker (Sidst opdateret: 14-04-2010)

Når der er tale om ordmærker, vil identiske ordmærker naturligvis ligne hinanden. I et spørgsmål om forvekslelighed vil beskyttelsen af et mærke over for et identisk mærke normalt omfatte både sammenfaldende og ligeartede varer, jf. produktreglen.

Også mærker som er næsten identiske vil, efter en helhedsvurdering af mærker og varer/tjenesteydelser, nyde en sådan beskyttelse.

Mærker på 1 stavelse over for 1 stavelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på en stavelse ligner ofte mærker på en stavelse når:

1. mærkerne (max tre bogstaver) kun adskiller sig med et bogstav som ikke er det første,
2. mærkerne (max tre bogstaver) adskiller sig med det første bogstav, og de første bogstaver i sig selv ligner hinanden,
3. et langt mærke (min. fire bogstaver) kun adskiller sig med et bogstav fra det andet mærke.

Bemærk at mærker på en stavelse ikke omfatter tre-bogstavs forkortelser. Om lighed i relation til forkortelsesmærker, se artiklen Forkortelser.

Eksempelvis:

- SPY = SPI (1)
- BØL = BUL (1)
- ROC ≠ SOC (1)
- BAN ≠ AN (1)
- NAG = MAG (2)
- KROMS = TROMS (3)

Mærker på 1 stavelse over for 2 stavelser (Sidst opdateret: 09-07-2009)

Mærker på en stavelse ligner ofte mærker på to stavelser, når:

1. et-stavelsesmærket indgår som de første bogstaver i to-stavelsesmærket og samtidig udgør mere end halvdelen af to-stavelsesmærket,
2. et-stavelsesmærket indgår som sidste stavelse i to-stavelsesmærket og samtidig udgør mindst 2/3-dele af to-stavelsesmærket,
3. et-stavelsesmærket indgår som helhed i et kort to-stavelsesmærke (der kan være bogstavspring).

Eksempelvis:

- SPARKZ # SPARCO (1)
- SPARC = SPARCO (1)
- DUR ≠ DARA (1)
- DUR ≠ IDURK (1)
- REX = REXAM (1)
- DUR = IDUR (2)

- ROLEX ≠ LEX (2)
- ROSPRIKS = SPRIKS (2)
- AMS = AMES (3)
- KEST # KEPOST (3)

Mærker på 1 stavelse over for 3 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på en stavelse ligner ofte mærker på tre stavelser, når:

1. et-stavelsesmærket er identisk med den første stavelse af tre-stavelsesmærket, og denne første stavelse udgør mere end halvdelen af tre-stavelsesmærket,
2. et-stavelsesmærket er identisk med en stavelse i tre-stavelsesmærket, og de andre stavelser i tre-stavelsesmærket er svage stavelser.

Eksempelvis:

- DUR # DURALMIN (1)
- SPRING = SPRINGHALO (1)
- COTAREX # REX (1)
- MEDIPAX = PAX (klasse 5) (2)
- PHARMASTRIX = STRIX (klasse 5) (2)

Mærker på 1 stavelse over for 4 stavelser (Sidst opdateret: 07-01-2009)

Disse mærker ligner som udgangspunkt ikke hinanden.

Mærker på 1 stavelse over for flere ord (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på en stavelse ligner ofte mærker sammensat af flere ord, når

1. et-ordsmærket er identisk med et af ordene i flere-ordsmærket eller ligner flere-ordsmærket i sin helhed (se dog 2 og 3),
2. et af ordene i et flere-ordsmærket lægger sig som tillægsord til det andet ord, er det det andet ord, der får afgørende vægt,
3. et af ordene i et flere-ordsmærket er væsentligt kortere end det andet ord eller er svagt, får det andet ord afgørende vægt.

Eksempelvis:

- HIP = HIP HOP (1)
- FUN = FUN CUP (1)
- CAT = BLACK CAT (1 + 2)
- BLACK # BLACK CAT (2)
- HITS # HIT NUPREXA (3)

- BOUTIQUE WUS = WUS (3)

Mærker på 2 stavelser over for 1 stavelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på to stavelser ligner ofte mærker på en stavelse, når

1. et-stavelsesmærket indgår som de første bogstaver i tostavelsesmærket og samtidigt udgør mere end halvdelen af to-stavelsesmærket,
2. et-stavelsesmærket indgår som sidste stavelse i to-stavelsesmærket og samtidigt udgør mindst 2/3 dele af to-stavelsesmærket,
3. et-stavelsesmærket indgår som helhed i et kort to-stavelsesmærke (der kan være bogstavspring).

Eksempelvis:

- DARA # DUR (1)
- IDURK # DUR (1)
- REXAM = REX (1)
- SPARCO # SPARKZ (1)
- SPARCO = SPARC (1)
- IDUR = DUR (2)
- ROLEX # LEX (2)
- ROSPRIKS = SPRIKS (2)
- AMES = AMS (3)

KEPOST # KEST (3)

Mærker på 2 stavelser over for 2 stavelser (Sidst opdateret: 11-01-2012)

Mærker på to stavelser ligner ofte mærker på to stavelser, når

1. et mærke på max. fire bogstaver har tre bogstaver identiske (inkl. Max et erstatningsbogstav) og disse bogstaver komme i sammen rækkefølge (der må godt være et "spring" på et bogstav),
2. et mærke på min. fem bogstaver har en stavelse (behøver ikke være den første) samt noget af den anden identiske (mindst fire bogstaver i alt). Hvis den identiske stavelse er første stavelse, er det nok, at et bogstav er identisk i den anden stavelse. Hvis den identisk stavelse er sidste stavelse, skal mindst halvdelen af den første stavelse være identisk.

Eksempelvis:

- DURA = KURA (1)
- DURA # KURI (1)
- DARA = DURA (1)
- DARA # DUNA (1)
- COKI = KOKA (1)

- VIKING = VIKI (2)
- ROLAND # VOLANT (2)
- REXKUR # LEMKUR (2)
- REXKUR = LEXKUR (2)
- DURAN # DUROL (2)

Mærker på 2 stavelser over for 3 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på to stavelser ligner ofte mærker på tre stavelser, når

1. to-stavelsesordet er fuldstændigt indeholdt i tre-stavelsesordet. Der må gerne være "spring".

Eksempelvis:

- DURA = DURALUX (1)
- DURA # DURULUX (1)
- VIKING # VIKINI (1)
- DALUX = DURALUX (1)
- DURAL = DURAMIL (1)

Mærker på 2 stavelser over for 4 stavelser (Sidst opdateret: 23-09-2010)

Mærker på to stavelser ligner ofte mærker på fire stavelser, når

1. to-stavelseordet er fuldstændigt indeholdt som første del i firestavelsesordet i sammenhæng, og hvis første del i firestavelsesordet er svagt.

Eksempelvis:

- LARA = LARAMINAL (1)
- RAMI # LARAMINAL (1)
- MINAL # LARAMINAL (1)
- LAXA = POLYLAXA (POLY er svagt)

Mærker på 2 stavelser over for 5 stavelser eller derover (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på to stavelser ligner som oftest ikke mærker på fem stavelser eller derover.

Eksempelvis:

- SONO # SONOLAMINAL
- FULSA = MEDICOFULSA (MEDICO er svag)

Mærker på 2 stavelser over for flere ord (Sidst opdateret: 27-09-2010)

Mærker på to stavelser ligner ofte mærker med flere ord, når

1. to-stavelsesordet er identisk med et af ordene i flere-ordsmærket eller ligner flere-ordsmærket i sin helhed (se dog 2 og 3),
2. et af ordene i flere-ordsmærket lægger sig som tillægsord til det andet ord. Her er det det andet ord, der får afgørende vægt,
3. et af ordene i et flere-ordsmærket er væsentligt kortere end det andet ord eller er svagt. Her får det andet ord afgørende vægt.

Eksempelvis:

- MANA = MANA KOMPA (1)
- MANA = MAN ANA (1)
- MANA # MANI KORKI (1)
- HVIDE # HVIDE DUER (2)
- DUER = HVIDE DUER (2)
- IMO # IMO FYTRIGATOSIM (3)

Mærker på 3 stavelser over for 1 stavelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker på en stavelse, når

1. et-stavelsesmærket er identisk med den første stavelse af tre-stavelsesmærket, og denne første stavelse udgør mere end halvdelen af tre-stavelsesmærket,
2. et-stavelsesmærket er identisk med en stavelse i tre-stavelsesmærket, og de andre stavelser i tre-stavelsesmærket er svage stavelser.

Eksempelvis:

- DURALMIN # DUR (1)
- SPRINGHALO = SPRING (1)
- COTAREX # REX (1)
- MEDIPAX = PAX (klasse 5) (2)
- PHARMASTRIX = STRIX (klasse 5) (2)

Mærker på 3 stavelser over for 2 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker på to stavelser, når

1. to-stavelsesordet er fuldstændigt indeholdt i tre-stavelsesordet. Der må gerne være "spring".

Eksempelvis:

- DURALUX = DURA (1)
- DURULUX # DURA (1)
- VIKINI # VIKING (1)

- DURALUX = DALUX (1)
- DURAMIL = DURAL (1)

Mærker på 3 stavelser over for 3 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker på tre stavelser, når

1. mindst to stavelser er fælles. Hvis det er de to sidste stavelser, der er fælles skal mindst halvdelen af første stavelse også være fælles,
2. første stavelse er fælles og de to sidste stavelser har samme vokal eller konsonantrækkefølge, og mærkerne bevarer den samme rytme.

Eksempelvis:

- LARAMIN = LAPOMIN (1)
- LARAMIN # PORAMIN (1)
- LARAMIN = PARAMIN (1)
- LARAMIN = LARAPO (1)
- POLYNOL # POLYKIP (U)
- POLYNOL = POLYMIL (U)
- LARAMIN = LAPATIN (R2)
- LARAMIN # LAPATI (R2)

Mærker på 3 stavelser over for 4 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker på fire stavelser, når

1. de to første stavelser er identiske og samtidig udgør mindst halvdelen af mærkerne,
2. tre-stavelsesord er indeholdt i fire-stavelsesord, og der blot er føjet en ekstra stavelse ind.

Eksempelvis:

- LARAMI = LARAFYRO (1)
- LARAMI # LARAFYROL (1)
- LARAMI # LAMINALIN (1)
- MEDILAV # MEDIPYRO (U)
- MEDILAV = MEDILANA (U)
- ANTIPIN = ANSATIPIN (2)

Mærker på 3 stavelser over for 5 stavelser eller derover (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker på fem stavelser eller derover, når

1. tre-stavelsesordet er indeholdt i fem-stavelsesordet. Der må gerne være "spring".

Eksempelvis:

- LARAMIN = LARAMINALIN (R1)
- LARAMIN # LAPOMINALIN (R1)
- LARAMIN = LARAPOLYMIN (R1)
- LARAMIN = PORILARAMIN (R1)

Mærker på 3 stavelser over for flere ord (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på tre stavelser ligner ofte mærker sammensat af flere ord, når

1. tre-stavelsesordet er identisk med et af ordene i flere-ordsmærket eller ligner flere-ordsmærket i sin helhed (se dog 2),
2. et af ordene i flere-ordsmærket lægger sig som tillægsord til det andet ord. Her er det det andet ord, der får afgørende vægt.

Eksempelvis:

- MANANA = MANANA KOMPA (1)
- MANANA = MAN ANAN (1)
- MANANA # MANINA KORKI (1)
- BESKIDTE # BESKIDTE MØGUNGER (2)
- MØGUNGER = BESKIDTE MØGUNGER (2)

Mærker på 4 stavelser over for 1 stavelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på fire stavelser ligner som oftest ikke mærker på en stavelse.

Mærker på 4 stavelser over for 2 stavelser (Sidst opdateret: 07-09-2010)

Mærker på fire stavelser ligner ofte mærker på to stavelser, når

1. to-stavelseordet er fuldstændigt indeholdt som første del i firestavelsesordet i sammenhæng.

Eksempelvis:

- LARAMINAL = LARA (1)
- LARAMINAL # RAMI (1)
- LARAMINAL # MINAL (1)
- POLYLAXA = LAXA (POLY er svagt)

Mærker på 4 stavelser over for 3 stavelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på fire stavelser ligner ofte mærker på tre stavelser, når

1. de to første stavelser er identiske og samtidig udgør mindst halvdelen af mærkerne,

2. tre-stavelsesordet er indeholdt i fire-stavelsesord, og der blot er føjet en ekstra stavelse ind.

Eksempelvis:

- LARAFYRO = LARAMI (1)
- LARAFYROL # LARAMI (1)
- LAMINALIN # LARAMI (1)
- MEDIPYRO # MEDILAV (U)
- MEDILANA = MEDILAV (U)
- ANSATIPIN = ANTIPIN (2)

Mærker på 4 stavelser over for 4 stavelser (Sidst opdateret: 04-05-2009)

Mærker på fire stavelser ligner ofte mærker på fire stavelser, når

1. tre stavelser er fælles, og mindst en af stavelserne er den første,
2. de to første stavelser er identiske og samtidig udgør mere end halvdelen af mærkerne,
3. de to første stavelser er fælles (uanset længde), og der er lighed i en af de sidste stavelser,
4. det første bogstav er skiftet ud med max. to andre.

Eksempelvis:

- LAPOMANI = LAKIMANI (1)
- LAPOMANI # TYPOMANI (1)
- LAPOLMANI = LAPOLPISU (2)
- LAPOMANI # LAPOPISU (2)
- LAPOMANI = LAPOMOTI (3)
- LAPOMANI = TAPOMANI (4)
- LAPOMANI = STAPOMANI (4)
- LAPOMANI # STRAPOMANI (4)

Mærker på 4 stavelser over for 5 stavelser eller derover (Sidst opdateret: 04-05-2009)

Mærker på fire stavelser ligner ofte mærker på fem stavelser eller derover, når

1. fire-stavelsesordet er indeholdt i fem-stavelsesordet. Der må gerne være "spring",
2. tre stavelser er fælles, og mindst to af stavelserne er de første,
3. de to første stavelser er identiske og samtidig udgør mere end halvdelen af mærkerne.

Eksempelvis:

- LARAMILIN = LARAMINALIN (1)

- LARAMILIN # LARINAPATIN (1)
- LARAMILIN = LARAPONALIN (2)
- LARAMILIN # LAPONAMILIN (2)
- LARAMIXI # LARAPUMATI (3)
- LARAPMIXI # LARAPTUMATI (3)
- LASTRAMIXI =LASTRAPOENA (2 og 3)

Mærker på 4 stavelser over for flere ord (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker på fire stavelser ligner ofte mærker sammensat af flere ord, når

1. fire-stavelsesordet er identisk med et af ordene i flere-ordsmærket eller ligner flere-ordsmærket i sin helhed (se dog 2.),
2. Når et af ordene i et flere-ordsmærket lægger sig som tillægsord til det andet ord. Her er det det andet ord, der får afgørende vægt.

Eksempelvis:

- MANANANA = MANANANA KOMPA (1)
- MANANANI = MAN ANANI (1)
- MANANANI # MANINA KORKI (1)
- BEDÅRENDE # BEDÅRENDE HUNDEHVALPE (2)
- HUNDEHVALPE = BEDÅRENDE HUNDEHVALPE (2)

Mærker med flere ord (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Flerordsmærker ligner andre flerordsmærker, når mærkerne ligner hinanden i helhed.

Hvis mærket indeholder artsangivelser, vil der som oftest ses bort fra disse i vurderingen af ligheden.

Hvis mærket indeholder andre usærprægede elementer, vil der som udgangspunkt også blive set bort fra disse elementer. Forskelle eller ligheder i de usærprægede elementer kan dog gøre udfaldet.

Eksempelvis:

POTAX HYMATI = POTA HYMATIX
POTAX HYMATI # POTAX POGURI
POTAX HYMATI # POTA HYPERNA

POTA TØJ = POTI HAT
POTAMA TØJ = POTAM INTERNATIONAL
POTA TØJ = NEW POTA

POTA CLOTHING COMPANY = POTI
POTA CLOTHING COMPANY # NY POTI

POTA CLOTHING COMPANY = NY POTI CLOTHING COMPANY
POTAMA CLOTHING COMPANY = POTAM DENMARK

Det kan også have vægt, hvor i mærkerne det usærprægede element står, og hvor åbenlyst det er, at elementet mangler særpræg.

Lighed mellem mærker bestående af slogans (Sidst opdateret: 27-01-2009)

Slogans ligner andre slogans, når mærkerne ligner hinanden i helhed.

Eksempelvis:

- Kræv din daglige mælk # Det kræver sin mælk
- Det kræver sin mælk = Nu kræver det sin mælk

Slogans, der indeholder et "dominerende" særpræget varemærke ligner som udgangspunkt mærker som er identiske eller næsten identiske med varemærket, samt mærker som ligner i helhed.

Eksempelvis:

Det danske vejr er GAJOL vejr.

Her ligner mærker som er identiske eller næsten identiske med GAJOL samt mærker som ligner i helhed.

Betydningen af mærkets indledning for lighedsvurderingen (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Styrelsen lægger mere vægt på ordenes begyndelse end på disses slutning. Når køberen "ser" et varemærke, er det begyndelsen, der fæstner sig bedst i køberens hukommelse. Det er derfor et vigtigt element i vurderingen, om mærkernes begyndelsesbogstav og ordenes begyndelse som sådan er identiske eller ligner hinanden.

Eksempler på afgørelser, hvor der blandt andet blev lagt vægt på mærkernes begyndelse, er:

HIGHPAC # COMPAQ (VR 1992 03634)

BUXIDE # DEXIDE (VR 1992 04290)

SPLENDANCE # TENDANCE (UFR 1981.533 SH)

PERCEPTON = PERSECON: (VR 1997 00955, AN 1998 00127)

TEFLI = TEFLON (MP 814864)

EICO # MAICO (VR 2006 00016, AN 2007 00051)

ALUX # VELUX (VR 2000 03950)

I MP 818685 vurderede styrelsen, at LAKCID ikke i tilstrækkelig grad ligner KLACID, da endelsen CID er svag for varer i klasse 5. Denne afgørelse blev omgjort af ankenævnet i AN 2007 00013, som mente, at helhedsindtrykket af mærkerne betød, at mærkerne var forvekslelige.

Forkortelser (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Forkortelser, som typiske består af to eller tre karakterer, har et meget begrænset beskyttelsesomfang.

Det skal bemærkes, at mærker, som består af to eller tre bogstaver, og som kan udtales som et ord, også opfattes som et kort ord, fx BI eller FAB. Sådanne mærker behandles ikke som forkortelser.

To-bogstavsmærker har begrænsede kombinationsmuligheder med alfabetets 28 bogstaver. Derfor vil en to-bogstavsforkortelse som udgangspunkt kun ligne andre to-bogstavsmærker eller mærker, som fx består af en to-

bogstavsforkortelse efterfulgt af et usærpræget ord, hvis to-bogstavsforkortelserne er identiske, eller det første bogstav er identisk, og det andet bogstav i forkortelserne ligner synsmæssigt og lydligt.

Eksempelvis:

CB = CP
CB ≠ CR
PB ≠ PK

For tre-bogstavsforkortelser vil mærkerne ofte ligne hinanden, når første bogstav er identisk, og et af de andre bogstaver er skiftet ud, med et bogstav, som ligner synsmæssigt:

FCB = FGB
FCB = FCP
FCB ≠ FTB

Se også indsigelsesafgørelsen i VR 2000 02144: HBH ≠ HTH

Se endvidere indsigelsesafgørelsen i MP845190: QVS = QVC, som Ankenævnet stadfæstede, AN 2006 00037.

Mærker vil også ofte ligne hinanden, når første bogstav er identisk og andet og tredje bogstav har byttet plads. Det samme vil normalt gælde for fire-bogstavsforkortelser, når højst to bogstaver har byttet plads:

FCB = FBC
FBCD = FCBD
FCBD ≠ FDBC

Tre-bogstavsforkortelser vil ofte ligne fire-bogstavsforkortelser, når der er tilføjet et bogstav til sidst i mærket:

FCB = FCBT

Styrelsen har dog i VR 2005 02169 vurderet, at NXS = INXS, fordi mærkerne, ud over den synsmæssige lighed, er næsten lydligt identiske. Denne afgørelse blev bragt for Ankenævnet (AN 2006 00036), som også lagde vægt på, at INXS var dokumenteret indarbejdet, og at mærkerne derfor også var forvekslelige i relation til visse ligeartede tjenesteydelser.

Mærker med andre tegn end bogstaver, såsom tal eller tegnsætningstegn, fx + eller !, vil normalt ikke ligne forkortelsesmærker udelukkende bestående af bogstaver. Se også Mærker med specielle tegn.

Mærker med ombyttede stavelser (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Består to mærker af identiske stavelser i forskellig rækkefølge, vil de ofte kunne forveksles. Tilsvarende gælder mærker, hvor en stavelse eller et ord mangler i det ene mærke.

Eksempler herpå er:

ICOPAL = IPALCO

COLOR YOUNG LINE = YOUNG COLOR (VR 1997 01929, AN 1998 00140)

Mærker med specielle tegn (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Anvendelse af specielle tegn såsom bindestreger, punktummer og skråstreger kan påvirke vurderingen af, om to mærker er forvekslelige. Det har især betydning i forhold til, om der foreligger synsmæssig lighed mellem mærkerne.

Eksempler herpå er:

C-POL # CETOL (VR 1983 01827). Her blev tillagt vægt, at bindestregen gav en synsmæssig forskel mellem ordene.

E-VITAL # EPITAL (VR 1978 00277)

Mærker på andre skriftsprog (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Mærker, som er udført med kinesiske eller kyrilliske skrifttegn bliver behandlet som figurmærker, fordi vi ikke går ud fra, at en dansker vil kunne forstå betydningen af ord skrevet med sådanne tegn.

Denne praksis illustreres i sagen MP760207 om figurmærket MOCKOBKA, hvor styrelsen ikke anså mærket for at være forveksleligt med mærket MOSKOVSKAYA. MOCKOBKA svarer på latinske bogstaver til MOSKOVA, men styrelsen vurderede, at omsætningskredsen ville læse mærket som latinske bogstaver og ikke kende til betydningen af mærkerne.

Denne afgørelse blev stadfæstet af ankenævnet i AN 2002 00082 og Sø- og Handelseretten i V-20-04.

Den samme vurdering er lagt til grund i indsigelsesafgørelsen i MP696153, hvor forbrugeren ikke antages at kende betydningen af de kyrilliske bogstaver og derfor ikke vide, at der står "smirnoff":

≠

Mærker som indeholder titler på personer (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Titler som Lady, Sir og Mister indgår ofte i mærker. Mærker, der består af titler alene, er som hovedregel ikke forvekslelige med mærker, der består af den samme titel efterfulgt af et andet navn. Her vil navnet være den dominerende bestanddel i mærket.

Et eksempel er LADY # LADY HARRIET

Derimod vil mærker, der består af titler efterfulgt af et navn ofte være forvekslelige med et mærke bestående af det identiske eller næsten identiske navn.

Et eksempel er LADY HARRIET = HARRIET

Mærker bestående af navne (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Vurdering af forvekslelighed mellem mærker, der består af navne er anderledes, idet der skal være en højere grad af syns- og lydmæssig lighed mellem mærkerne, for at disse findes forvekslelige. Det antages således, at der skal mere til, førend forbrugerne tager fejl af mærker, der består af to forskellige navne.

Dette skyldes, at personnavne som udgangspunkt anses for at have en forholdsvis snæver beskyttelse. Et personnavn anvendes ofte af mange personer, ligesom den almindelige gennemsnitsforbruger typisk vil være vant til at skelne selv mellem personnavne, der ligger forholdsvist tæt på hinanden. Dette forudsætter dog, at det må forventes, at omsætningskredsen rent faktisk vil opfatte mærket som et personnavn, og formentlig også, at der er tale om et forholdsvist almindeligt personnavn.

Se følgende artikler om lighed mellem navne:

- Mærker bestående af fornavne
- Mærker bestående af efternavne
- Mærker med fulde navne

Mærker bestående af fornavne (Sidst opdateret: 05-01-2009)

Drenge og pigenavne vil som hovedregel kun være indbyrdes forvekslelige, hvis navnene udspringer af samme navn.

Eksempelvis:

LENE = LONE

ANNA # ANNABEL´S

BENNY # HENNY

ALEXANDER = ALEXANDRA

Se også indsigelsen VR 2003 03440, hvor MILLA blev anset for forveksleligt med MILLE K.

Mærker bestående af efternavne (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Vurdering af mærker, der består af efternavne over for mærker, der består af enten et andet efternavn eller et ord, adskiller sig også fra den sædvanlige vurdering. Der skal nemlig som oftest være en højere grad af syns- og lydmæssig lighed mellem mærkerne, førend mærkerne kan anses for at være forvekslelige.

Dette skyldes, at efternavne som udgangspunkt anses for at have en forholdsvis snæver beskyttelse. Et efternavn anvendes ofte af mange forskellige personer som en del af deres navn, ligesom den almindelige gennemsnitsforbruger typisk vil være vant til at skelne mellem efternavne, selv når de ligger forholdsvist tæt på hinanden. Dette forudsætter dog, at det må forventes, at omsætningskredsen rent faktisk vil opfatte mærket som et efternavn, og formentlig også, at der er tale om et forholdsvist almindeligt efternavn.

Eksempler herpå er:

SMIT = SCHMIT

KELLERMANN # KELLERSTRØM

ZAPPA = ZAPPER

Mærker bestående af fulde navne (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Mærker, der indeholder et fornavn suppleret med et efternavn, er som hovedregel kun forvekslelige med mærker, der består af det identiske eller næsten identiske efternavn.

Derimod vil et sådant mærke normalt ikke være forveksleligt med et mærke bestående af det identiske fornavn. Mærker, der begge består af for- og efternavne, vil sjældent være forvekslelige.

Som eksempler kan nævnes:

JEAN PAUL GAULTIER # JEAN PAUL (VR 1992 06790).

Mærker på forskellige sprog (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Udgangspunktet er, at to mærker, der har den samme sproglige betydning på henholdsvis dansk og fx engelsk ikke er forvekslelige, da der ikke gives motiv- eller idébeskyttelse. Eksempelvis er GARDEN ikke forveksleligt med HAVE.

Det vil dog kunne have betydning for vurderingen af forvekslelighed, om ordene i mærkerne både synsmæssigt og lydligt ligger tæt på hinanden.

Et eksempel herpå er:

RAINBOW = REGNBUE (VA 1992 00832)

Er ordets betydning meget kendt i Danmark, er kravene til den synsmæssige og lydlige lighed mellem mærkerne typisk mindre.

Som eksempler kan fremhæves:

STJERNE = STAR

STJERNE = STERN

STJERNE # STELLA

Mærker med ofte anvendte mærkedele (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Hvis en mærkebestanddel bliver brugt i mange varemærker, er det en indikator for, at den pågældende bestanddel skal betragtes som et svagt mærkeelement.

Eksempler på sådanne mærkeelementer er fx hyppigt anvendte ord som STAR, KRONE eller SUN.

En undtagelse hertil er de tilfælde, hvor de pågældende mærker alle tilhører den samme indehaver.

Når indehaveren af sådanne varemærke konsekvent og gennemgående bruger en bestemt bestanddel i mange af sine mærker, betyder det også, at mærkebestanddele, der under andre omstændigheder ville være svage bestanddele, bliver særdeles stærke bestanddele.

Blandt eksempler fra praksis, hvor der er lagt vægt på, at der kunne antages en forbindelse, kan fremhæves:

Ankenævnet erklærede i V 14/91, at konstruktionen UNO OFFICE for "kontorindretning" i klasse 20 ville frembyde "en væsentlig risiko for forveksling" med en anden producents varemærker UNO FORM, UNO DESIGN og UNO LINE for "køkken- og skabselementer". Det blev lagt til grund, at UNO var det bærende element, og det ord forbrugerne ville hæfte sig ved.

Indarbejdede mærkedele (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ord uden særpræg, kan kun registreres, hvis de er kombineret med et særpræget element - et andet ord eller en figur -, eller hvis mærket er indarbejdet. Registreres ord uden særpræg i kombination med et andet element, opnår mærkeindehaver alene eneret til mærket i sin helhed, og ikke til det pågældende ord i sig selv.

Som udgangspunkt tillægges ord eller mærkeelementer helt uden særpræg kun yderst begrænset vægt ved vurderingen af mærkelighed, netop fordi der ikke er opnået en eneret til dette. Ved vurderingen af mærkelighed skal der derimod lægges vægt på det dominerende element i mærket.

Ord uden særpræg, der kun er registreret, fordi de er indarbejdet, har et meget snævert beskyttelsesomfang. Som eksempler kan nævnes, at AALBORG BYVIN er registreret side om side med AALBORG, og SUPERISLIGA er registreret side om side med SUPERLIGA.

Heller ikke det indarbejdede ordmærke SKÆLSKØR FRUGTPLANTAGE kunne forhindre registreringen af figurmærket VR 2005 04091 FRISK FRUGT SKÆLSKØR.

Lighed mellem figurmærker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Vurderingen af, om to mærker ligner hinanden, skal altid foretages ud fra en helhedsbedømmelse af mærkerne. Varemærker kan dog opfattes på flere måder, f.eks. synsmæssigt, lydligt og begrebsmæssigt, og der kan fra sag til sag være forskel på, hvilke af disse opfattelsesmåder, der vil blive lagt mest vægt på i vurderingen af ligheden. Ofte vil vægtningen afhænge af, hvilken type figurmærke, der er tale om. Figurmærker kan bestå dels af rene figurer, dels af mærker der både indeholder ord og figurelementer og endelig af figurligt udformede ord.

Indeholder et figurmærke særprægede ord, vil der ofte blive lagt betydelig vægt på et sådant ord. Dette skyldes, at det for både indehaveren og dennes omsætningskreds vil være naturligt at "betegne" varemærket ved det særprægede ord, hvorfor ordet helt naturligt i de fleste tilfælde vil blive det mest dominerende og særprægede element i mærket. Du kan læse mere om denne type vurderinger i artiklen Lighed mellem figurmærker med særprægede ordelementer.

Indeholder et figurmærke usærprægede ordelementer, vil der som udgangspunkt ikke være opnået eneret til ordet i mærket i sig selv, jf. varemærkelovens § 16. Sådanne mærkers særpræg vil således i højere grad være knyttet op på mærkets figurlige elementer, hvorfor det er eventuelle ligheder eller forskelle i disse, der vil blive tillagt størst vægt. Du kan læse mere om denne vurdering i artiklen Lighed mellem figurmærker med usærprægede ord.

Består mærkerne alene af rene figurmærker, vil det hovedsageligt være mærkernes synsmæssige helhedsindtryk, der lægges vægt på. Det kan dog ikke udelukkes, at eventuelle begrebsmæssige ligheder eller forskelle kan tillægges en vis mindre vægt, ligesom den måde hvorpå mærkerne mest naturligt må forventes at blive "betegnet", dvs. udtalt, også kan have en indflydelse på vurderingen. Du kan læse mere om denne vurdering i artiklen Lighed mellem rene figurmærker.

Er der tale om figurligt udformede ord, vil vurderingen afhænge af, om ordet eller ordene har særpræg eller ej. Har ordene særpræg, vil vurderingen følge de samme principper, som er beskrevet i artiklen Lighed mellem figurmærker med særprægede ordelementer. Er der derimod tale om usærprægede ord, er det artiklen Lighed mellem figurmærker med usærprægede ord, der er relevant.

Lighed mellem rene figurmærker (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Det er udgangspunktet for så vidt angår de "rene" figurmærker, at de er forvekslelige, hvis mærkerne i deres helhed ligner hinanden.

Men da der ikke gives motivbeskyttelse forudsætter en lighed mellem rene figurmærker, at mærkerne, udover at have samme motiv, ligner hinanden stilistisk.

De dominerende og stærke mærkeelementer skal tillægges størst betydning. Også for figurer er det således relevant at tale om svage og stærke figurelementer. Naturlige symboler som fx sole, stjerner, køer for varen "mælk" og bier for varen "honning" og simple geometriske figurer som fx cirkler, trekanter og firkanter har kun begrænset beskyttelse. Figurer, der er almindelige brugt som udtryk for en egenskab eller andet ved varen, kan også have mindre beskyttelse end andre figurer. Figurer som fx træer, vand og himmel i farverne grøn, blå og hvid anvendes således ofte som "miljørigtige" symboler.

Selvom der som udgangspunkt ikke kan opnås eneret til en farve, kan en fælles farve også have betydning for, om forveksling kan finde sted. Dette gælder særligt, når der i øvrigt er andre lighedspunkter mellem mærkerne.

En registrering udført i sort/hvid antages i nogen grad at være beskyttet i forhold til andre mærker, selvom disse er udført i én bestemt farve eller farvesammensætninger. Således antages det, at mørke dele af et sort/hvidt mærke korresponderer med de dele af et mærke i farver, der også er mørkt. Tilsvarende korresponderer de lyse dele af mærkerne med hinanden. Dette betyder, at der i vurderingen af ligheden af et sort/hvidt varemærke over for et mærke i farver kan lægges vægt på, at en sådan korrespondance er til stede eller er fraværende. Farvekombinationer kan således i nogle tilfælde have afgørende betydning, således at det, at et varemærke er udført i bestemte kombinationer af farvenuancer bidrager til, at mærket i helhedsindtrykket ligner et sort/hvidt varemærke.

I praksis indgår der ofte et ord i et eller begge mærker, men praksis vedrørende rene figurmærker kan eksemplificeres ved sagen VR 1999 03670, hvor det i indsigelsen blev vurderet at figurerne ikke lignede hinanden, hvilket blev stadfæstet af ankenævnet i AN 2000 00042, dog med dissens:

I VR 2003 03412 vurderede vi, at figurerne ikke lignede hinanden, bl.a. fordi det ene mærke er en kontur og det andet mærke en silhouet. Afgørelsen blev stadfæstet i ankenævnet i AN 2005 00050:

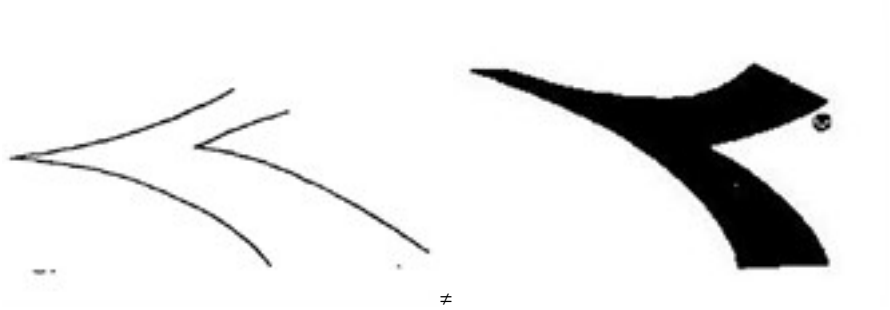

Motivbeskyttelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Betydningen af det begrebsmæssige indhold af varemærker indebærer ikke en begrebs- eller motivbeskyttelse.

Som den altovervejende hovedregel giver en ret til et varemærke ikke beskyttelse mod, at andre anvender samme motiv eller idé i deres varemærker. Et figurmærke, der forestiller en løve, kan ikke forhindre andre registreringer af ordet løve eller registreringer af en anden figurlig afbildning af en løve (forudsat figurerne ikke ligner i deres helhed). Ensartethed alene i den idé, der ligger til grund for mærkerne, er således ikke i sig selv nok til, at mærkerne er forvekslelige.

I visse ganske særlige tilfælde kan et motiv efter omstændighederne være benyttet i et sådant omfang, at beskyttelsesområdet udvides. Forudsætninger for at opnå en vis "motivbeskyttelse" er som minimum, at mærket er stærkt indarbejdet, stærkt særpræget og meget velkendt for indehaveren af varemærket. Men her vil vurderingen da også foretages efter bestemmelserne om de velkendte mærker, hvor det ikke skal vurderes, om mærkerne forveksles, men i stedet vurderes om brugen af det yngre mærke vil kunne medføre en utilbørlig udnyttelse af eller skade på det velkendte mærkes særpræg eller renommé.

Praksis er meget sparsom på dette område. Et eksempel er U 1994 147 SH, hvor retten fandt figurmærker med afbildning af søheltene Niels Juel og Tordenskjold, der begge blev anvendt på tændstikæsker, forvekslelige. Retten udtalte bl.a., at det for salg af tændstikker anvendte og registrerede varemærke Niels Juel med gengivelse af et portræt af søhelten Niels Juel bygger på ganske samme idé og valg af grundmotiv, som sagsøgerens særprægede, indarbejdede og velkendte mærke" (altså figurmærket Tordenskjold).

Lighed mellem figurmærker med særprægede ordelementer (Sidst opdateret: 24-02-2012)

Ved vurdering af mærkelighed for figurmærker lægger styrelsen, ligesom ved vurderingen af ligheden mellem andre mærketyper, generelt vægt på de særprægede og dominerende elementer i mærkerne samt mærkernes opbygning, skrifttype og farvevalg.

Indeholder et figurmærke imidlertid særprægede ord, vil der ofte blive lagt betydelig vægt på et sådant ord. Dette skyldes, at det for både indehaveren og dennes omsætningskreds vil være naturligt at "betegne" varemærket ved det særprægede ord, hvorfor ordet helt naturligt i de fleste tilfælde vil blive det mest dominerende og særprægede element i mærket. Læs også artiklen Lighed mellem ordmærker.

Da der imidlertid altid skal foretages en helhedsvurdering af mærkerne, når disses lighed og risikoen for forveksling skal vurderes, vil de figurlige elementer også kunne påvirke bedømmelsen, dette særligt hvis ordelementerne kun er mindre fremtrædende eller har en meget svag karakter.

Beskyttelsesomfanget af et figurmærke eller dettes ordlige elementer vil derfor afhænge af figurmærkets kompleksitet, ordets stærke eller svage karakter, og ordets dominans i mærket. Eksempelvis vil et særpræget, men svagt ord, der optræder mindre iøjnefaldende i en kompleks figurligt udformet etikette, ofte kunne tillægges mindre vægt i vurderingen af mærkernes lighed.

Den synsmæssige lighed har afgørende betydning for figurmærker, da figurmærker i højere grad "ses" end "høres". Derimod lægges der kun sjældent vægt på den begrebsmæssige lighed, da varemærkeretten som hovedregel ikke omfatter en motivbeskyttelse.

Derudover er det ved vurderingen af ligheden mellem figurer også vigtigt at huske på, at også for figurer er det relevant at tale om svage og stærke figurelementer. Naturlige symboler som fx sole, stjerner, køer for varen "mælk" og bier for varen "honning" og simple geometriske figurer som fx cirkler, trekanter og firkanter har kun begrænset beskyttelse. Figurer, der er almindelige brugt som udtryk for en egenskab eller andet ved varen, kan også have mindre beskyttelse end andre figurer. Figurer som fx træer, vand og himmel i farverne grøn, blå og hvid anvendes således ofte som "miljørigtige" symboler.

Det kan endvidere være afgørende for vurderingen af ligheden, om mærkerne er opbygget ens, fx om figurelementer og ordelementer er placeret ens i forhold til hinanden, i samme størrelsesforhold og/eller med brug af samme skrifttype.

Selvom der som udgangspunkt ikke kan opnås eneret til en farve, kan en fælles farve også have betydning for, om forveksling kan finde sted. Dette gælder særligt, når der i øvrigt er andre lighedspunkter mellem mærkerne.

Ved vurdering af to figurlige et-karaktersmærker skal der også foretages en helhedsvurdering af mærkernes lighed. En enkelt karakter, fx et bogstav eller et enkelt tal, kan efter omstændighederne have særpræg for de ansøgte varer eller tjenesteydelser. Ordelementet i disse mærker vil dog typisk være så svagt, at to mærker med samme ordelement kun ligner hinanden, hvis der også er væsentlige figurlige fællestræk.

En registrering udført i sort/hvid antages i nogen grad at være beskyttet i forhold til andre mærker, selvom disse er udført i én bestemt farve eller farvesammensætninger. Således antages det, at mørke dele af et sort/hvidt mærke korresponderer med de dele af et mærke i farver, der også er mørkt. Tilsvarende korresponderer de lyse dele af mærkerne med hinanden. Dette betyder, at der i vurderingen af ligheden af et sort/hvidt varemærke over for et mærke i farver kan lægges vægt, at en sådan korrespondance er til stede eller er fraværende. Farvekombinationer kan således i nogle tilfælde have afgørende betydning, således at det, at et varemærke er udført i bestemte kombinationer af farvenuancer bidrager til, at mærket i helhedsindtrykket ligner et sort/hvidt varemærke.

Lighed mellem figurmærker med usærprægede ord (Sidst opdateret: 25-01-2010)

Når et figurmærke indeholder et usærpræget ordelement, er der opnået eneret til mærket i dets helhed og ikke særskilt til ordet/ordene, jf. varemærkelovens § 16.

Når vi skal vurdere ligheden mellem to figurmærker, ser vi derfor i nogen grad bort fra et usærpræget ordelement, da de figurlige elementer dermed bliver de mest dominerende i mærkerne. Men det betyder ikke, at et ordelement lades helt ude af lighedsvurderingen, da ordelementet også er en del af den synsmæssige opfattelse af mærket. Ordets

størrelse og placering i mærket kan for eksempel ligne eller adskille sig fra det andet mærke. Dette gælder selvfølgelig i særlig grad for mærker, som består af usærprægede ord i en figurlig udformning.

Som eksempel fra styrelsens praksis kan henvises til indsigelsesafgørelsen VR 2006 02343, DANSK KEMI - en dråbe bedre. Her indeholdt begge figurmærker det usærprægede ord "kemi". Mærkernes figurlige elementer var dog forskellige, og mærkerne lignede derfor ikke hinanden.

Lighed mellem vareudstyrsmærker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Et varemærke kan bestå af varens form, udstyr eller emballage. Man kan dog kun få varemærkeret til et sådant udstyrsmærke, hvis det har tilstrækkeligt særpræg.

Der er kun få eksempler fra praksis vedrørende forvekslelighed mellem vareudstyrsmærker.

Blandt eksempler på afgørelser, der vedrører vareudstyrsmærker, kan fremhæves:

VR 1993 01952:

≠

Vedrørende sideapplikationer på sportssko ses eksempelvis Højesterets dom af 20. november 2007, hvor Sø- og Handelrettens dom blev omgjort. Sø- og Handelesretten udtalte, at en sko solgt af FDB udgjorde en krænkelse af Puma's "form-stribe", mens Højesteret udtalte, at skoens applikation adskilte sig i en sådan grad at der ikke var forveksleligt mellem mærkerne:

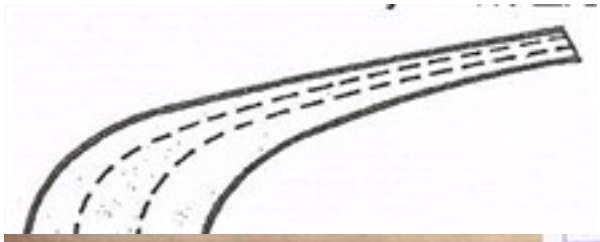

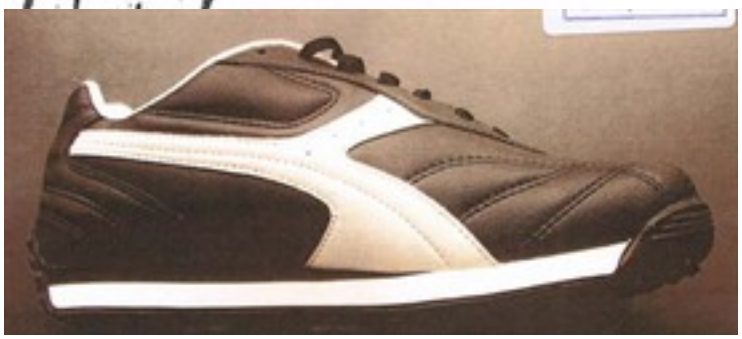

U 1987 29 SH: Matas havde, ved brug af emballager med stribemotiv bestående af skråtstillede farvede striber vekslende med hvide, opnået en varemærkeretlig beskyttelse. Denne varemærkeret blev ikke krænket i den pågældende sag.

U 1997 467 SH: Vareudstyrsmærket MARS-BAR # vareudstyrsmærket MINI JAPP.
Retten lagde blandt andet vægt på, at produkternes navne, der var dominerende i forhold til den øvrige emballages fremtoning, ikke var forvekslelige. Derudover adskilte de to udstyrsmærker sig ved, at Mini Japp var indpakket som en karamel med røde snoede endestykker og blev solgt i poser af navnet Twist med blandede karameller og chokoladestykker. Retten henviste til, at det lignende farvevalg og sammensætning på de to vareudstyrsmærker ikke kunne bevirke forvekslelighed.

Lighed mellem figurmærker og ordmærker (Sidst opdateret: 08-10-2010)

Ved vurdering af mærkelighed for figurmærker lægger styrelsen, ligesom ved vurderingen af ligheden mellem andre mærketyper, generelt vægt på de særprægede og dominerende elementer i mærkerne samt mærkernes opbygning, skrifttype og farvevalg.

Indeholder et figurmærke imidlertid særprægede ord, vil der ofte blive lagt betydelig vægt på et sådant ord. Dette skyldes, at det for både indehaveren og dennes omsætningskreds vil være naturligt at "betegne" varemærket ved det særprægede ord, hvorfor ordet helt naturligt i de fleste tilfælde vil blive det mest dominerende og særprægede element i mærket.

Når styrelsen vurderer et rent ordmærke overfor et figurmærke, der indeholder et særpræget ord, vil der af samme grund som oftest også i denne situation lægges betydelig mere vægt på ordene fremfor de figurlige elementer. Læs også artiklen Lighed mellem ordmærker om denne vurdering.

Da der imidlertid altid skal foretages en helhedsvurdering af mærkerne, når disses lighed og risikoen for forveksling skal vurderes, vil de figurlige elementer også kunne påvirke bedømmelsen, dette særligt hvis ordelementerne kun er mindre fremtrædende eller har en meget svag karakter.

Beskyttelsesomfanget af et figurmærke eller dettes ordlige elementer vil derfor afhænge af figurmærkets kompleksitet, ordets stærke eller svage karakter, og ordets dominans i mærket. Eksempelvis vil et særpræget, men svagt ord, der optræder mindre iøjnefaldende i en kompleks figurligt udformet etikette, ofte kunne tillægges mindre vægt i vurderingen af mærkernes lighed.

Lighed mellem varer/tjenesteydelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Når der er lighed mellem mærkerne, er det udgangspunktet, at der også skal være sammenfald af varer eller tjenesteydelser for, at mærkerne kan være forvekslelige.

Forvekslelighedsvurderingen er imidlertid en helhedsvurdering af både mærker og varer/tjenesteydelser. Derfor kan en større lighed mellem mærkerne bevirke, at kravet til lighed mellem varer/tjenesteydelser bliver mindre; og omvendt mindskes kravene til ligheden mellem mærkerne, hvis der er identitet eller en høj grad af lighed mellem varer/tjenesteydelser.

Således kan beskyttelsen af et mærke udstrækkes til lignende varer/tjenesteydelser, hvis mærkerne er identiske eller i høj grad ligner hinanden. Det skal også nævnes, at når det gælder velkendte mærker kan den beskyttelse, som er omfattet af § 15, stk. 1, nr. 2, også udvides i et begrænset omfang.

Ligheden mellem varer/tjenesteydelser er således ligeså afgørende for forvekslelighedsvurderingen som ligheden mellem mærkerne.

Det burde være en simpel sammenligning, hvornår der er sammenfald af varer eller tjenesteydelser, men da varefortegnelser ofte omfatter overbegreber, kan det være en større udredning at afgøre, hvilke varer eller tjenesteydelser, som er omfattet og dermed sammenfaldende.

Vurderingen af om varerne/tjenesteydelserne er ligeartede er beskrevet i artiklen Ligeartethed mellem varer/tjenesteydelser.

Sammenfald af varer/tjenesteydelser (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Sammenfald af varer og tjenesteydelser foreligger både, hvor varerne eller tjenesteydelserne er identiske, og hvor varer eller tjenesteydelser er indeholdt i et overbegreb.

Eksempler på sammenfald af varer/tjenesteydelser:

Hatte, frakker og sko = Sko, hatte og frakker
Annonce- og reklamevirksomhed = Reklamebureauvirksomhed
Hatte, frakker og sko = Beklædningsgenstande
Databehandlingsudstyr = Edb-skærme, printere
Farmaceutiske præparater = Smertestillende midler
Telekommunikationsvirksomhed = Telefonisk kommunikation

Det kan til tider være vanskeligt at afgøre hvor meget et overbegreb reelt omfatter, men vores afgørelsespraksis kan ofte give svaret.

Et eksempel er afgørelsen i VR 2005 01382, OLIVIA, hvor vi har afgjort, at "papirhandlervarer" i klasse 16 bl.a. omfatter alle tryksager.

Et andet eksempel er afgørelsen i VR 2006 03481, EXTENSO, hvor vi har vurderet, at varen "computere" i klasse 9 er sammenfaldende med en række andre apparater i klasse 9, såsom "videnskabelige apparater og apparater til måling, vejning og signalering".

Ligeartethed mellem varer eller tjenesteydelser (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Ifølge varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2. kan der også være risiko for forveksling, hvis to mærker ligner hinanden og omfatter varer eller tjenesteydelser af lignende art. Det kan være vanskeligt at bedømme, om varer eller tjenesteydelser er ligeartede. Vurderingen, der må baseres på et skøn, er som udgangspunkt kun relevant, når mærkerne er identiske eller næsten identiske, da ligheden mellem mærker må være større, når varerne ligger fjernere fra hinanden, se Almindelige principper for vurdering af forvekslelighed.

Når styrelsen skal vurdere, om der foreligger varelighed, er udgangspunktet den varefortegnelse, der er knyttet til ansøgningen eller registreringen.

Inddelingen af varer og tjenesteydelser i klasser efter Nice-Klassifikationen er kun et administrativt hjælperedskab og er således ikke afgørende for vurderingen af, om varer eller tjenesteydelser er ligeartede. Det er altså angivelsen af varer og tjenesteydelser og ikke klassificeringen, der har betydning i denne sammenhæng. Der findes mange varer, som klassificeres efter det materiale, de er lavet af og derved i forskellige klasser, men som har samme anvendelsesformål, fx stofbleer og papirbleer.

Det bagvedliggende princip for vurderingen af ligheden er, om forbrugeren vil forveksle eller antage en forbindelse mellem de to lignende mærker, som følge af ligheden mellem varerne/tjenesteydelserne. I praksis baseres vurderingen på en række faktorer, som kan bidrage til, at der opstår risiko for forveksling.

Disse faktorer omfatter egenskaber ved varerne/ydelserne i sig selv, varerne/tjenesteydelsernes relevante omsætningskreds samt brancheforhold. Det vigtigste at holde sig for øje er, at det er en samlet vurdering af alle relevante faktorer og ikke en checkliste, hvor et bestemt antal hakker på listen er nok. Samtidig er det dog også tydeligt i vores egen praksis samt afgørelser fra andre instanser, at et enkelt forhold, såsom at varerne supplerer hinanden, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at varerne er ligeartede.

I relation til varernes/ydelsernes egne egenskaber kan vi lægge vægt på:

- varernes art
- varernes anvendelsesformål
- varernes benyttelse

Disse faktorer er nævnt i EF-Domstolens præjudicielle afgørelse i sagen C-39/97, CANON.

Varens art
Der kan således tages hensyn til, om varerne fx er fremstillet af samme materiale eller råvarer, fx "kompot" og "syltetøj". Hvis varerne derudover også opfylder andre kriterier, såsom at de kan anvendes til det samme, vil de typisk blive anset for at være ligeartede.

Varens anvendelsesformål
Vi kan også lægge vægt på, om varerne kan erstatte eller supplere hinanden, eller om den ene vare kan indgå som en væsentlig del af den anden.

Varer som kan erstatte hinanden vil normalt have samme anvendelsesformål, såsom "smør" og "margarine" eller "briller" og "kontaktlinser". Hvis varer har samme anvendelsesformål vil disse umiddelbart være i et konkurrenceforhold. Sådanne varer vil typisk blive anset for at være ligeartede.

Et eksempel på en indsigelsesafgørelse, der vedrørte varer, som kan erstatte hinanden, er VR 2000 03527, "appelsin- og æblejuice" og "grøntsagsjuice".

Varens benyttelse
Ved varer, der supplerer hinanden, forstås ikke bare varer, som benyttes sammen, men varer som indbyrdes komplementerer hinanden, således at der er et vist afhængighedsforhold mellem disse.

Dette betyder dog ikke, at alle varer, som komplementerer hinanden, er ligeartede. For eksempel vil en lampe og en pære ikke være ligeartede, selvom de bruges sammen og supplerer hinanden. Dette skyldes varernes grundlæggende forskellighed samt det forhold, at lamper og pærer normalt ikke fremstilles af de samme producenter. Se nedenfor om brancheforhold.

Med hensyn til varer, som kan indgå som en væsentlig del af den anden, er der typisk tale om varer, som ikke primært sælges selvstændigt, men kun sammen med den anden vare som del af denne, fx "biler" og "bilmotorer". Sådanne varer vil ofte anses for ligeartede, da varerne er afhængige af hinanden og kun sjældent vil kunne anvendes hver for sig.

Hvis der derimod er tale om tilbehør, som i større omfang vil kunne anvendes selvstændigt, eller som vil kunne finde anvendelse i forbindelse med talrige forskellige genstande, betragtes tilbehøret som en tilstødende vare og ikke nødvendigvis som en ligeartet vare. Det forhold at en vare ligger indenfor et tilstødende vareområde er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at varerne er ligeartede. Eksempler på tilstødende varer, der ikke kan anses for at være ligeartede, er biler/cykler, PC'ere/computerborde og swimmingpools/klor.

Løst tilbehør til en vare anses som udgangspunkt heller ikke som ligeartet med varen. Dette gælder særligt, hvis der er tale om mindre væsentligt tilbehør til en hovedgenstand. Eksempler på tilbehør, der vil kunne anvendes selvstændigt eller indgå i mange andre sammenhænge, er elektriske pærer og ledninger.

Dommen i UfR 1974.568 SH om FIESTA illustrerer, at selvstændige (rå)varer, som indgår i en anden forarbejdet vare, ikke som udgangspunkt er ligeartet med den færdige (forarbejdede) vare. I dommen blev det afgjort, at korn, mel og produkter heraf ikke er ligeartede med sukkerbrødskager med fyld, glasur og pynt, da korn, mel og produkter heraf ikke kan omfatte ethvert produkt, hvori mel indgår, uanset mængden af mel og produktets øvrige bestanddele samt forarbejdningsgrad.

Der kan være en vis tvivl om, i hvilket omfang der i vurderingen af ligeartethed kan lægges vægt på, at to varer sælges gennem de samme salgskanaler, eller at varerne i nogen grad anvendes i mere løs tilknytning til hinanden. Retten i første instans har i dommen T-169/03, SISSI ROSSI, udtalt sig om præmisserne for varers ligeartethed i sådanne situationer. Retten udtalte sig i sagen bl.a. om, hvorvidt "damesko" og "dametasker" kunne anses for ligeartede, hvilket retten nåede frem til de ikke var. Retten konstaterede først, at det faktum at begge varer ofte fremstilles i læder eller kunstlæder ikke i sig selv kan godtgøre at varerne ligner hinanden, da dette kan gælde for mange andre varer.

Retten bekræftede herefter, at sko og tasker har forskellige anvendelsesformål og således ikke er substituerbarer eller i et konkurrenceforhold.

I relation til sagsøgers argument, om at varerne komplementerer hinanden og derfor er ligeartede, udtalte Retten, at det ikke var dokumenteret, at forbrugeren ville finde det usædvanligt at sko og tasker ikke passede perfekt sammen. Retten giver i den forbindelse udtryk for, at det i sådanne situationer skal kunne påvises, at der er en særlig sammenhæng mellem varerne, fordi disse opfylder et "reelt æstetisk behov", der efterspørges eller forventes opfyldt af den relevante omsætningskreds. Dette kriterium er imidlertid ikke helt klart defineret i afgørelsen, men Retten konstaterer dog utvetydigt, at varer inden for modesektoren alle til en vis grad komplementerer hinanden, og at denne komplementering således ikke i sig selv kan godtgøre, at disse varer er ligeartede.

Den æstetiske komplementering tages også op i dommen om TOSCA BLU (T-150/04) i præmis 34-38 i forhold til "parfume" og "beklædningsgenstande", hvor Retten i Første Instans bemærker, at et æstetisk komplementeringsforhold kan opstå for varer, som har forskellig art, anvendelsesformål og benyttelse. Retten bemærker herefter:

36 For at skabe en grad af lighed i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal en sådan æstetisk komplettering bestå i et reelt æstetisk behov i den forstand, at den ene vare er uundværlig eller væsentlig for brugen af den anden, og at forbrugerne finder det sædvanligt eller normalt at bruge disse varer sammen (jf. i denne retning Rettens dom af 1.3.2005, sag T-169/03, Sergio Rossi mod KHIM - Sissi Rossi (SISSI ROSSI), Sml. II, s. 685, præmis 60 og 62).

37 Det er imidlertid vigtigt at understrege, at den omstændighed, at der er en æstetisk komplettering mellem de omhandlede varer som omhandlet i foregående præmis, ikke er tilstrækkeligt til at konkludere, at der er en lighed mellem dem. Hertil kræves yderligere, at forbrugerne anser det for almindeligt, at disse varer bliver markedsført under det samme varemærke, hvilket normalt forudsætter, at en stor del af de respektive fabrikanter eller distributører af disse varer er de samme (SISSI ROSSI-dommen, præmis 63).

38 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren udelukkende gjort gældende, at offentligheden er vant til, at varer fra modebranchen markedsføres under parfumevaremærker på grund af den faste licenspraksis. Selv hvis dette lægges til grund, er alene denne omstændighed imidlertid ikke tilstrækkelig til at opveje, at de omhandlede varer ikke er af lignende art. Denne omstændighed ville navnlig ikke gøre det muligt at fastslå, at der er en æstetisk komplementærforbindelse mellem parfumerivarer på den ene side og de lædervarer og beklædningsgenstande, der er

nævnt i præmis 3 ovenfor, på den anden side i den forstand, at den ene gruppe varer ville være uundværlige eller væsentlige for brugen af den anden, og at forbrugerne ville finde det sædvanligt eller normalt at bruge disse varer sammen.

Det forekommer således, at et reelt komplementeringsforhold forudsætter, at brugen af den ene vare er uundværdlig eller i det mindste væsentlig for den anden, uden dog at denne faktor i sig selv kan opveje varernes forskelligartethed.

Retten kommer dermed frem til et andet afgørende forhold for vurderingen af ligeartethed, nemlig brancheforhold og omsætningskreds.

Varernes omsætningskreds
Foruden varernes/ydelsernes egne egenskaber har det også betydning for vurderingen, hvem omsætningskredsene for de respektive varer er. Hvis de varer/ydelser, som sammenlignes, henvender sig til to helt forskellige omsætningskredse, taler dette for, at varerne er af så forskellig art eller opfylder så forskellige formål, at de ikke ligner hinanden. Hvis omsætningskredsene i øvrigt aldrig kommer i kontakt med hinanden, vil det ikke være sandsynligt, at varerne af forbrugeren vil antages af have samme kommercielle oprindelse. Køberkredsen af den ene vare vil nemlig ikke have kendskab til eksistensen af varemærket i relation til den anden vare, og forvekslelighedsrisikoen opstår dermed ikke. Dette kan være tilfældet, hvis der er tale om meget specialiserede kundekredse.

Ofte vil der dog være tale om en omsætningskreds bestående af den almindeligt oplyste forbruger for begge mærkers vedkommende. I sådanne situationer er det særligt relevant at vurdere, i hvilket omfang varerne eller tjenesteydelserne kan supplere eller erstatte hinanden, og om der eksisterer særlige brancheforhold, der taler for, at omsætningskredsen må forventes, at se en særlig sammenhæng mellem varerne.

Brancheforhold
I relation til brancheforhold udtaler Retten i SISSI ROSSI, at uanset om forbrugeren betragter varer som supplerende, er dette ikke tilstrækkeligt til, at forbrugeren vil kunne antage at varerne har samme kommercielle oprindelse. Hertil skal forbrugeren anse det for sædvanligt, at fabrikanterne af de respektive varer er de samme.

Udover fabrikanterne, kan det være vigtigt, om distributionskanalerne er de samme, fx om varerne bliver markedsført i de samme forretninger. Dette skal ikke tages som udtryk for, at varer som sælges i store varehuse, alle potentielt kan være ligeartede, men at der skal være tale om, at de markedsføres i samme specialiserede butikker (se præmis 44 og 45 i T-443/05, PIRANHA). Dog har Retten også sagt, at der nødvendigvis må være tale om en stor del af fabrikanter eller distributører inden for branchen, som fremstiller/markedsfører de samme varer.

Retten giver dermed udtryk for, at i de situationer, hvor varer blot i nogen grad kan supplere hinanden, uden at dette dog er nødvendigt for den enkelte vares funktion (æstetisk komplementering), skal der foreligge en egentlig "brancheglidning", førend varerne kan anses for at være ligeartede.

At der har udviklet sig en lignende praksis i Danmark kan bl.a. ses i sagen AN 2005 00026 CECIL <w>. I denne sag blev der bl.a. henvist til, at det inden for tobaksvarebranchen var almindeligt at foretage en såkaldt "brand-extension" fra tobaksvarer til andre typer af varer, herunder tøj. Styrelsen og Ankenævnet fandt imidlertid, at selvom en vis "brand-extension" utvivlsomt fandt sted, så havde dette ikke et sådant omfang, at der var tale om en egentlig "brancheglidning". Da varerne "tobaksvarer" og "beklædningsgenstande" endvidere var af betydelig forskellig art, og der således ikke var andre forhold end den anførte "brand-extension", som kunne tale for et modsat resultat, blev varerne ikke anset for at være ligeartede.

Når der er tale om varer, der i deres art og anvendelse er forskellige, vil det således sjældent være tilstrækkeligt alene at henvise til, at der gælder særlige brancheforhold for disse varer. Normalt vil der også skulle påvises en anden sammenhæng mellem varerne, såsom at disse rent faktisk af omsætningskredsen opfattes som varer, der supplerer eller erstatter hinanden.

Selvom særlige brancheforhold sjældent i sig selv vil kunne medføre, at to forskellige varer må anses for ligeartede, kan sådanne brancheforhold dog være med til at understrege en lighed mellem to varer, der i øvrigt har visse fælles

træk, dette særligt hvis det tillige påvises, at varerne sælges i nær tilknytning til hinanden og til den samme omsætningskreds.

Ligeartethed mellem varer og tjenesteydelser (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Der er som oftest ikke ligeartethed mellem varer og tjenesteydelser. Dog kan varer og tjenesteydelser være ligeartede, hvis der er en særlig sammenhæng mellem varen og tjenesteydelsen, typisk i kraft af at de har samme formål eller anvendelsesområde, samme omsætningskreds og distributionskanaler, og i øvrigt i omsætningskredsen opfattes som varer og ydelser, der til en vis grad kan supplere eller erstatte hinanden.

Kriterierne er således som udgangspunkt de samme, som dem der er nævnt i artiklen om ligeartethed mellem henholdsvis varer eller tjenesteydelser. Imidlertid betyder varernes og tjenesteydelsernes forskelligartethed, at det typisk ikke er tilstrækkeligt, at de kan opfylde det samme formål.

Som eksempel kan nævnes, at en fødevare i klasse 29 eller 30 typisk ikke vil blive anset for ligeartet med tjenesteydelsen "restaurationsvirksomhed", selv om varen og tjenesteydelsen i dette tilfælde til dels kan opfylde det samme behov. I en sådan situation vil det yderligere være påkrævet at vise, at der er særlige brancheforhold, der gør, at varen og tjenesteydelsen i omsætningskredsen vil blive opfattet som ligeartede.

Sådanne særlige brancheforhold antages som oftest at være til stede i forholdet mellem varer og tjenesteydelsen "detailhandel" med de pågældende varer. I denne situation vil der nemlig bl.a. blive lagt vægt på, at det ikke er ualmindeligt, at producenter markedsfører deres produkter gennem egne salgskanaler, dvs. gennem egne butikker, ligesom det heller ikke er ualmindeligt, at man i en detailhandel får produceret varer, der påføres detailhandelens eget varemærke. Derudover er ydelsen og varen i denne situation også indbyrdes afhængige, hvorfor de i nogen grad må siges at supplere hinanden. Der kan således i den konkrete situation være en række elementer, der taler for, at detailhandel med en vare er ligeartet med varen selv.

Af eksempler fra praksis kan nævnes følgende:

Ankenævnet fandt i V 46/95 PROFF (VR 1994 06093), at rengøringsmidler var ligeartede med rengøringsvirksomhed, da rengøringsmidler i vid udstrækning leveres til rengøringsvirksomheder med deres egne mærker eller uden mærkning med henblik på mærkning med rengøringsvirksomhedens mærke.

AN 1999 00027 (VR 1997 04787), CHICKY WORLD # CHICKY: Sagen vedrørte fødevarer i klasserne 29, 30 og 31 overfor restaurationsvirksomhed og levering af måltider i klasse 42. Styrelsen fandt, at mærkerne ikke var identiske, og at det fælles element "chicky" var svagt i fødevareklasserne. Desuden henviste styrelsen til forskellen mellem varer og tjenesteydelser. Ankenævnet stadfæstede afgørelsen og angav bl.a., at der ikke var påvist tilstrækkelig vægtige grunde til, at varerne måtte anses for ligeartede med tjenesteydelser.

Forvekslelighed af velkendte mærker (Sidst opdateret: 05-08-2014)

Der vil ofte være en større risiko for forveksling, når det ældre mærke er velkendt. Er et ældre velkendt varemærke og et yngre varemærke brugt eller registreret for samme eller lignende varer og/eller tjenesteydelser, kan der ved vurderingen af, om mærkerne i deres helhed er forvekslelige, lægges vægt på den særlige grad af særpræg, som det velkendte mærke har opnået gennem dets intensive indarbejdelse.

Det antages, at den særlige grad af særpræg, som et velkendt varemærke gennem en intensiv indarbejdelse besidder, kan forøge risikoen for, at den relevante omsætningskreds vil tro, at der er en forbindelse mellem det velkendte mærke og et yngre mærke.

Dette betyder, at et ældre velkendt mærke, der er velkendt for de samme eller lignende varer, som et yngre mærke er registreret eller anvendt for, kan opnå en "større" beskyttelse i forhold til ligheden mellem mærkerne. Ofte vil det nemlig i en sådan situation være tilstrækkeligt, at der blot er visse ligheder mellem mærkerne, for at det kan konkluderes, at omsætningskredsen vil antage en forbindelse mellem mærkerne, og at der som følge heraf opstår en risiko for forveksling.

Hvorvidt der er tale om tilstrækkelige ligheder til, at en sådan forbindelse vil antages i omsætningskredsen, afhænger af en helhedsvurdering af sagens konkrete omstændigheder med inddragelse af alle relevante faktorer, herunder

- graden af velkendtheden for det ældre mærke,
- mærkernes iboende særpræg,
- omsætningskredsens sammensætning,
- ligheden mellem mærkerne,
- ligheden mellem varerne og
- markedsforholdene inden for den pågældende branche i øvrigt.

Den ovenfor skitserede betydning af et mærkes velkendthed for vurdering af forvekslelighed, når mærkerne vedrører de samme varer, kan også ses omtalt i EF-Domstolens præjudicielle afgørelse C-251/95, SABEL, særligt præmis 24.

Hertil kommer, at EF-domstolens afgørelse i sagen vedrørende CANON, C-39/97, særligt præmis 19, viser, at produktreglens indre sammenhæng mellem mærker og varer eller tjenesteydelser også gælder for vurderingen af forvekslelighed i tilfælde, hvor der er et ældre velkendt mærke involveret, og mærkerne vedrører forskellige varer. Et varemærke vil i en sådan situation ofte kunne udelukkes fra registrering trods en lavere grad af lighed mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser, hvis ligheden mellem mærkerne er stor, og det ældre varemærke er velkendt. Her gælder dog også, at vurderingen af forvekslelighed skal ske ud fra en helhedsvurdering af sagens konkrete omstændigheder, med inddragelse af alle relevante faktorer, som skitseret ovenfor.

Den "udvidede" beskyttelse af velkendte mærker efter varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2, kan dog aldrig føre til, at to mærker findes forvekslelige, hvis enten mærkerne eller varerne og tjenesteydelserne ingen ligheder har.

Ved behandling af en varemærkeansøgning påser styrelsen som udgangspunkt ikke på eget initiativ, om et varemærke er velkendt og derfor kan opnå en udvidet beskyttelse. Det skyldes, at anvendelse af reglerne kræver et større kendskab til varemærket end det, der foreligger i forbindelse med behandlingen af en ansøgning.

Anvendelse af reglerne sker derfor normalt i forbindelse med indsigelser, hvor indehaveren af det kendte mærke ved fremsendelse af dokumentation kan godtgøre, at betingelserne for at opnå den udvidede beskyttelse er opfyldt.

Velkendte varemærker (Sidst opdateret: 06-09-2012)

Hvis et mærke er særlig kendt, kan det friste andre til at udnytte det samme eller lignende mærker. Denne udnyttelse kan være til skade for det velkendte mærke, fordi der kan ske en udvanding af mærket, og mærket kan miste en del af sin goodwill.

Varemærkeloven indeholder følgende bestemmelser vedrørende velkendte mærker:

- varemærkelovens § 4, stk. 2:
  vedrører betingelserne for at stoppe brugen af et yngre mærke på baggrund af et her i landet velkendt varemærke
- varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 1:
  vedrører betingelserne for at stoppe registreringen af et yngre mærke på baggrund af et velkendt EF-varemærke
- varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 2:
  vedrører betingelserne for at stoppe registreringen af et yngre mærke på baggrund af et vitterligt kendt mærke, der også er velkendt
- varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 1:
  vedrører betingelserne for at stoppe registreringen af et yngre mærke på baggrund af et velkendt registreret dansk varemærke

- varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2, jf. § 4:
  vedrører betingelserne for at stoppe registreringen af et yngre mærke på baggrund af et velkendt varemærke, der er brugt i Danmark, men ikke er registreret.

Efter ordlyden af disse bestemmelser gives der en beskyttelse mod brug og registrering af yngre mærker, der er identiske med eller ligner et ældre velkendt varemærke for varer eller tjenesteydelser af anden art. Betingelsen for denne mere omfattende beskyttelse er, at

- det kan dokumenteres at mærket er velkendt, og

- at brugen eller registreringen af tegnet vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det velkendte varemærkes særpræg eller renommé eller skade på dette særpræg eller renommé.

Varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 1
Varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 1, udelukker registreringen af et varemærke hvis varemærket er identisk med eller ligner et ældre dansk varemærke, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret.

Følgende betingelser skal som udgangspunkt alle være opfyldt for, at bestemmelsen kan finde anvendelse:

1. det ældre mærke skal være velkendt her i landet, og
2. brugen af det yngre mærke vil medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller skade særpræget eller renommeet.

Varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 1, omfatter uanset ordlyden desuden en beskyttelse mod registrering af et yngre mærke, der søges registreret for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art. Dette følger af EF-domstolens afgørelser i sagerne vedrørende Davidoff C-292/00 samt Adidas C-408/01.

Varemærkelovens § 15, stk. 3
Det fremgår af varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 1, at et varemærke også er udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre EF-varemærke er registreret, når:

1. det ældre EF-varemærke er velkendt i Den Europæiske Union, og
2. brugen af det yngre varemærke vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre EF-varemærkes særpræg eller renommé eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

Det kan diskuteres, hvornår et EF-varemærke må anses for at være velkendt i Den Europæiske Union, men det er formentlig nok, at det blot er velkendt i ét land i Unionen.

Imidlertid vil det være afgørende for, om et velkendt EF-varemærke kan opnå beskyttelse i Danmark efter bestemmelsen, at det også er velkendt i Danmark. Dette skyldes kravene om, at brugen af det yngre mærke skal kunne skabe en "sammenhæng" med det ældre velkendte varemærke, og at brugen af det yngre varemærke skal kunne medføre en utilbørlig udnyttelse af eller skade på det velkendte mærkes særpræg eller renommé. Om disse forhold er opfyldt vil afhænge af, hvordan den relevante omsætningskreds i Danmark opfatter mærkerne, herunder om det ældre mærke opfattes som et velkendt mærke.

Uanset ordlyden af varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 1, omfatter denne bestemmelse også en beskyttelse mod registrering af et yngre mærke, der søges registreret for varer eller tjenestelydelser af samme eller lignende art. Dette følger af EF-domstolens afgørelser i sagerne vedrørende Davidoff C-292/00 samt Adidas C-408/01.

Ligeledes fremgår det af varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 2, at et varemærke også er udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner et »vitterlig kendt« varemærke, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er vitterlig kendt, når brugen af det yngre varemærke kan føre til:

1. at det antages, at der er en forbindelse mellem mærkerne, og
2. at brugen vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

Bestemmelserne i varemærkelovens § 15, stk. 3, nr. 1 og nr. 2 svarer til bestemmelserne i varemærkelovens § 4, stk. 2 og varemærkelovens 15, stk. 4, nr. 1, men dækker henholdsvis ældre EU-varemærker og ældre "vitterligt kendte" mærker.

Efter varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2, følger det, at to mærker er forvekslelige, hvis der er identitet eller lighed mellem mærkerne, og der er sammenfald eller ligeartethed mellem de varer og tjenesteydelser, som mærkerne omfatter. Er det ældre mærke velkendt, kan det bevirke, at der er større risiko for forveksling mellem mærkerne. Læs mere om vurderingen af velkendte mærker efter § 15, stk. 1, nr. 2 i artiklen Forvekslelighed af velkendte mærker.

Utilbørlig udnyttelse af velkendte mærker (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Varemærkelovens § 15, stk. 4, nr.1 (samt stk. 3, nr. 1 for EF-varemærker) omhandler udelukkelse fra registrering hvis et yngre mærke er ansøgt for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, det ældre mærke er registreret for, og brugen af det yngre mærke vil medføre en utilbørlig udnyttelse af et velkendt mærkes særpræg eller renommé eller skade på dette særpræg eller renommé.

Det er fastslået ved EF-domstolen i afgørelserne vedrørende Davidoff, C-292/00, samt Adidas, C-408/01, at bestemmelserne i varemærkelovens § 4, stk. 2 samt § 15, stk. 4, nr. 1 (samt tilsvarende § 15, stk. 3, nr. 1) på trods af deres ordlyd også omfatter en beskyttelse mod utilbørlig brug af eller skade på et mærkes særpræg eller renommé for varer af samme eller lignende art.

Kravet om "utilbørlig udnyttelse" er objektivt. Det kræves således ikke, at det bevises, at indehaveren af det yngre varemærke bevidst har tilsigtet at udnytte det kendte mærkes anseelse.

Alene den omstændighed, at andre bruger og drager nytte af et velkendt mærkes goodwill, er en utilbørlig udnyttelse af mærket. Brugen indebærer nemlig en fare for, at omsætningskredsen kan forveksle mærkerne, og således bliver forledt til at tro, at varerne kommer fra samme virksomhed, eller at det velkendte varemærkes indehaver har givet den anden samtykke til mærkets anvendelse eller garanterer for varens kvalitet. En sådan udnyttelse kan også være til skade for det velkendte varemærke derved, at salget kan falde eller ved, at mærkets værdi bliver forringet.

En utilbørlig udnyttelse forudsætter, at der hos omsætningskredsen skabes en sammenhæng mellem mærkerne.

At der ikke er tale om en forvekslelighedsvurdering ses bl.a. i EF-Domstolens udtalelse i sagen C-408/01 ADIDAS, hvor retten i en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af varemærkedirektivets artikel 5, stk. 2, som svarer til varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 1, i præmis 32 udtalte, at der ikke forudsættes en sådan grad af lighed mellem mærkerne, at der vil være risiko for forveksling. Det er tilstrækkeligt, at der hos forbrugeren skabes en sammenhæng. Vurderingen af, om der er en tilstrækkelig lighed mellem mærkerne skal foretages under hensyntagen til, om de elementer af visuel, lydlig og begrebsmæssig lighed, der er mellem mærkerne bevirker, at kundekredsen skaber en sammenhæng mellem tegnet og det velkendte mærke. Det vil sige, at når kundekredsen ser tegnet, skal der være en sådan grad af lighed, at det bringer det velkendte mærke i erindring, uden at mærkerne nødvendigvis blandes sammen.

Om der hos den almindelige oplyste og rimeligt velunderrettede gennemsnitsforbruger vil forekomme en sammenhæng afgøres bl.a. ud fra en samlet vurdering af de omfattede varer samt deres omsætningskredse, lighederne mellem mærkerne, det velkendte mærkes særpræg og graden af velkendthed.

Varernes omsætningskreds spiller i vurderingen af sammenhæng den rolle, at hvis der ikke er overlap mellem mærkernes omsætningskredse, kan velkendtheden af et mærke som er velkendt inden for sin egen omsætningskreds ikke udnyttes, hvis det yngre mærkes omsætningskreds er en helt anden, og derfor ikke bekendt med det ældre mærkes renommé. I denne situation vil sammenhængen ganske enkelt ikke skabes. Dette fastslås i præmis 48 i præjudicielle afgørelse C-252/07 om INTEL.

Sammenhængen afhænger således også af om det ældre mærke er så velkendt, at det også er velkendt uden for omsætningskredsen. Hertil kommer samspillet mellem varerne, som kan være så forskellige at denne sammenhæng, uanset overlap af omsætningskredsen, ikke vil forekomme (præmis 49-52 i INTEL).

At forbrugeren oplever denne sammenhæng er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at konstatere, at det yngre mærke vil være en utilbørlig udnyttelse af det velkendte mærke. Det skal vurderes, om det yngre mærke opnår en fordel gennem den sammenhæng, som skabes, dvs. indehaveren af det yngre mærke drager fordel af det ældre mærkes særpræg eller dets renommé.

En sådan fordel kan eksempelvis opnås, hvis forbrugeren (i det yngre mærkes omsætningskreds) i købssituationen tillægger varerne positive egenskaber, som følge af sammenhængen med det ældre mærke. Dette kan eksempelvis forekomme, hvis det yngre mærkes produkter kan tillægges de samme egenskaber som det ældre mærkes, så det dermed lukrerer på de positive associationer, som det velkendte mærke fremkalder i omsætningskredsen. Dermed kan varerne godt være af en anden art, men der må alligevel være nogle ligheder mellem varerne eller deres associationer, som gør denne overførsel af goodwill mulig.

Ved vurderingen af, om der foreligger en utilbørlig udnyttelse af et velkendt mærke, tages således både faktorerne for sammenhængen mellem mærkerne og de mulige fordele for det yngre mærke i betragtning.

Flere eksempler på afgørelser om utilbørlig udnyttelse:

I Sø- og Handelsrettens dom af 2. april 1993 (CORDON ROUGE) fastslog retten, at brug af et mærke som er forveksleligt med det velkendte mærke, "i hvert fald for en anden alkoholisk drik - øl - vil medføre en utilbørlig udnyttelse af (det velkendte) varemærkets særpræg eller renommé".

I Hjørring civilrets fogedrets kendelse af 8. februar 1993 (VENDELBO) fastslog fogedretten, at "da der er tale om almindelige forbrugsvarer ... som ikke henvender sig til en særlig sagkyndig omsætningskreds, finder fogedretten at ... varemærket VENDELBO i forbindelse med marmelade og saftprodukter er beskyttet mod ... brug af det tilsvarende mærke i forbindelse med markedsføring af chips". Ved afgørelsen lagde fogedretten også vægt på, at "rekvisitus bevist i forbindelse med sin markedsføring af sit produkt bl.a. ved udtalelser til pressen, har henvist til rekvirentens kendte produktnavn og til at dette signalerede "højeste kvalitet"".

I modsætning til de ovenfor nævnte sager, fandt Ankenævnet i V16/93, at uanset indsigers varemærke AFTER EIGHT var indarbejdet og velkendt for "chokolade", ville registreringen af mærket AFTER EIGHT for alle varer i klasse 41 ikke medføre en utilbørlig udnyttelse af den goodwill, der er knyttet til det velkendte mærke.

Disse sager viser, at det forhold, at et varemærke er velkendt, ikke er ensbetydende med, at registreringen eller brugen af et yngre identisk mærke for andre varer eller tjenesteydelser, automatisk vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det velkendtes varemærkes særpræg eller renommé. Der skal altid foretages en konkret vurdering.

I Sø- og Handelsrettens dom af 30. april 1998 fandt retten, at det velkendte mærke BMW måtte gives en udvidet beskyttelse mod andre mærker, ikke kun i forhold til varer og tjenesteydelser af anden art, men også i forhold til mærker for varer og tjenesteydelser af samme eller lignende art. Retten fandt herefter, at varemærket AMW ligner BMW, og at brugen af dette mærke for "hjul, rat og karosserier" vil kunne forlede forbrugerne til at tro, at der er en forbindelse mellem dette mærke og varemærket BMW, således at brugen af mærket AMW for de nævnte varer ville medføre en utilbørlig udnyttelse af og skade på mærket BMW´s særpræg og renommé.

I indsigelsesafgørelsen i VR 2002 02336, DURVASC, fandt styrelsen, at mærket ikke var forveksleligt med det velkendte mærke NORVASC. Endvidere var der efter styrelsens vurdering "ikke en sådan lighed mellem mærkerne, at der skabes en sammenhæng mellem disse, således at brugen af DURVASC vil medføre en utilbørlig udnyttelse af NORVASC". Styrelsen lagde i denne forbindelse bl.a. vægt på, at VASC er en svag mærkedel for varer i klasse 5, at indsiger ikke er den eneste indehaver af varemærker, der indeholder VASC, og at mærkernes begyndelse NO og DU adskiller sig fra hinanden.

I AN 2007 00014 (MP838883) stadfæstede Ankenævnet styrelsens afgørelse om, at figurmærket BUDMEN udgjorde en utilbørlig udnyttelse af NIKE's "swoosh"-mærke. Her lagdes omfanget af indsigermærkets velkendthed, ligheden mellem varerne samt lighederne mellem mærkerne til grund.

I indsigelsessagen om VR 2005 00147 PRINCE fandt styrelsen, at mærket PRINCE, velkendt for "cigaretter", ikke var beskyttet over for det identiske mærke søgt for bl.a. "kiks" og andre levnedsmidler i klasse 29, 30 og 32, fordi varerne adskiller sig så væsentligt, at der ikke vil skabes en sammenhæng i forbrugerens bevidsthed. Denne afgørelse blev omgjort af Ankenævnet (AN 2006 00009). Sø- og Handelsretten afgjorde herefter, at indehaver af det velkendte mærke PRINCE ikke havde løftet bevisbyrden om at sandsynliggøre, at registreringen ville medføre en utilbørlig udnyttelse eller skade. Retten lagde vægt på afstanden mellem varerne og forskellen på omsætningskredsen, hhv. voksen og fortrinsvis børn samt forskellen på købssituationen, da cigaretter er en betjeningsvare.

I AN 2007 00037 PIMP CLOTHING CO omgjorde ankenævnet styrelsens afgørelse, dog med dissens.

VR 1992 09826

Styrelsen afgjorde, at Rolex krone, sammen med orddelen ROLEX er velkendt for "ure" i klasse 14, og at brugen af det yngre mærke i klasse 18 ville udgøre en utilbørlig udnyttelse. For varer i klasse 24 og 25 fandt styrelsen, at mærker, der anvender kroner lignende Rolex's krone, er almindelige i disse klasser, og at mærket således er svagt, hvorfor registreringen opretholdtes i disse klasser. Ankenævnet ophævede også mærket i klasse 24 og 25, dog med dissens for en stadfæstelse.

Skade på velkendte mærkers særpræg eller renommé (Sidst opdateret: 09-01-2013)

Forudsætningen for at skade på særpræg eller renommé kan opstå, er at der hos den berørte kundekreds skabes en sammenhæng mellem mærkerne. Om skabelsen af denne sammenhæng, se beskrivelsen i artiklen om utilbørlig udnyttelse.

Skade på et mærkes *særpræg* forekommer, når det kendte mærkes evne til at identificere afsenderen af varerne svækkes, og mærkets identitet og bekendthed dermed udvandes. Det er klart, at jo mere velkendt et mærke er, desto større er risikoen for, at det kendte mærke lider skade på særpræget når andre bruger et lignende mærke. Dette vil særligt gælde, hvis mærket i øvrigt er unikt, dvs. at mærket består af elementer, som ikke ses anvendt af andre erhvervsdrivende på markedet, f.eks. unikke fantasiord eller særlige figurelementer. Men selv mærker, som ikke er unikke eller kun har opnået særpræg ved indarbejdelse, vil kunne skades på særpræget. Dette fremgår bl.a. af EF-Domstolens udtalelse i den præjudicielle afgørelse C-252/07 (præmis 67, 73-79).

Ifølge EF-Domstolen i C-252/07 (præmis 81) skal indehaveren, for at bevise skade på et velkendt mærkes særpræg, godtgøre, at der er sket, eller er risiko for at der vil ske, en ændring i den økonomiske adfærd hos omsætningskredsen for det velkendte mærke, der er forårsaget af det yngre mærke.

Skade på et mærkes *renommé* (rottegiftreglen) forekommer, når der er tale om varer, der skaber en ubehagelig association i forhold til det velkendte mærke, og dermed skader mærkets renommé.

Den skade, der bliver forvoldt er ikke blot et spørgsmål om "udvanding", men om en særlig skade, som forårsager, at den goodwill, som omgiver mærket, i en eller anden grad ødelægges. Se herom for eksempel generaladvokatens forslag til afgørelse i C-408/01 ADIDAS, præmis 36-38.

Fra praksis kan nævnes følgende afgørelser:

I sagen (VA 1987 04321, V 89/91) var mærket BOSS ansøgt for følgende varer i klasse 5: "Desinfektionsmidler til udryddelse af skadedyr". Ankenævnet stadfæstede en afgørelse truffet af styrelsen om forringelse af værdien af indsigers velkendte mærke BOSS for "kosmetiske præparater m.v." i klasse 3.

I sagen (VA 1988 01879, V 80/91) var mærket POLO ansøgt for klasse 5: "Præparater til udryddelse af skadedyr, fungicider, herbicider". Ankenævnet stadfæstede ligeledes styrelsens afgørelse om, at "brug af mærket POLO for desinfektionsmidler og præparater til udryddelse af skadedyr kan forringe indsigermærkets værdi". Indsigermærket var POLO registreret for klasse 30: "Konfekturevarer".

I indsigelsen VR 1999 03087 MAGNUM fandt styrelsen ikke, at rottegift-reglen kunne finde anvendelse. Sagen omhandlede varemærket MAGNUM registreret for "finskåren tobak o.l." over for indsigers mærke MAGNUM registreret for "brød, kager, konfekturevarer og spisesis" i klasse 30. Det blev i afgørelsen antaget, at det registrerede mærke ikke ville skade indsigers mærkes særpræg eller renommé, herunder medføre en utilbørlig udnyttelse af indsigers mærkes særpræg eller renommé. Efter styrelsens opfattelse må tobak anses for at være et nydelsesmiddel, selvom tobak kan have en potentiel skadelig virkning.

I sagen V 10/07 om mærket PRINCE har Sø- og Handelsretten taget stilling til udstrækningen af beskyttelsen for mærket PRINCE, velkendt for cigaretter over for registreringen af det identiske mærke, bl.a. for "kiks" i klasse 29. Styrelsen havde i indsigelsen vurderet, at det yngre mærke hverken ville medføre en utilbørlig udnyttelse eller skade på det ældre mærke, da varerne er meget forskellige, og da PRINCE ikke er et unikt mærke med krav på beskyttelse over for alle varer. Ankenævnet omgjorde denne afgørelse og ophævede mærket helt. Sø- og Handelsrettens afgørelse omgjorde ankenævnets kendelse og opretholdt registreringen essentielt med samme begrundelse som i styrelsens indsigelsesafgørelse. Retten lagde bl.a. vægt på, at varerne er særdeles forskellige og købssituationerne er forskellige, og at brugen af PRINCE for "kiks" mm. ikke vil kunne skade det velkendte mærkes særpræg, fordi PRINCE i forvejen er hyppigt anvendt.

Dokumentation for velkendthed (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Beskyttelsen som velkendt mærke forudsætter, at det dokumenteres, at der er et vidtgående kendskab til varemærket inden for den relevante omsætningskreds. Efter praksis skal varemærket således være velindarbejdet på markedet,.

Styrelsen kan kun vurdere en påstand om velkendthed, hvis der fremsendes dokumentation for mærkets kendthed.

Det er ikke muligt entydigt at fastlægge, hvor stor en bekendthedsgrad, et varemærke skal have for at være velkendt. Kravene vil således afhænge af typen af varer, ligesom kravet til mængden af dokumentationen også vil variere fra branche til branche.

Kravet om velkendthed kan bl.a. dokumenteres ved fremlæggelse af

- brancheerklæring,
- dokumentation for markedsandele og omsætningens størrelse,
- oplysninger om markedsføringsudgifter,
- undersøgelser af bekendthedsgrad,
- annoncer,
- brochurer, eller
- fakturaer.

I Sø- og Handelsrettens dom af 2. april 1993 (CORDON ROUGE) og i Hjørring civilrets fogedrets kendelse af 8. februar 1993 (VENDELBO) blev der taget stilling til spørgsmålet om hvilket krav, der kan stilles til dokumentation for et mærkes kendthed. I begge sager fandt retten, at der var tale om et velkendt varemærke på baggrund af den fremlagte

dokumentation.

Cordon Rouge-sagen var anlagt af G. H. Mumm & Cie, som var indehaver af et figurmærke registreret for klasse 33 og benyttet for champagne (Cordon Rouge og Cordon Vert) mod AB Bröderna Spendrup, som var indehaver af et lignende figurmærke registreret for øl i klasse 32. Under sagen fremlagde sagsøgeren G. H. Mumm & Cie blandt andet eget statistisk materiale, der viste markedsandele på omkring 7% og status som den 3.-8. mest solgte champagne. Endvidere blev der fremlagt en brancheerklæring fra Vin- og Spiritusorganisationen i Danmark, der godtgjorde, at sagsøgerens produkter var internationalt kendte som champagnemærker af høj kvalitet, og kendthedsgraden var særdeles høj indenfor vin- og spiritusbranchen i Danmark, hvor mærket var blandt de 4-5 mest solgte.

Vendelbo-sagen var anlagt af Danisco A/S, som var indehaver af et registreret figurmærke VENDELBO for marmelade og lignende i klasse 29 mod Vendelbo Chips A/S, som var indehaver af et netop ibrugtaget mærke for chips, VENDELBO CHIPS. Under sagen blev der fremlagt materiale som viste, at VENDELBO marmelades samlede markedsandel i volumen udgjorde 41,8% med en repræsentation i 56% af alle butikker, at marmeladen tegnede sig for 82% af markedets omsætning og at de årlige markedsføringsudgifter udgjorde 4 mio. kr. årligt.

Det skal bemærkes, at et varemærke kan være velkendt her i landet, selv om de varer eller tjenesteydelser, som det bliver anvendt for, ikke sælges direkte på det danske marked, eller kun sælges i meget begrænset omfang.

Udenlandske mærker (Sidst opdateret: 01-07-2013)

Ifølge varemærkelovens §15, stk. 3, nr. 3 er et varemærker udelukket fra registrering, hvis

det er identisk med eller kun adskiller sig uvæsentligt fra et varemærke, som på tidspunktet for ansøgningen, eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er taget i brug i udlandet og stadig anvendes dér for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, det yngre mærke søges registreret for, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke.

§ 21 (Sidst opdateret: 17-11-2014)

Se afgørelser under fanebladet Domme og afgørelser

Passivitet (Sidst opdateret: 17-11-2014)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser".

Fornyelser og ændringer i registreret (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når et varemærke bliver ansøgt eller registreret, bliver det indført i varemærkeregistret. Her bliver de fleste forhold om mærket noteret, herunder en gengivelse af mærket, de varer og tjenesteydelser som mærket omfatter, mærkeindehavers navn og adresse og en eventuel fuldmægtigs navn og adresse samt eventuelle bemærkninger til registreringen.

Registret skal afspejle de faktiske forhold både med hensyn til rettighedernes gyldighed og med hensyn til de oplysninger, der er noteret vedrørende rettighederne.

Det er vigtigt, at styrelsen får besked, når der sker ændringer i forholdene omkring den bestående rettighed, eksempelvis ejerforhold og lignende, så registret kan blive rettet. Registeret indeholder vigtige oplysninger både for mærkeindehaver selv, andre mærkeindehavere og for brugere af registret i øvrigt.

Varemærkeregistret indeholder også historiske oplysninger. En historisk oplysning er fx navnet på en tidligere indehaver eller fuldmægtig.

Alle ændringer til varemærkeregistret - bortset fra adresseændringer - bliver offentliggjort i Dansk Varemærke Tidende.

Registret vedligeholdes gennem Patent- og Varemærkestyrelsens arbejde med notering af ændringer i registeret, fornyelse af registreringer og udslettelse af registreringer.

Registreringens varighed (Sidst opdateret: 29-04-2009)

En varemærkeret, der stiftes ved registrering, gælder i 10 år fra registreringsdagen, men kan på begæring fornyes hvert 10. år. Registreringen kan dermed i princippet være evigtvarende.

Et registreret varemærke kan dog ophøre med at bestå og kan blive udslettet af registeret af en række forskellige grunde, såsom administrativ ophævelse på baggrund af manglende brug.

Ændringer i registeret (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Når et varemærke bliver ansøgt eller registreret, bliver det indført i varemærkeregistret. Her bliver de fleste forhold om mærket noteret, herunder en gengivelse af mærket, de varer og tjenesteydelser som mærket omfatter, mærkeindehavers navn og adresse og en eventuel fuldmægtigs navn og adresse.

Registret skal afspejle de faktiske forhold. Det er derfor meget vigtigt, at styrelsen får besked, når der sker ændringer i de oplysninger, som ligger i registret under hvert varemærke, så registret kan blive rettet. Et register indeholder vigtige oplysninger både for mærkeindehaver selv, andre mærkeindehavere og for brugere af registret i øvrigt. Med undtagelse af deling af en ansøgning eller registrering, er det gratis at få lavet ændringer i registret.

Varemærkeregistret indeholder også historiske oplysninger. En historisk oplysning er fx navnet på en tidligere indehaver eller fuldmægtig.

De enkelte typer af ændringer i registeret skal opfylde forskellige kriterier og dokumentationskrav. Følgende typer af ændringer er hyppigt forekommende:

- Overdragelser
- Indehaver ændrer navn eller adresse
- Ændringer vedrørende fuldmægtig
- Mærkeændringer
- Deling af ansøgninger og registreringer
- Begrænsninger i varefortegnelsen
- Licensaftaler
- Pantsætning og udlæg
- Varemærkeindehaverens konkurs
- Notering vedrørende dobbeltbeskyttelse

Overdragelser (Sidst opdateret: 20-05-2014)

Et varemærke er en formuerettighed, der kan overdrages. Oftest bliver varemærker overdraget i forbindelse med salg af en virksomhed.

Hvis en virksomhed bliver overdraget følger varemærkerettighederne med, medmindre andet er aftalt, jf. varemærkelovens § 38.

Både ansøgte og registrerede varemærker kan overdrages til en anden. Det er ikke en gyldighedsbetingelse for overdragelsen, at den er noteret i registret.

Hvis styrelsen skal notere en overdragelse, skal der indsendes dokumentation for overdragelsen. Som dokumentation kræves som udgangspunkt et dateret overdragelsesdokument eller en ekstrakt af overdragelsesdokumentet underskrevet af indehaver.

Dokumentet behøver ikke blive forelagt styrelsen i original, men kan sendes f.eks. i kopi eller som et elektronisk dokument. Dog skal navnene på indehaver og erhverver fremgå af dokumentet, ligesom dokumentet skal indeholde oplysninger, der kan identificere den overdragne ret, fx ved angivelse af ansøgnings- eller registreringsnummer.

Overdragelsesdokumentet må ikke være betinget, dvs. f.eks. indeholde krav til en af parterne, der skal opfyldes førend overdragelsen kan finde sted, eller som skal iagttages af en af parterne efter overdragelsen har fundet sted. Betingede overdragelser accepteres ikke, da styrelsen hverken har hjemmel eller mulighed for at undersøge, om betingelserne for en overdragelse er eller vil blive opfyldt.

Hvis en virksomhedsoverdragelse fremgår af en udskrift fra et officielt register, fx et amerikansk virksomhedsregister eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedsregister, er det tilstrækkeligt at indsende en kopi heraf.

Hvis mærket bliver overdraget for en del af de ansøgte eller registrerede varer og/eller tjenesteydelser, kan noteringen af overdragelsen ske i forbindelse med en deling af ansøgningen eller registreringen.

Sprog

Ifølge Registreringsbekendtgørelsens § 5 kan Patent- og Varemærkestyrelsen behandle dokumenter, hvis disse foreligger på dansk, engelsk, svensk eller norsk.

Såfremt relevante overdragelsesdokumenter, såsom en købsaftale, ikke er på et sprog, som Styrelsen kan acceptere, kræves der en oversættelse heraf.

Det følger af Singapore Traktatens artikel 8 (2) (c), at styrelsen skal acceptere dokumenter, der er blevet oversat til et sprog tilladt af kontoret, hvis denne er blevet fortaget af en autoriseret oversætter, eller hvis oversættelsen er fortaget af en repræsentant, eksempelvis en advokat. Det følger ligeledes af bestemmelsen, at oversættelsen skal indgives inden for en rimelig frist.

Indehaver ændrer navn eller adresse (Sidst opdateret: 29-07-2016)

Hvis mærkeindehaver ændrer navn, vil det nye navn blive noteret i registret, når mærkeindehaver informerer styrelsen skriftligt herom. Når en person eller virksomhed ændrer navn, vil styrelsen kun, hvis der er tvivl om rigtigheden af navneændringen, kræve dokumentation i form af en kopi af et navneændringsbevis, en kopi af en vielsesattest eller en kopi af en udskrift fra et officielt register.

Styrelsen noterer ligeledes ændringer i indehavers adresseforhold, når styrelsen får meddelelse om ændringerne.

Da opkrævning af blandt andet fornyelsesgebyr sendes til den adresse, som fremgår af registret, er det vigtigt, at det er den korrekte adresse. Ellers kan mærkeindehaver risikere, at registreringen ikke bliver fornyet og dermed udløber. Når styrelsen får breve retur på grund af forkert adresse, gør styrelsen et stort arbejde for at finde frem til mærkeindehavers nye adresse. Styrelsen er dog ikke forpligtet til at finde frem til mærkeindehavers nye adresse, og der er ikke sikkerhed for, at eftersøgningsarbejdet lykkes.

Ændringer vedrørende fuldmægtig (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Vælger mærkeindehaver en fuldmægtig eller en ny fuldmægtig vil dette blive noteret i registreret, når mærkeindehaver informerer styrelsen herom.

Både fysiske og juridiske personer kan stå opført som fuldmægtig.

I visse situationer kræves det, at der indsendes en fuldmagt, førend en fuldmægtig kan noteres i registret.

Styrelsen kan i medfør af Varemærkelovens § 37 opfordre varemærkeindehavere til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som kan repræsentere indehaveren i alt vedrørende ansøgningen og registreringen.

Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, hvor styrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til varetagelse af indehaverens interesser. Det kan fx være tilfældet, hvor ansøger ikke kan kommunikere på dansk eller et andet sprog, som beherskes af styrelsen.

Der er ikke knyttet retsvirkninger til undladelse af at udpege en fuldmægtig, så som afslag på ansøgningen eller ophævelse af en registrering.

Mærkeændringer (Sidst opdateret: 19-09-2011)

Varemærker er et udtryk for den tid, som de er skabt i. Nogle mærker består i mange år i uændret form, mens andre bliver ændret.

Bruger man sit varemærke i en anden form end den, hvori mærket er registreret, risikerer man at få problemer med at opfylde brugspligten. Man bør derfor overveje at søge mærket registreret i den form, hvori det bruges.

Varemærkelovens § 24 giver indehaveren en mulighed for inden for snævre grænser at modernisere og ændre sit registrerede mærke. Dette gælder både i ansøgningsfasen og i registreringsfasen. Bestemmelsen om mærkeændringer skal fortolkes som en undtagelsesbestemmelse hvor kun uvæsentlige ændringer, der ikke påvirker helhedsindtrykket, kan foretages.

Mærkeændringer på ansøgte varemærker kan kun tillades, hvis der er tale om uvæsentlige ændringer. Mærkeændringer på registrerede mærker tillades kun, hvis der er tale om uvæsentlige ændringer, og hvis helhedsindtrykket af mærket forbliver det samme.

Sker ændringen allerede i ansøgningsfasen er betingelserne altså generelt ikke så strenge, som hvis mærket allerede er blevet registreret, men det er stadig kun ganske små ændringer, der tillades.

Som udgangspunkt må en mærkeændring aldrig medføre, at mærket bedømmes anderledes. De almindelige kriterier for vurdering af varemærker smitter dermed af på vurderingen af mærkeændringer. Vurderingen af om en mærkeændring kan accepteres, beror på et konkret skøn, hvor udgangspunktet altid skal tages i det mærke, der oprindeligt lå til grund for ansøgningen.

Ændring af figurlige mærker (Sidst opdateret: 01-03-2011)

Som udgangspunkt anses følgende ændringer af figurmærker for væsentlige og dermed **ikke tilladte**:

Ændring fra figurregistrering til ordmærkeregistrering.

SCANDINAVIAN MODELS APS
VIMMELSKAFTET 49. DK 1161 COPENHAGEN K. PHONE (01) 11 32 76.

Styrelsen accepterede ikke ændringen af figurmærket til ordmærket SCANDINAVIAN MODELS (VA 1977 02077).

Som udgangspunkt anses følgende ændringer af figurmærker for uvæsentlige og dermed **tilladte**:

Ord, tal eller anden tekst uden varemærkekarakter kan udgå eller ændres, hvis helhedsindtrykket ikke herved ændres væsentligt.

VA 2000 02642:

Oprindeligt mærke:

Ændret mærke:

VA 1999 03522:

Oprindeligt mærke:

Ændret mærke:

Grafiske opstramninger tillades normalt (dvs., stregtykkelse eller bogstavhøjde) – dog ikke hvis helhedsindtrykket ændres. Styrelsen accepterede nedenstående mærkeændring (VA 1977 00929):

Oprindeligt mærke:

Ændret mærke:

Ændringer i mærkeindehaverens navn, forretningsadresse, telefonnummer, telefaxnummer eller lignende, såfremt helhedsindtrykket af mærket ikke ændres. Styrelsen accepterede følgende ændring (VA 1989 04474):

Oprindeligt mærke: Ændret mærke:

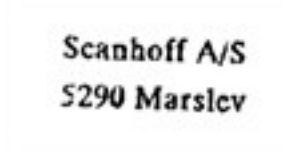

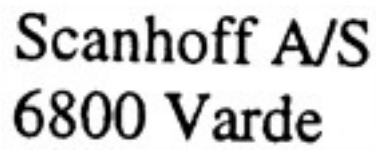

Ændring af ordmærker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Hovedreglen er, at indsættelse eller borttagelse af ord ikke accepteres.

Til illustration gennemgås neden for en række eksempler med henblik på at anskueliggøre praksis:

Som udgangspunkt anses følgende ændringer af et ordmærke for væsentlige og dermed **ikke tilladte**:

- Delinger af ord: f.eks. kunne WEBMANAGEMENT ikke ændres til WEB MANAGEMENT (VA 1996 01628) eller ROTOZIP ikke ændres til ROTO ZIP (VA 2001 02256).
- Tilføjelser eller fjernelse af bogstaver, stavelser eller hele ord: Dette gælder også selv om der er tale om deskriptive ord. F.eks. kan KJOLER ikke fjernes i mærket LILLY KJOLER (VR 1963 01739 og AN 2000 00006) og PRE FLUX kan ikke ændres til PRO FLUX (VA 1995 05801).
- Sammenføjninger eller adskillelser af ord ved hjælp af f.eks. bindestreger, hvis ordet derved skifter karakter: BIND-O-MATIC kan ikke ændres til BINDOMATIC og SMART CASH ikke til SMARTCASH.

Som udgangspunkt anses følgende ændringer af ordmærker for uvæsentlige og dermed **tilladte**:

- Udskiftning af erstatningsbogstaver, hvis de i det konkrete mærke ikke ændrer udtalen: Erstatningsbogstaver er bl.a.: c-k og s-z eller f-ph. F.eks. vil ELISABETH kunne ændres til ELIZABETH og TERRA BRASILIS er blevet ændret til TERRA BRAZILIS (VR 1991 06685).
- Tilføjelse eller fjernelse af dobbelt konsonanter eller et enkelt bogstav, såfremt mærket har en vis længde: F. eks. vil LIPPERT kunne ændres til LIPERT, og TEAM EXTREME ændres til TEAM XTREME
- Hvis et ord har flere officielle stavemåder, og det er et kendt ord, kan ændringen tillades. Tilsvarende hvis ændringer er begrundet i officielle sprogændringer, f.eks. Oda's mayonnaise til Oda's majonæse.
- Store og små bogstaver kan byttes om, eller det ene kan erstatte det andet: F.eks. er TIFOOD ændret til TiFood (VA 1996 00933).
- Apostroffer, accenter og lignende kan ind- eller udgå, hvis udtalen ikke dermed ændres.
- Bindestreger i et mærke kan fjernes, blot mærket forbliver i "dele" og ikke sammentrækkes: Eksempel herpå er mærket ESA-KIT der er ændret til ESA KIT (VR 2001 00274)

Sammenføjning og adskillelse af ord (Sidst opdateret: 26-01-2010)

Det er styrelsens praksis, at sammenføjninger eller adskillelser af ord ved hjælp af fx bindestreger, ikke accepteres, hvis ordet derved skifter karakter. Som eksempler kan nævnes BIND-O-MATIC som ikke kan ændres til BINDOMATIC og SMART CASH kan ikke ændres til SMARTCASH i ét ord.

Mærkeændringer hvor et mærke ændres fra et flerordsmærke til et enkeltordsmærke accepteres derfor ikke. For yderligere eksempler henvises til vores afgørelser.

Deling af ansøgninger og registreringer (Sidst opdateret: 20-10-2015)

En varemærkeansøgning eller -registrering kan deles op i flere ansøgninger/registreringer. Ved deling af en ansøgning eller registrering opkræves et delingsgebyr.

En deling af et varemærke kan enten vedrøre hele klasser eller blot enkelte varer eller tjenesteydelser i en eller flere klasser.

Betingelsen for at acceptere en anmodning om deling er, at det er helt klart, hvilke varer og tjenesteydelser de to mærker omfatter efter delingen. Det betyder blandt andet, at de samme varer og tjenesteydelser ikke må være omfattet af såvel den oprindelige som den udskilte sag. Tilsvarende accepterer styrelsen ikke, at den udskilte sag omfatter en vare og/eller en tjenesteydelse, hvis overbegrebet for den samme vare og/eller tjenesteydelse fortsat optræder i den oprindelige sag.

Ved en deling får den nye sag et selvstændigt ansøgnings- eller registreringsnummer. Herefter bliver de to sager behandlet videre som to selvstændige varemærker. Den nye sag får samme ansøgnings- og prioritetsdato, samt evt. registreringsdato som den oprindelige ansøgning. Det er ikke en gyldighedsbetingelse i forhold til en indgået aftale om delvis overdragelse af en varemærkeret, at en deling bliver noteret i varemærkeregistret. Det er dog hensigtsmæssigt at få delingen noteret i varemærkeregistret, bl.a. hvis den "nye" indehaver af den overdragne ret vil påberåbe sig varemærkeretten i forbindelse med en krænkelsessag, eller hvis den endnu ikke udskilte sag begæres ophævet på grund af manglende brug.

Begrænsninger i varefortegnelsen (Sidst opdateret: 29-07-2016)

Mærkeindehaver kan begrænse mængden af varer og tjenesteydelser omfattet af registreringen. Derimod er det ikke muligt at udvide antallet af varer og tjenesteydelser omfattet af en registrering.

Den fortegnelse over varer og tjenesteydelserne, som mærket efter begrænsningen skal omfatte, skal selvfølgelig være præcis og varerne og tjenesteydelserne klassificeret korrekt i overensstemmelse med Den internationale klassificering af varer og tjenesteydelser - Nicearrangementet.

Er en varefortegnelse én gang blevet begrænset, er det ikke muligt igen at optage de tidligere udelukkede varer i varefortegnelsen. Dette ville være en udvidelse af varefortegnelsen.

Er der fremsat indsigelse mod eller begæring om ophævelse af et varemærke, kan indehaver i forbindelse med en sådan sag indsende forslag til begrænsninger af varefortegnelsen. Styrelsen vil i den forbindelse dels undersøge, om den foreslåede begrænsning lever op til kravene om præcisering af varefortegnelsen, og dels forelægge forslaget for modparten, for at høre, om modparten med en sådan begrænsning vil trække indsigelsen eller begæringen tilbage. Begrænsningen vil med andre ord således først blive en realitet, hvis den medfører, at indsigelsen eller begæringen trækkes tilbage.

Fremgår det imidlertid klart, at der er tale om en egentlig begrænsning, vil denne ikke blive som et forslag. Begrænsningen vil derfor umiddelbart gælde for registreringen, når den modtages af styrelsen, forudsat begrænsningen kan accepteres af styrelsen.

Licensaftaler (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Man taler om licens, når indehaveren af et varemærke giver en anden tilladelse til at udnytte mærket.

En licens kan være eksklusiv (eksklusiv = en benyttelsesadgang med krav på, at der ikke gives tilsvarende licenser til andre) eller simpel (simpel = en benyttelsesadgang uden krav på, at der ikke gives tilsvarende licenser til andre). Ved

eksklusive aftaler præciseres det, om aftalen udelukker indehaver fra selv at benytte mærket. Ved simple licenser må indehaveren normalt fortsat selv benytte mærket.Hvis licensaftalen er begrænset til at angå bestemte varer og tjenesteydelser eller bestemte geografiske områder i Danmark, skal dette ligeledes fremgå af aftalen.

Styrelsen noterer kun licenser på registrerede varemærker i registret. Såvel licensgiver som licenstager kan anmode om, at licensen bliver noteret. Styrelsen påser ikke indholdet af licensen, ligesom notering i registret ikke er en gyldighedsbetingelse for licensen.

Hvis styrelsen skal notere en licens, kræves der som dokumentation som udgangspunkt en ekstrakt af licensaftalen underskrevet af indehaver, men dokumentationen kan også blot bestå i en erklæring underskrevet af både licensgiver og licenstager, der nærmere fastslår hvilken licens der er givet, herunder indeholder information om licensens genstand (varemærkets registreringsnummer), licensens omfang (hvilke varer eller tjenesteydelser og evt. geografiske begrænsninger) og oplysninger om parterne, herunder deres navne og adresser, samt navne og adresser på evt. fuldmægtige for parterne.

En kopi eller elektronisk gengivelse af ekstrakten eller erklæringen er tilstrækkelig, så længe der ikke er lavet tilføjelser eller ændringer i dokumentationen.

Når en licens ophører, skal styrelsen have besked herom, så styrelsen kan notere datoen herfor i registret.

Hvis en mærkeindehaver ønsker at slette sit varemærke, underretter styrelsen licenstager herom. Underretningen har ikke opsættende virkning på udslettelsen.

Pantsætning og udlæg (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Retten til et registreret varemærke kan pantsættes efter reglerne om underpant i løsøre. Der kan også foretages udlæg i et registreret varemærke. Styrelsen kan ikke notere pant eller udlæg i ansøgte varemærker.

Mærkeindehaver, panthaver eller udlægsrekvirenten kan bede om at få dette noteret i registret. Notering i registret er ikke en gyldighedsbetingelse.

Hvis styrelsen skal notere pant, kræves der som dokumentation en dateret pantsætningserklæring eller en ekstrakt af pantsætningserklæringen underskrevet af mærkeindehaver. Navnene på indehaver og panthaver skal fremgå af dokumentet. Erklæringen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvilket mærke/mærker pantsætningen vedrører.

En kopi af pantsætningsaftalen eller af ekstrakten er tilstrækkelig, så længe der ikke er lavet tilføjelser eller ændringer i aftalen.

Hvis styrelsen skal notere udlæg, kræves som dokumentation en kopi af udskrift fra fogedretsbogen om det foretagne udlæg.

Når pantsætningen ophører, eller udlægget ikke længere består, skal styrelsen have besked herom, så styrelsen kan slette noteringen.

Hvis en mærkeindehaver udsletter sit varemærke, underretter styrelsen panthaver eller udlægshaver herom. Underretningen har ikke opsættende virkning på udslettelsen.

Indehaverens konkurs (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Går en mærkeindehaver konkurs, indgår varemærkerettigheder i konkursboet. Konkursboet bestyres af en kurator, som skifteretten har beskikket.

Hvis styrelsen skal notere konkursen, kræves som dokumentation en kopi af skifteretsattesten, der indeholder navnet på kurator, eller en skriftlig underretning fra den advokat, der er blevet beskikket som kurator.

Hvis varemærkerettigheden ikke bliver overdraget under konkursen, kan mærket slettes, jf. reglerne i varemærkelovens § 31 om udslettelse, hvis der ikke findes en indehaver.

Notering vedrørende dobbeltbeskyttelse (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Det følger af Madrid-protokollens Artikel 4b og VML §54, at en person eller virksomhed, som er indehaver af både en dansk varemærkeregistrering og en international registrering med gyldighed i Danmark, kan anmode om, at det noteres på den danske registrering, at der foreligger en international registrering. Noteringen i det danske register er ikke en betingelse for, at det internationale registrering træder i stedet for den danske, men noteringen har til formål, at dette forhold bliver synligt i det danske register.

Betingelserne herfor er:

- at indehaver er den samme i begge registreringer
- at det er samme varemærke,
- at samtlige varer og tjenesteydelser i den danske registrering er omfattet af den internationale registrering og
- at beskyttelsesdatoen for den internationale registrering ligger senere end den danske registrering.

Er disse betingelser alle opfyldt, får den internationale registrering materiel gyldighed i Danmark fra den danske registrerings ansøgningsdato.

Omklassificering (Sidst opdateret: 26-01-2010)

Den 1. januar 2002 trådte den 8. udgave af Nice-klassifikationen i kraft.

Den væsentligste ændring var, at den hidtidige klasse 42 nu blev splittet op i 4 nye klasser - nemlig klasse 42, 43, 44 og 45.

Hos indehavere af ansøgninger, der er registreret inden 1. januar 2002, og som omfatter tjenesteydelser i klasse 42, undersøger vi om registreringen er klassificeret korrekt i forhold til den gældende Nice-klassifikation. Denne undersøgelse foretager vi i forbindelse med fornyelsen af sagen.

Hvis en registrering ikke er klassificeret korrekt i forhold til dne gældende version af Nice-klassifikationen, udarbejder vi et forslag til en korrekt klassificeret liste over varer og tjenesteydelser. Her får indehaveren mulighed for at få ændret sin registrering,

Det er vigtigt, at en registrering er korrekt klassificeret for at opnå en så effektiv beskyttelse som muligt. Vi opfordrer derfor indehavere til at omklassificere deres varemærkeregistrering.

Hvis de vælger ikke at omklassificere, kan der måske være situationer, hvor deres mærke ikke bliver fremdraget overfor en ansøger, der krænker deres varemærke. Derfor skal de fremover selv være mere opmærksom på nye varemærker, der måske krænker deres varemærke.

Vi beder derfor indehavere om at give os besked, hvis de vil bruge vores forslag til en ny liste over varer og tjenesteydelser. Hvis de ikke svarer, vil mærket **ikke** blive omklassificeret nu. Man har til enhver tid mulighed for at få omklassificeret sin registrering ved at skrive til os.

Gebyrer

Da omklassificeringen først sker umiddelbart efter fornyelsen, op til 10 år efter registreringen/sidste fornyelse skal indehaver ikke betale for ekstra klasser ved denne fornyelse, men først ved den efterfølgende fornyelse 10 år efter.

Fornyelse af en varemærkeregistrering (Sidst opdateret: 31-10-2012)

Et varemærke, der er registreret, skal fornyes hvert 10. år for at vare ved. Bliver mærket ikke fornyet, ophører registreringen med at bestå.

Manglende fornyelse kan være tilsigtet, idet indehaveren af mærket ikke længere ønsker at beholde det pågældende mærke eller utilsigtet i den forstand, at indehaveren ved en fejl ikke får fornyet sit mærke inden for fornyelsesfristen.

Fornyelsen sker ved indbetaling af det fastsatte fornyelsesgebyr til Patent- og Varemærkestyrelsen tidligst 6 måneder før registreringsperiodens udløb. Fornyelse kan også ske i indtil 6 måneder efter registreringsperiodens udløb, idet der er fastsat et forhøjet gebyr for en sådan "for sen" betaling.

Det er for indehaveren af et varemærke vigtigt at være opmærksom på de gældende tidsfrister for fornyelse.

Styrelsen sender som del af proceduren ved fornyelser en påmindelse til indehaverne i form af et girokort med tilknyttet vejledning. Dette er alene en service, og rettidig betaling er altid indehaverens eget ansvar.

Styrelsen har ikke mulighed for at forlænge fristen, heller ikke selvom der samtidigt er anmodet om en ændring i registeret f.eks. en ændring i ejerforhold. Der er heller ikke hjemmel i varemærkeloven til genoprettelse af rettigheden, hvis mærket ikke er fornyet inden for fristen.

Sker der et utilsigtet ophør af den registrerede ret som følge af manglende - eller for sen - betaling af gebyret, må der indleveres en ny ansøgning om registrering af varemærket.

Du kan læse mere om de forskellige årsager til, at fornyelse ikke umiddelbart kan ske i følgende artikler

- For tidlig eller for sen betaling af fornyelsesgebyret
- Betaling af et for lille fornyelsesgebyr

Betaling af et for lille fornyelsesgebyr (Sidst opdateret: 06-02-2012)

Når fornyelsesgebyrer indbetales sker det, at det ikke er det fulde beløb, der indbetales.

Der kan være flere årsager til dette:

Indehaver kan have anvendt det først udsendte girokort, selvom betalingen skal ske med forhøjet fornyelsesgebyr. I så tilfælde er fornyelsesbegyret ikke indbetalt med frigørende virkning. Medmindre den resterende del af det forhøjede gebyr indbetales inden fristen for rettidig betaling udløber, vil varemærkeregistreringen derfor blive udslettet. Den del af fornyelsesgebyret, der er indbetalt vil i dette tilfælde blive tilbagebetalt.

Indehaveren kan også have undladt at betale det særlige tillægsgebyr for vare- eller tjenesteydelsesklasser. I så tilfælde skal det resterende gebyr enten indbetales inden fristen for betaling udløber, eller indehaveren skal oplyse, hvilke vare- og tjenesteydelsesklasser, der ikke skal fornys. Hvis der ikke bringes overensstemmelse mellem fornyelsesgebyrets størrelse og varemærkeregistreringens klassemæssige omfang, vil hele varemærkeregistreringen blive udslettet, og indehaveren vil få tilbagebetalt det indsendte beløb, da gebyret ikke er betalt med frigørende virkning.

For tidlig eller for sen betaling af fornyelsesgebyret (Sidst opdateret: 06-02-2012)

Indbetales fornyelsesgebyret for tidligt, er gebyret ikke indbetalt med frigørende virkning, og Patent- og Varemærkestyrelsen kan ikke forny varemærkeregistreringen. Gebyret tilbagebetales i dette tilfælde, og indehaver må så indbetale gebyret på ny, når fornyelsestidspunktet kommer.

Indbetales et gebyr ikke rettidigt indenfor 6 måneder før forfaldsdato eller på forfaldsdato, er der mulighed for at indbetale et forhøjet gebyr i indtil 6 måneder efter forfaldsdato. Indbetales det forhøjede gebyr heller ikke indenfor disse sidste 6 måneder, vil registreringen blive udslettet.

Sidste rettidige indbetalingsdato for det normale fornyelsesgebyr er således som udgangspunkt lig med forfaldsdato og for det forhøjede fornyelsesgebyr sidste rettidige indbetaling lig med forfaldsdato plus 6 måneder. Hvis forfaldsdato er den 1. april er sidste rettidige betalingsdato med forhøjet gebyr således 1. oktober. Er sidste rettidige indbetalingsdato en dag, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen ikke har åbnet (f.eks. søn- eller helligdag), så er betaling førstkommende hverdag rettidig.

Udslettelse af varemærkeregisteret (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Et registreret varemærke kan ophøre med at bestå og blive udslettet af registeret af en række forskellige grunde:

- Der kan fremsættes indsigelse mod gyldigheden af et foreløbigt registreret mærke.
- Der er også mulighed for at anmode om, at et endeligt registreret mærke ophæves administrativt.
- Et registreret varemærke kan ophøre med at bestå, fordi det ikke fornyes,
- Varemærket kan udslettes fordi indehaveren ikke længere findes.
- Udslettelse kan ske, fordi der er afsagt dom herom
- Indehaver kan selv anmode om at mærket udslettes.

Indehaver findes ikke (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når en virksomhed ophører ved fx en konkurs, sker det, at der ikke bliver taget stilling til virksomhedens varemærkeportefølje. Sådanne varemærker, der tilhører en virksomhed, der ikke længere eksisterer, bør ikke forblive i registeret.

Varemærkelovens § 31 giver styrelsen mulighed for administrativt at udslette en varemærkeregistrering i situationer, hvor der foreligger begrundet tvivl om, at der findes en mærkeindehaver, eller dennes adresse er ukendt.

Da en udslettelse af en registrering er et indgreb i et formuegode, er udgangspunktet, at reglen skal anvendes med forsigtighed.

Der stilles derfor nogle krav til selve anmodningen, til anmoders retlige interesse og til, at der er en begrundet tvivl om mærkeindehavers eksistens, eller at det dokumenteres, at indehaverens adresse er ukendt.

Ved behandlingen af en anmodning om udslettelse sender styrelsen et anbefalet brev til mærkeindehavers sidst kendte adresse, hvori styrelsen kort orienterer om baggrunden for henvendelsen, og anmoder mærkeindehaver om at give sig til kende. Mærkeindehaver bliver endvidere gjort opmærksom på konsekvensen af ikke at reagere på henvendelsen.

Herudover søger styrelsen også oplysninger om mærkeindehaver i tilgængelige registre. Er adressen ukendt, og kan den ikke findes ved en undersøgelse, efterlyses mærkeindehaver i Dansk Varemærketidende.

Har mærkeindehaver ikke givet sig til kende inden for en fastsat frist, bliver varemærket slettet af registeret. Varemærket slettes i sin helhed, uanset om anmodningen måtte have været begrænset til dele af registreringen.

Slettes et varemærke af registeret, udelukker det i princippet ikke, at retten til varemærket fortsat kan bestå, fx hvis mærket vedvarende bruges.

Krav til anmodning om udslettelse (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Det er en betingelse, at anmodningen om udslettelse af et varemærke klart identificerer det varemærke, som ønskes slettet.

Der skal redegøres for, hvordan den, der begærer mærket udslettet, har en retlige interesse heri.

Den, der anmoder om udslettelse af et varemærke, skal endvidere kunne dokumentere, at der er begrundet tvivl om mærkeindehaverens eksistens, eller at dennes adresse er ukendt.

Anmoders retlige interesse (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Når et varemærke begæres udslettet, fordi indehaveren ikke kan findes, er det en betingelse, at den, der begærer mærket udslettet, har en retlig interesse deri.

Retlig interesse kan defineres som en individuel, konkret interesse, som er reel og aktuel.

Retlig interesse foreligger eksempelvis i de situationer, hvor en ansøgning om registrering af et varemærke støder på et ældre forveksleligt varemærke, eller hvor en indehaver af et virksomhedsnavn bliver opmærksom på, at der eksisterer et ældre varemærke, der kolliderer med virksomhedsnavnet.

Kan indehaveren af det ældre varemærke ikke findes, foreligger der i sådanne tilfælde den fornødne retlige interesse til at begære mærket udslettet.

Begrundet tvivl om eksistensen af en mærkeindehaver (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Ved anmodning om udslettelse af varemærker, hvor der er tvivl om indehavers eksistens, skal denne tvivl være begrundet.

Ved aktieselskaber og anpartsselskaber, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal der ud over dokumentation for, at selskabet er ophørt eller opløst, også foreligge oplysninger fra kurator eller skifteretten om ejerforholdene til selskabets varemærker. Er disse ikke overdraget til andre, kan mærket slettes.

Er der tale om andre typer af virksomheder, kan den, der anmoder om udslettelse af mærket, også dokumentere, at breve, som er sendt til mærkeindehaveren, kommer retur, samt at man ikke ved opslag i tilgængelige virksomhedsfortegnelser kan finde mærkeindehaver.

Er virksomheden i betalingsstandsning, underkastet tvangsakkord eller er konkursen endnu ikke afsluttet, er udgangspunktet, at mærkeindehaver stadig findes.

Er mærket indehavet af en person, må det dokumenteres, at mærkeindehaver er død uden at efterlade sig arvinger. Er der arvinger, falder varemærket i arv efter arvelovens almindelige regler.

Når der er udpeget en fuldmægtig, er formodningen, at mærkeindehaver ikke er forsvundet. Det er imidlertid ikke udelukket, at der alligevel kan rejses begrundet tvivl om, at der eksisterer en mærkeindehaver.

Mærkeindehavers adresse er ukendt (Sidst opdateret: 20-04-2009)

Ved udslettelser efter varemærkelovens § 31 er det ikke altid nødvendigt at dokumentere en begrundet tvivl om mærkeindehaverens eksistens.

Der er tilfælde, hvor en begrundet tvivl om mærkeindehavers eksistens ikke kan godtgøres. Det kan imidlertid dokumenteres, at alle breve sendt til mærkeindehaver kommer retur, og at man ikke ved opslag i de offentlige registre, herunder Folkeregisteret, kan finde mærkeindehaver. I sådanne tilfælde kan det pågældende varemærke slettes alene på baggrund af, at mærkeindehaverens adresse er ukendt.

Det påhviler den, der anmoder om udslettelse at dokumentere, at mærkeindehavers adresse er ukendt.

Dom om udslettelse (Sidst opdateret: 27-04-2009)

En varemærkeregistrering kan udslettes umiddelbart, hvis der er truffet beslutning om det i en dom.

Det forudsætter dog, at dommen i sin formulering er entydig med hensyn til, at den pågældende varemærkeregistrering ved dommen ophæves, ugyldiggøres eller udslettes.

Hvis dommen derimod alene pålægger indehaver at udslette varemærket, vil Patent- og Varemærkestyrelsen ikke kunne udslette varemærkeregistreringen alene på baggrund af dommen. I så tilfælde må enten indehaveren selv anmode om udslettelse, eller der må anmodes om en administrativ ophævelse med begrundelse i dommens sagsgenstand. Dommen vil i så tilfælde blive lagt til grund ved Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af ophævelsessagen.

Indehavers anmodning om udslettelse (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Hvis den der står i varemærkeregisteret anmoder om, at varemærket skal udslettes, vil udslettelsen ske. Patent- og Varemærkestyrelsen er ifølge varemærkelovens § 39, stk. 2 berettiget til at anse den sidst noterede indehaver som rette indehaver.

Hvis en anden end den noterede indehaver anmoder om, at varemærket skal udslettes samtidigt med, at han oplyser at han har overtaget retten til varemærkeregistreringen, vil sagen først blive behandlet som en overdragelse, og først efter overdragelsen er noteret, kan udslettelsen ske.

I forbindelse med indehavers anmodning om udslettelse vil Patent- og Varemærkestyrelsen informere eventuelle noterede licenstagere.

Brugspligt (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Varemærkelovens § 25 fastslår, at har indehaveren af et registreret varemærke ikke inden 5 år fra registreringsprocedurens afslutning gjort reel brug af varemærket her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller har brugen været ophørt uden afbrydelser i 5 år, kan registreringen ophæves jf. § 28, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Formålet med brugspligten er, at varemærkeregisteret skal afspejle virkeligheden, idet kun de registreringer, der faktisk benyttes, skal være i registeret. Dermed skabes der plads i registeret, og andre erhvervsdrivende får mulighed for at registrere egnede varemærker.

Der er en 5 års periode fra registreringsprocedurens afslutning, hvor indehaveren kan tage mærket i brug. Efter 5 år kan indehaveren risikere at få mærket udslettet helt eller delvist, hvis det ikke kan dokumenteres, at indehaveren har gjort reel brug af mærket for de omfattede varer eller tjenesteydelser inden for en periode, der rækker 5 år tilbage fra det tidspunkt en eventuel anmodning om ophævelse indleveres.

Det er en forudsætning for, at registreringen kan ophæves, at der indgives en anmodning om ophævelse. Der er ikke tale om, at mærket af sig selv bortfalder efter 5 års periodens udløb. Normalt vil det være en konkurrent, der, for selv at kunne registrere og anvende et mærke, ønsker en registrering ophævet eller begrænset.

Mange ældre varemærker er registreret for en eller flere hele klasser. Sådanne registreringer vil på begæring blive ophævet helt eller delvist, hvis indehaveren ikke kan dokumentere, at mærket har været brugt for alle de af registreringen omfattede varer og tjenesteydelser.

Det skal bemærkes, at man ikke kan indgive begæring om administrativ ophævelse af en registrering, når der verserer en sag for domstolene vedrørende den pågældende registrerings gyldighed, jf. § 30, stk. 2. Er den samme registrering genstand for såvel en begæring om administrativ ophævelse som en retssag om registreringens gyldighed, skal styrelsens behandling stilles i bero på færdiggørelse af sagen ved domstolene jf. § 30, stk. 3.

Brugt som varemærke? (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Brugens intensitet - reel brug? (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Brugens omfang - brugt for? (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Brug af mærket i anden form end den registrerede (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Brugens geografiske dækning (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Omfanget af dokumentationsmaterialet for brug (Sidst opdateret: 11-09-2013)

Se fanebladet Domme og afgørelser

Indarbejdelse (Sidst opdateret: 30-04-2009)

At et mærke er indarbejdet betyder, at mærket har opnået en mindre eller større grad af kendthed i omsætningskredsen. En sådan kendthed har betydning i forhold til den opfattelse omsætningskredsen har af mærket, hvilket har en afsmittende effekt på den måde mærket skal vurderes i forhold til særpræg, vildledning og forvekslelighed med andre mærker. Eksempelvis kan indarbejdelsen betyde, at et mærke, der oprindeligt savnede særpræg, anses for at have fået tilstrækkeligt særpræg til, at mærket kan opnå en vis beskyttelse.

Et mærke er som udgangspunkt indarbejdet, når det har været anvendt intensivt over en længere periode, og mærket derved har opnået en grad af kendthed inden for omsætningskredsen.

Vil man i forbindelse med en ansøgning eller krænkelsessag påberåbe sig, at et mærke er indarbejdet, skal dette dokumenteres. Til dette kan alt relevant materiale anvendes, herunder fakturarer, annonce- og reklamemateriale, brochurer, markedsundersøgelser m.v.. Dog er det vigtigt at holde sig for øje, at materialet skal vise,

- at mærket har været anvendt som *varemærke* for indehaver (og at der ikke blot er tale om f.eks. brug af et virksomhedsnavn),
- hvilke varer eller tjenesteydelser mærket har været anvendt for, og
- hvornår mærket har været anvendt, dvs. materialet skal være dateret.

Der kan ikke opstilles faste grænser for, hvornår et mærke anses for at være indarbejdet. Styrelsen foretager altid en konkret vurdering af alle de forelagte oplysninger og dokumentationsmateriale, og der vil i den forbindelse bl.a. blive lagt vægt på følgende forhold:

- Mærkets karakter
    - Er der eksempelvis tale om en artsangivelse eller blot en anden form for egenskabsangivelse?
- Markedsføringens intensitet og længde
    - Er mærket kontinuerligt i en længere årrække blevet markedsført i husstandsomdelte reklamer, landsdækkende aviser eller branchespecifikke blade? Eller er der blot tale om mindre lokalaviser inden for et geografisk afgrænset område og kun i få perioder over en mindre årrække?
- Varernes og omsætningskredsens karakter og sammensætning
    - Er der tale om en lille specialiseret omsætningskreds eller er varerne beregnet til den almindelige gennemsnitsforbruger?

Skal et mærke dokumenteres indarbejdet fordi mærket er deskriptivt, vil det ofte være tilstrækkeligt, at en ansøger indsender en brancheerklæring fra den eller de relevante brancheforeninger. Dette skyldes, at hensynet bag forbudet mod registrering af deskriptive betegnelser er, at sådanne betegnelser frit skal kunne anvendes af andre erhvervsdrivende. Er det imidlertid vurderingen inden for en bestemt branche, at de erhvervsdrivende inden for denne branche ikke (længere) opfatter mærket som beskrivende, men snarere opfatter dette som et varemærke for ansøgeren, er det en indikator for, at det ikke længere er nødvendigt at friholde dette mærkes brug også for andre erhvervsdrivende inden for branchen.

En brancheerklæring bør klart angive, at brancheforeningen anser varemærket for at være indarbejdet for ansøger for bestemte varer eller tjenesteydelser, ligesom det også bør være angivet hvornår brancheforeningen har fået kendskab til, at ansøgeren anvendte det pågældende mærke.

Indarbejdelse - særpræg (Sidst opdateret: 29-05-2012)

Se afgørelser vedrørende emnet under fanebladet Domme og afgørelser

Indarbejdelse - personnavne (Sidst opdateret: 29-05-2012)

Fællesmærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Fællesmærkerne adskiller sig fra varemærkerne ved at være bestemt til brug for flere end mærkeindehaveren.

Fællesmærkeloven regulerer registreringen af fællesmærker. Loven er i vidt omfang opbygget som en henvisningslov til varemærkeloven. De generelle registreringsbetingelser er således de samme som i varemærkeloven. Fællesmærkelovens §§ 3-13 indeholder dog særbestemmelser, der udelukkende er bestemt til at angå fællesmærker.

Selvom reglerne for varemærker og fællesmærker findes i to love, regulerer ansøgningsbekendtgørelsen både vare- og fællesmærker. Derudover fremgår af fællesmærkelovens § 2, at varemærkelovens regler gælder for fællesmærker i det omfang, de efter deres beskaffenhed kan finde anvendelse.

Særligt om kollektivmærker (Sidst opdateret: 23-03-2010)

Et kollektivmærke er et særligt kendetegn, der tilhører en forening af erhvervsdrivende, og som dens medlemmer benytter eller agter at benytte til varer eller tjenesteydelser.

Et kollektivmærke er som et varemærke knyttet til varer eller tjenesteydelser. Forskellen er, at hvor "personer og virksomheder" kan være indehavere af et varemærke, skal et kollektivmærke "tilhøre en forening af erhvervsdrivende". Fællesmærkeloven definerer ikke, hvad der skal forstås ved ordet "forening". Det antages imidlertid, at indehaveren af et kollektivmærke kan være enhver sammenslutning, hvor der er mulighed for medlemsoptagelse, og hvor medlemmerne består af erhvervsdrivende. Sammenslutningen som sådan behøver derimod ikke at være erhvervsdrivende.

Foreninger i form af "sammenslutninger", "fællesorganisationer", "laug", "forbund", "samfund" og "samarbejdende erhvervsdrivende" anerkendes som indehavere af kollektivmærker. Sådanne foreningers organisation indebærer og er betinget af medlemsoptagelse. Det samme gælder udenlandske enheder med tilsvarende organisationsformer. Efter omstændighederne kan også "andelsselskaber" og "a.m.b.a.'er" anerkendes som indehavere af kollektivmærker, såfremt mærket skal bruges af medlemmerne.

Interessentskaber, aktieselskaber og anpartsselskaber optager ikke medlemmer og kan derfor ikke sidestilles med sammenslutninger. Det ville i øvrigt stride imod kollektivmærkets idé at anerkende interessentskaber, aktieselskaber og anpartsselskaber som indehavere af kollektivmærker. Det samme gælder udenlandske enheder med tilsvarende organisationsformer.

Som eksempler på kollektivmærker kan bl.a. henvises til følgende:

FR 1994 00005 FR 1996 00019

Særligt om garantimærker (Sidst opdateret: 23-03-2010)

Et garantimærke er et særligt kendetegn, der tilhører en juridisk person, der fører kontrol med eller fastsætter normer for varer eller tjenesteydelser, og som benyttes eller agtes benyttet til de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrol, eller for hvilke normer er fastsat.

Et garantimærke kan kun indehaves af en juridisk person.

Ideen bag garantimærket er, at der skal være en instans eller myndighed, der fastsætter normer for de varer eller tjenesteydelser, som garantimærket bruges for, og som kontrollerer, at reglerne bliver overholdt. Det er derfor mindre afgørende, hvilken organisationsform, som den pågældende kontrolmyndighed har valgt. Det væsentlige er, at den fungerer efter hensigten, og at der ikke er tale om en enkelt person eller et enkeltmandsfirma.

Aktieselskaber, anpartsselskaber, foreninger, sammenslutninger, offentlige myndigheder, stiftelser, andelsforeninger, andelsselskaber, selvejende institutioner og fonde anerkendes som indehaver af et garantimærke. Det samme gælder udenlandske enheder med tilsvarende organisationsformer.

Interessentskaber og kommanditselskaber kan også være indehavere af garantimærker. Styrelsen har eksempler på garantimærker, der er registreret med et interessentskab som indehaver, men ingen med et kommanditselskab som indehaver.

Enkeltmandsfirmaer kan derimod ikke accepteres som indehavere af garantimærker, da der ikke er tale om en juridisk person.

Garantimærket adskiller sig fra kollektivmærket ved, at den juridiske person som nævnt fører kontrol med eller fastsætter normer for de varer eller tjenesteydelser, mærket vedrører.

Som eksempler på garantimærker kan bl.a. henvises til følgende:

FR 1925 00002 FR 1992 00008

Geografiske angivelser i fællesmærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Geografiske betegnelser kan registreres som fællesmærker uden dokumentation for indarbejdelse jf. fællesmærkelovens § 3.

Det er dog kun betegnelser for mere afgrænsede geografiske lokaliteter, der kan registreres. Det er endvidere en betingelse, at producenten og varerne/tjenesteydelserne har en tæt tilknytning til det geografiske område.

Betegnelser som fx "Samsø" og "Lammefjord" kan registreres som fællesmærker. Større geografiske områder som fx "Jylland", "Fyn" og "Sjælland" kan derimod ikke registreres.

Udenlandske geografiske betegnelser

Styrelsen kan ikke afgøre beskyttelsesomfanget for geografiske lokaliteter i udlandet. Ved ansøgning om registrering af en udenlandsk geografisk angivelse må ansøger indsende bevis for registrering af betegnelsen som ordmærke for de samme varer og/eller tjenesteydelser i oprindelseslandet, eller anden dokumentation for at betegnelsen er beskyttet i oprindelseslandet og, at ansøger har adkomst hertil.

Geografiske betegnelser og forvekslelighed

Indehaveren får gennem sin registrering en eneret til den geografiske betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, som registreringen omfatter. Fællesmærket vil dog alene være forveksleligt med identiske eller næsten identiske mærker.

Begrænsninger i retten til en geografisk betegnelse

Fællesmærket giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge den geografiske betegnelse i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

Endvidere kan mærket ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

Formentlig vil en tredjemand, der hidtil har drevet sin forretning i et bestemt område og har brugt områdets geografiske betegnelse på en fremtrædende måde i markedsføringen af sine produkter, kunne fortsætte med det. Dette gælder, uanset om andre får den geografiske betegnelse registreret som fællesmærke for de samme varer og tjenesteydelser.

Fællesmærketekster (Sidst opdateret: 12-06-2015)

En ansøgning om registrering af et fællesmærke skal indeholde de samme oplysninger som en ansøgning om registrering af et varemærke. Derudover skal en ansøgning om et fællesmærke indeholde en fællesmærketekst.

Fællesmærketeksten skal angive de bestemmelser, der er fastsat om mærkets benyttelse, herunder hvem der har ret til at benytte mærket.

Det er af væsentlig betydning for omverdenen gennem registeret at kunne få oplysning om, hvem der fx er berettiget til at bruge et fællesmærke, og om der gælder særlige regler for brugen af det som fx regler om bruger- eller medlemsgodkendelse, om kvalitetskrav for de varer eller tjenesteydelser, der markedsføres under mærket og regler om brugens ophør, eksklusion og påtale.

Der er ikke som sådan knyttet retsvirkninger til fællesmærketeksten, og brugerne af et fællesmærke kan ikke støtte ret herpå, medmindre fællesmærketeksten fra ord til andet er identisk med de bestemmelser, der i vedtægterne er fastsat for mærkets benyttelse.

Fællesmærketeksten må gerne henvise til bestemmelser i vedtægterne, hvis det ikke er muligt at lave en dækkende sammenskrivning, men henvisningen skal være præcis. En generel henvisning til foreningens vedtægter er ikke informativ nok. Der må henvises til bestemte paragraffer eller afsnit i daterede regelsæt eller i nærmere benævnte dokumenter.

Det vil også være tilstrækkeligt præcist at henvise til bestemte afsnit i et dateret dokument fx et referat fra en generalforsamling, eller til daterede regelsæt specielt vedrørende bestemmelserne for mærkets benyttelse, eller til nærmere angivne afsnit i et særligt benævnt dokument.

Som et eksempel på et fællesmærke med fællesmærketekst kan nævnes:

FR 2013 00008

Retten til at benytte mærket tilkommer:
Virksomheder som er tilsluttet til Betonvarekontrollens kontrolordning i henhold til Betonvarekontrollens gældende bestemmelser for tilslutning, senest af 01-11-2011.

For mærkets benyttelse er fastsat følgende bestemmelser:
Mærket skal benyttes i overensstemmelse med Betonvarekontrollens vedtægter af 01-06-2003, hvoraf det bl.a. fremgår af punkt 7.2:

Tilsluttede virksomheder har eneret på anvendelsen af BVK's logo.

I annoncer, brochurer, prislister, ved skiltning og lignende kan den tilsluttede virksomhed umiddelbart anvende BVK's navn og logo som led i virksomhedens markedsføring af tilslutningen.

BVK's navn og logo kan anvendes på følgesedlen, når:
det klart fremgår hvilken produktstandard, produktet opfylder
det klart angives, når produkter ikke er omfattet af tilslutningen, fx med teksten "Leverancen er ikke omfattet af tilslutningen til BVK".

Konvertering af varemærker til fællesmærker (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Hvis en ansøger har indleveret en ansøgning om registrering af et varemærke, men det viser sig, at ansøgningen burde have været en ansøgning om et fællesmærke, kan ansøgningen konverteres, og gebyret overføres til den nye ansøgning. Den får prioritet tilbage fra varemærkeansøgningens indleveringsdato og får det næste ledige FA-løbenummer. Ved konvertering den modsatte vej gælder det samme, og ansøgningen får det næste ledige VA-løbenummer. Den ansøgning, der konverteres fra, annulleres med en bemærkning om konverteringen.

Hvis indehaveren af et registreret fællesmærke ændrer organisationsform og i konsekvens heraf ikke længere ønsker at opretholde fællesmærkeregistreringen, må vedkommende indlevere en ny varemærkeansøgning. I dette tilfælde kan der ikke opnås prioritet tilbage fra fællesmærkeansøgningens indlevering. Det er dog en god idé at indlevere varemærkeansøgningen, før fællesmærket udslettes, således at de overlapper hinanden.

Ændringer i bestemmelsen for brugen af fællesmærket (Sidst opdateret: 08-12-2008)

Sker der ændringer i bestemmelserne for et fællesmærkes benyttelse efter registreringen af mærket, skal indehaveren jf. § 5 give styrelsen meddelelse herom senest 3 måneder efter ændringerne er vedtaget. Sker dette ikke, kan registreringen ophæves.

Dette følger af, at fællesmærkeloven stiller krav om, at bestemmelserne for fællesmærkers benyttelse skal indføres i registret. Oplysningerne skal hele tiden være ført á jour i registeret.

Ophævelsen kan foretages ved dom.

Styrelsen informerer i forbindelse med et fællesmærkes fornyelse indehaverne om kravet om at indsende oplysninger vedrørende eventuelle ændringer i bestemmelserne for mærkets benyttelse.

Vildledende overdragelser (Sidst opdateret: 08-12-2008)

Overdragelse af retten til et registreret fællesmærke skal på begæring noteres i fællesmærkeregisteret. Der er ingen pligt til at begære overdragelser noteret i registeret.

Dog har fællesmærkeloven en særbestemmelse i § 6 om overdragelse af fællesmærker. Overdragelse af fællesmærker kan noteres i registeret, "medmindre mærket efter overdragelsen er egnet til at vildlede". Fællesmærket vil fx være egnet til at vildlede, hvis fællesmærketeksten efter overdragelsen ikke stemmer overens med mærkeindehaverens identitet.

Begrænsningen i adgangen til at overdrage et fællesmærke hænger sammen med reglerne om, hvem der kan accepteres som indehaver af en registrering af et fællesmærke.

Hvis fx et kollektivmærke, der oprindeligt tilhørte en forening, overdrages til et aktieselskab, kan styrelsen nægte at notere overdragelsen i registeret. Aktieselskabet kan dog ansøge om at få mærket registreret som varemærke eller videreoverdrage mærket til en sammenslutning af erhvervsdrivende. Tilsvarende kan styrelsen nægte at notere en overdragelse af et garantimærke til et enkeltmandsfirma, da garantimærker skal tilhøre en juridisk person. Også her vil enkeltmandsfirmaet kunne søge mærket registreret som varemærke eller videreoverdrage mærket til en juridisk person.

Brugspligt for fællesmærker (Sidst opdateret: 08-12-2008)

Fællesmærkeloven indeholder regler i § 7, der supplerer bestemmelsen om brugspligt i varemærkelovens § 25.

Indehaverens reelle brug af mærket for de relevante varer opfylder kravet om brugspligt. Derudover er det tilstrækkeligt, at én erhvervsdrivende, der er berettiget til at anvende et kollektivmærke, har gjort reel brug af mærket inden for den foregående 5-årsperiode.

For garantimærkers vedkommende er det derudover tilstrækkeligt, at én erhvervsdrivende med tilladelse fra indehaveren har brugt mærket inden for samme periode.

Ophævelse af fællesmærker (Sidst opdateret: 08-12-2008)

Fællesmærkeloven indeholder i § 8 en opregning af forhold, der kan føre til ophævelse af en fællesmærkeregistrering.

En fællesmærkeregistrering kan ophæves, hvis "der foreligger forhold, som svarer til dem, der er nævnt i varemærkelovens § 28".

Det skal dog erindres, at fællesmærkelovens § 2 indeholder en generel henvisning til varemærkelovens regler. Opregningen af ophævelsesgrunde i fællesmærkelovens § 8 er således ikke udtømmende. Styrelsen kan fx med hjemmel i varemærkelovens § 31 sammenholdt med fællesmærkelovens § 2 ophæve en fællesmærkeregistrering, hvis der er begrundet tvivl om, at der er en mærkeindehaver.

En fællesmærkeregistrering kan ligeledes ophæves, hvis mærket strider mod almene samfundsinteresser. Baggrunden herfor er, at der er en offentlig interesse i, at fællesmærker ikke benyttes på en utilbørlig måde. En ophævesle på denne baggrund skal ske ved dom, og der er ingen praksis på området.

Fællesmærkeordninger kan i praksis medføre en konkurrencebegrænsning svarende til en eksklusivaftale. Således kan de erhvervsdrivende, der står uden for organisationen, blive afskåret fra at deltage i omsætningen af de varer, der er forsynet med fællesmærkerne. I særlige tilfælde kan fællesmærkebeskyttelsen derfor komme i strid med almene samfundsinteresser herunder konkurrencelovens regler.

Ændringer i bestemmelserne for et fællesmærkes benyttelse vil ligeledes kunne føre til, at mærket strider mod almene samfundsinteresser. Dette kan ske, hvis bestemmelserne fx får et indhold, der indebærer en overtrædelse af gældende lovgivning, hvis mærket bruges som foreskrevet.

Påtaleberettigede for krænkelser af fællesmærker (Sidst opdateret: 29-04-2009)

Det er alene fællesmærkeindehaveren, der er påtaleberettiget i sager om krænkelse af et fællesmærke. De enkelte medlemmer af den forening, der er indehaver af et fællesmærke, eller de erhvervsdrivende, der er berettiget til at anvende et garantimærke, kan ikke selvstændigt anlægge sag om krænkelse af fællesmærket.

EU-varemærker (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Ét EU-varemærke dækker hele EU og kan opnås ved én enkelt ansøgning. Oficielt er det et EF-varemærke, men Patent- og Varemærkestyrelse anvender enten betegnelsen EU-varemærke på dansk eller CTM-registrering/-ansøgning som engelsk forkortelse.

EU-varemærkeretten bygger på Rådsforordning nr. 40/94 om EF-varemærker fra 1993 med senere ændringer.

Med denne forordning er indført en fællesskabsordning for varemærker, som gælder umiddelbart i alle EU-medlemsstater og som giver virksomheder mulighed for med én ansøgning at opnå et EU-varemærke, som gælder over hele Fællesskabet.

Den 1. maj 2004 blev yderligere 15 lande medlemmer af EU. På datoen for udvidelsen blev alle eksisterende EU-varemærker automatisk også gyldige i de nye medlemslande. Gyldigheden i de nye lande gælder dog kun fra den 1. maj 2004 og frem. Denne model må også forventes anvendt ved fremtidige udvidelser af EU.

Indlevering af EU-varemærkeansøgningen (Sidst opdateret: 30-09-2016)

En ret til et EU-varemærke kan kun stiftes ved registrering.

Ansøgning om EU-varemærke

Man skal indlevere ansøgningen direkte til EUIPO. Der kan ansøges online, og du kan finde yderligere information herom på EUIPO's hjemmeside.

Gebyr

Ansøgningsgebyret skal altid betales direkte til EUIPO. Møntfoden er Euro. Gebyrets størrelse afhænger af, hvor mange klasser mærket søges registreret for. Ansøger kan oprette en konto hos EUIPO, og få gebyrer trukket herfra.

Sprog

EUIPO's officielle sprog er engelsk, tysk, fransk, italiensk og spansk. En ansøger kan imidlertid indlevere en varemærkeansøgning på ethvert af medlemslandenes sprog. Herudover skal ansøger angive et arbejdssprog, som skal være forskelligt fra det første sprog, og som skal være et af de 5 officielle arbejdssprog. Arbejdssproget er det sprog, som EUIPOS's korrespondance til ansøger vil være skrevet på. Det kan anbefales danske ansøgere at indgive ansøgningen på dansk og at vælge engelsk som arbejdssprog.

Repræsentation

For ansøgere, der er hjemmehørende i EU, er der ikke pligt til at lade sig repræsentere af en fuldmægtig ved EUIPO. Ansøgere, der ikke er hjemmehørende i EU, skal derimod udpege en fuldmægtig med bopæl inden for EU-området. EUIPO fører en liste over personer, der kan optræde som fuldmægtig. Liste findes tilgængelig som database på EUIPO's hjemmeside. Advokater skal ikke godkendes på forhånd.

Prioritet

En ansøger af et EU-varemærke kan påberåbe sig prioritet i overensstemmelse med Pariserkonventionen. Prioritetsbeviset skal i EU-varemærkeansøgninger indsendes til EUIPO enten sammen med ansøgningen eller senere.

Anciennitet

En ansøger af et EU-varemærke, der samtidig er indehaver af et ældre nationalt registeret varemærke, kan påberåbe sig det ældre varemærkes anciennitet for EU-varemærket i den medlemsstat, som mærket er registreret i. Det er dog herved en forudsætning, at der er tale om et identisk varemærke, der dækker de samme varer og tjenesteydelser. Anciennitet har den virkning, at indehaveren af et EU-varemærke, der giver afkald på eller lader det ældre varemærke udslette, fortsat har de samme rettigheder, som han ville have haft, hvis det ældre varemærke stadig havde været registreret.

Behandling af EU-varemærkeansøgningen (Sidst opdateret: 30-09-2016)

Når EUIPO har modtaget ansøgningen, undersøges det indledningsvist, om ansøgningen opfylder betingelserne for at kunne opnå en ansøgningsdato. Derefter undersøges for eventuelle formelle mangler, om klassificeringen af varer og tjenesteydelser er korrekt, og om der er absolutte hindringer for mærkets registrering. Det skal bemærkes, at mærkets særpræg bliver vurderet på alle EU-sprog.

Der er muligt at tilvælge en søgerapport fra visse medlemslande for et ekstra gebyr, hvis man ønsker en undersøgelse af relative hindringer.

Er der en absolut hindring til stede for det pågældende mærkes registrering, afslås ansøgningen helt eller delvist, efter at ansøgeren har fået mulighed for at tilbagetage, begrænse sin ansøgning eller udtale sig i øvrigt. Ældre forvekslelige rettigheder har derimod karakter af relative hindringer for mærkets registrering. Et ansøgt EU-varemærke bliver derfor bekendtgjort i EU-varemærketidende efter udløbet af en nærmere fastsat frist, selvom der måtte være

konstateret ældre rettigheder. Det er herefter op til indehaverne af disse rettigheder at anfægte EU-mærkets gyldighed ved en indsigelse.

Såfremt der ikke bliver rejst indsigelse imod EU-ansøgningen eller en indsigelse bliver forkastet ved en endelig afgørelse, registreres varemærket som EU-varemærke.

Registreringsperioden er 10 år regnet fra den dag, ansøgningen blev indgivet. Registreringen kan fornyes for 10 år ad gangen.

EUIPO's aktuelle materielle sagsbehandlingspraksis er beskrevet i EUIPO's Trade Mark Guidelines.

Indsigelse mod et EU-varemærke (Sidst opdateret: 15-06-2016)

En indsigelse skal fremsættes skriftligt senest 3 måneder efter bekendtgørelsen af EU-ansøgningen i EF-varemærketidende. EF-Varemærketidende bliver offentliggjort på EUIPOS's hjemmeside, og der er direkte og gratis adgang hertil.

Indsigelsen, der skal være begrundet, kan indleveres på ethvert af arbejdssprogene. Dog skal indsigelsen senest 1 måned efter indleveringen foreligge på det arbejdssprog, som ansøgeren oprindeligt har valgt.

Blanket til fremsættelse af indsigelse mod et EU-varemærke kan downloades fra EUIPOS's hjemmeside, ligesom der også findes en elektronisk formular til fremsættelse af indsigelse.

Til fremsættelse af indsigelse er der knyttet et indsigelsesgebyr, der skal betales af indsiger til EUIPO. Desuden skal man være opmærksom på, at man som tabende part i en indsigelsessag kan komme til at betale den vindende parts udgifter til indsigelsessagen.

I Rådsforordningen art. 42, jf. art. 8 er angivet de grunde, som en indsigelse kan baseres på. Det kan være ældre nationale registreringer eller ansøgninger, velkendte mærker, internationale registreringer, registrerede eller ansøgte EU-varemærker og under visse betingelser ibrugtagne mærker eller andre erhvervsmæssigt anvendte tegn som fx virksomhedsnavne, der ikke kun har lokal betydning.

EUIPO's indsigelsesafdeling træffer afgørelse i alle indsigelsessager vedrørende bekendtgjorte EU-varemærker. Ved behandlingen af indsigelsessager er EUIPO bundet af parternes påstande og anbringender.

Ændringer i EUIPO's register (Sidst opdateret: 15-06-2016)

EU-varemærker kan pantsættes, gives i licens, inddrages under konkurs samt overdrages. Overdragelser skal som udgangspunkt være skriftlige. Pantsætning, licenser og overdragelser noteres i EU-varemærkeregistret. Dette er en betingelse, for at de pågældende retshandler opnår gyldighed over for en godtroende tredjemand.

Administrativ ophævelse af et EU-varemærke (Sidst opdateret: 15-06-2016)

På et hvilket som helst tidspunkt efter registreringen kan der indgives en anmodning til EUIPO's annullationsafdeling om administrativ ophævelse af et registreret EU-mærke.

Blanket til anmodning om ophævelse af et EU-varemærke kan downloades fra EUIPO's hjemmeside.

En anmodning om administrativ ophævelse skal ledsages af et gebyr. Desuden skal man være opmærksom på, at man som tabende part i en ophævelsessag kan komme til at betale den vindende parts udgifter til ophævelsessagen.

Et EU-varemærke kan erklæres ugyldigt, hvis det er registreret i strid med forordningens regler vedrørende absolutte hindringer, eller hvis der findes relative hindringer i form af ældre forvekslelige varemærker.

En indehaver af et beskyttet personnavn kan ikke fremsætte indsigelse mod et ansøgt EU-varemærke, der indeholder det pågældende navn, medmindre bæreren af navnet kan godtgøre at have brugt navnet som et andet erhvervsmæssigt anvendt kendetegn jf. Rådets Forordning, art. 8, stk. 4. Først når EU-varemærket er registreret, får

bæreren af navnet mulighed for at anfægte det registrerede varemærkes gyldighed ved at indlede en ophævelsessag jf. art. 52, stk. 2.

Brugspligt for EU-varemærker (Sidst opdateret: 02-07-2013)

Der er brugspligt for registrerede EU-varemærker. Dette betyder, at man inden 5 år fra registreringsdatoen skal gøre reel brug af varemærket.

Appelmuligheder (Sidst opdateret: 15-06-2016)

Alle afgørelser truffet af EUIPO's undersøgelsesafdeling, indsigelsesafdeling samt annulllationsafdeling kan påklages til EUIPO's Appelkamre. Enhver, der er part i en sag, har adgang til at klage, hvis en afgørelse er gået vedkommende imod. Klagen skal indgives skriftligt til EUIPO inden 2 måneder efter den dato, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende. I den forbindelse skal der betales et klagegebyr.

Appelkamrenes afgørelser kan indbringes for Retten i Første Instans, der har kompetence til at omstøde eller ændre den indklagede afgørelse. De afgørelser, der træffes af Retten, kan appelleres til EF-Domstolen, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål i modsætning til faktum. Heri ligger bl.a., at selve bevisbedømmelsen ikke kan påkendes i anden instans af Domstolen.

Konvertering af et EU varemærke (Sidst opdateret: 15-06-2016)

Et af principperne bag det fælles EU-varemærkesystem er, at ét EU-varemærke skal dække samtlige medlemsstater. Det indebærer, at støder en ansøgning om registrering af et EU-varemærke på uovervindelige hindringer i blot ét land, falder EU-ansøgningen overalt.

Rådsforordningens art. 108-110 giver dog mulighed for at lade en EU-varemærkeansøgning, der er afslået af EUIPO eller tilbagetaget af ansøger, eller en EU-registrering som ikke længere har retsvirkning, overgå til en ansøgning om registrering som nationalt varemærke.

De materielle betingelser for konvertering

En anmodning om konvertering skal indsendes til EUIPO, som undersøger om betingelserne for overgang er opfyldt. Det er f.eks. en betingelse for, at konvertering kan ske, at den registreringshindring, der har ramt EU-varemærkeansøgningen, ikke er til stede i det eller de lande, hvor mærket ønskes konverteret til en national ansøgning.

Er betingelserne nævnt i Rådsforordningen artikel 108-109 opfyldt, videresender EUIPO begæringen til de nationale myndigheder. De nationale kontorer kan alene kræve, at anmoderen opfylder kravene til en national ansøgning om varemærkeregistrering, heriblandt at ansøgningsgebyret betales og at varefortegnelsen oversættes.

Virkningen af konverteringen til dansk ansøgning er, at den danske varemærkeansøgning behandles, som om den var indleveret samtidigt med EU-varemærkeansøgningen.

EUIPO (Sidst opdateret: 15-06-2016)

EUIPO (tidligere OHIM) er forkortelse for European Union Intellectual Property Office, som er navnet på den EU-myndighed, der registrer varemærker og designs med gyldighed for hele EU.

Madrid Protokol varemærker (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Madridprotokollen er sammen med Madridarrangementet en del af den internationale varemærkeordning, der kaldes Madridsystemet.

Danmark har tilsluttet sig Madridprotokollen, men deltager ikke i Madridarrangementet.

Madridprotokollen er en aftale indgået mellem en række forskellige lande og regioner. Alle borgere og virksomheder i disse lande eller regioner kan benytte sig af Protokollen til at opnå en varemærkeregistrering i et eller flere af medlemslandene. Protokollen bliver administreret af WIPO.

En lang række lande både i og udenfor Europa har tilsluttet sig Madridprotokollen. Hos WIPO findes en oversigt over, hvilke lande og regioner, der har tilsluttet sig Madridprotokollen.

Protokollen bygger på det princip, at man på basis af en national ansøgning eller registrering kan opnå en international registrering hos WIPO og derigennem opnå varemærkeret i en række udvalgte lande.

Indlevering af den internationale ansøgning (Sidst opdateret: 21-01-2013)

For at kunne ansøge om registrering af et Madrid Protokol-mærke via Danmark, skal man opfylde følgende betingelser:

1. være dansk statsborger eller være en person (fysisk eller juridisk), der har bopæl eller forretningssted her i landet og

2. være indehaver af en dansk varemærkeansøgning eller varemærkeregistrering, som man ønsker at videreføre som et Madrid Protokol-mærke (også kaldet basisansøgning eller basisregistrering).

Hvordan søger man?

Ansøgningen skal sendes til WIPO gennem Patent- og Varemærkestyrelsen, der fungerer som modtagende myndighed i Danmark. Det er styrelsens opgave at påse, at den internationale ansøgning stemmer overens med den danske ansøgning eller registrering, der er basis for den internationale registrering. Der betales et gebyr til styrelsen for at godkende ansøgningen og videresende den til WIPO.

Det er et krav, at den internationale ansøgning vedrører nøjagtigt det samme varemærke, som den eller de nationale basisansøgning(er) eller -registrering(er). Den internationale ansøgning skal også vedrøre de samme varer og/eller tjenesteydelser, som den danske, dog kan varerne i den internationale ansøgning være begrænset i forhold til den danske.

Modtagelsesdatoen i styrelsen anses som udgangspunkt som ansøgningsdato hos WIPO, når styrelsen sender ansøgningen videre til WIPO inden for 2 måneder fra modtagelsen.

Modtager styrelsen således en ansøgning om registrering af et Protokol-mærke, hvor der er uoverensstemmelse mellem Madrid Protokol-ansøgningen på den ene side og basisansøgningen eller -registreringen på den anden side, bør sådanne uoverensstemmelser altså afklares inden for de 2 måneder.

Styrelsen giver ansøger en frist til at bringe uoverensstemmelserne i orden. Hvis dette ikke sker i tide, således at styrelsen kan nå at sende Madrid Protokol-ansøgningen videre til WIPO inden for de 2 måneder, vil Madrid Protokol-ansøgningen først få ansøgningsdato den dag, hvor WIPO modtager ansøgningen.

Ansøger skal benytte en særlig ansøgningsblanket (MM2), der kan fås hos WIPO og hos styrelsen. Ansøgningen skal udfyldes på engelsk og bl.a. indeholde en angivelse af, hvilke lande den internationale registrering skal dække. Ansøgningsblanketten skal udfyldes med maskinskrift eller lignende og skal underskrives.

Gebyr til WIPO

Prisen for en international ansøgning sammensættes bl.a. af et grundgebyr og et gebyr pr. designeret land og, alt afhængig af hvilke lande, der designeres, også af et individuelt gebyr for nogle af de pågældende lande. Prisen for en international ansøgning er derfor afhængig af antallet af designerede lande, af hvilke lande, der er designeret, samt af antallet af klasser.

De internationale gebyrer afregnes i schweizer franc (chf) direkte med WIPO. Styrelsen videresender ikke gebyrer til WIPO.

På WIPO's hjemmeside kan der søges yderligere information om gebyrerne ligesom der findes et elektronisk gebyrberegningsark (Fee calculation sheet). Hvis man er optaget som kunde hos WIPO, kan der oprettes en konto, hvorfra gebyrer automatisk bliver hævet.

Prioritet

En ansøger af en international registrering kan påberåbe sig prioritet efter Pariserkonventionen. Det er ikke nødvendigt at indsende et prioritetsbevis sammen med ansøgningen.

Modtagende myndighed (Sidst opdateret: 26-01-2010)

Patent- og Varemærkestyrelsen er modtagende myndighed for indleveringen af nye Madrid-Protokol-ansøgninger (internationale ansøgninger) som skal sendes til WIPO (World Intellectual Property Orgaization) i Genève.

For at indlevere en international ansøgning skal man være indehaver af en national vremærkeansøgning eller -registrering.

Som modtagende myndighed gennemgår og kontrollerer Patent- og Varemærkestyrelsen, at de oplysninger der er omfattet af den internationale ansøgning, stemmer overens med de oplysninger, der er i den basissag (en national varemærkeansøgning eller varemærkeregistrering) som ansøger har her i Danmark, herunder særligt at der er overensstemmelse mellem varefortegnelserne. Den internationale ansøgning må ikke omfatte flere varer og tjenesteydelser en basisregistreringen, men man må gerne begrænse den.

Hvis oplysningerne stemmer overens i disse to sager, videresender Patent- og Varemærkestyrelsen den internationale ansøgning til WIPO (World Intellectual Property Orgaization) i Genève, Schweiz.

Behandling af den internationale registrering (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Behandlingen af en Madrid Protokol varemærkeansøgning sker i tre faser. Den første fase hos den modtagende myndighed, som en del af ansøgningens indlevering, anden fase hos WIPO, og tredje fase i det enkelte designerede land.

WIPO's behandling af ansøgningen

Det er WIPO's opgave at påse, om ansøgningen opfylder de formelle betingelser, og om varer og tjenesteydelser er klassificeret korrekt. Accepterer WIPO ansøgningen, bliver mærket straks registreret og offentliggjort i Gazette of International Marks.

Den internationale registrering giver ikke i sig selv en varemærkeret i de designerede lande, men kan betragtes som grundlag for en ansøgning herom. Om varemærket får gyldighed i disse lande afgøres efter det enkelte designerede lands lovgivning og praksis.

WIPO's behandling af den internationale registrering er beskrevet yderligere i Guide to the International Registration of Marks under the Madrid Agreement and the Madrid Protocol.

Behandlingen i de designerede lande

De designerede landes myndighed har 12 eller 18 måneder til at afgøre, om den internationale registrering kan få gyldighed i landet. Er mærket ikke foreløbigt afslået inden for fristen, vil mærket automatisk få gyldighed, selvom der måtte være hindringer for mærkets registrering. De fleste lande har dog regler om, at mærker kan ophæves på anmodning fra tredjemand, enten ved en administrativ procedure eller ved dom, hvis mærket har fået gyldighed i strid med loven.

En ansøger, der modtager et foreløbigt afslag på registrering i et land, kan argumentere mod myndighedens afgørelse, hvis landets lovgivning åbner mulighed herfor. I den nationale lovgivning vil det ofte være krævet, at ansøgeren skal være repræsenteret ved en fuldmægtig fra det pågældende land, og sagen vil også som udgangspunkt blive behandlet på landets eget sprog.

Bliver en designering helt eller delvist accepteret, får den internationale registrering gyldighed i det pågældende land svarende til en national registrering. Protokollen er et fleksibelt system, hvilket indebærer, at selvom den internationale registrering bliver afslået i ét land, kan den godt bestå i et eller flere af de øvrige lande, hvis der ikke er hindringer i disse lande.

En indsigelse mod en designering vil ofte kunne fremsættes efter fristen på 12 eller 18 måneder er sprunget, ligesom en ophævelse af registrering, enten i forbindelse med en administrativ ophævelse eller en ophævelse ved dom, vil kunne ske efter de nationale regler i det designerede land.

Efterfølgende designering (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Man kan senere udvide sin internationale registrering til at omfatte flere lande. Der er en særlig ansøgningsblanket hertil (MM4), som findes på WIPO's hjemmeside, eller som kan fås hos styrelsen. Styrelsen videresender mod gebyr senere designeringer til WIPO. Disse kan dog også sendes direkte til WIPO.

En international registrering har gyldighed i 10 år. Ved efterfølgende designeringer følger disse den oprindelige internationale registrering. Hvis der fx er 4 år tilbage af den internationale registrering, vil den efterfølgende designering også kun løbe i de 4 år - og ikke i 10 år. Den internationale registrering og den efterfølgende designering følger således altid den samme registreringsperiode.

Ændringer i det internationale register (Sidst opdateret: 25-03-2009)

Indehavere af Protokol-mærker kan anmode WIPO om at notere ændringer, jf. Madrid Protokollen artikel 9 og Common Regulations Rule 20, 25-28.

Følgende ændringer kan noteres:

- Begrænsninger i registreringens omfang og tilbagetagelse af registreringen for alle eller visse lande
- Overdragelser
- Ændring af navn og/eller adresse på indehaver eller dennes fuldmægtig
- Licens
- pant

Indehavere, der ønsker få noteret ændringer, skal benytte WIPO's officielle formularer.

Wipo's behandling af ændringer i det internationale register er beskrevet yderlige i Guide to the International Registration of Marks under the Madrid Agreement and the Madrid Protocol.

Ændring i indehavers navn eller adresse i internationale registreringer (Sidst opdateret: 25-03-2009)

Som udgangspunkt skal meddelelser om ændringer i indehavers navn eller adresse eller ændringer vedrørende indehavers internationale fuldmægtig sendes direkte til WIPO. WIPO noterer ændringen og informerer de berørte nationale myndigheder.

Overdragelse af en international registrering (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Man kan overdrage en international registrering helt eller delvist. En overdragelse sker delvist, hvis den kun vedrører visse varer eller tjenesteydelser eller kun nogle af de designerede lande. Overdragelse kan imidlertid kun ske til personer eller virksomheder, der selv er berettiget til at opnå en registrering.

En anmodning om overdragelse skal sendes direkte til WIPO, der herefter informerer de designerede lande om overdragelsen.

Bliver en registrering overdraget delvist, bliver den internationale registrering delt, og den udskilte registrering får samme nummer som den oprindelige registrering, dog med tilføjelsen af et bogstav. Eksempelvis er registreringen MP684372 overdraget for visse lande, heriblandt Danmark. Den del, som er overdraget, har fået registreringsnummeret MP684372A.

De designerede lande kan meddele, at en sådan delvis overdragelse ikke får effekt i landet, hvis de varer og tjenesteydelser som overdrages, er identiske med varer og tjenesteydelser, som den oprindelige registrering fortsat indeholder, jf. Protokollen Artikel 9 ter (1).

Begrænsninger og tilbagetagelser i internationale registreringer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

En anmodning om begrænsning eller tilbagetagelse af et protokolmærke skal sendes direkte til WIPO. Hvis WIPO accepterer anmodningen, bliver de designerede lande orienteret herom.

Herudover kan indehaveren få visse begrænsninger i en designering af Danmark noteret direkte hos Patent- og Varemærkestyrelsen. Dette kan dog kun ske, hvis styrelsen har udstedt et foreløbigt afslag vedrørende designeringen, og begrænsningen alene vedrører de varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af dette afslag. Derudover vil indehaveren kunne "tilbagetage" designeringen i de tilfælde, hvor der er givet et fuldstændigt foreløbigt afslag, da dette ses som en accept af det foreløbige afslag.

Notering af licens i internationale registreringer (Sidst opdateret: 08-07-2014)

En licens i en international registrering kan noteres i det internationale register.

Anmodningen om notering skal indleveres på en officiel formular - MM13, der kan findes på WIPO's hjemmeside.

Anmodningen om notering af licens kan sendes direkte til WIPO af indehaveren af den internationale registrering, eller den kan sendes gennem den modtagende myndighed, hvor indehaveren er hjemmehørende, eller gennem det kontonummer, hvor licensen har effekt.

Licenstager kan også gennem en modtagende myndighed i sit hjemland fremsende anmodningen om notering af licens.

WIPO vil under alle omstændighed kun kunne notere licensen, hvis den enten fremsendes af indehaveren af den internationale registrering, hvis anmodningen er underskrevt af indehaveren eller af en myndighed i et land tilsluttet Madrid-protokollen.

I Danmark vil en licens, der udelukkende vedrører den danske designering i en international registrering også kunne noteres i det danske varemærkeregister, uafhængigt af om der er foretaget en notering i det internationale register.

Notering af pant i internationale registreringer (Sidst opdateret: 11-02-2014)

En pantsætning af en international registrering kan noteres i det internationale register.

Anmodningen om notering af pantsætning kan sendes direkte til WIPO af indehaveren af den internationale registrering, eller den kan sendes gennem den modtagende myndighed, hvor indehaveren er hjemmhørende, eller gennem en myndighed i et designeret land, hvor pantsætningen har effekt.

I Danmark vil en pantsætning, der udelukkende vedrører den danske designering i en international registrering også kunne noteres i det danske varemærkeregister, uafhængigt af om der er foretaget en notering i det internationale register.

Fornyelse af den internationale registrering (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Den internationale registrering og de tilhørende designeringer af lande gælder i 10 år ad gangen. Designeringernes gyldighedsperioder følger den internationale registrerings gyldighedsperiode, hvilket betyder, at er et land først designeret 6 år inde i den internationale registrerings gyldighedsperiode, skal der allerede betales fornyelsesgebyr også for denne designering, når hele den internationale registrering skal fornys 4 år efter.

Fornyelsen af både den internationale registrering og de enkelte designeringer sker centralt hos WIPO. Registreringen kan fornyes for 10 år ad gangen.

Registreringen kan fornys helt eller delvist, dvs. både med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringen, og med hensyn til de designeringer, som registreringen skal omfatte.

Bliver registreringen ikke fornyet, orienterer WIPO de berørte nationale myndigheder.

Central attack (Sidst opdateret: 03-09-2014)

En international registrering er i de første 5 år fra den internationale registreringsdato afhængig af, at basisansøgningen eller -registreringen opretholdes. Afslås en basisansøgning eller bliver en basisregistrering ramt af ugyldighed inden for de første 5 år, mister den internationale registrering sin gyldighed. Dette kan ske både helt eller delvist, idet en begrænsning af basisansøgningen også vil medføre en begrænsning af den internationale registrering, jf. Madrid protokollens artikel 6 (3).

Myndigheden i basislandet orienterer WIPO, hvis en basisansøgning eller -registering ændres eller helt falder væk.

Hvis en basisansøgning falder bort ved et sådant "central attack", kan indehaveren dog "videreføre" den internationale registrering i de designerede lande, dvs. der sker en slags "konvertering" af designeringerne til nationale ansøgninger (mod betaling af gebyr), med bevarelse af den internationale registrerings ansøgningsdato og eventuelle prioritet.

Efter 5 års-periodens udløb er den internationale registrering ikke længere afhængig af basisansøgningen eller -registreringen, og der vil herefter kunne ske ændringer i denne uden dette har indvirkning på den internationale registrering.

Forbud mod dobbeltbeskyttelse (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Det følger af Madridprotokollen, at en internationale registrering træder i stedet for en identisk national registrering. Hvor en international registrering dækker Danmark, kan der i sådanne tilfælde i det danske varemærkeregister noteres på den danske varemærkeregistrering, at der forligger en international registrering.

Designering af Danmark (Sidst opdateret: 08-07-2014)

Når Danmark bliver designeret i en international registrering, behandler styrelsen materielt designeringen på samme måde som en dansk ansøgning.

Styrelsen undersøger, om mærket opfylder varemærkelovgivningens krav, herunder om

- mærket har særpræg
- mærket er vildledende
- mærket strider mod lov, offentlig orden eller sædelighed
- mærket indeholder officielle kendetegn

- der er identiske eller forvekslelige varemærker i styrelsens database
- der i CVR-registeret er navne på virksomheder, som er identiske eller næsten identiske med det ansøgte mærke
- der er sjældne efternavne, som ligner mærket
- mærket krænker en andens ophavsret

Da WIPO har taget stilling til klassificeringen af varerne og tjenesteydelserne, undersøger styrelsen som hovedregel ikke, om en varefortegnelse er korrekt klassificeret. Derimod kan styrelsen godt tage stilling til, om de varer eller tjenesteydelser, som varefortegnelsen omfatter, er tilstrækkeligt præcist angivet. Eksempelvis vil styrelsen afslå at acceptere en designering for tjenesteydelsen "retail services" i klasse 35 i sig selv, idet denne tjenesteydelse skal præciseres.

Afslår styrelsen designeringen i Danmark, skal WIPO orienteres. WIPO indfører afslaget i registeret og videresender oplysningerne til mærkeindehaver. Da WIPO er registreringsmyndighed, skal styrelsen holde WIPO underrettet om den nationale behandling af designeringen.

Der er derfor nogle særlige forhold, der gør sig gældende vedrørende procedurerne for sagsbehandlingen af Protokolmærker. Såvel Madrid Protokollen som Common Regulations indeholder regler for, hvordan Protokolmærker skal behandles, herunder hvornår og hvordan WIPO skal underrettes, og hvornår og hvordan styrelsen bliver underrettet af WIPO.

De særlige forhold i den formelle behandlingen af designeringer knytter sig til følgende:

- Frister for styrelsens behandling af designering
- Brevvekslingen mellem styrelsen og henholdsvis WIPO og indehaver
- Behandling af indsigelser mod designeringer
- Behandling af administrative ophævelser af designeringer

Frister for behandling af designeringer (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Når Danmark bliver designeret i en international registrering, sender WIPO en meddelelse til Patent- og Varemærkestyrelsen. Fra dette tidspunkt (notifikationsdatoen) har styrelsen 18 måneder til at behandle designeringen, herunder til at sende et eventuelt foreløbigt afslag til WIPO, jf. Madrid Protokollen Artikel 5(2)(b) og Common Regulations Rule 16. Styrelsen kan ikke efterfølgende komme med nye grunde til at afslå mærket, medmindre der fremsættes indsigelse mod mærkets registrering.

Styrelsen sender et foreløbigt afslag, og indehaveren har mulighed for at gøre sine synspunkter gældende også senere ved en eventuel anke af det egentlige afslag. Bliver designeringen derimod ikke afslået inden 18 måneder fra notifikationsdatoen, får mærket fuld gyldighed i Danmark.

Brevveksling i designeringer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

WIPO skal som registreringsmyndighed i vidt omfang underrettes om styrelsens behandling af sagen. Herudover får ansøger også i visse situationer underretning om sagen direkte fra styrelsen og ikke kun via WIPO.

Brevveksling ved absolutte hindringer

Hvis et Protokolmærke er uegnet til registrering efter varemærkelovens regler på grund af absolutte hindringer, sender styrelsen et foreløbigt afslag direkte til WIPO. Herudover skal WIPO orienteres, hvis det foreløbige afslag senere ændres helt eller delvist. Bliver det foreløbige afslag ikke ændret, sender styrelsen et endeligt afslag til WIPO.

Både det foreløbige og det endelige afslag bliver registreret i WIPO's register og offentliggjort i The International Gazette. WIPO videresender endvidere begge afslag til indehaveren af mærket.

Denne procedure følger af Madrid Protokollens art. 5 og Common Regulations Rule 17, hvorefter WIPO skal orienteres, hvis den internationale registrering ikke kan opnå beskyttelse i et designeret land.

Herudover foregår den øvrige korrespondance direkte mellem styrelsen og indehaveren eller dennes fuldmægtig. Der stilles ikke krav om, at indehaveren skal lade sig repræsentere af en fuldmægtig vedrørende designeringen af Danmark. Hvis der i det internationale register er noteret en international fuldmægtig, vil Patent- og Varemærkestyrelsen som udgangspunkt sende breve og meddelelser til denne, så længe der ikke er noteret en fuldmægtig på den danske designering.

Indehaveren eller fuldmægtigen kan korrespondere med styrelsen vedrørende mærkets mulighed for at opnå gyldighed i Danmark, og et eventuelt afslag kan ankes.

Brevveksling ved forvekslelige mærker

Hvis styrelsen ved sin undersøgelse af Protokolmærket alene finder relative hindringer for mærkets registrering fx ældre forvekslelige mærker, skriver styrelsen direkte herom til indehaveren på engelsk. Da en ansøgning ikke kan afslås på baggrund af en relativ hindring, skal WIPO ikke orienteres herom.

Indsigelser mod designeringer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Styrelsen behandler som udgangspunkt indsigelser mod designeringer på samme måde som indsigelser mod nationale varemærker.

WIPO betragter imidlertid en indsigelse som et nyt afslag. Styrelsen sender derfor et foreløbigt afslag til WIPO, når der er fremsat indsigelse mod et mærke, jf. Madrid Protokollen Art. 5 og Common Regulation Rule 16 og 17. WIPO noterer afslaget i registeret og videresender afslaget til indehaveren.

Når en indsigelsesafgørelse er endelig - dvs. ikke indbragt for ankenævnet eller domstolene - orienterer styrelsen WIPO herom. WIPO noterer den endelige afgørelse i registeret og sender derefter en meddelelse til indehaveren. WIPO vil dog ikke modtage eller videresende selve indsigelsesafgørelsen til indehaver. Er indehaveren ikke repræsenteret af en fuldmægtig, sender styrelsen afgørelsen direkte til indehaveren.

Styrelsen har 18 måneder fra notifikationsdatoen til at sende et afslag på beskyttelse af mærket til WIPO. Denne frist gælder også for indsigelser. Ved tiltrædelsen af Madrid Protokollen tog Danmark dog et generelt forbehold for at kunne behandle indsigelser, selvom disse bliver fremsat senere end 18 måneder fra notifikationsdatoen.

Styrelsen skal dog i hver enkelt sag sende et såkaldt 18-måneders forbehold til WIPO. Sker dette ikke inden udløbet af 18-måneders fristen, kan en indsigelse fremsat efter de 18 mdr. ikke behandles. Indsiger må da i stedet anmode om administrativ ophævelse af designeringen.

Administrative ophævelser af designeringer (Sidst opdateret: 27-04-2009)

Styrelsen behandler som udgangspunkt anmodninger om administrativ ophævelse af Protokolmærker på samme måde som ophævelsessager mod nationale varemærker.

Da mærket på det tidspunkt, hvor det begæres administrativ ophævet, har fuld gyldighed i Danmark, skal styrelsen ikke sende et foreløbigt afslagsbrev til WIPO. Derimod orienterer styrelsen indehaveren direkte.

WIPO skal kun have underretning, hvis mærket bliver helt eller delvist ophævet, jf. Madrid Protokollens art. 5(6) og Common Regulations Rule 19. Opretholdes registreringen fuldt ud for Danmarks vedkommende, skal WIPO således ikke underrettes.

WIPO (Sidst opdateret: 20-03-2009)

WIPO (også benævnt The International Bureau) er en forkortelse for World Intellectual property Organization, der er en organisation under FN. WIPO administrerer bl.a. de internationale varemærkesystemer.

WIPO har adresse 34, chemin des Colombettes, Genève, Schweiz.

På WIPO's hjemmeside kan der læses yderligere om WIPO.

Varemærkeret ved brug (Sidst opdateret: 23-11-2015)

Se afgørelser under fanebladet "Domme og afgørelser".

Varemærker på internettet (Sidst opdateret: 24-06-2015)

Et meta-tag er en filbeskrivelse, som indgår i kildekoden til den pågældende hjemmeside, og som kan læses af søgetjenester, der søger i selve teksten på hjemmesiderne med hertil hørende kildekoder. Meta-tags kan ikke ses af den almindelige bruger, som læser hjemmesiden, men det muligt at se disse metatags ved at klikke på menuen "Vis" og derefter vælge "Kilde".

Der har været flere retslige afgørelser, vedrørende brugen af meta-tags. I disse afgørelser har domstolene fastslået, at brugen af meta-tags, hvor andres varemærke indgår, er i strid med Varemærkelovens § 4 og Markedsføringsloven §§ 1 og 5.

For eksempel i Højesteretsafgørelsen U.2003.1020H, hvor den sagsøgte virksomhed Coffilters blev dømt til at betale 100.000 kr. til sagsøgeren Melitta for blandt andet uretmæssig brug af Melittas varemærke som meta-tag.

Adwords er Googles annonceprodukt. Med Google Adwords kan man oprette, og vise annoncer for sin forretning på Google. Når man søger på Google, vises annoncerne ved hjælp af et af de søgeord man har valgt, sammen med de andre søgeresultater. Det varemærkeretlige problem opstår, når det valgte søgeord er en andens varemærke.

For første gang har domstolene nu taget stilling til brugen af andres varemærker i forbindelse med adwords i de såkaldte "Google-sager". Ved disse sager fastslog EU-Domstolen, at andres brug af Louis Vuittons varemærker i adwords, krænkede Louis Vuittons kendetegnsret, når søgeordet indeholdt et af Louis Vuittons varemærker. Det udgjorde dog kun en krænkelse, fordi annoncøren markedsførte varer, der var i konkurrence med Louis Vuittons produkter. EU-domstolen sidestiller således registreringen af Adwords, med varemærkeretlig brug.

Domænenavne (Sidst opdateret: 24-05-2013)

En registrering af et domænenavn medfører ikke at registranten opnår en varemærkeret til navnet. Ved registrering af et domænenavn opnås alene en rettighed til brugen af domænenavnet som en teknisk adresseangivelse. Denne rettighed udspringer af det kontraktsforhold som registranten indgår med administratoren af det pågældende domænenavn.

I visse situationer opstår der konflikter mellem en domænenavnsregistrering og en varemærkerettighed. Disse konflikter løses efter forskellige regelsæt alt afhængig af hvilket donænenavn der er tale om. I de følgende artikler har vi skitseret de forskellige klagemuligheder i forbindelse med en konflikt mellem et domænenavn og et varemærke.

Danske domænavne (.dk) (Sidst opdateret: 14-05-2014)

For domænenavne som er under .dk-domænet gælder "Lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark" LOV nr. 598 af 24/06/2005. Se Domæneloven her.

Per den 31. december 2013 var der registreret 1.248.868 .dk domæner hos DK Hostmaster. De er administrator for alle domænenavne der ender på .dk. DK Hostmaster har dog intet med salg eller registrering af domænenavne at gøre, de

administrerer udelukkende de data, der er tilknyttet et .dk-domænenavn. Selve registreringen af et .dk-domænenavn foregår hos en godkendt registrator, se link Godkendte registratorer.

DK Hostmaster ejes af Dansk Internet Forum (DIFO). DIFO er en ideel forening, der fastlægger og administrerer de overordnede rammer og vilkår for den danske del af Internettet (.dk). DIFO opererer inden for rammerne af Domæneloven.

Du skal være opmærksom på, at når du registrerer et domænenavn under .dk-domænet accepterer du derved også de "Generelle vilkår for tildeling, registrering og administration af domænenavne under top level domænet.dk". Se de Generelle vilkår (Version 6) her.

Ifølge Domæneloven er det ikke tilladt at registrere og anvende internetdomænenavne i strid med god domænenavnsskik. Endvidere er det ikke tilladt, at registrere og opretholde registreringer af internetdomænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje, jf. Domæneloven § 25 stk. 1-2.

Hvis du mener, at dit varemærke bliver krænket af en domænenavnsregistrering, kan du søge kontaktoplysninger på ejeren af domænenavnet via WHOIS-databasen.

Hvis du ønsker at anlægge sag mod den pågældende ejer af domænenavnet kan du henvende dig til Klagenævnet for Domænenavne, til DK Hostmaster (som dog kun behandler klagen i særlige tilfælde) eller til de almindelige domstole.

Klagenævnet for Domænenavne kan behandle tvister mellem registrant og tredjepart og mellem registrant og DK Hostmaster A/S.

Klagenævnet for Domænenavne behandler og træffer afgørelse i sager, der vedrører klager over, at en domæneregistrering er sket i strid med gældende dansk ret (Domæneloven) eller i strid med DK Hostmaster regler (Generelle vilkår). Klagenævnet kan tage stilling til, om registreringen af domænenavnet skal slettes, suspenderes eller overføres til klageren eller en af klageren udpeget fysisk eller juridisk person.

Klagenævnet kan ikke træffe afgørelse om betaling af erstatning, vederlag eller godtgørelse.

DK Hostmaster foretager som udgangspunkt ikke vurdering af klager af registreringer af domænenavne og man må således gå til Klagenævnet for Domænenavne eller de almindelige domstole. I visse særlige tilfælde kan DK Hostmaster dog vælge selv at vurdere en klage, bl.a.:

- Hvis registrantens aktive anvendelse af et domænenavn åbenbart har til hensigt på ulovlig vis at skabe forveksling med en andens domænenavn, hjemmeside, varemærke eller øvrige forretningskendetegn, og at forholdende taler for ikke at afvente en afgørelse fra Klagenævnet for Domænenavne, domstole eller offentlige myndigheder.

- Hvis registrantens aktive brug af domænenavnet er i uoverensstemmelse med sikkerheds- og samfundsmæssige hensyn.

- Hvis der er sket typosquatting (dvs. i det tilfælde hvor en registrant har registreret et domænenavn som er næsten identisk med en andens varemærke som for eksempel Toyoto.dk (overfor toyota.dk).

- Hvis registranten gentagne gange har overtrådt god domænenavnsskik.

For mere information herom, se DK Hostmasters hjemmeside og de Generelle vilkår (Version 6).

Klager over DK Hostmasters afgørelser kan stiles til Klagenævnet for Domænenavne, som kan vælge enten at stadfæste, ophæve, ændre eller hjemvise den påklagede afgørelse.

Andre generiske toplevel domæner (Sidst opdateret: 14-05-2014)

For domænenavne som er under andre top level domæner end .eu og .dk gælder "Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy", August 26, 1999 (UDRP).

For en uddybning af bestemmelserne i UDRP'en samt eksempler på praksis, se WIPO Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Second Edition

Internet Corporation for Assigned Names and Numbers ICANN er et non-profit selskab stiftet med det formål at formidle en række internet-relaterede opgaver gennem uddelegering til andre organisationer. ICANN har blandt andet uddelegeret administrationen af de generiske top level domæner (.com, .org, .net m.fl.) til en række Administratorer. Under hver enkel administrator kan du finde links til de registratorer, hvor du kan købe et domænenavn under disse generiske top level domæner.

Hvis du eksempelvis ønsker at købe domænenavnet "marken.com" kan du via listen over administratorer se, at det er "VeriSign, Inc." der administrerer domænenavne under .com-domænet. Via VeriSigns hjemmeside kan du finde en liste over de registratorer som sælger disse domænenavne.

Hvis du mener, at dit varemærke bliver krænket af en domænenavnsregistrering kan du på WHOIS databasen, på den pågældende administrators hjemmeside, søge kontaktoplysninger på ejeren af domænenavnet.

Hvis du ønsker at gå videre og anlægge en sag mod den pågældende ejer af domænenavnet, fordi du mener, at dit varemærke bliver krænket, kan du vælge at anlægge sag ved en følgende "Approved Dispute Resolution Service Providers"

- **Asian Domain Name Dispute Resolution Centre**
- **National Arbitration Forum**
- **WIPO**
- **The Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes**
- **Arab Center for Domain Name Dispute Resolution (ACDR)**

Ifølge artikel 4(a) i UDRP, kan du indbringe en klagesag for en af ovennævnte instanser, hvis du kan føre bevis for, at

- det registrerede domænenavn er det samme som eller forveksleligt med dit varemærke og
- at indehaveren af det registrerede domænenavn ikke har en retmæssige interesser heri samt, at han bruger domænenavnet i ond tro.

EU domænenavne (.eu) (Sidst opdateret: 14-05-2014)

For domænenavne som er under .eu-domænet gælder Europakommissionens forordning 874/2004.

Det er EURid, the European Registry of Internet Domain Names, der administrerer .eu-domænet.

EURid har intet med salg eller registrering af domænenavne at gøre. De administrerer udelukkende de data, der er tilknyttet et .eu-domænenavn. Selve registreringen af .eu-domænenavnet foregår hos en registrator.

Hvis du mener, at dit varemærke bliver krænket af en domænenavnsregistrering under et .eu-domænenavn, kan du søge kontaktoplysninger på ejeren af domænenavnet via WHOIS Database.

Hvis du ønsker at gå videre og anlægge en sag mod den pågældende ejer af domænenavnet, kan du vælge enten at anlægge sag ved en national domstol i EU, eller du kan benytte en såkaldte ADR (Alternative Dispute Resolution), der er beskrevet i Europakommissionens forordning 874/2004. En ADR-procedure er i reglen hurtigere, ofte billigere og mere bekvem end en traditionel retssag.

Du kan gøre indsigelse mod registreringen af et hvilket som helst .eu domænenavn, som efter din opfattelse er blevet registreret til spekulative formål eller misbrug.

Ifølge artikel 21 i Europakommissionens forordning 874/2004, er en spekulativ eller misbrugsregistrering en registrering, hvor:

- det registrerede .eu domænenavn er det samme eller ligner dit varemærke, OG
- indehaveren af domænenavnet ikke har retmæssige interesser i varemærket ELLER hvis han bruger det i ond tro.

ADR-proceduren håndteres i Tjekkiet af den Prag-baserede voldgiftsret, som er et uafhængigt organ udvalgt af EURid, se hjemmesiden her ADR.eu. Den tjekkiske voldgiftsret tilbyder alle sine tjenester på alle officielle EU-sprog. Dens afgørelser kan ankes til en almindelig domstol.

De nye generiske Top Level Domæner (Sidst opdateret: 20-08-2014)

I sommeren 2011 besluttede Internet Coorporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) at antallet af Top Level Domæner skulle øges. Indtil da havde antallet af Top Level Domæner været 22, nemlig de følgende:

.COM, .EDU, .GOV, .INT, .MIL, .NET, .ORG, .ARPA, .AERO, .BIZ, .COOP, .INFO, .MUSEUM, .NAME, .PRO, .ASIA, .CAT, .JOBS, .MOBI, .POST, .TEL, og .TRAVEL.

Fra 12. januar til 12. april 2012 var det således muligt at indlevere en ansøgning om et nyt Top Level Domæne.

ICANN publicerer hvem der har ansøgt om hvilke Top Level Domæner, og det er muligt at se hvilke der er blevet tildelt og hvilke der er tilbagetaget her.

Indførelsen af de nye Top Level Domæner kan være en udfordring for varemærkeindehaverne.

Særligt følgende to situationer:

a) Der bliver ansøgt om eller registreret et Top Level Domæne, som er identisk eller forveksleligt med et allerede eksisterende varemærke, eller

b) Der bliver ansøgt om eller registreret et Second-Level Domæne, som er identisk eller forveksleligt med et allerede eksisterende varemærke.

For at sikre varemærkeindehavernes rettigheder har ICANN implementeret flere såkaldte retsbeskyttelsesmekanismer. Proceduren for ansøgning af et Top Level Domæne samt de forskellige retsbeskyttelsesmekanismer er samlet i The Applicant Guidebook, som udgør det gældende regelsæt for de nye Top Level Domæner.

Krænkelse på Top Level-niveau (Sidst opdateret: 14-05-2014)

Hvis et *ansøgt* Top Level Domæne krænker din varemærkerettighed

Hvis du mener at et eller flere af de **ansøgte** Top Level Domæner krænker din varemærkerettighed har du mulighed for at benytte den såkaldte "Legal Rights Objection", som er beskrevet i The Applicant Guidebook, modul 3.

Denne procedure bruges i forbindelse med klagesager mellem en varemærkeindehaver og en potentiel administrator (potentiel ejer af et Top Level Domæne)

En "Legal Rights Objection" skal nedlægges hos WIPOs Arbitration and Mediation Center, læs mere her.

Det følger af afsnit 3.5.2 i The Applicant Guidebook, at det afgørende for om et ansøgt Top Level Domæne krænker et eksisterende varemærke er hvorvidt den potentielle brug af det ansøgte Top Level Domæne

- *takes unfair advantage of the distinctive character or the reputation of the objector's registered or unregistered trademark or service mark ("mark") or IGO name or acronym (as identified in the treaty establishing the organization), or*
- *unjustifiably impairs the distinctive character or the reputation of the objector's mark or IGO name or acronym,*
- *or otherwise creates an impermissible likelihood of confusion between the applied-for gTLD and the objector's mark or IGO name or acronym.*

Prisen for at indlevere en klage hos WIPO kan ses her.

Du skal være opmærksom på at det kun er muligt at klage over ansøgningen om et nyt Top Level Domæne i "objection period", som løber cirka 7 måneder fra ICANN har offentliggjort hvem der har søgt om hvilke Top Level Domæner. Se nærmere her.

Hvis et *registreret* Top Level Domæne krænker din varemærkerettighed

Hvis du mener at et eller flere **registrerede** nye Top Level Domæner krænker din varemærkerettighed har du mulighed for at benytte den såkaldte "Post-Delegation Dispute Resolution Procedure", som er beskrevet i The Applicant Guidebook, modul 5.

Denne procedure bruges i forbindelse med klagesager mellem en varemærkeindehaver og en administrator (ejer af et Top Level Domæne).

En klage efter "Post-Delegation Dispute Resolution Procedure" skal nedlægges hos en af de Service Providers, som ICANN har indgået aftale med.

Det følger af afsnit 6.1. i "Post-Delegation Dispute Resolution Procedure", at

A complainant must assert and prove, by clear and convincing evidence, that the registry operator's affirmative conduct in its operation or use of its gTLD string that is identical or confusingly similar to the complainant's mark, causes or materially contributes to the gTLD doing one of the following:

- *taking unfair advantage of the distinctive character or the reputation of the complainant's mark;*
- *or impairing the distinctive character or the reputation of the complainant's mark;*
- *or creating a likelihood of confusion with the complainant's mark.*

Prisen for at indlevere en klage fastsættes af de enkelte Service Providers.

Krænkelse på Second Level-niveau (Sidst opdateret: 14-05-2014)

Et top-level domæne navn er en del af DNS systemet (domain name system), der benyttes på internettet til at tilgå en ønsket hjemmeside. I www.dkpto.dk er top-level domænet ".dk". Dette henviser til hvor hjemmesiden dkpto er oprettet under.

Et second-level domæne navn, er ligeledes en del af DNS systemet, men dette henviser til eksempelvis den konkrete virksomhed. I www.dkpto.dk er det "dkpto" der er second-level domæne navnet, hvilket henviser til virksomheden, nemlig Patent- og Varemærkestyrelsen (Danish Patent and Trademark Office).

Et top-level og second-level domæne navn er derfor begge tilstede, i en internet adresse.

Hvis du mener at et eller flere Second-Level Domæner, som er blevet registreret under et af de nye Top Level Domæner krænker din varemærkerettighed er der flere forskellige retsbeskyttelsesmekanismer du kan anvende.

Post-Delegation Dispute Resolution Procedure (PDDRP)

Denne procedure bruges i forbindelse med klagesager mellem en varemærkeindehaver og en administrator (ejer af et Top Level Domæne)

En klage efter "Post-Delegation Dispute Resolution Procedure" skal nedlægges hos en af de Service Providers, som ICANN har indgået aftale med.

Det følger af afsnit 6.2. i "Post-Delegation Dispute Resolution Procedure", at

Complainants are required to prove, by clear and convincing evidence that, through the registry operator's affirmative conduct:

- *there is a substantial pattern or practice of specific bad faith intent by the registry operator to profit from the sale of trademark infringing domain names; and*
- *the registry operator's bad faith intent to profit from the systematic registration of domain names within the gTLD that are identical or confusingly similar to the complainant's mark, which:*

- takes unfair advantage of the distinctive character or the reputation of the complainant's mark; or

- impairs the distinctive character or the reputation of the complainant's mark, or

- creates a likelihood of confusion with the complainant's mark.

Prisen for at indlevere en klage fastsættes af de enkelte Service Providers.

Uniform Rapid Suspension (URS)

Denne procedure bruges i forbindelse med klagesager mellem en varemærkeindehaver og en registrant (ejer af et second-level).

En klage efter "Uniform Rapid Suspension" skal nedlægges hos en af de Service Providers, som ICANN har indgået aftale med.

Det følger af afsnit 1.2.6. i "Uniform Rapid Suspension", at klager skal føre bevis for, at

- *the registered domain name is identical or confusingly similar to a word mark*

- for which the Complainant holds a valid national or regional registration and that is in current use; or

- that has been validated through court proceedings; or

- that is specifically protected by a statute or treaty in effect at the time the URS complaint is filed.

and

- *that the Registrant has no legitimate right or interest to the domain name; and*
- *that the domain was registered and is being used in bad faith.*

For så vidt angår bevis for at det påberåbte varemærke er i brug anføres følgende:

- *Use can be shown by demonstrating that evidence of use - which can be a declaration and one specimen of current use in commerce - was submitted to, and validated by, the Trademark Clearinghouse)*
- *Proof of use may also be submitted directly with the URS Complaint.*

Prisen for at indlevere en klage er cirka 300 $, men fastsættes dog endelig af den enkelte Service Provider.

Domain Name Dispute Resolution (UDRP)

Denne procedure bruges i forbindelse med klagesager mellem en varemærkeindehaver og en registrant (ejer af et second-level domæne).

En klage efter "Domain Name Dispute Resolution" skal nedlægges hos en af følgende "Approved Dispute Resolution Service Providers"

- **Asian Domain Name Dispute Resolution Centre**
- **National Arbitration Forum**
- **WIPO**
- **The Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes**
- **Arab center for Domain Name Domain Name Dispute Resolution (ACDR)**

Ifølge artikel 4(a) i UDRP, kan du indbringe en klagesag for en af ovennævnte instanser, hvis du kan føre bevis for, at

- *[the] domain name is identical or confusingly similar to a trademark or service mark in which the complainant has rights; and*
- *[the registrant] have no rights or legitimate interests in respect of the domain name; and*
- *[the]domain name has been registered and is being used in bad faith.*

Trademark Clearinghouse (Sidst opdateret: 02-05-2012)

I forbindelse med indførelsen af de nye Top Level Domæner har ICANN endvidere indført et såkaldt Trademark Clearinghouse. I Trademark Clearinghouse kan varemærkeindehaverne registrere deres varemærke og de vil herefter være omfattet af en række services som bliver relevante når Second Level Domæner begynder at blive registreret under de nye Top Level Domæner.

Det følger af afsnit 2.2, at Trademark Clearinghouse har to formål:

1) One entity will authenticate registrations ensuring the word marks qualify as registered or are court-validated word marks or word marks that are protected by statute or treaty. This entity would also be asked to ensure that proof of use of marks is provided, which can be demonstrated by furnishing a signed declaration and one specimen of current use.

2) The second entity will maintain the database and provide Sunrise and Trademark Claims Services

Det følger af afsnit 3.2, at følgende rettigheder kan blive registreret i Trademark Clearinghouse:

- *Nationally or regionally registered word marks from all jurisdictions.*
- *Any word mark that has been validated through a court of law or other judicial proceeding.*
- *Any word mark protected by a statute or treaty in effect at the time the mark is submitted to the Clearinghouse for inclusion.*
- *Other marks that constitute intellectual property.*

- *Protections afforded to trademark registrations do not extend to applications for registrations, marks within any opposition period or registered marks that were the subject of successful invalidation, cancellation or rectification proceedings.*

Når en administrator indgår aftale med ICANN om administrationen af et Top Level Domæne forpligter de sig til at benytte informationerne fra Trademark Clearinghouse i forbindelse med "Sunrise service" og "Trademark Claims service", jf. afsnit 6.

Som varemærkeindehaver skal du betale for at komme i Trademark Clearinghouse, jf. afsnit 8.

Hvis du har valgt at registrere dit varemærke i Trademark Clearinghouse vil du, såfremt du opfylder kriterierne herfor, være omfattet af "Sunrise services" og "Trademark Claims service".

Sunrise services

Det følger af afsnit 7.2, at følgende varemærker, som er registreret i Clearinghouse, vil være omfattet af "Sunrise service":

For Sunrise services - Registries must recognize and honor all word marks:

- *nationally or regionally registered and for which proof of use - which can be a declaration and a single specimen of current use - was submitted to, and validated by, the Trademark Clearinghouse; or*
- *that have been court-validated; or*
- *that are specifically protected by a statute or treaty currently in effect and that was in effect on or before 26 June 2008.*

Det følger af afsnit 6.2.1, at administratoren skal tilbyde Sunrise Registration i minimum 30 dage inden han begynder at sælge ud af Second-Level Domæner under det Top Level Domæne, som han administrerer.

Hvis du som varemærkeindehaver er omfattet af "Sunrise service" vil du blive underrettet, såfremt der i løbet af Sunrise Registration er nogen der søger et Second-Level Domæne registreret, som er *identisk* med det varemærke du har registreret i Clearinghouse.

Trademark Claims service

Efter "Sunrise services" følger minimum 60 dages "Trademark Claims service", jf. afsnit 6.1.1.

Det følger af afsnit 7.1, at følgende varemærker, som er registreret i Clearinghouse, vil være omfattet af "Trademark Claims service":

For Trademark Claims services - Registries must recognize and honor all word marks that have been or are:

- *nationally or regionally registered;*
- *court-validated; or*
- *specifically protected by a statute or treaty in effect at the time the mark is submitted to the Clearinghouse for inclusion.*

No demonstration of use is required.

Det følger af afsnit 6.1.1. at administratoren skal tilbyde "Trademark Claims service" i en periode på minimum 60 dage efter han er begyndt at sælge ud at Second-Level Domæner under det Top Level Domæne, som han administrerer.

"Trademark Claims service" medfører

Hvis et domænenavn, som er *identisk* med et varemærke i Clearinghouse *søges registreret*, vil den registrant som søger domænenavnet registreret blive underrettet om det eksisterende varemærke, jf. afsnit 6.1.2 - 6.1.3.

Hvis et domænenavn, som er *identisk* med et varemærke i Clearinghouse *bliver registreret* vil indehaveren af det identiske varemærke blive underrettet om at der er sket en domænenavnsregistrering, dog først efter registreringen er sket, jf. afsnit 6.1.4.

Love og regler med tilknyttede artikler (Sidst opdateret: 20-03-2009)

Varemærkeloven (Sidst opdateret: 31-05-2016)

Kapitel 1 - Almindelige bestemmelser (§1-§11) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 1, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 1, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 2, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 3, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 3, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 3, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 3, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 4, stk. 3, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 5, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 5, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 5, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 6, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 6, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 9 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 10 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 10, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 10, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 11 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 11, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 11, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 2 - Registrering af varemærker (§12-§27) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 12 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 12, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 12, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 12, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 13, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 14, nr. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 2, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 2, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 3, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 3, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 3, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 4, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 4, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 15, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 16 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 16, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 16, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 16, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 17 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 18 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 18, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 18, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 19 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 20 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 20, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 20, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 21 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 21, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 21, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 22 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 23 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 23, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 23, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 23, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 23, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 24 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 24, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 24, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 24, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 25, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 26 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 26, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 26, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 27, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 3 - Registreringens ophør (§28-§34) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 28 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 2, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 28, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 29 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 30 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 30, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 30, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 30, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 30, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 30, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 30, stk. 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 31 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 31, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 31, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 32 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 33 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 33, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 33, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 33, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 33, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 34 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 4 - Særlige bestemmelser om registrering af udenlandske varemærker (§35-§37) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 35 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 35, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 35, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 36 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 37 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 5 - Overdragelse og licens m.v. (§38-§41) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 38 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 38, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 38, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 39 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 39, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 39, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 40 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 40, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 40, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 40, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 41 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 6 - Bestemmelser vedrørende retsbeskyttelsen (§42-§45) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 42 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 42, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 42, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 42, stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 42, stk. 4 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43a (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 43b (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43b, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43b, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43c (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43c, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43c, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43c, stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 43d (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 44 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 1, nr. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44a (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44a, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 44a, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 45 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 45, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 45, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 45a (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 7 - Forskellige bestemmelser (§46-§49) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 46 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 46, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 46, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 46, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 47 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 47, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 47, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 47, stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48, stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48, stk. 4 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 48, stk. 5 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 49 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

Kapitel 8 - International varemærkeregistrering (§50-§60) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 50 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 51 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 52 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 53, stk. 2, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54, stk. 1, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 54, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 55 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 56 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 57 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 58 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 59 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VML § 60 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

Kapitel 8 A - Gebyrer (§60 a.- g.) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 a. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 a., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 a., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 a., stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 a., stk. 4 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 b. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 b., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 b., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 b., stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 c. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 c., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 c., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 c., stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 d. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 d., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 d., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 e. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 e., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 e., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 e., stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 f. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 f., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 f., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 f., stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 f., stk. 4 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 g. (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 g., stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 60 g., stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

Kapitel 9 - Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (§61-§63) (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 61 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 61, stk. 1 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 61, stk. 2 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 61, stk. 3 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 61, stk. 4 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 62 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

VML § 63 (Sidst opdateret: 31-05-2016)

Varemærkebekendtgørelsen (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 1 - Ansøgningen (§1-§10) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 1, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 3, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 3, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 2, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 3, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 3, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 4, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 4, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 5, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 5, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 5, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 5, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 7, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 7, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 7, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 8, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 8, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 9 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 9, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 9, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 10, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 2 - Registrering og offentliggørelse (§11-§12) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 11 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 9 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 10 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 11 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 12, nr. 12 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 3 - Indsigelser og ophævelser (§13-§14) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 13, stk. 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 14, stk. 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 4 - Ændringer af ansøgninger og registreringer (§15-§21) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 15, stk. 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 16 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 16, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 16, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 16, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 17, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 18 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 19 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 19, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 19, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 19, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 20 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 1, nr. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 21, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 5 - Særlig bestemmelse om fællesmærker (§22) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 22 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 22, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 22, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 22, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 6 - Ansøgning om EF-varemærke (§23-§24) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 23 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 24 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 24, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 24, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 7 - International ansøgning (§25-§26) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 25 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 25, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 25, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 25, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2, nr. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 2, nr. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 26, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 8 - Behandling af internationale ansøgninger (§27) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 27 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 27, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 27, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 9 - Efterfølgende designering (§28) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 28, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 10 - Behandling af designering af Danmark (§29-§34) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 29 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 29, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 29, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 30 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 30, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 30, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 31 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 31, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 31, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 32 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 33 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 33, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 33, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 33, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 33, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 34 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 34, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 34, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 11 - Fuldmægtig i internationale registreringer (§35) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 35 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 35, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 35, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 12 - Videreførelse af en international registrering (§36) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 36 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 36, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 36, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 36, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 13 - Noteringer om internationale registreringer i Patent- og Varemærkestyrelsens register (§37) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 37 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 37, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 37, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 37, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 14 - Særlig bestemmelse om fællesmærker (§38) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 38 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 38, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 38, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 38, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 15 - Underretning (§39) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 39 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 39, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 39, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 16 - Fuldmagt (§40-§41) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 40 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 41 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 41, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 41, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 41, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Kapitel 17 - Ikrafttrædelse (§42) (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42, stk. 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

VMBKG § 42, stk. 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Fællesmærkeloven (Sidst opdateret: 09-02-2012)

FML § 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 1, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 1, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 1, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 4 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 4, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 4, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 4, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 5 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 6 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 7 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 7, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 7, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 7, stk. 2, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 7, stk. 2, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 8 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 8, nr. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 8, nr. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 8, nr. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 9 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 10 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 11 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 11, stk. 1 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 11, stk. 2 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 11, stk. 3 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 12 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

FML § 13 (Sidst opdateret: 02-04-2009)

Alfabetisk oversigt over artikler (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Brugerbreve (Sidst opdateret: 18-04-2016)

Styrelsen udsender fra tid til anden brugerbreve med information om ændringer i styrelsens praksis og procedurer. Nedenfor er samlet et udpluk af de væsentligste brugerbreve med relation til varemærker.

- Brugerbrev af 21. februar 1991 om fristforlængelser i varemærkeansøgninger
- Brugerbrev af 14. januar 1992 om tidspunktet for udsendelse af registreringsbeviser og angivelsen af datoen for registreringsprocedurens afslutning
- Brugerbrev af 23. december 1992 om bl.a. formalitetsbehandlingen
- Brugerbrev af 16. december 1993 om breve fra styrelsen i varemærkeansøgninger
- Brugerbrev af 24. maj 1994 om varemærkemøde af 19. maj 1994 vedrørende noteringer om mærket i registeret, indarbejdelse og brugspligt
- Brugerbrev af 15. februar 1996 om personnavne og bogstavsmærkers særpræg
- Brugerbrev af 14. juni 1996 om ældre rettigheder i form selskabsnavne og gengivelse af lydmærker
- Brugerbrev af 11. oktober 1996 om brugspligt
- Brugerbrev af 21. marts 1997 om 7. udgave af Nice-klassifikationen
- Brugerbrev af 27. november 1997 om bogstavmærkers særpræg, samt referat af brugermøde af 4. november 1997 om Alicante-modellen
- Brugerbrev af 13. maj 1998 om overgang til nyt EDB-system
- Brugerbrev af 12. februar 1999 om Alicante-modellen, standardbreve og vejledninger, protester, indsigelser og ophævelser, samt fornyelser
- Brugerbrev af 13. oktober 1999 om 2-karaktersmærker, lydmærker, internetrelaterede tjenesteydelser, fornyelsesbeviser, velkendte varemærker, fuldmægtig i MP-sager og stempelpligt
- Brugerbrev af 27. september 2000 om indlevering af ansøgninger
- Brugerbrev af 12. december 2000 om varefortegnelser, selskabsbetegnelsers særpræg, frister og evaluering af Alicante-modellen
- Brugerbrev af 7. november 2001 om 8. udgave af Nice-klassifikationen
- Brugerbrev af 24. juni 2004 om særpræg (resultat, producent, målgruppe, stedet for anvendelse, geografiske betgenelser, farvebetegnelser), farve per se (farvekode) og engelsksprogede ansøgninger

- Brugerbrev af 6. oktober 2004 om § 54, navnestempler, INN-stammer samt adresse- og navneændringer
- Brugerbrev af 26. juni 2007 om geografiske betegnelsers særpræg og vildledning
- Brugerbrev af 29. maj 2008 om Singapore Traktaten og ny Ansøgnings- og registreringsbekendtgørelse
- Brugerbrev af 23. februar 2009 om varemærker i strid med lov, termen software, indsigelser og ophævelser, vildledende geografiske betegnelser, samt Ugelisten og brugerbreve
- Brugerbrev af 22. februar 2011 om særpræg for 1 karakter og tal, mærker indeholdende et prædikat, papirudgaven af Nice-klassifikationen, samt MP-systemet og Grønland
- Brugerbrev af 19. december 2011 om ikrafttræden af 10. udgave af Nice Klassifikationen
- Brugerbrev af 15. maj 2012 om navne på indehavere i registeret og standard skrifttype i registerudskrifter
- Brugerbrev af 2. maj 2013 om praksis og procedurer efter IP TANSLATOR-dommen, inklusiv Fællesmeddelelse fra alle varemærkemyndighederne i EU
- Brugerbrev af 20 november 2013 om upræcise klassehovedtermer
- Brugerbrev af 20. februar 2014 om godkendelse af klassificeringstermer, inklusiv Fællesmeddelelse fra varemærkemyndighederne i EU
- Brugerbrev af 2. oktober 2015 om figurmærkers særpræg med Fællesmeddelelse fra varemærkemyndighederne i EU
- Brugerbrev af 16. december 2015 om ændring i praksis for engelsksprogede prioritetsbeviser
- Brugerbrev af 15. april 2016 om styrelsens implementering af CP6, ændringer til Varemærkeguidelines mv.
    - DK Common Communication
    - DK FAQS

Betænkninger og forarbejder til varemærkeloven (Sidst opdateret: 26-08-2014)

Forarbejder til varemærkeloven 1936:

Del 1

Del 2

Forarbejder til varemærkeloven 1959:

Forarbejder til varemærkeloven 1959

Betænkning nr. 199/1958 om en ny varemærkelov

Nr. LFS 83, den 23. januar 1991:

Lovforslag med bemærkninger til varemærkeloven af 1991:

Nr. LFS 18 den 3. oktober 1996:

Lovforslag med bemærkninger til varemærkelov af 1996:

Senere lovændringer efter 1996:

Lovgivning og bekendtgørelser i varemærkeloven efter 1996

Domme og afgørelser (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelser i ansøgninger (Sidst opdateret: 20-06-2014)

§ 13-afslag (Sidst opdateret: 17-12-2012)

2015 (Sidst opdateret: 31-03-2015)

MP1193215 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

MP1031317 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

MP1031318 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

VA 2014 02759 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

VA 2015 00041 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

VA 2015 00351 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

2014 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 00260 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 01572 (Sidst opdateret: 31-03-2015)

VA 2013 03192 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

VA 2014 01414 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

VA 2014 01993 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

VA 2013 03266 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

VA 2014 00006, VA 2014 00024, VA 2014 00017 (Sidst opdateret: 12-01-2015)

MP1120353 (Sidst opdateret: 21-10-2014)

MP1169244 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VA 2014 00094 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2013 02970 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2013 02691 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

MP 1037958 (Sidst opdateret: 21-10-2014)

VA 2014 01127 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 01430 (Sidst opdateret: 19-12-2014)

VA 2014 00307 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 00200 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VA 2014 01583 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

2013 (Sidst opdateret: 17-05-2013)

MP944650 (Sidst opdateret: 12-09-2013)

VA 2012 02197 (Sidst opdateret: 20-12-2013)

MP 1037958 (Sidst opdateret: 15-09-2014)

VA 2014 00595 (Sidst opdateret: 15-09-2014)

77 (Sidst opdateret: 26-02-2015)

2011 (Sidst opdateret: 06-01-2011)

VA 2010 01159 (Sidst opdateret: 10-01-2011)

VA 2010 01082 (Sidst opdateret: 10-01-2011)

VA 2010 00652 (Sidst opdateret: 12-01-2011)

VA 2010 00618 (Sidst opdateret: 12-01-2011)

VA 2010 00044 (Sidst opdateret: 26-01-2011)

VA 2009 00882 (Sidst opdateret: 08-02-2011)

VA 2009 01713 (Sidst opdateret: 08-02-2011)

VA 2009 03092 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01791 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01482 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01485 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01558 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2009 00812 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01388 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01678 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2009 03783 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

MP546746 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 01433 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01852 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01975 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

VA 2010 01799 (Sidst opdateret: 10-02-2011)

VA 2010 01933 (Sidst opdateret: 11-02-2011)

VA 2010 01987 (Sidst opdateret: 11-02-2011)

VA 2010 01988 (Sidst opdateret: 11-02-2011)

VA 2010 01981 (Sidst opdateret: 11-02-2011)

MP1021415 (Sidst opdateret: 14-02-2011)

MP1017349 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 01664 (Sidst opdateret: 18-02-2011)

VA 2009 03792 (Sidst opdateret: 18-02-2011)

VA 2010 01616 (Sidst opdateret: 02-03-2011)

va 2010 01642 (Sidst opdateret: 02-03-2011)

VA 2010 01837 (Sidst opdateret: 02-03-2011)

VA 2010 02142 (Sidst opdateret: 07-03-2011)

MP1019213 (Sidst opdateret: 08-03-2011)

VA 2010 01788 (Sidst opdateret: 09-03-2011)

VA 2010 00039 (Sidst opdateret: 24-03-2011)

VA 2010 02359 (Sidst opdateret: 05-04-2011)

VA 2010 02259 (Sidst opdateret: 13-04-2011)

VA 2010 02258 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VA 2010 02252 (Sidst opdateret: 13-04-2011)

VA 2009 03706 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VA 2010 01815 (Sidst opdateret: 19-04-2011)

VA 2010 02021 (Sidst opdateret: 26-04-2011)

VA 2010 00501 (Sidst opdateret: 02-05-2011)

VA 2010 01792 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 01191 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VA 2010 02275 (Sidst opdateret: 04-05-2011)

VA 2010 02427 (Sidst opdateret: 06-05-2011)

VA 2011 00804 (Sidst opdateret: 19-05-2011)

VA 2010 02775 (Sidst opdateret: 19-05-2011)

VA 2010 02935 (Sidst opdateret: 19-05-2011)

VA 2010 02894 (Sidst opdateret: 19-05-2011)

VA 2011 00616 (Sidst opdateret: 23-05-2011)

VA 2008 03665 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2009 03860 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 02959 (Sidst opdateret: 08-06-2011)

VA 2009 03659 (Sidst opdateret: 09-06-2011)

VA 2009 03660 (Sidst opdateret: 09-06-2011)

MP10552251 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

MP1052149 (Sidst opdateret: 14-06-2011)

MP1041705 (Sidst opdateret: 14-06-2011)

VA 2010 02700 (Sidst opdateret: 20-06-2011)

VA 2010 03173 (Sidst opdateret: 30-06-2011)

VA 2010 03174 (Sidst opdateret: 30-06-2011)

MP942099 (Sidst opdateret: 11-07-2011)

MP1042203 (Sidst opdateret: 11-07-2011)

MP1018051 (Sidst opdateret: 11-07-2011)

MP916027 (Sidst opdateret: 11-07-2011)

VA 2010 02923 (Sidst opdateret: 19-07-2011)

VA 2010 03025 (Sidst opdateret: 19-07-2011)

MP1046754 (Sidst opdateret: 10-08-2011)

VA 2010 03554 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03390 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03463 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03473 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03239 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2011 03238 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03498 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2006 04933 (Sidst opdateret: 23-08-2011)

VA 2010 00502 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03369 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 03208 (Sidst opdateret: 19-08-2011)

VA 2010 00240 (Sidst opdateret: 24-08-2011)

VA 2010 03544 (Sidst opdateret: 24-08-2011)

FA 2009 00016 (Sidst opdateret: 25-08-2011)

VA 2010 03471 (Sidst opdateret: 25-08-2011)

VA 2010 03792 (Sidst opdateret: 25-08-2011)

VA 2010 03793 (Sidst opdateret: 25-08-2011)

MP1004766 (Sidst opdateret: 31-08-2011)

MP1043006 (Sidst opdateret: 31-08-2011)

MP1058212 (Sidst opdateret: 31-08-2011)

VA 2010 01770 (Sidst opdateret: 31-08-2011)

VA 2010 0334 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

VA 2010 02596 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

VA 2010 03581 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

VA 2010 01528 (Sidst opdateret: 02-09-2011)

VA 2010 03217 (Sidst opdateret: 02-09-2011)

VA 2010 03673 (Sidst opdateret: 05-09-2011)

VA 2010 03775 (Sidst opdateret: 08-09-2011)

MP1054989 (Sidst opdateret: 12-09-2011)

VA 2011 00400 (Sidst opdateret: 12-09-2011)

VA 2010 03537 (Sidst opdateret: 20-09-2011)

VA 2010 03832 (Sidst opdateret: 03-10-2011)

VA 2010 00273 (Sidst opdateret: 18-11-2011)

MP 354499 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

VA 2009 01933 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

VA 2010 00529 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 02192 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

VA 2010 02193 (Sidst opdateret: 25-05-2012)

VA 2011 00735 (Sidst opdateret: 31-05-2012)

MP990585 (Sidst opdateret: 13-11-2014)

VA 2010 00853 (Sidst opdateret: 16-12-2011)

VA 2010 02476 (Sidst opdateret: 26-04-2011)

VA 2010 02352 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2010 01520 (Sidst opdateret: 12-05-2016)

VA 2010 00189 (Sidst opdateret: 17-05-2013)

VA 2010 02903 (Sidst opdateret: 17-05-2013)

2010 (Sidst opdateret: 11-03-2010)

Va 2009 01994 (Sidst opdateret: 11-03-2010)

VA 2009 01498 (Sidst opdateret: 12-03-2010)

VA 2008 00201 (Sidst opdateret: 12-03-2010)

VA 2008 01120 (Sidst opdateret: 12-03-2010)

VA 2009 02180 (Sidst opdateret: 12-03-2010)

VA 2009 00246 (Sidst opdateret: 12-03-2010)

VA 2009 02279 (Sidst opdateret: 19-03-2010)

VA 2009 01209 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

VA 2009 01789 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

VA 2009 00528 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

VA 2008 04820 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

VA 2008 04538 (Sidst opdateret: 09-04-2010)

VA 2009 02318 (Sidst opdateret: 09-04-2010)

VA 2009 02330 (Sidst opdateret: 13-04-2010)

va200900910 (Sidst opdateret: 14-04-2010)

VA 2010 00071 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2008 02781 (Sidst opdateret: 14-04-2010)

VA 2009 01516 (Sidst opdateret: 14-04-2010)

MP978167 (Sidst opdateret: 14-04-2010)

VA 2009 01048 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2009 03074 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2009 01836 (Sidst opdateret: 15-04-2010)

VA 2009 01955 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2009 01953 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2009 02260 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2009 00355 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2009 02697 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2009 02351 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2008 02492 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2008 04043 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2009 01958 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2006 04641 (1) (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 01155 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 01156 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

MP1003033 (Sidst opdateret: 03-05-2010)

VA 2009 03604 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

MP954019 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

MP1004620 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00110 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

VA 2009 02834 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

VA 2009 01939 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 02654 (Sidst opdateret: 17-05-2010)

VA 2009 02548 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2009 02552 (Sidst opdateret: 16-09-2011)

VA 2009 02358 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 02200 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 02066 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01942 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01943 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 01493 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01892 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01423 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01424 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 01455 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 01553 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2008 04200 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 01608 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

MP948468 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP945392 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP965450 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP970222 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP998691 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP995161 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 02483 (Sidst opdateret: 23-12-2010)

Va 2010 00104 (Sidst opdateret: 21-12-2010)

VA 2010 01745 (Sidst opdateret: 22-12-2010)

VA 2008 04660 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

MP834285 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP986978 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP975336 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP974691 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2008 04809 (Sidst opdateret: 11-05-2010)

VA 2009 00891 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 01893 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 04699 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 01388 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 00627 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 00629 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02935 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02396 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02361 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02360 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02356 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

MP1008086 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 02704 (Sidst opdateret: 20-05-2010)

MP1006976 (Sidst opdateret: 21-05-2010)

MP633005 (Sidst opdateret: 21-05-2010)

MP1008979 (Sidst opdateret: 21-05-2010)

MP907333 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

MP993234 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

MP992714 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

MP756443 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

MP861576 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

MP960228 (Sidst opdateret: 26-05-2010)

VA 2009 02950 (Sidst opdateret: 26-05-2010)

MP1009226 (Sidst opdateret: 27-01-2016)

MP990932 (Sidst opdateret: 27-05-2010)

VA 2009 02948 (Sidst opdateret: 28-05-2010)

VA 2009 02896 (Sidst opdateret: 28-05-2010)

MP923863 (Sidst opdateret: 03-09-2010)

MP1013081 (Sidst opdateret: 31-05-2010)

VA 2009 02715 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 02742 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2008 02454 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2009 02092 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2009 02667 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2009 01832 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2009 02987 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 02863 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 02808 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2010 01051 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

VA 2009 00491 (Sidst opdateret: 08-06-2010)

VA 2008 04455 (Sidst opdateret: 08-06-2010)

VA 2009 03047 (Sidst opdateret: 09-06-2010)

VA 2009 02618 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 02560 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 02895 (Sidst opdateret: 23-06-2010)

VA 2009 03152 (Sidst opdateret: 23-06-2010)

VA 2009 03034 (Sidst opdateret: 23-06-2010)

VA 2009 03885 (Sidst opdateret: 30-06-2010)

VA 2009 01640 (Sidst opdateret: 01-07-2010)

VA 2009 02857 (Sidst opdateret: 01-07-2010)

VA 2008 03249 (Sidst opdateret: 02-07-2010)

VA 2009 03150 (Sidst opdateret: 06-07-2010)

VA 2009 02692 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 01936 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 03057 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 03145 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 01519 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 00377 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2008 03676 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 01191 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 02510 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 03194 (Sidst opdateret: 13-07-2010)

VA 2009 02182 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 02653 (Sidst opdateret: 13-07-2010)

VA 2009 00797 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 03132 (Sidst opdateret: 21-07-2010)

VA 2009 02955 (Sidst opdateret: 21-07-2010)

VA 2009 03290 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 03293 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2008 04810 (Sidst opdateret: 27-07-2010)

va 2008 04807 (Sidst opdateret: 12-01-2011)

VA 2009 03292 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

MP1021375 (Sidst opdateret: 02-08-2010)

VA 2009 03492 (Sidst opdateret: 02-08-2010)

VA 2010 00134 (Sidst opdateret: 02-08-2010)

VA 2010 00135 (Sidst opdateret: 02-08-2010)

VA 2010 00045 (Sidst opdateret: 02-08-2010)

VA 2008 01340 (Sidst opdateret: 04-08-2010)

VA 2009 03369 (Sidst opdateret: 04-08-2010)

VA 2009 03321 (Sidst opdateret: 04-08-2010)

VA 2009 03267 (Sidst opdateret: 05-08-2010)

VA 2009 02859 (Sidst opdateret: 05-08-2010)

VA 2009 00813 (Sidst opdateret: 17-08-2010)

VA 2009 00754 (Sidst opdateret: 17-08-2010)

VA 2008 04557 (Sidst opdateret: 17-08-2010)

VA 2009 03455 (Sidst opdateret: 18-08-2010)

VA 2009 00457 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01709 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01754 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01594 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01213 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 03731 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2009 00032 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01169 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01170 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 04627 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2009 01729 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01728 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01753 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01129 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 04844 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00857 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00360 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01167 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00599 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01688 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01713 (Sidst opdateret: 24-08-2010)

VA 2009 03202 (Sidst opdateret: 24-08-2010)

VA 2009 03205 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 03407 (Sidst opdateret: 24-08-2010)

VA 2009 02188 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01890 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 02069 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00547 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00365 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 02103 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00651 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01873 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 01431 (1) (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 200902335 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00362 (Sidst opdateret: 25-08-2010)

VA 2009 03428 (Sidst opdateret: 25-08-2010)

VA 2009 03781 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 03721 (Sidst opdateret: 24-09-2010)

MP1010362 (Sidst opdateret: 06-09-2010)

VA 2010 00004 (Sidst opdateret: 07-09-2010)

VA 2009 03735 (Sidst opdateret: 09-09-2010)

VA 2009 03886 (Sidst opdateret: 09-09-2010)

MP854560 (Sidst opdateret: 13-11-2014)

VA 2009 01459 (Sidst opdateret: 24-09-2010)

VA 2009 01334 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 03176 (Sidst opdateret: 24-09-2010)

VA 2010 00290 (Sidst opdateret: 29-09-2010)

VA 2010 00047 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 03787 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 03888 (Sidst opdateret: 05-10-2010)

VA 2009 03041 (Sidst opdateret: 05-10-2010)

VA 2009 02991 (Sidst opdateret: 19-10-2010)

VA 2010 0151 (Sidst opdateret: 19-10-2010)

VA 2009 02878 (Sidst opdateret: 19-10-2010)

VA 2009 03743 (Sidst opdateret: 19-10-2010)

VA 2008 03807 (Sidst opdateret: 13-10-2010)

VA 2009 03745 (Sidst opdateret: 13-10-2010)

VA 2010 00410 (Sidst opdateret: 27-10-2010)

VA 2009 03711 (Sidst opdateret: 28-10-2010)

VA 2010 00689 (Sidst opdateret: 05-11-2010)

VA 2010 00651 (Sidst opdateret: 05-11-2010)

VA 2010 00075 (Sidst opdateret: 05-11-2010)

VA 2010 00815 (Sidst opdateret: 29-09-2011)

VA 2010 00055 (1) (Sidst opdateret: 23-11-2010)

MP1014119 (Sidst opdateret: 01-12-2010)

MP1022624 (Sidst opdateret: 06-12-2010)

VA 2010 00520 (Sidst opdateret: 09-12-2010)

VA 2009 03694 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2010 01045 (Sidst opdateret: 13-12-2010)

VA 2009 02491 (Sidst opdateret: 24-12-2010)

VA 2009 03545 (Sidst opdateret: 23-12-2010)

VA 2009 02547 (Sidst opdateret: 23-12-2010)

VA 2010 00770 (Sidst opdateret: 23-12-2010)

2009 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 01761 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 00939 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2008 01563 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

va 2009 01184 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2009 00517 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 00658 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 00429 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2007 00908 (Sidst opdateret: 16-09-2011)

VA 2008 01930 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 01060 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2008 04245 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP986994 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP972643 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

MP972152 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP971253 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP973320 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2009 00280 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 04684 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 04633 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2009 00155 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 04433 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 04284 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 03033, VA 2008 03034, VA 2008 03035, VA 2008 03036 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 03024, VA 2008 03026, VA 2008 03027, VA 2008 03029, VA 2008 03030, VA 2008 03032 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 04224 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 03455 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 01149 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

FA 2008 00005 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 03210 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 03799 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 03239 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP928955 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP973531 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP973641 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP789819 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP969211 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP968620 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP966545 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP967773 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP918488 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP961284 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2004 04985 (Sidst opdateret: 10-06-2010)

VA 2009 00133 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2009 00318 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2008 04630 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2008 03553 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2008 03668 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

VA 2008 04899 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 04622 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2008 04420 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 00378 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2008 03902 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 03042 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2008 03127 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04626 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 01425 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 00504 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 00810 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 01287 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2009 01285 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2009 01333 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2009 01214 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2008 04915 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 00573 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2009 00570 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 00560 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2008 04690 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 00464 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2008 01106 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2009 00157 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2008 03080 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2008 03865 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

VA 2008 03825 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2008 04793 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2006 04852 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2006 04850 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2006 04851 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2009 00015 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2009 01716 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

MP986921 (Sidst opdateret: 14-06-2010)

MP963539 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

MP911388 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

MP912209 (Sidst opdateret: 01-06-2010)

MP858070 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 00749 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 00129 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 01053 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

va 2008 03245 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 00386 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 00636 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 04836 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 03648 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2008 04884 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

Va 2008 04825 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 04681 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 01810 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2008 01489 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

mp949663 (Sidst opdateret: 21-05-2010)

VA 2008 02697 (Sidst opdateret: 26-05-2010)

VA 2008 02698 (Sidst opdateret: 11-08-2010)

VA 2008 02896 (Sidst opdateret: 11-08-2010)

VA 2009 00151 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 00312 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 00884 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2009 03991 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

MP979922 (Sidst opdateret: 12-07-2010)

VA 2008 03016 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 04057 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 04034 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 03000 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 00491 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 04029 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2006 05134 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 03686 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 03590 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 04834 (1) (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 04841 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00900 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2008 02665 (Sidst opdateret: 23-08-2010)

VA 2008 02666 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00901 (Sidst opdateret: 27-08-2010)

VA 2009 00732 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04634 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04409 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04243 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04359 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04512 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 03906 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 04015 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 03923 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2008 00324 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2010 01335 (Sidst opdateret: 06-01-2011)

VA 2009 02488 (Sidst opdateret: 06-01-2012)

VA 2008 02032 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

MP 945700 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

MP1197098 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

§ 14-afslag (Sidst opdateret: 11-03-2010)

2016 (Sidst opdateret: 14-01-2016)

VA 2015 00833 (Sidst opdateret: 22-01-2016)

2015 (Sidst opdateret: 23-03-2015)

2014 (Sidst opdateret: 28-05-2014)

VA 2014 00783 (Sidst opdateret: 06-02-2015)

VA 2013 03248 (1) (Sidst opdateret: 03-10-2014)

VA 2014 00935 (Sidst opdateret: 06-02-2015)

VA 2014 00435 (Sidst opdateret: 27-05-2015)

2013 (Sidst opdateret: 19-12-2013)

FA 2012 00005 og FA 2012 00006 (Sidst opdateret: 19-12-2013)

2012 (Sidst opdateret: 07-03-2012)

VA 2011 02754 (Sidst opdateret: 12-09-2012)

VA 2011 00377 (Sidst opdateret: 21-10-2014)

2011 (Sidst opdateret: 07-02-2011)

MP1013173 (Sidst opdateret: 08-03-2011)

VA 2009 03633 (Sidst opdateret: 11-04-2011)

MP1025678 (Sidst opdateret: 15-04-2011)

VA 2010 00387 (Sidst opdateret: 19-05-2011)

VA 2011 02055 (Sidst opdateret: 16-12-2011)

VA 2011 00390 (Sidst opdateret: 04-01-2012)

MP923322 (Sidst opdateret: 13-03-2012)

Mp1048658 (Sidst opdateret: 13-03-2012)

MP984636 (Sidst opdateret: 02-06-2014)

2010 (Sidst opdateret: 11-03-2010)

MP1002396 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 02657 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

MP1014862 (Sidst opdateret: 05-07-2010)

VA 2009 02505 (Sidst opdateret: 08-11-2012)

VA 2009 03076 (Sidst opdateret: 03-09-2010)

2009 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2008 03774 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

MP981018 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2009 00175 (Sidst opdateret: 23-09-2010)

MP 945961 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

Andre afslag (Sidst opdateret: 18-03-2010)

VA 2009 00498 (Sidst opdateret: 07-09-2010)

VA 2010 01239 (Sidst opdateret: 09-02-2011)

Hindring overvejet (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2016 (Sidst opdateret: 07-03-2016)

VA 2016 00118 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VA 2015 03264 (Sidst opdateret: 18-03-2016)

VA 2016 00213 (Sidst opdateret: 18-03-2016)

VA 2016 00123 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

2015 (Sidst opdateret: 26-02-2015)

VR 2015 00521 (Sidst opdateret: 26-02-2015)

VA 2014 01535 (Sidst opdateret: 31-03-2015)

VA 2015 00092 (Sidst opdateret: 29-04-2015)

MP1155174 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

VA 2015 01432 (Sidst opdateret: 28-01-2016)

VA 2014 03181 (Sidst opdateret: 25-01-2016)

VA 2014 02906 (Sidst opdateret: 27-01-2016)

VA 2015 02169 (Sidst opdateret: 11-08-2016)

2014 (Sidst opdateret: 10-04-2014)

VA 2014 00675 (Sidst opdateret: 10-04-2014)

VA 2014 00066 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VA 2014 00460 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VA 2014 00048 (Sidst opdateret: 09-07-2014)

VA 2014 00046 (Sidst opdateret: 09-07-2014)

VA 2014 00874 (Sidst opdateret: 09-07-2014)

VA 2014 01690 (Sidst opdateret: 21-08-2014)

VA 2014 00613 (Sidst opdateret: 25-08-2014)

VA 2014 00139 (Sidst opdateret: 05-09-2014)

MP1103396 (Sidst opdateret: 15-09-2014)

VA 2014 00739 (Sidst opdateret: 15-09-2014)

VA 2014 00202 (Sidst opdateret: 03-10-2014)

MP1217537 (Sidst opdateret: 21-10-2014)

VA 2014 00616 (Sidst opdateret: 22-10-2014)

VA 2014 00924 (Sidst opdateret: 22-10-2014)

VA 2014 00923 (Sidst opdateret: 22-10-2014)

MP1200833 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 00898 (Sidst opdateret: 22-10-2014)

MP1120353 (Sidst opdateret: 31-10-2014)

VA 2014 01163 (Sidst opdateret: 31-10-2014)

VA 2014 01302 (Sidst opdateret: 25-01-2016)

MP1186596 (Sidst opdateret: 31-10-2014)

VA 2014 01315 (Sidst opdateret: 31-10-2014)

VA 2014 02121 (Sidst opdateret: 03-02-2015)

VA 2014 02024 (Sidst opdateret: 02-02-2015)

VA 2014 01967 (Sidst opdateret: 10-02-2015)

VA 2014 02302 (Sidst opdateret: 31-03-2015)

VA 2014 02388 (Sidst opdateret: 14-04-2015)

VA 2014 00495 (Sidst opdateret: 07-03-2016)

2013 (Sidst opdateret: 29-07-2013)

VA 2012 02502 (Sidst opdateret: 29-07-2013)

2012 (Sidst opdateret: 15-02-2012)

VA 2011 03580 (Sidst opdateret: 15-02-2012)

VA 2011 03662 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP1105667 (Sidst opdateret: 03-05-2013)

2011 (Sidst opdateret: 10-01-2011)

VA 2010 03234 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VR 2011 00166 (Sidst opdateret: 14-01-2011)

VA 2010 03431 (Sidst opdateret: 21-01-2011)

MP1050130 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

MP866078 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VA 2011 00103 (Sidst opdateret: 10-03-2011)

VA 2011 00107 (Sidst opdateret: 25-03-2011)

VA 2011 00106 (Sidst opdateret: 25-03-2011)

MP1007123 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VA 2011 00237 (Sidst opdateret: 15-04-2011)

VA 2011 01110 (Sidst opdateret: 14-03-2012)

MP1046631 (Sidst opdateret: 20-06-2011)

MP1071610 (Sidst opdateret: 02-08-2011)

VA 2011 01551 (Sidst opdateret: 14-03-2012)

VA 2011 01554 (Sidst opdateret: 14-03-2012)

VA 2011 01553 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01552 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01542 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01548 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01549 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01550 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VA 2011 01723 (Sidst opdateret: 03-08-2011)

VA 2011 01455 (Sidst opdateret: 09-08-2011)

MP1078234 (Sidst opdateret: 10-08-2011)

va 2011 02430 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

VA 2011 02428 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

MP956984 (Sidst opdateret: 18-11-2011)

VA 2011 02445 (Sidst opdateret: 11-04-2012)

2010 (Sidst opdateret: 17-03-2010)

MP872195 (Sidst opdateret: 17-03-2010)

VA 2009 03591 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VA 2010 00121 (Sidst opdateret: 25-03-2010)

VA 2010 00259 (Sidst opdateret: 15-04-2010)

VA 2010 00795 (Sidst opdateret: 15-04-2010)

VA 2009 02777 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

vA 2010 00285 (Sidst opdateret: 15-06-2010)

MP1027213 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2010 00021 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2010 00597 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2010 00677 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 02354 (Sidst opdateret: 23-04-2010)

VA 2010 00636 (Sidst opdateret: 23-04-2010)

MP344957 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

MP1028082 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

VA 2009 03421 (Sidst opdateret: 26-04-2010)

MP1008486 (Sidst opdateret: 27-04-2010)

MP1024831 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2009 03833 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2009 03741 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

MP1022938 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

VA 2010 00422 (Sidst opdateret: 29-04-2010)

VA 2010 00423 (Sidst opdateret: 29-04-2010)

VA 2010 00015, VA 2010 00115 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2009 03621 (Sidst opdateret: 29-04-2010)

MP1023806 (Sidst opdateret: 18-05-2010)

VA 2010 00453 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VA 2010 00476 (Sidst opdateret: 03-05-2010)

MP605649 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VA 2009 03530 (Sidst opdateret: 04-05-2010)

VA 2010 00436 (Sidst opdateret: 05-05-2010)

VA 2009 03358 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2010 00635 (Sidst opdateret: 07-05-2010)

VA 2009 02886 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 03738 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

MP1032990 (Sidst opdateret: 21-05-2010)

VA 2010 00098 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

VA 2010 00391 (Sidst opdateret: 27-05-2010)

VA 2010 00828 (Sidst opdateret: 04-07-2011)

VA 2010 01484 (Sidst opdateret: 30-08-2010)

VA 2010 00879 (Sidst opdateret: 17-06-2010)

VA 2010 01199 (Sidst opdateret: 21-06-2010)

VA 2010 00962 (Sidst opdateret: 21-06-2010)

VA 2010 01077 (Sidst opdateret: 23-06-2010)

VA 2010 00969 (Sidst opdateret: 24-06-2010)

VA 2010 01559 (Sidst opdateret: 06-07-2010)

VA 2010 01727 (Sidst opdateret: 15-07-2010)

VA 2010 01738 (Sidst opdateret: 15-07-2010)

VA 2010 01731 (Sidst opdateret: 15-07-2010)

VA 2010 01467 (Sidst opdateret: 19-07-2010)

VA 2010 01566 (Sidst opdateret: 19-07-2010)

MP1036829 (Sidst opdateret: 22-07-2010)

VA 2010 01924 (Sidst opdateret: 28-07-2010)

VA 2010 01839 (Sidst opdateret: 30-07-2010)

VA 2010 01565 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2010 02005 (Sidst opdateret: 11-08-2010)

VA 2010 01993 (Sidst opdateret: 25-08-2010)

VA 2010 01682 (Sidst opdateret: 25-08-2010)

VA 2010 02290 (Sidst opdateret: 15-09-2010)

VA 2010 02054 (Sidst opdateret: 31-08-2012)

VA 2010 02708 (Sidst opdateret: 03-11-2010)

VA 2010 02789 (Sidst opdateret: 04-11-2010)

VA 2010 02686 (Sidst opdateret: 04-11-2010)

MP1046517 (Sidst opdateret: 09-11-2010)

VA 2010 02618 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2010 02315 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2010 02060 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP1045204 (Sidst opdateret: 13-12-2010)

VA 2010 03343 (Sidst opdateret: 14-12-2010)

VA 2010 02793 (Sidst opdateret: 28-02-2011)

2009 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

MP975111 (Sidst opdateret: 22-04-2010)

VA 2009 02977 (Sidst opdateret: 15-04-2010)

VA 2009 02964 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2009 02582 (Sidst opdateret: 19-04-2010)

VA 2009 02398 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 02257 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VA 2009 01945 (Sidst opdateret: 28-04-2010)

MP1013684 (Sidst opdateret: 04-05-2010)

MP1014219 (Sidst opdateret: 04-05-2010)

VA 2009 00929 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

VA 2009 00626 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

FA 2009 00001 (Sidst opdateret: 10-05-2010)

VA 2009 01823 (Sidst opdateret: 06-01-2012)

VA 2009 01697 (Sidst opdateret: 06-01-2012)

VA 2009 00944 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 01851 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

MP996390 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

MP997671 (Sidst opdateret: 06-01-2012)

VA 2009 00948 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00951 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00950 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00767 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00992 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00620 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

Va 2009 01009 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00779 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00780 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 01383 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00380 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00353 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00349 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00434 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00332 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00624 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00474 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 01025 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 00832 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 03084 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 02713 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VA 2009 02920 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

MP1015335 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 02064 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 01837 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

MP992403 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 01139 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

MP705860 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

va 2009 00828 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 00584 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

VA 2009 01145 (Sidst opdateret: 10-08-2010)

MP1016013 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 03365 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VA 2009 03266 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP1015263 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP1012596 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 03177 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 03060 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

MP1012908 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 02112 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 02787 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 02095 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 02090 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

MP1004717 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 01667 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

MP756977 (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 01428 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 01499 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

VA 2009 01457 (1) (Sidst opdateret: 01-11-2010)

VA 2009 01601 (Sidst opdateret: 08-11-2010)

2003 (Sidst opdateret: 19-12-2014)

VA 2003 02366 (Sidst opdateret: 19-12-2014)

2002 (Sidst opdateret: 19-12-2014)

VA 2002 01159 (Sidst opdateret: 19-12-2014)

Tilbagetagede/registrerede sager hvor der har været abs hind (Sidst opdateret: 21-04-2010)

2012 (Sidst opdateret: 28-11-2012)

VA 2011 01138 (Sidst opdateret: 28-11-2012)

2011 (Sidst opdateret: 06-04-2011)

VA 2010 01284 (Sidst opdateret: 08-04-2011)

VA 2010 03838 (Sidst opdateret: 29-04-2011)

VA 2010 03837 (Sidst opdateret: 29-04-2011)

VA 2010 03839 (Sidst opdateret: 29-04-2011)

MP214265 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

VA 2011 01918 (Sidst opdateret: 02-09-2011)

VA 2011 01908 (Sidst opdateret: 14-03-2012)

VA 2011 01985 (Sidst opdateret: 23-09-2011)

2010 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2009 03040 (Sidst opdateret: 06-05-2010)

VA 2010 01949 (Sidst opdateret: 07-09-2010)

VA 2010 02067 (Sidst opdateret: 27-10-2010)

VA 2010 02894 (Sidst opdateret: 24-11-2010)

2014 (Sidst opdateret: 18-06-2014)

VA 2013 01953 (Sidst opdateret: 18-06-2014)

VA 2014 00259 (Sidst opdateret: 26-01-2015)

Indarbejdede mærker (Sidst opdateret: 26-04-2010)

2010 (Sidst opdateret: 11-04-2012)

VA 2010 03195 (Sidst opdateret: 11-04-2012)

2011 (Sidst opdateret: 11-04-2012)

VA 2007 03205 (Sidst opdateret: 11-04-2012)

VA 2008 02374 (Sidst opdateret: 14-09-2014)

Afgørelser i tilførsler (Sidst opdateret: 12-08-2009)

Afgørelser i tilførsler til registreringer (Sidst opdateret: 12-08-2009)

2014 (Sidst opdateret: 19-02-2014)

VR 1993 04533 (Sidst opdateret: 24-03-2014)

VR 2008 02570 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2009 02450 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2003 03205 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2013 01765 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2006 03457 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 1989 05833 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 1993 04195 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2011 03151 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

2011 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VR 2000 04657 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VR 2006 00859 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VR 2007 00041 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VR 2006 00328 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VR 2000 05188 (Sidst opdateret: 05-05-2011)

VR 2009 00388 (Sidst opdateret: 16-06-2011)

VR 2001 03104 (Sidst opdateret: 29-06-2011)

VR 2003 03338 (Sidst opdateret: 30-06-2011)

VR 2011 00708 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

VR 2005 02029 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

FR 1966 00013 (Sidst opdateret: 09-01-2012)

2010 (Sidst opdateret: 23-03-2010)

VR 1989 03422 (Sidst opdateret: 10-02-2011)

vr 2008 01536 (Sidst opdateret: 11-08-2010)

vr 2000 01935 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VR 1994 05147 (Sidst opdateret: 10-02-2011)

VR 1980 02163 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VR 2007 04778 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

2012 (Sidst opdateret: 21-02-2012)

VR 1992 07232 (Sidst opdateret: 21-02-2012)

FR 1966 00013 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VR 2011 01699, VR 2011 01700, VR 2011 01673, VR 2011 01698, VR 2011 01671, VR 2011 01669 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VR 2001 02249 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2004 03680 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2010 01888 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2002 02770 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2002 03336 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2004 02865 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2011 02456 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 1992 02992 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2008 04195 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

VR 2005 04120 (Sidst opdateret: 14-11-2012)

2009 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VR 1988 01390 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VR 2007 00544 (Sidst opdateret: 22-03-2012)

VR 2002 03942 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VR 1999 02981 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

1992 (Sidst opdateret: 29-04-2013)

VR 1981 04025 (Sidst opdateret: 29-04-2013)

2013 (Sidst opdateret: 29-01-2015)

2015 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 1995 07903 (Sidst opdateret: 16-08-2016)

VR 1967 02227 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

VR 2015 01456 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

2016 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

Afgørelser i tilførsler til ansøgninger (Sidst opdateret: 12-08-2009)

2014 (Sidst opdateret: 28-10-2014)

VA 2014 01187 (Sidst opdateret: 28-10-2014)

2012 (Sidst opdateret: 03-02-2012)

VA 2011 02588 (Sidst opdateret: 03-02-2012)

2011 (Sidst opdateret: 10-01-2011)

VA 2009 03633 (Sidst opdateret: 05-04-2011)

VA 2011 02764 (Sidst opdateret: 15-03-2012)

VA 2010 01637 (Sidst opdateret: 20-01-2016)

2010 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 03825 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2009 02437 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2010 00331 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

VA 2010 00696 (Sidst opdateret: 02-06-2010)

VA 2010 02159 (Sidst opdateret: 31-08-2010)

VA 2010 02115 (Sidst opdateret: 03-09-2010)

VA 2010 02110 (Sidst opdateret: 05-10-2010)

2008 (Sidst opdateret: 21-06-2012)

Læg ikke sager i denne (Sidst opdateret: 11-03-2010)

2010 (Sidst opdateret: 06-01-2010)

VA 2009 00511 (Sidst opdateret: 06-01-2010)

VA 2009 00533 (Sidst opdateret: 06-01-2010)

VA 2009 01336 (Sidst opdateret: 12-01-2010)

VA 2009 01443 (Sidst opdateret: 12-01-2010)

VA 2009 00873 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

VA 2009 00897 (Sidst opdateret: 18-01-2010)

VA 2009 01665 (Sidst opdateret: 19-01-2010)

VA 2009 01517 (Sidst opdateret: 19-01-2010)

MP1003019 (Sidst opdateret: 21-01-2010)

VA 2009 02099 (Sidst opdateret: 08-02-2010)

VA 2010 00259 (Sidst opdateret: 09-02-2010)

VA 2009 00170 (Sidst opdateret: 16-02-2010)

MP1023281 (Sidst opdateret: 17-02-2010)

MP900688 (Sidst opdateret: 24-02-2010)

VA 2009 03764 (Sidst opdateret: 25-02-2010)

MP779222 (Sidst opdateret: 02-03-2010)

MP922602 (Sidst opdateret: 02-03-2010)

MP966990 (Sidst opdateret: 02-03-2010)

VA 2009 01778 (Sidst opdateret: 04-03-2010)

MP992479 (Sidst opdateret: 05-03-2010)

MP999182 (Sidst opdateret: 05-03-2010)

VA 2009 02133 (Sidst opdateret: 05-03-2010)

VA 2008 02240 (Sidst opdateret: 05-03-2010)

2009 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02901 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 01972 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02521 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2009 00278 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02652 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02877 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02879 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2009 00043 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02472 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 03039 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 02367 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

MP 938209 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2009 00323 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2009 00343 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

MP997557 (Sidst opdateret: 05-05-2009)

va 2008 03502 (Sidst opdateret: 05-05-2009)

va 2008 01333 (Sidst opdateret: 05-05-2009)

VA 2009 00250 (Sidst opdateret: 27-05-2009)

MP981561 (Sidst opdateret: 07-05-2009)

MP941038 (Sidst opdateret: 12-05-2009)

VA 2008 03181 (Sidst opdateret: 15-05-2009)

VA 2009 00159 (Sidst opdateret: 18-05-2009)

VA 2008 00144 (Sidst opdateret: 18-05-2009)

VA 2008 00148 (Sidst opdateret: 18-05-2009)

MP632467 (Sidst opdateret: 08-02-2010)

MP981820 (Sidst opdateret: 26-05-2009)

MP979305 (Sidst opdateret: 27-05-2009)

MP988308 (Sidst opdateret: 27-05-2009)

MP936920 (Sidst opdateret: 28-05-2009)

MP954423 (Sidst opdateret: 28-05-2009)

VA 2008 03802 (Sidst opdateret: 12-06-2009)

VA 2008 00325 (Sidst opdateret: 12-06-2009)

VA 2009 01092 (Sidst opdateret: 18-06-2009)

VA 2009 01497 (Sidst opdateret: 29-06-2009)

VA 2008 03180 (Sidst opdateret: 01-07-2009)

VA 2008 03434 (Sidst opdateret: 01-07-2009)

MP928760 (Sidst opdateret: 17-07-2009)

VA 2008 01224 (Sidst opdateret: 28-07-2009)

VA 2008 01265 (Sidst opdateret: 28-07-2009)

VA 2007 03059 (Sidst opdateret: 28-07-2009)

VA 2008 01942 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02440 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 01885 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 01994 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 01421 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2007 04560 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2007 03952 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 01887 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 01990 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 00028 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02333 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02635 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02198 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 03073 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02174 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 03002 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02934 (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 03181 (1) (Sidst opdateret: 29-07-2009)

VA 2008 02894 (Sidst opdateret: 24-02-2010)

VA 2008 02172 (1) (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 02294 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 03181 (2) (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 03620 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 01489 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2007 04015 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 00958 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 03907 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

VA 2008 03747 (Sidst opdateret: 30-07-2009)

MP969305 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP967774 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP962851 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP962925 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP943786 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP934283 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP931232 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP943462 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

MP940154 (Sidst opdateret: 31-07-2009)

VA 2008 04172 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 03905 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 03847 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 01031 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 04025 (Sidst opdateret: 08-02-2010)

VA 2007 03281 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 01944 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 02095 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02252 (Sidst opdateret: 05-08-2009)

VA 2008 01751 (Sidst opdateret: 10-08-2009)

VA 2008 02598 (Sidst opdateret: 10-08-2009)

VA 2008 02091 (Sidst opdateret: 10-08-2009)

VA 2008 02373 (Sidst opdateret: 10-08-2009)

VA 2008 01580 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02342 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02675 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 00792 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02249 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 00234 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02407 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 02993 (Sidst opdateret: 11-08-2009)

VA 2008 03107 (Sidst opdateret: 12-08-2009)

VA 2008 02768 (Sidst opdateret: 12-08-2009)

VA 2008 03929 (Sidst opdateret: 12-08-2009)

MP1001526 (Sidst opdateret: 12-08-2009)

VA 2008 01448 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 01449 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 03677 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04112 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04113 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 00668 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04004 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04009 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04005 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04006 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04370 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04629 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 03640 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04274 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2008 04194 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP914953 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP892493 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP965103 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP950574 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP950963 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP950841 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

MP1001128 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

MP1001124 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

VA 2008 04523 (Sidst opdateret: 07-01-2011)

VA 2008 04524 (Sidst opdateret: 19-09-2011)

MP955421 (Sidst opdateret: 17-08-2009)

MP934432 (Sidst opdateret: 17-08-2009)

MP931005 (Sidst opdateret: 17-08-2009)

MP972489 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

MP975709 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2008 04258 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2008 04812 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2009 00022 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2009 00984 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2008 04246 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

VA 2008 04369 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

MP843115 (Sidst opdateret: 24-02-2010)

VA 2008 04001 (Sidst opdateret: 18-08-2009)

MP1003812 (Sidst opdateret: 19-08-2009)

VA 2008 03926 (Sidst opdateret: 21-08-2009)

VA 2009 02165 (Sidst opdateret: 31-08-2009)

VA 2008 04625 (Sidst opdateret: 02-09-2009)

MP1006079 (Sidst opdateret: 03-09-2009)

VA 2009 04874 (Sidst opdateret: 25-09-2009)

MP973530 (Sidst opdateret: 28-09-2009)

MP828242 (Sidst opdateret: 28-09-2009)

MP949674 (Sidst opdateret: 07-10-2009)

MP670824 (Sidst opdateret: 09-10-2009)

MP985676 (Sidst opdateret: 09-10-2009)

MP1009252 (Sidst opdateret: 28-10-2009)

VA 2009 02827 (Sidst opdateret: 02-11-2009)

VA 2009 02398 (Sidst opdateret: 09-11-2009)

VA 2009 02982 (Sidst opdateret: 12-11-2009)

VA 2008 03683 (Sidst opdateret: 16-11-2009)

VA 2009 00361 (Sidst opdateret: 16-11-2009)

MP1013156 (Sidst opdateret: 17-11-2009)

MP1014903 (Sidst opdateret: 02-12-2009)

VA 2009 03083 (Sidst opdateret: 04-12-2009)

VA 2009 00654 (Sidst opdateret: 16-02-2010)

VA 2009 03213 (Sidst opdateret: 17-12-2009)

VA 2009 03282 (Sidst opdateret: 18-12-2009)

2008 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2007 04861 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2003 04521 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2007 03079 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2008 01765 (Sidst opdateret: 24-02-2010)

VA 2006 02782 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

2007 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2005 04625 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

2006 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 2005 00763 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

2004 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

MP811435 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 2000 02757 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

VA 1996 02909 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

1998 (Sidst opdateret: 13-08-2009)

VA 1995 05242 (Sidst opdateret: 14-08-2009)

1997 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

VA 1996 03599 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Indsigelser og administrative ophævelser (Sidst opdateret: 20-06-2014)

Indsigelser (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2016 (Sidst opdateret: 17-02-2016)

VR 2015 01691 (Sidst opdateret: 07-03-2016)

VR 2015 01692 (Sidst opdateret: 29-02-2016)

VR 2014 01963 (Sidst opdateret: 29-02-2016)

VR 2014 00704 (Sidst opdateret: 29-02-2016)

MP1195879 (Sidst opdateret: 07-04-2016)

MP1193527 (Sidst opdateret: 08-04-2016)

MP1188963 (Sidst opdateret: 08-04-2016)

MP1146755 (Sidst opdateret: 18-05-2016)

VR 2014 01649 (Sidst opdateret: 30-05-2016)

VR 2014 01648 (Sidst opdateret: 30-05-2016)

VR 2015 02098 (Sidst opdateret: 30-05-2016)

VR 2011 00752 (Sidst opdateret: 11-10-2016)

VR 2013 02310 (Sidst opdateret: 22-06-2016)

VR 2015 00470 (Sidst opdateret: 05-07-2016)

VR 2015 00472 (Sidst opdateret: 05-07-2016)

VR 2015 01513 (Sidst opdateret: 28-07-2016)

VR 2015 00854 (Sidst opdateret: 08-08-2016)

VR 2014 00120 (Sidst opdateret: 08-08-2016)

VR 2015 01945 (Sidst opdateret: 27-10-2016)

VR 2015 01002 (Sidst opdateret: 04-11-2016)

2015 (Sidst opdateret: 15-01-2015)

VR 2013 02702 (Sidst opdateret: 10-02-2015)

MP1013583 (Sidst opdateret: 10-02-2015)

VR 2013 01381 (Sidst opdateret: 10-03-2015)

VR 2013 02140 (Sidst opdateret: 10-03-2015)

MP1180660 (Sidst opdateret: 17-03-2015)

VR 2014 01544 (Sidst opdateret: 19-03-2015)

VR 2012 01394 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

VR 2014 00547 (Sidst opdateret: 18-05-2015)

VR 2013 00768 (Sidst opdateret: 20-06-2016)

VR 2014 00362 (Sidst opdateret: 20-06-2016)

VR 2013 02406 (Sidst opdateret: 10-06-2015)

VR 2014 00559 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2014 02259 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2013 02786 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

MP1186136 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2013 00460 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2014 01168 (Sidst opdateret: 17-12-2015)

VR 2014 02096 (Sidst opdateret: 22-07-2015)

VR 2014 02026 (Sidst opdateret: 20-08-2015)

VR 2014 00903 (Sidst opdateret: 17-08-2015)

VR 2014 01781 (Sidst opdateret: 18-08-2015)

MP1192792 (Sidst opdateret: 19-10-2015)

MP1213556 (Sidst opdateret: 09-12-2015)

VR 2015 00259 (Sidst opdateret: 11-01-2016)

VR 2015 00395 (Sidst opdateret: 11-01-2016)

VR 2015 00482 (Sidst opdateret: 11-01-2016)

MP1190993 (Sidst opdateret: 28-01-2016)

VR 2014 02104 (Sidst opdateret: 28-01-2016)

VR 2014 01255 (Sidst opdateret: 28-01-2016)

MP519618 (Sidst opdateret: 28-01-2016)

VR 2015 00003 (2) (Sidst opdateret: 29-01-2016)

VR 2015 00003 (1) (Sidst opdateret: 29-01-2016)

VR 2013 00711 (Sidst opdateret: 29-01-2016)

MP1158265 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

MP1200574 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2014 02449 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

MP1186526 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

MP1205308 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2015 00682 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2015 00681 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2014 02755 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

VR 2014 02756 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

2014 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 01373 (Sidst opdateret: 29-07-2014)

MP1145085 (Sidst opdateret: 19-08-2014)

VR 2013 02887 (Sidst opdateret: 11-08-2014)

VR 2011 01839 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01840 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1130970 (Sidst opdateret: 10-09-2015)

MP912764 (Sidst opdateret: 05-11-2015)

VR 2012 02817 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2011 00486 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02148 (Sidst opdateret: 27-08-2014)

MP912764 (1) (Sidst opdateret: 05-11-2015)

VR 2011 02954 (Sidst opdateret: 17-12-2015)

VR 2013 01635 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01402 (Sidst opdateret: 04-09-2014)

VR 2013 02255 (Sidst opdateret: 08-09-2014)

MP1066094 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 00083 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02786 (Sidst opdateret: 14-10-2014)

VR 2013 01347 (Sidst opdateret: 20-10-2014)

VR 2013 00946 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 01523 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1159611 (Sidst opdateret: 20-10-2014)

MP1078033 (Sidst opdateret: 18-11-2014)

MP1114146 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1119642 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 00877 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

VR 2013 02656 (Sidst opdateret: 03-12-2014)

VR 2013 01832 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 201301450 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 00916 (Sidst opdateret: 16-12-2014)

VR 2014 01143 (Sidst opdateret: 12-01-2015)

VR 2013 02897 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01849 (Sidst opdateret: 19-08-2014)

VR 2014 01144 (Sidst opdateret: 12-01-2015)

VR 2011 01688 (Sidst opdateret: 17-03-2015)

VR 2013 00501 (Sidst opdateret: 10-12-2014)

VR 2013 00385 (Sidst opdateret: 17-03-2015)

MP 1130317 (Sidst opdateret: 17-03-2015)

VR 2013 00521 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 1987 00684 (Sidst opdateret: 18-03-2015)

VR 2012 00903 (Sidst opdateret: 18-03-2015)

VR 2013 01365 (Sidst opdateret: 18-03-2015)

MP1053501 (Sidst opdateret: 19-03-2015)

MP959003 (Sidst opdateret: 26-08-2015)

VR 2010 02913 (Sidst opdateret: 18-03-2015)

VR 2013 02122 (Sidst opdateret: 18-03-2015)

VR 2013 01849 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2013 02332 (Sidst opdateret: 26-08-2015)

2013 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1089949 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

VR 2012 00632 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1048027 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00267 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01195 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02081 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00377 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02953 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2010 02891 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2012 00456 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00807 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 0214 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00503 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00056 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2008 00064 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02785 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00412 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00410 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00411 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01553 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01552 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01106 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01984 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00300 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02615 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00763 (Sidst opdateret: 23-10-2014)

VR 2012 01305 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00644 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02415 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01354 (Sidst opdateret: 11-09-2014)

MP1102402 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00743 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP967683 (Sidst opdateret: 26-05-2015)

MP1109978 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02450 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1086974 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00608 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00763 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02805 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02070 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00650 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01284 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00218 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02186 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01548 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01809 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1008000 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

MP1042164 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1116022 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1116023 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00695 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1070937 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1087629 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1068629 (Sidst opdateret: 23-10-2014)

MP1110682 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1105803 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01863 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01691 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

MP933068 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02381 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01515 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01380 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02766 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2013 00532 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 01655 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2012 01126 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02877 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02141 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2012 00592 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2011 02903 (Sidst opdateret: 21-04-2015)

VR 2012 01858 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

MP 1102135 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

MP 1092139 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP 1095259 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2012 01221 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2011 02233 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2012 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00864 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00902 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00901 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01289 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01288 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00186 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01337 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00903 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1050187 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00329 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 00276 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02705 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01189 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01288 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00438 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01830 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 03096 (Sidst opdateret: 16-02-2015)

VR 2011 01677 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00016 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02222 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02558 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03238 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 03104 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00518 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01648 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01706 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 00102 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

MP 1032318 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP 1051490 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00187 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02258 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00053 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01240 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03267 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02912 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 00639 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1025613 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01203 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01006 (Sidst opdateret: 03-10-2012)

VR 2010 03147 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 03146 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

vr 2010 02765 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP896237 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02457 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

VR 2011 01783 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01334 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02086 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01124 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00528 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01987 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 2010 01987 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00118 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 03172 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1054901 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02788 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00948 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1059697 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01078 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00487 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 01571 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 00207 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1065572 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02522 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02789 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2011 02600 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2011 02900 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

VR 2012 00249 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2011 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01120 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP973187 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 00065 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01337 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP999045 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01386 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00578 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 01430 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02315 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 210 01094 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03172 (Sidst opdateret: 21-03-2011)

VR 2009 00693 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

MP972795 (Sidst opdateret: 06-04-2011)

MP976779 (Sidst opdateret: 06-04-2011)

MP1023005 (Sidst opdateret: 11-04-2011)

VR 2010 00184 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

VR 2009 00455 (Sidst opdateret: 26-04-2011)

MP1009151 (Sidst opdateret: 16-06-2011)

VR 2008 00185 (Sidst opdateret: 04-07-2011)

VR 2010 02780 (Sidst opdateret: 04-07-2011)

VR 2007 03199 (Sidst opdateret: 04-08-2011)

VR 2010 01604 (Sidst opdateret: 04-08-2011)

VR 2010 01604 (1) (Sidst opdateret: 04-08-2011)

VR 2010 00190 (Sidst opdateret: 24-08-2011)

VR 2010 00353 (Sidst opdateret: 29-09-2011)

VR 2011 00022 (Sidst opdateret: 05-10-2011)

VR 2010 01426 (Sidst opdateret: 13-03-2012)

VR 2009 02928 (Sidst opdateret: 12-12-2011)

VR 2010 02936 (Sidst opdateret: 13-12-2011)

VR 2010 01617 (Sidst opdateret: 09-12-2011)

VR 2010 01932 (Sidst opdateret: 21-12-2011)

VR 2009 02847 (Sidst opdateret: 12-03-2012)

VR 2010 00388 (Sidst opdateret: 24-09-2012)

VR 2010 00121 (Sidst opdateret: 24-09-2012)

VR 2009 00429 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

MP1029130 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

MP1023066 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

MP1023067 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 2010 03020 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 2009 02295 (Sidst opdateret: 16-04-2015)

VR 2009 02076 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

2010 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02207 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP968512 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP958735 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02313 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04188 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02027 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 02046 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP968719 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00800 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP972217 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 00260 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04087 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04460 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04468 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP924843 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP862754 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02708 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02448 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP956717 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP953647 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP966719 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP938669 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01252 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01607 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01307 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04093 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02360 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00760 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03106 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03106 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 03219 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01111 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP914990 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP951362 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01306 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03967 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01671 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2006 00442 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04438 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02138 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01343 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VA 2008 03778 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VA 2008 03232 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01058 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VA 2009 03365 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03157 (Sidst opdateret: 26-11-2014)

MP831516 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00211 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02196 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01133 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP939533 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02244 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01646 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP390043 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01733 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01394 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00711 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01382 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01381 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP778920 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP993493 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02163 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00715 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00548 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP945181 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03565 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP972869 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02201 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 00535 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00720 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00611 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03708 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 03265 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02617 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02618 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00166 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2010 02619 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03791 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP941950 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04140 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00359 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00697 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP682095 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01838 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02074 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01322 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02695 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

mp939355 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03147 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01433 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04561 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00820 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00821 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 05143 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 01096 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00604 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01683 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03425 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02207 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP 877387 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02798 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 04765 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 04761 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 04837 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 04767 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2003 00177 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2002 04396 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP963539 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP996028 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03201 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01867 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02746 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02746 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00553 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 01748 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02694 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 02076 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP1003155 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00429 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 03708 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2009 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00992 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02364 (2) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01379 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04237 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 03840 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2001 02287 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03420 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04211 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03691 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP887635 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03551 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03376 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00732 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP900391 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04614 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP928938 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP928937 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02949 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02594 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 00776 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00472 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 03482 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03747 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01169 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04593 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2000 03980 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03539 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03237 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04495 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01683 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 01710 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02977 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04829 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP841767 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 00301 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02922 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 00589 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01542 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03571 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 00557 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 03395 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP953087 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 04546 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00413 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02085 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP137390 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 02727 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 03663 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04138 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04139 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01682 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP935604 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

mp805334 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP845424 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04095 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP887835 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00673 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00231 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04135 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00816 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 03077 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 04838 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01521 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00066 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP908042 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 00702 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02976 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP501540 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04139 (Sidst opdateret: 25-09-2014)

2007 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2005 03626 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2006 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 02907 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2004 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2002 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP693993 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

Administrative ophævelser (Sidst opdateret: 20-06-2014)

2016 (Sidst opdateret: 22-02-2016)

VR 2014 00937 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2008 04492 (Sidst opdateret: 18-05-2016)

VR 1994 02840 (Sidst opdateret: 30-05-2016)

VR 2009 03235 (Sidst opdateret: 30-05-2016)

VR 1992 06275 (Sidst opdateret: 14-06-2016)

VR 2014 01628 (Sidst opdateret: 14-06-2016)

VR 2015 01642 (Sidst opdateret: 22-06-2016)

VR 2011 02789 (Sidst opdateret: 22-06-2016)

VR 2013 02332 (Sidst opdateret: 19-09-2016)

VR 2007 04109 (Sidst opdateret: 27-10-2016)

2015 (Sidst opdateret: 06-01-2015)

VR 2010 02580 (Sidst opdateret: 13-01-2015)

VR 2012 01175 (Sidst opdateret: 29-07-2015)

VR 2008 03651 (Sidst opdateret: 26-03-2015)

VR 2009 00604 (Sidst opdateret: 26-03-2015)

VR 2008 02540 (Sidst opdateret: 26-03-2015)

VR 2007 02847 (Sidst opdateret: 26-03-2015)

VR 2010 00553 (Sidst opdateret: 13-08-2015)

VR 2013 01556 (Sidst opdateret: 20-08-2015)

VR 2010 01409 (Sidst opdateret: 27-06-2016)

MP1159514 (Sidst opdateret: 18-11-2015)

VR 2005 03514 (Sidst opdateret: 18-11-2015)

VR 1995 07502 (Sidst opdateret: 25-11-2015)

MP688261 (Sidst opdateret: 29-01-2016)

MP1185686 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

VR 2015 04023 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

VR 1992 02201 (Sidst opdateret: 16-08-2016)

2014 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 01213 (Sidst opdateret: 30-09-2014)

VR 1992 01278 (Sidst opdateret: 30-09-2014)

VR 2007 01440 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 1996 06014 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP834140 (Sidst opdateret: 05-05-2015)

MP769803 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

MP1129074 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2012 02683 (Sidst opdateret: 08-12-2014)

VR 2010 03096 (Sidst opdateret: 07-10-2015)

VR 2013 01549 (Sidst opdateret: 25-06-2015)

MP758122 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

MP830006 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2008 04009 (Sidst opdateret: 19-11-2014)

VR 1994 05913 (Sidst opdateret: 08-12-2014)

VR 2013 00698 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 02837 (1) (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 1993 02202 (Sidst opdateret: 08-12-2014)

VR 1999 00971 (Sidst opdateret: 13-01-2015)

VR 1992 02201 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

2013 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2009 00435 (Sidst opdateret: 07-02-2013)

MP704505 (Sidst opdateret: 07-02-2013)

MP854669 (Sidst opdateret: 07-02-2013)

MP806384 (Sidst opdateret: 03-06-2013)

VR 2004 01239 (Sidst opdateret: 25-03-2013)

VR 2009 01601 (Sidst opdateret: 01-05-2013)

VR 2009 01573 (Sidst opdateret: 01-05-2013)

VR 2007 04784 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 1994 00697 (Sidst opdateret: 31-03-2014)

VR 2010 01584 (Sidst opdateret: 31-03-2014)

MP720644 (Sidst opdateret: 16-10-2013)

MP757820 (Sidst opdateret: 31-03-2014)

MP735164A (Sidst opdateret: 27-06-2016)

2012 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2001 03730 (Sidst opdateret: 29-02-2012)

VR 2009 02846 (Sidst opdateret: 05-03-2012)

VR 2009 03041 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VR 2007 01946 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

VR 1969 02448 (Sidst opdateret: 17-04-2012)

VR 2005 04291 (Sidst opdateret: 27-04-2012)

VR 1965 03202 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 1995 06021 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 1953 00456 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 2005 02202 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

VR 2008 02997 (Sidst opdateret: 06-11-2012)

VR 1995 01058 (Sidst opdateret: 19-11-2012)

MP 1026334 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

2011 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2004 03936 (Sidst opdateret: 11-01-2011)

VR 2008 01100 (Sidst opdateret: 19-01-2011)

VR 2009 00729 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

MP726775 (Sidst opdateret: 10-02-2011)

VR 2004 02982 (Sidst opdateret: 11-02-2011)

VR 2006 00384 (Sidst opdateret: 28-02-2011)

VR 2008 01284 (Sidst opdateret: 28-02-2011)

VR 2006 00139 (Sidst opdateret: 18-03-2011)

VR 2006 00140 (Sidst opdateret: 18-03-2011)

VR 2008 01204 (Sidst opdateret: 18-03-2011)

VR 2008 00508 (Sidst opdateret: 04-04-2011)

VR 2002 01768 (Sidst opdateret: 07-04-2011)

VR 1998 00372 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

VR 2008 04101 (Sidst opdateret: 06-07-2011)

MP842562 (Sidst opdateret: 13-09-2011)

VR 2010 00048 (Sidst opdateret: 28-09-2011)

MP843066 (Sidst opdateret: 10-10-2011)

VR 1994 01435 (Sidst opdateret: 09-12-2011)

VR 1996 01107 (Sidst opdateret: 09-12-2011)

VR2007 01537 (Sidst opdateret: 05-10-2012)

2010 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 01601 (Sidst opdateret: 10-03-2010)

VR 1984 01803 (Sidst opdateret: 26-03-2010)

VR 2008 00922 (Sidst opdateret: 13-01-2011)

VR 1998 02667 (Sidst opdateret: 24-03-2010)

VR 1984 01803 (Sidst opdateret: 15-04-2010)

VR 2008 00038 (2) (Sidst opdateret: 17-05-2010)

VR 2006 01982 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

VR 1946 00216 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

VR 1988 01898 (Sidst opdateret: 25-05-2010)

VR 2001 01713 (Sidst opdateret: 22-05-2012)

VR 2000 00779 (Sidst opdateret: 22-07-2010)

VR 2009 00628 (Sidst opdateret: 19-08-2010)

VR 2009 01499 (Sidst opdateret: 19-08-2010)

VR 2009 00640 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP892987 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

VR 2006 01659 (Sidst opdateret: 21-05-2012)

VA 2003 03297 (Sidst opdateret: 30-09-2010)

VR 1994 01204 (Sidst opdateret: 11-11-2010)

VR 2007 01558 (Sidst opdateret: 20-12-2010)

VR 2005 02764 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

MP901839 (Sidst opdateret: 04-02-2011)

VR 2008 03385 (Sidst opdateret: 21-05-2012)

VR 2008 04099 (Sidst opdateret: 21-05-2012)

VR 2008 04100 (Sidst opdateret: 01-03-2011)

VR 2009 00640 (1) (Sidst opdateret: 04-10-2012)

2009 (Sidst opdateret: 20-06-2014)

VR 2007 02876 (Sidst opdateret: 18-05-2009)

VR 2001 02391 (Sidst opdateret: 09-07-2009)

VR 1981 00439 (Sidst opdateret: 10-09-2010)

VR 2008 00853 (Sidst opdateret: 08-10-2009)

VR 2007 03450 (Sidst opdateret: 08-10-2009)

VR 2005 01120 (Sidst opdateret: 09-03-2010)

VR 2008 00444 (Sidst opdateret: 13-04-2010)

VR 2003 01016 (Sidst opdateret: 29-03-2010)

VR 2005 04503 (Sidst opdateret: 13-04-2010)

VR 1995 07871 (Sidst opdateret: 13-04-2010)

VR 2005 02340 (Sidst opdateret: 13-04-2010)

VR 1963 01744 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

VR 2007 04322 (Sidst opdateret: 19-05-2010)

MP709497 (Sidst opdateret: 26-05-2010)

VR 1988 00703 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

VR 1990 05985 (Sidst opdateret: 26-08-2010)

2004 (Sidst opdateret: 26-11-2014)

VR 1991 00002 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

Ankenævnets kendelser (Sidst opdateret: 30-04-2009)

2016 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

AN 2015 00030 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

AN 2015 00011 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

AN 2015 00031 (Sidst opdateret: 20-04-2016)

AN 2015 00038 (Sidst opdateret: 26-08-2016)

AN 2015 00025 (Sidst opdateret: 20-06-2016)

AN 2015 00026 (Sidst opdateret: 20-06-2016)

AN 2015 00034 (Sidst opdateret: 16-08-2016)

AN 2016 00003 (Sidst opdateret: 15-08-2016)

2015 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

AN 2014 00015 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2014 00025 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

AN 2014 00021 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

AN 2014 00026 (Sidst opdateret: 24-03-2015)

AN 2014 00033 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2014 00027 (Sidst opdateret: 05-05-2015)

AN 2014 00031 (Sidst opdateret: 05-05-2015)

AN 2014 00041 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

AN 2014 00040 (Sidst opdateret: 25-06-2015)

AN 2014 00032 (Sidst opdateret: 26-08-2015)

AN 2014 00037 (Sidst opdateret: 26-08-2015)

AN 2014 00039 (Sidst opdateret: 07-10-2015)

AN 2014 00035 (Sidst opdateret: 05-11-2015)

AN 2014 00036 (Sidst opdateret: 05-11-2015)

AN 2015 00024 (Sidst opdateret: 08-03-2016)

2014 (Sidst opdateret: 26-03-2015)

AN 2013 00008 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2014 00006 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2014 00007 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2014 00016 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2014 00005 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2014 00009 (Sidst opdateret: 19-03-2015)

AN 2014 00024 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2014 00001 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2014 00002 (Sidst opdateret: 12-05-2015)

AN 2013 00016 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00031 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00029 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00028 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00012 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00020 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00027 (Sidst opdateret: 24-07-2015)

AN 2013 00030 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2012 00022 (Sidst opdateret: 22-06-2015)

AN 2013 00023 (Sidst opdateret: 26-05-2015)

AN 2013 00014 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00015 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2013 00009 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2013 00019 (Sidst opdateret: 21-05-2015)

AN 2014 00014 (Sidst opdateret: 24-09-2015)

2013 (Sidst opdateret: 19-03-2015)

AN 2013 00001 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2013 00003 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2013 00004 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2013 00002 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2013 00007 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2013 00006 (Sidst opdateret: 13-05-2015)

AN 2012 00015 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

AN 2012 00010 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00020 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00022 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

AN 2012 00013 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00029 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00023 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00021 (Sidst opdateret: 03-06-2015)

AN 2012 00017 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

2012 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

AN 2011 00026 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

AN 2011 00028 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

AN 2011 00030 (Sidst opdateret: 08-06-2012)

AN 2011 00031 (Sidst opdateret: 08-06-2012)

AN 2011 00002 (Sidst opdateret: 25-05-2012)

AN 2011 00006 (Sidst opdateret: 25-05-2012)

AN 2011 00007 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00008 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00009 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00019 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00025 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00027 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2011 00033 (Sidst opdateret: 18-07-2012)

AN 2011 00029 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

AN 2011 00024 (Sidst opdateret: 29-05-2012)

AN 2010 00038 (Sidst opdateret: 08-06-2012)

AN 2011 00039 (Sidst opdateret: 08-06-2012)

AN 2011 00038 (Sidst opdateret: 31-05-2012)

AN 2012 00001 (Sidst opdateret: 31-05-2012)

AN 2012 00004 (Sidst opdateret: 19-03-2015)

AN 2012 00003 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

AN 2012 00014 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

AN 2012 00016 (Sidst opdateret: 02-06-2015)

2011 (Sidst opdateret: 09-03-2011)

AN 2010 00004 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00044 (Sidst opdateret: 05-03-2013)

AN 2010 00026 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00031 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00009 (Sidst opdateret: 06-06-2012)

AN 2010 00030 (Sidst opdateret: 21-05-2012)

AN 2010 00029 (Sidst opdateret: 26-11-2014)

AN 2010 00035 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00042 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00040 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2011 00003 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00039 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2011 00010 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00007 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2011 00017 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2011 00005 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2011 00015 (Sidst opdateret: 23-05-2012)

AN 2011 00012 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00043 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2011 00013 (Sidst opdateret: 24-05-2012)

AN 2011 00014 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2010 00041 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2011 00011 (Sidst opdateret: 13-11-2014)

2010 (Sidst opdateret: 21-04-2010)

AN 2009 00026 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00003 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00005 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00031 (Sidst opdateret: 18-07-2012)

AN 2009 00027 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00017 (Sidst opdateret: 06-06-2012)

AN 2010 00015 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00025 (Sidst opdateret: 27-01-2016)

AN 2010 00014 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00016 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00019 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00018 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00024 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00025 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00018 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00020 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00030 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00021 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00029 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00028 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2009 00014 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00002 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00020 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00008 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

AN 2010 00010 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2010 00011 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2010 00021 (Sidst opdateret: 01-11-2012)

2009 (Sidst opdateret: 10-09-2009)

AN 2008 00034 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

AN 2008 00042 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

AN 2008 00037 (Sidst opdateret: 06-06-2012)

AN 2008 00046 (Sidst opdateret: 06-06-2012)

AN 2008 00032 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

AN 2008 00043 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

AN 2008 00027 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

AN 2008 00040 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

AN 2008 00044 (Sidst opdateret: 30-08-2011)

AN 2008 00048 (Sidst opdateret: 31-08-2011)

AN 2009 00005 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

AN 2009 00003 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

AN 2009 00009 (Sidst opdateret: 01-09-2011)

AN 2009 00002 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2008 00026 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2009 00015 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

AN 2009 00001 (Sidst opdateret: 02-11-2012)

AN 2008 00042 (Sidst opdateret: 02-11-2012)

VA 2005 05555 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

2008 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2007 00037 (Sidst opdateret: 23-02-2015)

AN 2007 00014 (Sidst opdateret: 23-02-2015)

2007 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2006 00035 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

2006 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2005 00047 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2006 00009 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2006 00010 (Sidst opdateret: 29-04-2014)

2005 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

AN 2004 00051 (Sidst opdateret: 17-06-2009)

AN 2005 00003 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

Danske Domstole (Sidst opdateret: 30-04-2009)

Højesteret (Sidst opdateret: 26-06-2012)

2012 (Sidst opdateret: 19-07-2012)

Sag 227/2009 og Sag 228/2009 (Sidst opdateret: 18-11-2014)

Sag 288/2009 og Sag 289/2009 (Sidst opdateret: 31-07-2012)

Sag 113/2010 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

2011 (Sidst opdateret: 19-07-2012)

Sag 314/2009 (Sidst opdateret: 30-07-2012)

Sag 218/2009 (Sidst opdateret: 29-08-2012)

2010 (Sidst opdateret: 19-07-2012)

Sag 435/2007 (Sidst opdateret: 19-07-2012)

Sag 436/2008 (Sidst opdateret: 30-07-2012)

2014 (Sidst opdateret: 09-12-2014)

171/2010 (Sidst opdateret: 09-12-2014)

Sø- og Handelsretten (Sidst opdateret: 30-04-2009)

2015 (Sidst opdateret: 24-07-2015)

V-35-14 (Sidst opdateret: 24-07-2015)

2014 (Sidst opdateret: 26-11-2014)

V-0035-13 (Sidst opdateret: 28-11-2014)

V-0018-13 (Sidst opdateret: 02-12-2014)

2013 (Sidst opdateret: 25-11-2014)

V-0040-12 (Sidst opdateret: 29-01-2015)

V-0010-12 (Sidst opdateret: 02-12-2014)

V-0096-11 (Sidst opdateret: 02-12-2014)

V-0085-10 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0043-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0121-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0079-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0059-12 (Sidst opdateret: 16-11-2015)

2012 (Sidst opdateret: 09-07-2012)

V-18-09 (Sidst opdateret: 09-07-2012)

V-124-10 (Sidst opdateret: 09-07-2012)

V-54-11 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-0031-09 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-23-11 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-0005-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0091-10 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0081-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0078-11 (Sidst opdateret: 03-12-2014)

V-0072-11 (Sidst opdateret: 02-12-2014)

V-0082-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0052-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

V-0032-11 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

2011 (Sidst opdateret: 10-03-2011)

V-54-09 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-89-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-13-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-42-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-40-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-86-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-4-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-92-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-7-09 (Sidst opdateret: 09-07-2012)

V-95-10 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

2010 (Sidst opdateret: 11-03-2010)

V 60/06 (Sidst opdateret: 02-07-2012)

V-117-08 (Sidst opdateret: 10-09-2012)

V-23-09 (Sidst opdateret: 07-09-2012)

V-38-09 (Sidst opdateret: 10-09-2012)

V-30-09 (Sidst opdateret: 07-09-2012)

V-87-08 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-51-08 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-51-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-58-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-81-07 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-14-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-124-08 (Sidst opdateret: 09-12-2014)

V-118-08 og V-44-09 (Sidst opdateret: 05-07-2012)

V-53-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-101-08 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

V-84-09 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

2009 (Sidst opdateret: 10-09-2009)

V-79-04 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-92-08 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-15-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-125-07 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-17-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-39-08 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-123-07 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-3-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-107-07 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-67-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-149-06 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-139-06 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-121-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

V-113-08 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

V-72-07 (Sidst opdateret: 30-07-2012)

V-98-08 (Sidst opdateret: 17-09-2012)

2008 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

V-10-05 (Sidst opdateret: 29-06-2012)

2007 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

V-112-04 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

V-10/07 (Sidst opdateret: 09-01-2013)

V-20-06 (Sidst opdateret: 01-12-2014)

Vestre Landsret (Sidst opdateret: 04-08-2011)

2011 (Sidst opdateret: 04-08-2011)

EU-Domstole (hentet fra EU-domstolens database på www.curia.europa.eu) (Sidst opdateret: 27-04-2012)

2014 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-65/12 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-337/12 P (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-591/12 P (Sidst opdateret: 01-10-2014)

2013 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-12/12 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-320/12 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-657/11 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-252/12 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-409/12 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-383/12 P (Sidst opdateret: 24-06-2015)

2012 (Sidst opdateret: 04-09-2012)

C-90/11 og C-91/11 (Sidst opdateret: 11-06-2015)

C-98/11 P (Sidst opdateret: 06-09-2012)

C-100/11 P (Sidst opdateret: 07-09-2012)

C-311/11 P (Sidst opdateret: 07-09-2012)

C-523/10 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-196/11 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-307/10 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-553/11 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

C-149/11 (Sidst opdateret: 01-10-2014)

2011 (Sidst opdateret: 13-01-2011)

T-523/09 (Sidst opdateret: 08-03-2013)

C-96/09 P (Sidst opdateret: 19-05-2014)

C-323/09 (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-324/09 (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-482/09 (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-552/09 P (Sidst opdateret: 06-09-2012)

C-51/10 P (1) (Sidst opdateret: 03-09-2012)

C-344/10 P og C-345/10 P (Sidst opdateret: 06-09-2012)

C-317/10 P (Sidst opdateret: 06-09-2012)

T-310/09 og T-383/09 (Sidst opdateret: 08-03-2013)

C-4/10 og C-27/10 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

2010 (Sidst opdateret: 12-08-2010)

T-547/08 (Sidst opdateret: 21-01-2011)

T-253/09 og T-254/09 (Sidst opdateret: 23-03-2012)

T-404/09 og T-405/09 (Sidst opdateret: 13-01-2011)

C-265/09 P (Sidst opdateret: 28-08-2012)

C-236/08 – C-238/08 (Sidst opdateret: 30-08-2012)

C-398/08 P (Sidst opdateret: 16-08-2012)

C-408/08 P (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-48/09 P (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-214/09 P (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-254/09 P (Sidst opdateret: 29-08-2012)

C-278/08 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-569/08 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-51/09 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-558/08 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-120/08 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

2009 (Sidst opdateret: 17-06-2009)

T-168/07 (Sidst opdateret: 17-06-2009)

C-202/08 P og C-208/08 P (Sidst opdateret: 10-09-2009)

C-498/07 P (Sidst opdateret: 16-08-2012)

T-353/07 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

T-483/08 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

C-487/07 (Sidst opdateret: 09-06-2011)

C-301/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-478/07 (Sidst opdateret: 09-08-2012)

C-529/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-495/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-398/07 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-343/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

2008 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-252/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-285/06 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-102/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-442/07 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-16/06 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

2007 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

T-150/04 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

T-443/05 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-321/03 (1) (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-48/05 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-334/05 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-17/06 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-144/06 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-238/06 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-328/06 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

2006 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-173/04 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-361/04 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-421/04 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-416/04 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-24/05 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-25/05 P (Sidst opdateret: 08-10-2014)

2005 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-418/02 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

T-169/03 (Sidst opdateret: 14-01-2010)

C-418/02 (1) (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-353/03 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-37/03 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-465/02 + C-466/02 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

2004 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-64/02 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

T-8/03 (Sidst opdateret: 05-02-2010)

C-259/02 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-363/99 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-265/00 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-218/01 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-456/01 P (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-468/01 P - C-473/01 P (Sidst opdateret: 02-10-2014)

C-49/02 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-445/02 P (Sidst opdateret: 02-10-2014)

C-329/02 P (Sidst opdateret: 02-10-2014)

C-136/02 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-447/02 P (Sidst opdateret: 23-09-2014)

2003 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-292/00 (Sidst opdateret: 24-06-2015)

C-408/01 (Sidst opdateret: 18-09-2014)

Forslag til C-408/01 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-283/01 (Sidst opdateret: 02-10-2014)

C-104/01 (Sidst opdateret: 02-10-2014)

C-291/00 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-53/01 (Sidst opdateret: 23-09-2014)

C-191/01 P (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-40/01 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

2002 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-273/00 (Sidst opdateret: 08-10-2014)

C-104/00 P (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-206/01 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

2001 (Sidst opdateret: 18-09-2014)

C-383/99 P (Sidst opdateret: 22-09-2014)

2000 (Sidst opdateret: 18-09-2014)

C-425/98 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

1999 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-375/97 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-87/97 (Sidst opdateret: 08-06-2015)

C-108/97 og C-109/97 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

C-342/97 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

1998 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-39/97 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

1997 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

C-251/95 (Sidst opdateret: 30-04-2009)

1996 (Sidst opdateret: 17-09-2014)

C-313/94 (Sidst opdateret: 22-09-2014)

Søgning (Sidst opdateret: 30-11-2008)

UdskrivAlle (Sidst opdateret: 23-03-2009)

Udskriv (Sidst opdateret: 25-03-2009)

x